

مرکز تحقیقات اسلامی

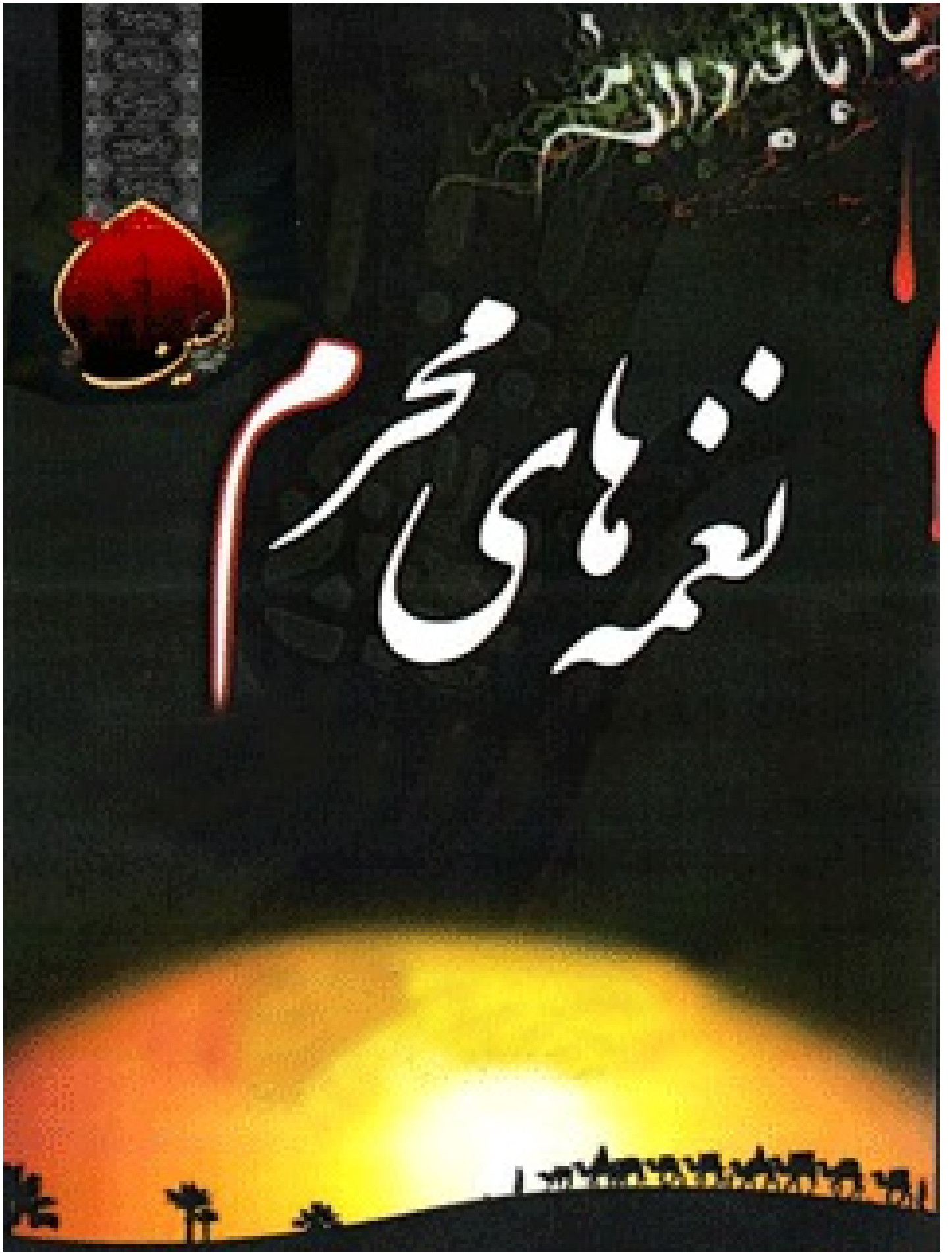
اصفهان

گامی

الرحمن
علیه صاب

www.ghaemiyeh.com
www.ghaemiyeh.org
www.ghaemiyeh.net
www.ghaemiyeh.ir

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

نغمه های محرم

نویسنده:

سید حسن هاشمی

ناشر چاپی:

بنیاد معارف اسلامی

ناشر دیجیتال:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۱۰	نغمه های محرم
۱۰	مشخصات کتاب
۱۰	نغمه های محرم
۱۷	فهرست مطالب
۲۶	بسم الله الرحمن الرحيم
۲۸	چهارده معصوم عليهم السلام
۳۱	در سوگ جان هستی
۳۲	نوحه رحلت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و شهادت امام مجتبی علیه السلام
۳۳	در فراق مولا علی علیه السلام
۳۷	علی و زهرا علیهما السلام
۳۸	نوحهٔ زبان حال مولا علی علیه السلام در سوگ زهرا مرضیه سلام الله علیها
۴۱	زبان حال مولا علی علیه السلام بر تربت زهرا اطهر علیها السلام
۴۴	زبان حال زینب کبری علیها السلام در سوگ مادر
۴۷	زبان حال حضرت زینب علیها السلام در سوگ مادر
۴۸	شهادت امام حسن علیه السلام
۴۹	ثارالله
۵۰	سلطان عشق
۵۳	مظلومترین
۵۶	دو بیتی های عاشورایی
۵۸	عهد عشق
۶۱	حکایت نینوا
۶۶	زمین کربلا
۶۹	دوبیتی های حسینی

- ٧٠ حديث طف
- ٧٣ مرثية محرم
- ٧٥ در هوای كربلا
- ٧٩ نوحه محرم
- ٨٢ نوحه اول محرم
- ٨٥ نوحه اول محرم
- ٨٨ نوحه ماه محرم
- ٩١ نوحه محرم
- ٩٤ نوحه محرم
- ٩٥ حديث غربت (واحد)
- ٩٨ نوحه محرم
- ٩٩ نوحه سينه زنى و زنجير زنى محرم
- ١٠٣ نوحه محرم
- ١٠٦ نوحه ماه محرم
- ١٠٩ سلام بر حسين عليه السلام
- ١١٢ نوحه شب عاشورا
- ١١٥ نوحه وداع ابا عبدالله عليه السلام
- ١١٨ نوحه ابا عبدالله الحسين عليه السلام
- ١٢١ نوحه ابا عبدالله الحسين عليه السلام
- ١٢٤ نوحه ابا عبدالله الحسين عليه السلام
- ١٢٧ نوحه عاشورا (امام حسين)
- ١٣٠ نوحه ابا عبدالله الحسين عليه السلام
- ١٣٣ نوحه ابا عبدالله الحسين عليه السلام
- ١٣٨ نوحه ابا عبدالله الحسين عليه السلام
- ١٤١ ابا عبدالله الحسين عليه السلام
- ١٤٤ نوحه ابا عبدالله الحسين عليه السلام

- ١٤٧ نوحه ابا عبدالله الحسين عليه السلام (زبان حال سكينه)
- ١٥٠ محشر كبرى
- ١٥٥ يا حسين عليه السلام (نوحه واحد)
- ١٥٨ عرش بر فرش (نوحه واحد)
- ١٦١ نوحه حضرت على اصغر عليه السلام
- ١٦٤ نوحه حضرت على اصغر عليه السلام
- ١٦٧ نوحه عبدالله بن امام حسن عليه السلام
- ١٧٠ نوحه شام غريبان
- ١٧٣ نوحه شام غريبان
- ١٧٦ نوحه شام غريبان
- ١٨٠ بر تربت عشق
- ١٨١ نوحه اربعين (واحد)
- ١٨٤ اربعين عشق (نوحه واحد)
- ١٨٧ نوحه حضرت على اكبر عليه السلام
- ١٩٢ نوحه حضرت على اكبر عليه السلام
- ١٩٥ نوحه حضرت على اكبر عليه السلام
- ١٩٨ نوحه حضرت على اكبر عليه السلام (سه ضرب)
- ٢٠١ نوحه حضرت على اكبر عليه السلام
- ٢٠٤ نوحه حضرت على اكبر عليه السلام
- ٢٠٨ نوحه حضرت على اكبر عليه السلام
- ٢١١ نوحه حضرت على اكبر عليه السلام
- ٢١٤ نوحه على اكبر عليه السلام
- ٢١٧ نوحه حضرت على اكبر عليه السلام
- ٢٢٠ نوحه سينه زنى حضرت على اكبر عليه السلام (سه ضرب)
- ٢٢١ نوحه حضرت على اكبر عليه السلام
- ٢٢٤ نوحه زنجير زنى حضرت على اكبر عليه السلام

- ٢٢٧ ----- نوحه حضرت على اكبر عليه السلام
- ٢٣٠ ----- نوحه حضرت على اكبر عليه السلام
- ٢٣٣ ----- نوحه حضرت على اكبر عليه السلام
- ٢٣٤ ----- نوحه حضرت على اكبر عليه السلام
- ٢٣٧ ----- نوحه حضرت على اكبر عليه السلام
- ٢٤٠ ----- نوحه حضرت على اكبر عليه السلام
- ٢٤٣ ----- نوحه حضرت على اكبر عليه السلام (زبان حال ابا عبدالله الحسين عليه السلام) زنجير زنى
- ٢٤٤ ----- سقاي كربلا
- ٢٤٩ ----- نوحه حضرت ابوالفضل عليه السلام
- ٢٥٢ ----- نوحه حضرت ابولفضل عليه السلام
- ٢٥٥ ----- پرچمدار عشق
- ٢٥٦ ----- نوحه حضرت ابوالفضل عليه السلام
- ٢٥٩ ----- نوحه زنجير زنى حضرت ابوالفضل عليه السلام
- ٢٦٢ ----- نوحه ابوالفضل العباس عليه السلام
- ٢٦٥ ----- باب الحوائج
- ٢٦٨ ----- نوحه حضرت ابوالفضل العباس عليه السلام
- ٢٦٩ ----- نوحه حضرت ابوالفضل عليه السلام
- ٢٧٢ ----- نوحه زبانهال امام بر بالين ابوالفضل عليه السلام
- ٢٧٥ ----- ساقى عشق
- ٢٨٠ ----- نوحه حضرت ابوالفضل عليه السلام
- ٢٨٣ ----- (مراثيه) زبان حال مادر قاسم عليه السلام
- ٢٨٤ ----- نوحه حضرت قاسم عليه السلام
- ٢٨٥ ----- نوحه حضرت قاسم عليه السلام
- ٢٨٨ ----- نوحه حضرت قاسم عليه السلام
- ٢٩١ ----- نوحه حضرت قاسم عليه السلام
- ٢٩٤ ----- نوحه حضرت قاسم عليه السلام

- ۲۹۹ نوحه حضرت قاسم عليه السلام
- ۳۰۲ نوحه زنجير زنى (حضرت قاسم عليه السلام)
- ۳۰۴ نوحه حضرت قاسم عليه السلام
- ۳۰۷ نوحه حضرت قاسم عليه السلام
- ۳۱۰ نوحه حضرت قاسم عليه السلام
- ۳۱۳ بنت الهدى
- ۳۱۶ ام المصائب
- ۳۱۷ نوحه طفلان زينب عليه السلام
- ۳۲۰ نوحه حضرت مسلم عليه السلام
- ۳۲۳ نوحه حضرت مسلم عليه السلام
- ۳۲۶ نوحه حضرت مسلم عليه السلام
- ۳۲۹ نوحه طفلان مسلم عليه السلام
- ۳۳۲ نوحه طفلان مسلم عليه السلام
- ۳۳۵ نوحه حر عليه السلام
- ۳۳۸ نوحه ندامت و شهادت حر عليه السلام
- ۳۴۳ نوحه وهب عليه السلام
- ۳۴۶ امان از جدایى
- ۳۴۷ درباره مرکز

سرشناسه : هاشمی، سیدحسین، 1300 -

عنوان و نام پدیدآور : نغمه های محرم / مولف سیدحسین هاشمی.

مشخصات نشر : قم: بنیاد معارف اسلامی، 1389.

مشخصات ظاهری : 227 ص.؛ 19/5×28 س م.

شابک : 6-003-146-600-978

موضوع : شعر فارسی -- قرن 14

شعر مذهبی فارسی -- قرن 14

واقعه کربلا، 61ق -- شعر

رده بندی کنگره : PIR8364 / الف 4446 ن 7 1389

رده بندی دیویی : 8فا62/1

شماره کتابشناسی ملی : 3630912

ص: 1

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ»

ص: 2

مؤلف

شاعر و مداح اهل بیت علیهم السلام

سید حسن ہاشمی

ص: 3

هاشمی ، حسن ، 1300.

نغمه های محرم / مؤلف سید حسن هاشمی . - قم : بنیاد معارف اسلامی ، 1389

219 ص . - (بنیاد معارف اسلامی ؛ 193)

ISBN: 978-600-146-003-6

فهرست نویس بر اساس اطلاعات فیپا.

1. شعر مذهبی -- قرن 14 - مجموعه 4. 2. شعر فارسی - قرن 14 - مجموعه 4. 3. واقعه کربلا ، 61 ق - شعر 4. مرثیه و مرثیه سرایی . 5. نوحه سرایی . الف . بنیاد

معارف اسلامی . ب . عنوان . ج . فروست

PIR 4193/ه 257

8 فا 6208

1389

قم

منع

نام کتاب... نغمه های محرم

مؤلف سید حسن هاشمی

ناشر.... بنیاد معارف اسلامی

نوبت چاپ اول، پائیز 1389

تیراژ.... 1000

چاپ.... عترة

شابک.... 978-600-146-003-6

ISBN

کلیه حقوق برای ناشر محفوظ است.

قم تلخن 7732009-09127488298- نمابر 7743701 ص.پ 37185/768

www.maarefislami.com

E-mail: info@maarefislami.com

.....

ص: 4

السلام عليك يا ابا عبدالله الحسين المظلوم عليه السلام

ص: 5

مقدمه ... 12

چهارده معصوم علیه السلام.... 14

در سوگ جان هستی.... 16

نوحه رحلت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و شهادت امام مجتبی علیه السلام.... 17

در فراق مولا علی علیه السلام.... 18

علی و زهرا علیهما السلام.... 20

نوحه زبان حال مولا علی علیه السلام در سوگ زهراى مرضیه سلام الله علیها.... 21

زبان حال مولا علی علیه السلام بر تربت زهراى اطهرا علیها السلام.... 23

زبان حال زینب کبری علیها السلام در سوگ مادر.... 25

زبان حال حضرت زینب علیها السلام در سوگ مادر.... 27

شهادت امام حسن علیه السلام.... 28

ثارالله.... 29

سلطان عشق.... 30

مظلومترین.... 32

دو بیتی های عاشورایی.... 34

عهد عشق... 36

حکایت نینوا.... 38

زمین کربلا.... 41

دو بیتی های حسینی.... 43

حدث طف... 44

مرثیه محرم... 46

ص: 7

- 47.... در هوای کربلا
- 49.... نوحهٔ محرم
- 51.... نوحهٔ اول محرم
- 53.... نوحهٔ اول محرم
- 55... نوحهٔ ماه محرم
- 57.... نوحهٔ محرم
- 59.... نوحهٔ محرم
- 60.... حدیث غربت (واحد)
- 62.... نوحهٔ محرم
- 63.... نوحهٔ سینه زنی و زنجیر زنی محرم
- 64.... نوحهٔ سینه زنی ماه محرم
- 65.... نوحهٔ محرم
- 67.... نوحهٔ ماه محرم
- 69.... سلام بر حسین علیه السلام
- 70.... نوحهٔ شب عاشورا
- 73.... نوحهٔ وداع ابا عبدالله علیه السلام
- 75.... نوحهٔ ابا عبدالله الحسین علیه السلام
- 77.... نوحهٔ ابا عبدالله الحسین علیه السلام
- 79.... نوحهٔ ابا عبدالله الحسین علیه السلام
- 81... نوحهٔ عاشورا (امام حسین)
- 83.... نوحهٔ ابا عبدالله الحسین علیه السلام

نوحهٗ ابا عبدالله الحسين عليه السلام...85

نوحهٗ ابا عبدالله الحسين عليه السلام...88

نوحهٗ ابا عبدالله الحسين عليه السلام...90

نوحهٗ ابا عبدالله الحسين عليه السلام...92

نوحهٗ ابا عبدالله الحسين عليه السلام (زيان حال سكينه) ...94

ص: 8

محشر كبرى96

يا حسين عليه السلام (نوحه واحد)....99

عرش بر فرش (نوحه واحد)....101

نوحه حضرت على اصغر عليه السلام....103

نوحه حضرت على اصغر عليه السلام....105

نوحه عبدالله بن امام حسن عليه السلام....107

نوحه شام غريبان....109

نوحه شام غريبان....111

نوحه شام غريبان....113

بر تربت عشق....115

نوحه اربعين (واحد)....116

اربعين عشق (نوحه واحد)....118

نوحه حضرت على اكبر عليه السلام....120

نوحه حضرت على اكبر عليه السلام....123

نوحه حضرت على اكبر عليه السلام....125

نوحه حضرت على اكبر عليه السلام (سه ضرب)....127

نوحه حضرت على اكبر عليه السلام....129

نوحه حضرت على اكبر عليه السلام....131

نوحه حضرت على اكبر عليه السلام....133

نوحه حضرت على اكبر عليه السلام....135

نوحه على اكبر عليه السلام....137

نوحه حضرت على اكبر عليه السلام...139

نوحه سينه زنى حضرت على اكبر عليه السلام (سه ضرب) ...141

نوحه حضرت على اكبر عليه السلام...142

نوحه زنجير زنى حضرت على اكبر عليه السلام...144

نوحه حضرت على اكبر عليه السلام ... 146

ص: 9

نوحه حضرت على اكبر عليه السلام....148

نوحه حضرت على اكبر عليه السلام....150

نوحه حضرت على اكبر عليه السلام....151

نوحه حضرت على اكبر عليه السلام....153

نوحه حضرت على اكبر عليه السلام....155

نوحه حضرت على اكبر عليه السلام (زبان حال ابا عبدالله الحسين عليه السلام) زنجير زنى157

سقاى كربلا....159

نوحه حضرت ابوالفضل عليه السلام....161

نوحه حضرت ابولفضلعليه السلام....163

پرچمدار عشق....165

نوحه حضرت ابوالفضل عليه السلام....166

نوحه زنجير زنى حضرت ابوالفضل عليه السلام...168

نوحه ابا الفضل العباس عليه السلام....170

باب الحوائج....172

نوحه حضرت ابوالفضل العباس....174

نوحه حضرت ابوالفضل عليه السلام....175

نوحه زبانهال امام بر بالين ابا الفضل عليه السلام....177

ساقى عشق....179

نوحه حضرت ابوالفضل عليه السلام....182

(مرثيه) زبان حال مادر قاسم عليه السلام....184

نوحه حضرت قاسم عليه السلام....185

نوحه حضرت قاسم عليه السلام...186

نوحه حضرت قاسم عليه السلام...188

نوحه حضرت قاسم عليه السلام...190

نوحه حضرت قاسم عليه السلام...193

نوحه حضرت قاسم عليه السلام...195

ص: 10

نوحه زنجير زنى (حضرت قاسم عليه السلام)197

نوحه حضرت قاسم عليه السلام....198

نوحه حضرت قاسم عليه السلام....200

نوحه حضرت قاسم عليه السلام.....202

بنت الهدى204

ام المصائب206

نوحه طفلان زينب عليها السلام....207

نوحه حضرت مسلم عليه السلام....209

نوحه حضرت مسلم عليه السلام....211

نوحه حضرت مسلم عليه السلام....213

نوحه طفلان مسلم عليه السلام....215

نوحه طفلان مسلم عليه السلام....217

نوحه حر عليه السلام....219

نوحه ندامت و شهادت حر عليه السلام....221

نوحه وهب عليه السلام....224

امان از جدایی226

مصلح آخر227

ص: 11

در عاشورای سال شصت و یک هجری، خفشان و دیو سیرتان کوفی و شامی و پیمان شکنان پست، به هوای خاموش کردن انوار الهی در سرزمین کربلا مجتمع شدند و در مقابل یاران اندک فرزند پیغمبر خدا، صف آرایی چند صد هزار نفری نمودند تا به خیال باطل خویش دنباله امامت و ولایت را قطع کرده و برای همیشه ظلمت و سیاهی شیطانی خویش را بر پهنه زمین بگسترانند و یاد و نام خدا را براندازند. غافل از اینکه خداوند نور خود را بر بندگانش تمام خواهد کرد، ولو اینکه مشرکان و متابعین شیطان بر این کار کراحت داشته باشند. حسین ابن علی علیه السلام که پایان کار خود را می داند و در راه رضای خدای خویش به کربلا آمده است، بارها آن کوردلان را به سوی خداوند فرا می خواند، و چون حجت بر آن دیوانگان سیاه روی تمام می کند، در آن روز یعنی همان عاشورای سال شصت و یک هجری پس از شهادت اصحاب با وفایش و نیز، پس از شهادت برادران و برادر زادگان و فرزندانش پای در میدان نبرد می گذارد.

آری! تقدیر بر کشته شدن حسین علیه السلام بود و گرنه رویهان کوفه و شام را هرگز یارای روبرو شدن و هم نبردی با آن شیر خدا و زیب آغوش مصطفی نبود. پس از نبردی نمایان ندا می رسد که از جنگ با کوفیان و شامیان دست بردارد؛ زیرا که خداوند دوست دارد که او را غرقه به خون مشاهده کند و او که راضی به رضای خداست پای را از رکاب خالی کرده، بر خاک گرم کربلا قرار می گیرد، تو گویی که عرش بر فرش می افتد و گفته پیامبر خدا صلی الله علیه و آله نیز تفسیر می شود که فرمودند: حسینم در کربلا با لب تشنه به شهادت می رسد». نظم جهان هستی بر هم می خورد. بادهای سرخ و سیاه از جهت های مخالف می وزد، خورشید منکسف شده و از زیر هر سنگ و کلوخی خون تازه می جوشد. سر حسین علیه السلام بر نیزه، قرآن تلاوت می کند، از عرش صدای قد قتل الحسین می رسد. و اهل

بیت عترت و طهارت آماده اسارت می شوند. درود بر حسین علیه السلام و سلام بر همه شهدای کربلا و سلام و درود بر عترت و اهل بیت مظلوم پیامبر صلی الله علیه و آله.

اینجانب سید حسن هاشمی افتخار آن را دارم که مجموعه ای از نوحه های محترم را به نام نغمه های محترم» به اضافه نوحه های متفرقه دیگر را سروده و در اختیار شما عزیزان و عاشقان اباعبدالله الحسین علیه السلام به خصوص مداحان گرامی قرار دهم. باشد تا همه از این مجموعه استفاده کامل برده و مستفیض شویم. امید است که مولایمان اباعبدالله گوشه چشمی به ما کند که از کرم آقا و مولایمان بعید نیست.

والسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته

شاعر و مداح اهل بیت علیهم السلام

سید حسن هاشمی

1389 هجری شمسی

ص: 13

چهارده معصوم علیهم السلام

محبوب خاص، خالق سرمد، محمد است *** شایسته مدیحت بی حد، محمد است
ختم رسل، سر آمد مجموع انبیاء *** و اندر زمانه، مهر ممجد، محمد است
دست خدا و دوست، بر ذات داور است *** او کیست ابن عم رسول است، حیدر است
داماد مصطفی بود و مرتضی علی *** بر شهر علم احمد مختار او در است
مادر و ام الائمه باعث کون و مکان *** باشد، آن محبوب حق، نور زمین و آسمان
مهر رخشان فاطمه، دخت رسول هاشمی *** کز وجودش انجم احدى عشر گشته عیان
سر و باغ مرتضی و سبط پاک مصطفی *** گلشن دین از وجودش چون بهاران باصفا
زاده حیدر حسن، نور دو چشم فاطمه *** پاره های قلب او بر طشت افتاد از جفا
نوگل زهرا و پور پاک پیغمبر، حسین *** سرو گلزار امامت زاده حیدر، حسین
سرور آزادگان و یار مظلومان دهر *** بر سر پیمان خود با دوست دادی سر، حسین
السلام ای خیر و زین العابدین *** خود کرامت باشدت نقش نگین
آنقدر گریید علی، بعد از پدر *** کربلا بودی برش هر سرزمین
فاطمه بنت حسن، از مقدمش شد شادمان *** بهر زین العابدین آمد بشارت ز آسمان
باقر آمد در جهان تا بشکفت انوار علم *** بردبار و عالم و داناترین، خلق زمان
نام نیکش جعفر و هم فاضل و هم صادق است *** او که خود بر درد محرومان طبیبی حاذق است
باز شد در عهد او اندر جهان، ابواب علم *** شیعه او تا ابد بر راه و رسمش، عاشق است
ابن جعفر موسی کاظم ملقب بر امین *** صالح و صابر، دگر القاب بر آن نازنین
شد به زندان از جفا عمر گران او به سر *** تا قیامت پیروانش سوگوار و دل غمین
علی بن موسی شه دین، رضا *** رضا بود و راضی به حکم قضا
رضا آن که گفתי خبرها زغیب *** نشان داشت از جذ خود مرتضی

محمد که بودی رضا را پسر *** تقیّش لقب بود آن خوش سیر

ز القاب مشهور و نیکش جواد *** نزاده چو او در سخاوت دگر

ص: 14

علی نقی، هادی مردمان *** فقیه و امیر و نجیب زمان

به امرش سیب و وحوش و طیور *** علم زد هدایش به هفت آسمان

حسن آنکه اندر لقب عسکریست *** به خلق خدا او نکو سوریست

بزد از سلیل نکو و از علی *** عزیزی که حق را نکویاوریست

حجت بن الحسن آن آیت پنهانی یار *** آید از اسم و به کنیت به رسول مختار

مهدی و خاتم و حجت بود و منتظر است *** منجی خلق بود در پی امر دادار

چارده معصوم ز آیات خدا *** از سوی دادار مشکوای هدا

جان ماخرسند از این انوار پاک *** هر یکی را از وفا روحی فدا

اینان که پاک و طاهر و معصوم و اطهرند *** برجستگان خلقت خلاق داورند

از نخبگان و اشرف اولاد آدمند *** بر کائنات سید و سالار و سرورند

باعث عالم امکان، به سوی دار بقا رخت بیست زاین مصیبت، دل بس نازک صدیقه کبرای بشکست
گفت لییک چویر دعوت حق ختم رسولان خدا *** داد در ماتم او این عمش شیر خدا دل از دست
مات و مبهوت فتادند همه عالم ملک و ملکوت *** که تو گویی رگ جان همه عالم هستی، بگسست
به وصال رخ جانانه رسید آن شه خوبان، اما تیر هجران وجودش به دل امت غمدیده، نشست
مبتلا کرد به هجران خود او امت سرگشته خویش *** گرچه خود از الم و درد و غم و محنت غمخانه، برست
شورشی کشت به پا، در همه کون و مکان یکباره *** رفت تا آن شه کونین ز دنیا سوی میعاد الست
تا که آن جان جهان چشم فرو بست از این دار فنا *** جان برون شد دگر از پیکره هستی و هر آنچه که هست
تا بدیدم به عزا در پی تابوت تو خلقی به فغانند، روان *** باورم شد که وفایی نبود هیچ در این دار فرو مایه و پست
کی کمان بود که جان از تن هستی برود اینسان سهل *** عاقبت دست فلک جان و تن امتی از رحلت جانکاه تو خست
تاتو ای روشنی دیده و آرام دل ما زبر ما رفتی *** همچنان آهوی وحشی دل خلق از قفس سینه ز حرمان توجست
این دل غمزده هر دم به تمنای تو در روز و شب است *** ای خدا چون کنم از فرقت او با دل دلدار پرست
تیر مژگان زده ای از خم ابروی کمان بر دل ما *** ز کمند سر آن گیسوی مشکین، نتوان هیچ دگر جانارست
چون تورفتی زبر امت ماتم زده با شوق، سوی محضر یار *** بی قد سرو و گل روی تو ما را به جهان کی گل و بوستان هوس است
ای گل گلشن هستی چو تو از دست جفا جوی، خزان پژمردی *** این جهان بی گل رویت بخدا صحنه خاشاک و همه خار و خس است
ای که بودی به جهان غمخور و دلسوز تو بر اقت دلخسته خود *** به کجایی که ببینی که چسان امت تو مضطر و بی یار و کس است
یا محمّد، تو بر این امت بیچاره مظلوم به عالم بنگر *** ای همه مهر و وفا، غیر تو بر امت اسلام که فریاد رس است

نوحه رحلت پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و شهادت امام مجتبی علیه السلام

شد شب رحلت *** محمد مصطفی *** کشته از زهر کین *** شد حسن مجتب
فاطمه امشب از *** داغ پدر خون جگر *** از فراق پدر *** خون به دل و نوحه گر
گفت بابا چرا *** عزم سفر کرده ای *** میکنی ای پدر *** از من جدایی چرا
ای پدر بعد تو *** با غم تو چون کنم *** چون صبوری پدر *** با دل پر خون کنم
جان بابا ببین *** به اشک خونین ما *** رحم کن ای پدر *** به دخترت از وفا
می نبینی مگر *** به آه و افغان من *** از چه رو میروی *** ای جان جانان من
بنگر ای پدر *** به قلب سوزان من *** بر سر بسترت *** پدر به شور و نوا
همره فاطمه *** جن و ملک نوحه گر *** رفت از این جهان *** حضرت خیر البشر
سینه سوزان علی *** از غم ختم رسل *** امش سر به سر *** در غم سوگ و عزا
آه کز زهر کین *** پاره جگر شد حسن *** اوفتاد از نوا *** آن شه شیرین سخن
اینچنین گفت او *** کی جان خواهر بیا *** زینب مضطرم *** جان برادر بیا
طشتی ای باوفا *** بهر برادر بیار *** از وفاخواهرم *** به پیش رویم گذار
بعد از آن رو سوی *** من مکن ای مه عذار *** تانبینی مگر *** خون گلوی مرا
از گلو خون دل *** سبط پیغمبر بریخت *** خاک بر فرق خویش *** زینب مظلوم بیخت
گفت یارب دگر *** رشته عمرم گسیخت *** که دگر چون کنم *** یارب از این ماجرا
اوفتاد از نوا *** چو نور چشم رسول *** ام کلثوم زار *** دخت نکوی بتول
دست بر سر زنان *** با تن و جانی ملول *** گفت با داغ او *** من چکنم ای خدا
یاد آمد زنو *** حادثه دیگری *** که به پا شد در آن *** شور و شر و محشری
جان زهرا مگو *** واقعه دیگری *** از حسین من و *** زینب و کربلا

در فراق مولا علی علیه السلام

شب هجران مولا شد *** زمین در شور و شیدا شد

فغان تاعرش اعلا شد *** علی جانم، علی جانم

علی قربانی حق شد *** شهید آن عدل مطلق شد

شعار حق محقق شد *** علی جانم، علی جانم

سوی مسجد خرامان بود *** پیش در ناله، مرغان بود

وزینب هم در افغان بود *** علی جانم، علی جانم

به مأذن، شد شه والا *** اذان گفت آن پری سیما

خبر شد کوفه زآن آوا *** علی جانم، علی جانم

چومولا در، نماز آمد *** علی سرگرم راز آمد

چه جانش در، نیاز آمد *** علی جانم، علی جانم

هم او که بذر کین میکاشت *** ز سجده سر چو بر می داشت

ز تیغ کین الم افراشت *** علی جانم، علی جانم

زخون فرق شاه دین *** کف محراب شد رنگین

امان از آن رخ خونین *** علی جانم، علی جانم

به بالینش حسن آمد *** چو ماه انجمن آمد

به صد رنج و محن آمد *** علی جانم، علی جانم

حسین آمد به بالینش *** علی با روی رنگینش

همی میداد تسکینش *** علی جانم، علی جانم

رسد از عرش، این آوا *** که مردم، کشته شد مولا

علی عالی اعلا *** علی جانم، علی جانم

علی از مسجد آوردند *** به سوی خانه اش بردند

ز هجرش خلقی افسردند *** علی جانم، علی جانم

ص: 18

علی افتاده در بستر *** حسینش با دوچشم تر

زند بر سینه و بر سر *** علی جانم، علی جانم

حسن شد سینه سوزانش *** بین بر چشم گریانش

نگر بر آه و افغانش *** علی جانم، علی جانم

در افغان، زینبیین او *** پریشان گشته اند هر سو

زند بر سینه بر رو *** علی جانم، علی جانم

زغم جبریل، نالان است *** از این ماتم پریشان است

همی سر در گریبان است *** علی جانم، علی جانم

زمین شد بی قرار او *** زمان شد داغدار او

ملانک جمله زار او *** علی جانم، علی جانم

فرو چون چشم حق بین بست *** به جان تیر غمش بنشست

علی از درد و محنت رست *** علی جانم، علی جانم

شکسته پایه دین شد *** خلل در دین و آئین شد

زخونش فرش رنگین شد *** علی جانم، علی جانم

علی ای درد و درمانم *** علی ای راحت جانم

علی این نور چشمانم *** علی جانم، علی جانم

فدای قدموزونت *** فدای چهر گلگونت

فدای فرق پرخونت *** علی جانم، علی جانم

شوم جانا فدای تو *** فدای آن وفای تو

بمیرم از برای تو *** علی جانم، علی جانم

من از داغ تو مجنونم *** به تو تا حشر مدیونم

ز داغت دل پر از خونم *** علی جانم، علی جانم

ص: 19

تو نقطه زیر باء بسم اللّٰهی *** تو دست خدائی و عین اللّٰهی

در دوستی تو با خدا شکی نیست *** زیرا که تو یا علی ولی اللّٰهی

تو ناشر لا إله إلا اللّٰهی *** هم دست محمد رسول اللّٰهی

هم کفو به بانوی دو عالم زهرا *** داماد و پسر عم حبیب اللّٰهی

میرسید از سوی زهرا بوی سیب *** بر مشام جان تبار حبیب

بعد مادر مصطفی چون رخت بست *** گشت او از کودکی محنت نصیب

از جفاتاشاخه گلبن شکست *** باغبان گل رگ جانش گسست

دستش از هر چاره ای کوتاه شد *** آن فتی کو خود خدا را بود دست

احمد به حیات خویشان بر تو گریست *** محبوب خدای ذوالمنن، بر تو گریست

همراه علی، زینب و کلثوم و حسین *** یا فاطمه بسیار حسن، بر تو گریست

آن کس که به ذات خود مطهر زهراست *** با خلقت کونین برابر زهراست

همسر به علی و مام سبطین رسول *** بر ختم رسل دختر و مادر زهراست

نوحهٔ زبان حال مولا علی علیه السلام در سوگ زهراى مرضیه سلام الله علیها

ای مونس علی *** یابنت مصطفی *** یافاطمه به من *** کی کرده این جفا
قربان آن دل *** بس خسته ات شوم *** قربان پهلوی *** بشکسته ات شوم
زهراى نوجوان *** ای نور دیده ام *** ای یار خسته *** محنت کشیده ام
تو خیر بانوان *** هستی به عالمین *** شد محسن تو سقط *** از جور ظالمین
از داغ تورود *** خون از دو دیده ام *** آه این چه حالت است *** ای نورسیده ام
نیلی است روی تو *** ای وای بر علی *** روی نکوی تو *** ای وای بر علی
بر گو که چون کنم *** بعد از توفاطمه *** دل پر ز خون کنم *** بعد از توفاطمه
زاری کنان ببین *** از هجر تو حسن *** خون ریزد از دو چشم *** آن ماه انجمن
با قلب پر ز خون *** آن نور هر دو عین *** بر سر زنان نگر *** از ماتمت حسین
بر زینب حزین *** جانا نظاره کن *** تسکین قلب او *** ای ماه پاره کن
بر نعش پاک تو *** کلثوم خونجگر *** آگه میزند به رو *** گه میزند به سر
ای روح و جسم و جان *** ای دختر رسول *** بردی توان من *** یا ایها البتول
ای ماه روی من *** یار نکوی من *** از مهر دیده باز *** بنما به سوی من
دشمن به بازویت *** تاتازیانه زد *** آتش ز جان من *** آندم زیانه زد
یافاطمه دگر *** زاین ظلم و این جفا *** با مصطفی مگو *** ای یار باوفا
بر سینه تو آه *** میخ در آمده *** بعد از تو عمر من *** جانا سر آمده
جان علی مگو *** یابنت مصطفی *** با ابن اعم *** من زاین جور و این جفا
بعد از تو فاطمه *** ای یار مهربان *** خونریزم از دو چشم *** هر روز و هر شبان
زینب به سر زنان *** بر روی پیکرت *** بنمای دیده باز *** بر روی دخترت
بنگر حسین تو *** چون ناله میکند *** دامان ز خون دل *** چون لاله میکند

زهرای خوب من *** جانم فدای تو *** ناید به گوش من *** دیگر صدای تو

باور نداشتم *** کی یار نازنین *** از پیش من روی *** با حالتی چنین

ص: 21

بنشینم و فغان *** بر غربت کنم *** خون از بصر روان *** بر تربت کنم

بر حالت علی *** یارب نظاره کن *** هجران فاطمه *** یارب تو چاره کن

یارب دلم شکست *** از مرگ فاطمه *** جانم بخون نشست *** از مرگ فاطمه

ص: 22

زبان حال مولا علی علیه السلام بر تربت زهراى اطهر علیها السلام

چسان خون دل از *** دو دیده نریزم *** که رفت از کف من *** خدایا عزیزم
الهی ز داغش *** از تن شد توانم *** ندارم نشانی *** ز یار جوانم
به روی گل او *** بود جای سیلی *** که دیده به عالم *** چو من، یاس نیلی
که پهلوی او را *** خدایا شکسته *** پر و بال من را *** خدایا که بسته
زند آتش امروز *** زجانم زبانه *** که بر بازوی او *** زده تازیانه
گل یاس من را *** که بنموده پرپر *** که کرده ز داغش *** دلم را پر آذر
بر آن سینه *** تو چو میخ در آمد *** به جان تو عمرم *** دگر بر سر آمد
انیسم تو بودی *** به روز و شب من *** ز داغت در افغان *** بین زینب من
حسن از فراق *** تودر شوروشین است *** پریشان ز داغ *** تو جانا حسین است
گل روی زهرا *** به خاک اندر آمد *** دگر صبرم ای وای *** از این غم سر آمد
بر احوال زارم *** خدایا گواهی *** پس از فاطمه من *** ندارم پناهی
عزیز دل من *** شوم من فدایت *** بسی شرمسارم *** زمهر و وفایت
زخون جگر اشک *** ز دیده بریزم *** که رفته ز دستم *** نگار عزیزم
پس از مرگت ای جان *** از این عمر سیرم *** دعا کن عزیزم *** که تا من بمیرم
به خاک سیه شد *** نهان ماه افلاک *** خدایا که چون من *** گلی کرده در خاک
علی را تو بودی *** انیس شبانه *** دل شب پریدی *** چرا ز آشیانه
فراق تو جانا *** شده مشکل من *** امان از دل من *** امان از دل من
نظر کن حسن را *** که چون مرغ بی پر *** ز سوز دل خود *** زند دست بر سر
نگر فاطمه جان *** تو این شور و شین را *** بین اشک و آه *** عزیزت حسین را
به سوگ تو اکنون *** همه عالمیند *** ز داغت در افغان *** بین زینبیند

چسان سوی خانه *** عزیزم کنم رو *** چسان بینم آن در *** که آمد به پهلو

بیائید اینک *** حسن نور عینم *** فدای تو بابا *** عزیزم حسینم

ص: 23

بگریید آرام *** کنون در دل شب *** به همراه کلثوم *** به همراه زینب

همه خون بگریید *** ز هجران مادر *** بسوزید آرام *** چو شمعی به مجمر

گسل یساسم ای وای *** شد از کینه پرپر *** چه گوید من اندر *** جواب پیمبر

امانت ز احمد *** تو بودی بر من *** مگر این مصیبت *** شود باور من

خدایا گواهی *** بر این ظلم بیحد *** که دونان نمودند *** بر آل محمد

پس از او نخواهم *** دگر زندگانی *** الهی پس از او *** شود دهر فانی

ص: 24

زبان حال زینب کبری علیها السلام در سوگ مادر

از کودکی شد قسمت من خانه داری *** هم خانه داری می کنم هم سوگواری

یارب چه سازم *** من با حسینم *** باشد در افغان *** نور دو عینم

مادر ز داغت خون به جای اشک بارم *** مرگ تو را جان تو من باور ندارم

از خانه رفتی *** اندر دل شب *** آتش زدی تو *** بر جان زینب

آتش زند امشب ز جان من زبانه *** دیدم به بازوی تو جای تازیانه

مادر الهی *** زینب بمیرد *** زنده نماند *** ماتم بگیرد

مادر به پهلوی تو تا میخ در آمد *** جان عزیز تو که عمرم بر سر آمد

از خانه ما *** رفتی شبانه *** بعد از تو از کی *** گیرم نشانه

میگفت علی پهلوی تو از کین شکستند *** مادر رگ جان علی از هم گسستند

مادر چرا بود *** روی تو نیلی *** مادر مگر بود *** آن جای سیلی

مادر علی زانوی غم در بر گرفته *** بابا دوباره ناله را از سر گرفته

مردم ببینید *** جور و جفارا *** زینب چه سازد *** این ماجرا را

گفتی بزن شانه به گیسوی حسینم *** گفتی تسلی ده تو بر نور دو عینم

مادر فدای *** مهر و وفایت *** زینب بمیرد *** مادر برایت

دیگر پس از تو خانه ما گشته خاموش *** اما دلم بهر حسینت میزند جوش

امشب حسینت *** کنجی نشسته *** با چشم گریان *** قلبی شکسته

یارب گواهی امشب تو خود بر آل محمد *** مزد رسالت این گونه دادند مردم به احمد

بود و نبودم *** مادر کجایی *** یاس کبودم *** مادر کجایی

مادر از این پس طاقت دوری ندارم *** تا چند بر خاک مزارت سر گذارم

ای نوگل من *** مادر کجایی *** خون شد دل من *** مادر کجایی

مادر برای ما تو زحمتهای کشیدی *** اما به عالم روی خوش مادر ندیدی

ص: 25

افسوس دیگر *** پیشم نیایی *** مادر کجایی *** مادر کجایی
تا چند سوزم *** من از جدایی *** مادر کجایی *** مادر کجایی
مادر امان از *** درد جدایی *** مادر کجایی *** مادر کجایی

ص: 26

زبان حال حضرت زینب علیها السلام در سوگ مادر

ای مادر من، زهرای اطهر، دخت پیمبر *** مادر نظر کن، بر ناله های، جانسوز حیدر
از خانه بردند، دخت نبی را، الله اکبر *** زینب چه سازد، با این مصیبت، ای جان مادر
آتش زند از، جان من امشب، یارب زبانه *** بهر چه بودند، یاس کبود، ما را شبانه
مادر شب است و، بابا دو دستش، بر زانوی غم *** مادر علی از، داغت نشسته، در بحر ماتم
جانا در افغان، بنگر حسین را، آن نور عینت *** با قلب سوزان، با چشم گریان، بنگر حسینت
گیرم حسن را، خاموش کردم، با هر بهانه *** اما چه سازم، من با حسینت، آن ناز دانه
دیدم که مادر، بر پهلوی تو، میخ درآمد *** این ظلم بی حد، هم بر پیمبر، هم حیدر آمد
بابم علی هم، از گریه آرام، امشب نگیرد *** مادر الهی، زین غصه و غم، زینب بمیرد
یک سو حسن در، افغان و زاری، آن نور عینم *** میسوزد امشب، در آتش دل، یک سو حسینم
مادر چه سازم، من با حسینت، در این میانه *** گویا شنیده، کامد به بازو، یت تازیانه
یکجا ز داغت، ای جان مادر، در شور و شینم *** یکجا در آتش، از ناله جان، سوز حسینم
یارب گواهی، بر حالت ما، ای حق داور *** این خانه ماست، کاتش گرفته، هم مانده بی در
مزد رسالت، این گونه دادند، مردم به احمد *** اللهم العن اول ظالم ظلم حق محمیر و آل محمد

زینب مظلومه ام از بهر من طشتی بیار *** جان خواهر مادری کن بر من مظلوم زار
ریخت از راه گلو از زهر کین خون دلم *** ام کلثوم حزین جان می سپارد ز این الم
جان خواهر، جان خواهر، زینب غم پرورم *** یکدم ای خواهر بیا، از مهربانی بر سرم
یا حسین جان ای شهید تشنه کام کربلا *** ای برادر، ای برادر بر سرم یکدم بیا
من فدای کام عطشان تو گردم یا حسین *** شاه بی غسل و کفن کی دیده چون تو نور عین
لحظه آخر بود، جان برادر از وفا *** رو سوی قبله بکش ای نازنین پای مرا
از دو چشمت اشک خونین، جان من، جاری مکن *** جان زهرا، جان زینب، اینقدر زاری مکن
جان من از کف مده از داغ من صبر و شکیب *** نور چشمانم شوی ملحق تو بر ما عنقریب
نور چشمان ترم جانم فدایت یا حسین *** جان فدای ماجرای کربلایت یا حسین
یا اخوا، جان حسن اینقدر، بی تابی مکن *** از اشک خونین، دامن ای مظلوم عابی مکن
بعد مرگم کن مدارا با عدوی خیره سر *** تا بقیع ای شاه خوبان نعش پاکم را ببر
شاه دین اندر کفن آن پیکر مجروح کرد *** در فغان کلثوم و زینب با دلی پر خون و درد
گفت زینب بار الها تازه شد داغ پدر *** جای مادر خالی اینک تازند بهرت به سر
تیرباران شد ز اعدا پیکر پاک حسن *** آه شد در خاک تیره، چون حسن خونین کفن
شاه مظلومان حسین از دل ز داغش ناله کرد *** دامن از خون جگر از داغ او چون لاله کرد
گفت یارب پشتم از داغ حسن بشکسته شد *** ز این غم عظما خدایا جان زارم خسته شد
جان فدایت یا حسین ای تشنه کام کربلا *** کشته گشتی در کفن نمود کس جسم را

چه گویم با دل زهرا چه کردند *** به فرزندش در آن صحرا چه کردند
چسان از جان هستی جان گرفتند *** و یا آن قوم بی پروا چه کردند
در آن دشت بلا بلوا پاشد *** چه گویم کاندرا آن بلوا چه کردند
به دشت نینوا محشر به پا شد *** لعینان اندر آن غوغا چه کردند
بر آن لب تشنگان وادی عشق *** خسان بر ساحل دریا چه کردند
در این دنیای بی مقدار دیدی *** هواداران این دنیا چه کردند
نگر کاندرا مصاف باطل و حق *** تبه کاران در این سودا چه کردند
حسین بود آیت عظمای داور *** ددان با آیت عظمای چه کردند
چگونه از تن او سر بریدند *** و یا با پیکر مولا چه کردند
خدایا لشکر خونخوار کوفی *** به شاه یکه و تنها چه کردند
زکین شد مشک سقا تیرباران *** پس آنگه با خود سقا چه کردند
علی اکبر روان شد سوی میدان *** بر آن مهر جهان آرا چه کردند
گل باغ حسن فرزند زهرا *** به قاسم آن شه والا چه کردند
به دستان حسین آمد چواصغر *** بر آن تازه گل زیبا چه کردند
سکینه گفت یارب باش شاهد *** که این قوم لعین با ما چه کردند
در آن شام غریبان آن لعینان *** به جان زینب کبری چه کردند

حسینم روح و جسم و جان عشقم *** فنا در حضرت جانان عشقم

ز خاطرها رود کی نام و یادم *** که من پرورده دامان عشقم

دلیل عاشقی از من چه جویی *** که من خود حجت و برهان عشقم

من اندر منظر جانانه خویش *** به خون غلتیده در میدان عشقم

عجب نبود ز من این عشق بازی *** که پور برترین مردان عشقم

شدم فسانی به راه خالق عشق *** از این رو تا ابد سلطان عشقم

چوبار من ز من بگرفته پیمان *** هماره بر سر پیمان عشقم

نمودم عشق را با خون چومعنا *** کتاب و دفتر و دیوان عشقم

چو در دریای خون گشتم شناور *** در عالم بحر بی پایان عشقم

منم گم گشته احرار عالم *** من آن مهر و مه تابان عشقم

نباشد هیچ پایانی بر این عشق *** که من آن چشمه جوشان عشقم

به عشق من بسنجند عاشقان را *** که خود معیارم و میزان عشقم

بود معشوق من چون حضرت یار *** دمامم بر سر فرمان عشقم

شدم فانی چواندر پار زاین رو *** امام و سرور خوبان عشقم

جهان تا هست کی گردم فراموش *** نمی آید به سر دوران عشقم

چو دادم سر به راهش در خط عشق *** جهانی می دهد تاوان عشقم

چو بگشود از اذل او دفتر عشق *** از آن دم تاکنون عنوان عشقم

به باغ و گلشن و بستان توحید *** همیشه مرغ خوش الحان عشقم

چه میجویی ز راز عشق باز آی *** که من پیدا و هم پنهان عشقم

گذاری گربنای عاشقی را *** مرا میجو که من بنیان عشقم

مرا در سینه عشاق جوئید *** که خود از برترین نیکان عشقم

رسیدم چون بر آن معشوق راضی *** از این احسان، بسی شایان عشقم

ص: 30

رود سینه به سینه تاقیامت *** میان مردمان جریان عشقم

بود بر پا و خواهد بود دائم *** درون سینه ها طوفان عشقم

به خون خفتند بس مستان عاشق *** ولی من رهبر مستان عشقم

از این رو عشق، جاویدان بمانده است *** که من خورشید نور افشان عشقم

حسینم پور زهرای بتولم *** در عالم نر رخشان عشقم

فروریزد بر آن کوشد به سویم *** ز ابر مرحمت باران عشقم

دفاع از خون مظلومان نمایم *** که من سالار مظلومان عشقم

بریزم خون بدخواهان عشاق *** چرا چون، خنجر بران عشقم

دلیل عاشقانم من، که من خود *** به گیتی سلسله جنبان عشقم

مرا آزادگان ز این رو بجویند *** که هم آغاز و هم پایان عشقم

حسین ای اسوه و الگوی مردان *** حسین ای گوشوار عرش یزدان
حسین ای پاره‌ی جان پیمبر *** حسین ای زاده‌ی زهرای اطهر
حسین ای جلو‌هی اوصاف داور *** حسین ای نور حق، ای پور حیدر
حسین ای راکب دوش محمد *** حسین ای نازنین، محبوب سرمد
تو از روز ازل مظلوم بودی *** چرا، چون امر تو محتوم بودی
به زهرا دخترش فرمود، احمد *** که ای محبوبه ام، جان محمد
حسن را باز دار از شیر دیگر *** عزیزم کن جدا از خویش شبر
چرا چون این بود فرمان داور *** که بخشد بر حسن نیکو برادر
ز اوصاف نکویش باز میگفت *** به زهرا اینچنین زان راز میگفت
خدایت می دهد، نور دو عینی *** عزیز عالم امکان، حسینی
کسی محبوبتر چون آن نکو نیست *** به پیش حق عزیزی همچو او نیست
ولی این را بدان ای دختر من *** عزیزم دختر نیک اختر من
همین فرزند کاندلر نزد یزدان *** نباشد هیچ کس محبوبتر از آن
گشندش امت گمراه از کین *** زخونش میشود یک دشت رنگین
نماندش چون دگر انصار و یاری *** لب عطشان کنار نهر جاری
به جای آب در آن دشت سوزان *** دهندش آب از شمشیر بران
پس آنکه اسبها را زین نمایند *** تنش را پایمال از کین نمایند
خیامش را کنند از کینه غارت *** برند اهل حریمش در اسارت
چو بشنید این سخن زاهرای محزون *** دلش از قول بابا گشت پر خون
بگفتا چون که هست از سوی داور *** پذیرفتم من این امر مقدر

ولی شدبا کراحت حامل او *** از آن امری که میشد شامل او

هم او را با کراحت زاد زهرا *** چو حمل خویش را بنهاد زهر

ص: 32

همی می کرد بر رویش نظاره *** بگفتش کای عزیز ماه پاره
مرا بابا خبرها از تو داده است *** کسی مظلوم تر از تو نزاده است
ملائک تهنیت گفتند بر من *** پس از آن تسلیت گفتند بر من
به جای مژدهی میلادت ای جان *** تسلی می دهنم از چه اینسان
اگر جانانا عزیز کردگاری *** کشندت از چه رو مادر به خواری
بلی چون گاه انزال بلا شد *** حسین چون وارد کربلا شد
بدو فرمود زینب، کای برادر *** بیا از این دشت هول انگیز بگذر
بفرمودش حسن، کای جان خواهر *** خبر داده مرا جدم پیمبر
که می خواهد خدایت کشته بیند *** به خون خویشان آغشته بیند
مکن اینقدر خواهر، آه و زاری *** بشو آمادهی اشتر سواری
چه کشتندم به جور این قوم خونخوار *** بگو باشیعیانم ای وفادار
چو لب بر آب سردی میگذارید *** لب عطشان ما را یاد آرید
عزیزان بر عزیزی چون بگریید *** به یاد من ز دیده خون بگریید
چون این راگفتی ای نور دو عینم *** پس از آن تا ابد در شور و شینم
عزیزم، آه شمس مشرقینم *** حسینم وا حسینم، وا حسینم

عالم همه قطره اند و دریاست حسین *** شاهان همه بنده اند و مولاست حسین
دیدى که چه شد عاقبت دشمن او *** معدوم شدند ولیک بر جاست حسین
شاهی که گشت خلقت عالم به خاطرش *** جبریل مینمود نگهبانی درش
بی غسل و بی کفن به بیابان کربلا *** از کین فتاد پیکر پاک و مطهرش
نور جاوید خدایی، یا حسین *** شهسوار کربلایی یا حسین
کیستی ای نور چشم فاطمه *** کز همه دل می ربایی یا حسین
کشتند کوفیان زره کین برادرش *** عباس آن برادر با جان برابرش
پشت حسین شکست در آن دشت پر بلا *** تا دید غرقه خون تن سردار لشکرش
یا حسین ای من بلاگردان تو *** جان فدای آن لب عطشان تو
سینه ام سوزان آن داغ گران *** دیده من تا ابد گریان تو
شاهی که د زمانه ملک بود چاکرش *** افتاد بر زمین قد سرو تناورش
افتاد روی خاک همان تن که جدّ او *** بر دوش خود سوار نمودی مکررش
یا حسین ای از تبار ائمه *** یا حسین ای زینت ارض و سما
ای عزیز فاطمه چون می شود *** گوشه چشمی نمایی گریه ما
حاصل نمود حسین چو مرضات داورش *** پُر شد زیاده محبت او چونکه ساغرش
تا بنگرد به مردی و جانبازی حسین *** آمد ز سوی جنت فردوس، مادرش

یلداست، سوادی از دو گیسوی حسین *** کو ماه نو و هلال ابروی حسین
خورشید اگر که منجلی شد به فلک *** بگرفت جلا، ز روی نیکوی حسین
افتاد چون به روی زمین جسم اطهرش *** از گردش اوفتاد در آن دشت اخترش
جبریل نعلش پاک حسین دید چون به خاک *** در زیر آفتاب بگسترده شهرش
یا حسین ای راکب دوش نبی *** یا حسین ای زیب آغوش نبی
شمر چون از قتلگه آمد برون *** رفت از سر در جنان هوش نبی
سزد که جان جهانی شود فدای حسین *** که خونبهاست حسین را فقط خدای حسین
ز کربلای معلای عشق تا به ابد *** به گوش هوش رسدهمچنان صدای حسین
بر حسین فاطمه هم کوه و هم هامون گریست *** بر لب عطشان او هم دجله، هم جیهون گریست
در عزای پور حیدر باعث کون و مکان *** چشمه های چشم شیعه اشک نی بل خون گریست
در مسلخ عشق حق، حسین آمده است *** آرام دل و نور دو عین آمده است
بنگر که ز ظلمی که روا گشته بر او *** عالم به فغان و شور و شین آمده است
به صحرای بلاشهرزاده اکبر *** روان شد بر مصاف قوم کافر
پس از چندی ز دست مردم دون *** گل یاس حسین گردید پرپر
آنکه تسلیم است بر امر مقدر، زینب است *** دختر نیکوی زهرای مطهر، زینب است
مهر رخشان امامت گر حسین ابن علیست *** در کنار مهر رخشان، ماه انور زینب است

دانی چرا که ماریه کرب و بلاستی *** کانجا که عشق اوست بلا در بلاستی
از عاشقان میرس ز سوز و گدازشان *** عاشق در اشتیاق بلا و جفاستی
هر جا که وصل یار دهندش به نقد جان *** سودا گری به وادی قدس مناستی
در جنگ، زیر بارش باران تیر و تیغ *** با دوست، گرم گفت و شنود و صفاستی
اورا که دل سپرده به دلدار، لاجرم *** بر دست یار دیده لطف و عطاستی
دیدنی چگونه قامت سرو روان خمید *** از چرخ کج، مگر که توان دید راستی
سلطان سبز پوش زمان را چه میشود *** بر پیکرش ز خون شقایق قباستی
گفتند عشق پیرو اندرز عقل نیست *** هر عاشقی چنین کند اینش جزاستی
تفسیر عشق کرد حسین، پیش روی عقل *** و از این قضیه، قامت هستی دو تاستی
خونی که ریخت از تن سلطان کربلا *** جان حسین فاطمه خون خداستی
افتاد بیرق از کف عباس نامدار *** اکنون به بام باور آن لواستی
هر صبح، عطر گیسوی مشکین اکبرش *** بس جان فزا به همزه باد صباستی
قاسم که بود مرگ برش خوش تر از عسل *** دیدند دشمنان که به شوق لقاستی
اگه نیم ز وعده قالوا بلی، ولی *** دانم که بر سبیل الهی فداستی
با اشتیاق بود روان دید از قفا *** گویا که مادر است چنین در نواستی
خواهر دوان دوان به حسینش اشاره داشت *** جانا تو زیب و زینت عرش علاستی
گفتا اجازه ده که بیوسم گلوی تو *** جانا تو زیب و زینت عرش علاستی
توزیب عرش بودی و آدم به آب و گل *** جانا تو زیب و زینت عرش علاستی
آخر حسین کجا و شروران روزگار *** ایل خدا مقابل قوم دناستی
گرم قتال، وعده قالوا بلی، رسید *** فرمود کاروان به ره و این دراستی

دست از نبرد زاده خیرالنسا کشید *** زیرا که بر قضای الهی رضاستی

ص: 36

چون شد تمام عشق، نگون، بر سریر خاک *** تعبیر عرش بر سر فرشم رواستی
بنگر نسیم رحمت حق را که چون حسین *** در زیر تیغ نیز به حال دعاستی
راوی چنین بگفت که دیدم به کربلا *** از سم اسب جسم حسین توتیاستی
خورشید قهر کرد و دگر بار بازگشت *** زان لحظه والضحای زمان چون سجاستی
جانم فدای چادر خاک زینبت *** ای آنکه جان هستی و هم ما سواستی
بعد از حسین غربت آل علی چو دید *** گفت ای خدا به حال دل من گواستی
ای نور دیده و دل زهرا، حسین من *** وی آن که یادگار تو از مرتضاستی
ای سرو سبز پوش چمنزار کردگار *** جانا چرا، برای چه، خونین رداستی
بعد از تو ای عصاره ایثار و عشق و مهر *** ما را مدام خون دل ای جان غذاستی
یکسان به خاک، پیکر سلطان عشق شد *** زاین روی، عطر تربت او جان فزاستی
بیمار توست گر که دل عاشقان چه باک *** در تربت مطهرت ای جان شفاستی
ملک و ملک از آنچه روا شد به شاه دین *** زان روز تا ابد همه ماتم سراستی
آنجا که ره نبرده بر آن حزن و اشک و آه *** افلاکیان به سوز حسین در عزاستی
شرحی نوشته کلک دبیرم ولی هنوز *** آن اصل ماجرای تو در اختفاستی
این خواهش دل است، و گرنه در این مقام *** سلطان عشق را که توانش ثناستی
هرگز غلو نکرده اگر گویمت حسین *** همچون علی، نه ای ز بشر، نی خداستی
زان روز کزفراز فرود آمدی به خاک *** از حاملان عرش خدا هم فراستی
خالی کنند مرقد شش گوشه ات ملک *** زهرا چو زائر توبه کرب و بلاستی
تا درد عشق دوست خریدی به جان و دل *** امروز درد نوع بشر را دواستی

حکایت نینوا

شاهی که گشت خلقت عالم به خاطرش *** جبریل می نمود نگهبانی درش

بی غسل و بی کفن به بیابان کربلا *** افتاده بود پیکر پاک و مطهرش

آن شه کز آن ستم که روا شد بر او مدام *** آزادگان به عرصه ی گیتی مکدرش

خشکیده شد عقیق لبان شهنشهی *** کز مهر بوسه داد بر آنها پیمبرش

کشتند پیش دیدهی مظلوم روزگار *** عباس آن برادر باجان برابرش

عطشان کنار ساحل دریا شهید شد *** فرماندهی سپاه حسین آن مظفرش

از دل نمود ناله و آه از جگر کشید *** در خاک و خون چو دید حسین جسم اکبرش

نزدیک شد که جان رود از پیکر حسین *** بر خاک تیره دید چو آن مهر انورش

چون دید نعش اکبر خود را از روی زین *** افتاد روی پیکر چون گل، مطهرش

آورد اصفرش به تمنای جرعه آب *** کوبود یادگار ز گلهای پرپرش

آمد ز دست حرمله آن ملحد شقی *** تیر جفا به حلق بلورین اصغرش

بی یار و بی معین به صف کربلا شدی *** شاهی که در زمانه ملک بود، چاکرش

در خیمه گاه، خواهر خود را وداع کرد *** می رفت چونکه زینب دلخسته از برش

جانش چو بود عاشق دیدار کردگار *** پا در رکاب کرده و هی زد به ندرش

آمد برای یاری دین سوی رزمگاه *** از روی کین احاطه نمودند، لشکرش

زینب نظاره کرد، بی یاری حسین *** امانبود کشتن آن شاه، باورش

تابنگرد به مردی و جانبازی حسین *** آمد ز سوی جنت فردوس مادرش

راضی حسین شد به رضای خدای خویش *** آری چنین نموده خدا خود مقدرش

افتاده چون به خاک شهنشاه کربلا *** خنجر به دست شمر لعین بود بر سرش

بر تل ستاده زینب و بودی نظاره گر *** خون جگر روان، ز دو چشم ز خون ترش

از زین فتاد و عرش خدا بر زمین فتاد *** پر شد ز بادهی محبت او تا که ساغرش
از جور و ظلم زاده مرجانهی پلید *** افتاد بر زمین، قد سرو تناورش
غلتید بر زمین بلا و دگر نبود *** جز تیر و تیغ و نیزه و شمشیر باورش
نومید گشت زینب مظلومه از حسین *** رنگین ز خون بدید چویال تکاورش
در خاک و خون فتاد حسین و در آن میان *** جز زینب حزین بَدیدی یار و ناصرش
افتاد روی خاک همان تن که جد او *** بر دوش خود سوار نمودی مکرزش
افغان به پا ز خیل ملائک شدی ز عرش *** سر از قفا برید چون شمر ستمگرش
زد هر دو دست بر سر و افتاده بر زمین *** زینب چو دید پیکر در خون شناورش
آمد به لرزه دشت بلا، تیره شد هوا *** سر چون بریده گشت از آن جسم اطهرش
بر کودکان بی کس او کس نکرد، رحم *** بسیار ظلم کرد بر او خصم کافرش
آتش به خیمه های حریم خدا زدند *** شرمنده زین مصیبت عظاماست، آذرش
کردند مثله، پیکر فرزند فاطمه *** از گردش او فتاد. در آن دشت، اخترش
جبریل نعلش پاک حسین دید چون به خاک *** در زیر آفتاب بگسترد شهپرش
خورشید بر مدار فلک مانده شرمسار *** برنی بلند گشت چو از ظلم و کین، سرش
آمد جفا به روی جفا اندران دیار *** بر خواهر شکسته دل زار مضطرش
زینب به حیرت از ستم کوفیان دون *** هرگز نبود این همه محنت، مصورش
هرجانظر نمود بدید آن عقيله، کان *** دشت بلا ز خون شده رنگین، سراسرش
چون خواست تا سفر کند از کربلا به شا *** آمد به قتلگاه به دیدار آخرش
ثار الله است زادهی پیغمبر خدای *** چون خونبها به خون حسین است داورش
باشد حسین فاطمه محبوب کردگار *** آمد به شأن او بسی آیات باهرش
عهد و وفا به شیوهی احسن تمام کرد *** زیرا که بود آن، طرف عهد ناظرش

اندر طریق عشق حسین هیچ شک نکرد *** زیرا درین قضیه خدا بود رهبرش

شاهنشهی که خوانده خدا آن عزیز را *** جز احمد و علی زهمه خلق برترش

تنها نه زائران حسینند، شیعیان *** زهرا بود به هر شب آدینه، زائرش

ص: 39

او را که ذره ذره فنا در خدای شد *** اندر رثای او چه سرایند شاعرش

در راه دین جوفانی فی الله شد، حسین *** بر فضل کردگار بود چشم ذاکرش

حاجت نباشدش به جهان و جهانیان *** آن را که در زمانه حسین است سرورش

ص: 40

زمین کربلا

اول عشق و یقین *** سرزمین کربلاست *** آخرش تقدیم جان *** بر سر عهد و وفاست

هر کسی در هر کجا *** گر که منزل می کند *** کربلا منزل گه *** عاشقان بی ریاست

آن که اندر نینوا *** جانفشانی می کند *** عاشق و سرگشته *** ذات پاک کبریاست

اول عشق و یقین *** سرزمین کربلاست

در ره دین خدا *** هر که جانبازی کند *** اندر این وادی همه *** سر جدا پیکر، جداست

باید از خون گلو *** دست و پا بندد حنا ادعای عاشقی *** در ره دین هر حراست

اول عشق و یقین *** سرزمین کربلاست

سر شود از تن جدا *** وانگهی بر نیزه ها *** عشقبازی اینچنین *** در ره عاشق بجاست

عاشق جانان شدن *** کی بود کار همه *** میتپد در خاک و خون *** دهر کسی را این بناست

هر که عاشق شد یقین *** پاره پیکر میشود *** بی سر و پیکر شدن *** در ره جانان رواست

هر که دل بندد به یار *** از سر و جان بگذرد *** آری اندر خوان خون *** میزبان او خداست

اول عشق و یقین *** سرزمین کربلاست

باید اندر راه دوست *** واله و حیران شدن آخر آوارگی *** از کجا تاناکجاست

گر به راه دین حق *** غرقه خون گردد کسی *** تا ابد بر خون او *** ذات حق خود خونهاست

اول عشق و یقین *** سرزمین کربلاست

باید اندر راه دوست *** واله و حیران شدن آخر آوارگی *** از کجا تاناکجاست

گر به راه دین حق *** غرقه خون گردد کسی *** تا ابد بر خون او *** ذات حق خود خونهاست

هر کسی کو پا نهد *** بر سر میدان عشق *** غرقه خون شود *** بهر او این ماجراست

عشق یعنی دادن *** جان به راه دلبری *** تا ابد بر عاشقان *** پیکری خونین سزاست

اول عشق و یقین *** سرزمین کربلاست

هرکسی جان می دهد *** در ره جانانه ای *** عاشقی دلداه است *** او به معشوق آشناست

هرکه دل بسپرده است *** بر رخ دلدار خود *** جز وصال دلبرش *** از علایق ها رهاست

اول عشق و یقین *** سرزمین کربلاست

ص: 41

بر سر آب روان *** تشنه لب جان می دهد *** جان دهد لب تشنه چون *** تشنه آب بقاست
عاشق دیدار دوست *** جان به کف بنهاده است *** جان به جانان می دهد *** غیر از این براو جفاست

اول عشق و یقین *** سرزمین کربلاست

خون تپان در راه یار *** بی سر و دست و بدن *** بهر عاشق این همه *** در رضای حق رضااست

تیر و خنجر می خورد *** گر به راه عاشقی *** شور و شوقی بس فزون *** در دل عاشق به پاست

اول عشق و یقین *** سرزمین کربلاست

سرنگون بر روی خاک *** غرقه در خون گرشود *** خاک پاک عاشقان *** بر همه دارالشفاست

ترت پاک شهید *** تا همیشه در جهان *** بر دو چشمان همه *** بی گمان چون توتیاست

اول عشق و یقین *** سرزمین کربلاست

عاشقان در راه عشق *** گر سر و پیکر دهند *** پادشاهان جهان *** بر در آنها گداست

بر سر پیمان خویش *** گر شهیدان سر دهند *** حضرت سلطان عشق *** با شهیدان همنواست

اول عشق و یقین *** سرزمین کربلاست

دشت خونین بلا *** یا زمین ماریه *** وعده گاه عاشقان *** آری آن جانینواست

باشد عاشورا همه *** روزها و هر شهید *** گر بیفتد روی خاک *** آن زمین کربلاست

اول عشق و یقین *** سرزمین کربلاست

دلم در بند یک موی حسین است *** نگاهم تا ابد سوی حسین است

نشاید شانه بر گیسو زخم من *** که خاک آلوده گیسوی حسین است

حسین فاطمه جانم فدایت *** به قربان تو و عهد و وفایت

سر مرغی نبرد کس به دوران *** بریدند از چه رو سر از قفایت

ندیدم چون تو شاه کم سپاهی *** بکشتندت به چه جرم و گناهی

بشر بعد از چنین جرم و جنایت *** کجا با خود برد این رو سیاهی

فدای کام عطشانت شوم من *** هلاک قلب سوزانت شوم من

درون روضه ی رضوانت ای جان *** شود آیا که مهمانت شوم من؟

فدای آن همه تاب و تب تو *** فدای ناله های زینب تو

به زیر تیغ هم بود ای حسین جان *** دعا از بهر امت بر لب تو

پس از تو باغ و بوستان را صفا نیست *** چو خاک مرقدت دارالشفای نیست

چرا هجرت نمودی از مدینه *** که دانستی که کوفی را وفا نیست

بیا شیعه همی در شور و شین باش *** مدام اندر غم آن نور عین باش

رسی چون بر سر آبی گوارا *** به یاد کام عطشان حسین باش

به بام گنبد عرش آستانش *** علم از خون همی دارد نشانش

خداوندا رسان منصور ما را *** که گیرد انتقام از دشمنانش

حدیث طف

پرستوی مهاجر *** از آشیان جدا شد *** مهاجر مدینه *** روان به کربلا شد
امیر کشور عشق *** قدم به کربلا زد *** در آن دشت بلا خیز *** بر عاشقان صدا زد
دشت بلا که گویند *** اهل ولا همینجاست *** مقصد ماعزیزان *** کرب و بلا همینجاست
تشنه ی خون بود این *** وادی بی کرانه *** سرخی رنگ خاکش *** می دهد این نشانه
آه که اندر آن دشت *** بس ستم و جفا شد *** ظلم و جفای بی حد ***
بر آل مصطفی شد
شنیده ام جوانی *** عروسپیش عزا شد *** شنیده ام که خوش *** به دست و پا حنا شد
شنیده ام که مادر *** خوانده بر او سرودی *** سرودهای و اما *** به صوت رود رودی
گفت که رودم ای وای *** قاسم نوجوانم *** کاش پس از تو مادر *** من به جهان نمانم
شنیده ام در آن دشت *** لشکر غل و غش بود *** به خیمه های عصمت *** صدای العطش بود
ساقی آل طاها *** سوی فرات رو کرد *** تشنه دودست خود را *** بر آب شط فرو کرد
گفتا حسین زهرا *** تشنه لب است عباس *** آب، اگر بنوشی *** بس عجب است عباس
شنیده ام که تشنه *** فرات را رها کرد *** مشک کشید بر دوش *** رو سوی خیمه ها کرد
آه که دستهایش *** از بدنش جدا شد *** هم ز عمود کینه *** فرق سرش دوتا شد
بر سر او شتابان *** تا که برادر آمد *** گفت که بارالها *** عمر حسین سر آمد
می رود اما به جنگ *** شیعه، کنون جوانی *** آه جوان چه گویم *** چشمه ی زندگانی
گفتند که با پیمبر *** هیچ نمی ستیزیم *** خون رسول حق را *** ما به خطا نریزیم
گفت به لشکر دون *** شبه پیمبر من *** زاده ی مرتضایم *** علی اکبر من
حمله بر او نمودند *** لشکر کین به یک بار *** گشت جهان به چشمش *** یکسره تیره و تار
غرقه به خون نمودند *** پیکر پاکش از کین *** شبه پیمبر افتاد *** از سر زین بر زمین

تا که حسین ز خیمه *** بر سر اکبر آمد *** بر سر نعش اکبر *** پور پیمبر آمد

آه ز دل برکشید *** گفت که ای نوجوان *** بعد تو بابا علی *** فنا شود این جهان

وای که لیلا از این *** واقعه دل خون شود *** گر که ببیند ترا *** واله و مجنون شود

ص: 44

نعلش علی را سوی *** خیمه، حسین می برد *** سوی خیام حرم *** به شور و شین می برد
 دید چه لیلای زار *** نعلش علی را چنین *** موی پریشان نمود *** کرد ز سینه فغان
 گفت جوانم علی *** رود علی رود رود *** روح روانم علی *** رود علی رود رود
 تازه جوانم علی *** سرو روانم علی *** بعد تو ای نوجوان *** زنده نمانم علی
 تا به شه دین رسید *** نوبت عهد و وفا *** شد به جنان دل غمین *** فاطمه و مصطفی
 در صف هیجا کنون *** آمده شیر ژیان *** زاده ی زهرا روان *** شد به سوی کوفیان
 موج زنان، شط خون *** تا به رکاب حسین *** به کوفیان این چنین *** بود خطاب حسین
 قوم لعین بنگرید *** زاده ی حیدر منم *** زاده ی زهرا وهم *** پور پیمبر منم
 قلب مرا کوفیان *** یکسره بشکسته اید *** آب چرا از ستم *** بر حرم بسته اید
 وای که ز جور و ستم *** هیچ کس آتش نداد *** هیچکس از کوفیان *** هیچ جوابش نداد
 شبل شه لافتی *** تیغ کشید از نیام *** گفت که ای ناکسان *** گشته که انتقام
 وای حسین را مگر *** چگونه تقدیر شد *** آه چه گویم چسان *** شیر به زنجیر شد
 وای که برنی بدید *** زینب محزون سرش *** خواهر دلخون نبود *** این همه غم، باورش
 دست بزد بر سرو *** گفت که با مصطفی *** باورت آید مگر *** این همه جور و جفا
 گفت که جدا بین *** حسین به خاک اندر است *** کشته ی خونین کفن *** او به ره داور است
 دسته گل فاطمه *** در عدد اثنی عشر *** سومیش بود حسین *** آخریش منتظر
 تا بکشد انتقام *** ز خون گلها همه *** می رسد احیاگر *** باغ گل فاطمه
 بار، الها رسان *** ولی خون حسین *** قائم آل نبی نور *** دل و هر دو عین
 محو نما ای خدا *** دشمن آل رسول *** خدا ز ما این عزا *** نما به جلدش قبول

مرثیه محرم

محرم آمد و عیدم عزا شد *** حسینم وارد کربلا شد
دل از غم کینه دیرینه دارد *** غم آل عبا در سینه دارد
جو وارد شاه دین در نینوا شد *** تمام دشت و صحرا در نوا شد
چنین فرمود با زینب که خواهر *** عزیز مادرم جان برادر
در این دشت بلا بی یار گردی *** اسیر فرقه کار گردی
کشند از کینه طفلان تو خواهر *** در این دشت بلا این قوم کافر
امان از قاسم و دامادی او *** نبیند مادر او شادی او
در این صحرا عزا گیرد برایش *** برای قاسم نوکدخدایش
ز طفلانم چه منع آب گردد *** سکینه از عطش بی تاب گردد
رود آب آورد س قای طفلان *** به میدان می شود فرقتش پریشان
جدا از تن شود دستان عباس *** به خون خویش غلتد خسرو ناس
به چشمان خودت بینی تو خواهر *** سوی اعدا رود شهزاده اکبر
به میدان می رود روح روانم *** علی اکبر تازه جوانم
چو سروی می رود او از بر من *** بیاید غرقه در خون اکبر من
ز غم لیلا شود مجنون اکبر *** کند رنگین دو دست از خون اکبر
نشیند با غم و خواند سرودی *** سرودی بانوای رود رودی
همی گوید جوانم رودم ای رود *** شه شیرین زبانم رودم ای رود
نیستم حجله شادی برایت *** نشستم رود من، اندر عزایت
پس از مرگ علی اکبر من *** بینی بر سر نیزه سر من
ولی جان حسین و جان مادر *** به جان مادرم زهرای اطهر

مبادا بعد من شيون کني تو *** ز مرگم شادمان دشمن کنی تو

چو دیدی پاره پاره پیکر من *** مزن بر سینه و سر خواهر من

شنیدی خواهرم اندیشه بنما *** پس از من بردباری پیشه بنما

ص: 46

در هوای کربلا

دل هوای کربلایت کرد و من هم آمدم *** تابه زخم دل نهم ای شاه مرهم آمدم

صوت هل من ناصرت از کربلا آید به گوش *** از غم بی یاریت خون دلم آید به جوش

تا که میگفتی تو در دشت بلا هل من معین *** کاش بودم یا حسین فاطمه در آن زمین

دل هوای کربلایت کرد و من هم آمدم

کربلایت یا حسین جان، قبله دل‌های ماست *** خاک پاک تربت تو بهر ما دارالشفاست

تربت نام آشنایت بوی اکبر می دهد *** بوی آن گیسوی پر از مشک و عنبر می دهد

دل هوای کربلایت کرد و من هم آمدم

کاش بودم تا که در راه تو ترک سر کنم *** جان فدای تار گیسوی علی اکبر کنم

جان ماقربانی محراب ابروی علی *** جان یک عالم فدای قد دلجوی علی

دل هوای کربلایت کرد و من هم آمدم

اکبرت شدیا حسین قربانی دین خدا *** در ره آئین حق سبط پیمبر شد فدا

شد ز خون شبه پیغمبر اگر رنگین زمین *** محکم از خون علی اکبر شده ارکان دین

دل هوای کربلایت کرد و من هم آمدم

ناله لیلا به گوشم میرسد از خیمه ها *** مادر دلخسته اش از داغ او اندر نوا

از فراق اکبر رعنا جوان در شور و شین *** سینه سوزان در فراق اکبر آن نور دو عین

دل هوای کربلایت کرد و من

قاسمت گویا به دشت کربلا داماد شد *** گوئیا آن نوجوان از درد و غم آزاد شد

آری آری حجله گور از برایش بسته شد *** تازه دامادت به خون پیکرش آغشته شد

دل هوای کربلایت کرد و من هم آمدم

سرو بستان حسن آن قاسم شیرین زبان *** نوگل باغ حسن شد عاقبت در خون طپان

تا همیشه می رسد آه و فغان مادرش *** میکند آه و فغان اندر کنار پیکرش

دل هوای کربلایت کرد و من هم آمدم

ص: 47

حجله گاه قاسم تازه جوانت گور شد *** آن جوان ماه رو عاشق به روی حور شد

قاسم ناشاد از خون سرش بسته حنا *** غرقه در خون شد ز دست کوفیان بی حیا

دل هوای کربلایت کرد و من هم آمدم

جان ما قربان عباس علمداریت شود *** عالمی قربانی میر سپهداریت شود

ش یعیان توفدای گوشه چشمان او *** آن که در عالم کریمان جهان مهمان او

دل هوای کربلایت کرد و من هم آمدم

ساقی لب تشنگان عباس سردار سپاه *** پاسدار حرمت اهل حریم خیمه گاه

ماه تابان بنی هاشم ابوالفضل جوان *** تا که آبی آورد بر جانب شط، شد روان

دل هوای کربلایت کرد و من هم آمدم

در کنار علقمه عباس اندر خون نشست *** از غم عباس ای سلطان دین پشتت شکست

دست یکجا مشک یکجا تشنه بر شط فرات *** شسته عباس جوانت یا حسین دست از حیات

دل هوای کربلایت کرد و من هم آمدم

روز عاشورا چو بردی اصغرت را بهر آب *** بر گرفتی یا حسین قنذاقه اش را از رباب

گوئیا اصغر به روی دستهایت سیر شد *** پاره پاره حلق اصغر عاقبت از تیر شد

دل هوای کربلایت کرد و من هم آمدم

رو به سوی خیمه آوردی علی اصغرت *** اهل خیمه شاهد آن دیده از خون تری

غرقه در خون اصغر شش ماهه ات با حلق چاک *** خفته است آن نوگل پژمرددات در زیر خاک

دل هوای کربلایت کرد و من هم آمدم

روز عاشورا چو ای سلطان دین بر شب رسید *** تا فلک آه و فغان خواهرت زینب رسید

چادر خاکی زینب حجت دیرین ماست *** محکم از فریاد زینب پایه های دین ماست

دل هوای کربلایت کرد و من هم آمدم

ذو حه محرم

ای حسینیان *** ماه ماتم شد *** ماه اشک و خون *** یا محرم شد
سوی کربلا *** شاه دین آمد *** تادیار عشق *** دل غمین آمد
خیمه زد در آن *** وادی خونین *** شاه کربلا *** با دلی غمگین
بر سر وفا *** شاه مظلومان *** شد به کربلا *** سرور خوبان
قتل شاه دین *** هم مسلم شد *** ای حسینیان *** ماه ماتم شد
همره حسین *** زینب محزون از *** غم حسین *** با دلی پر خون
کودکان او *** اندر آن صحرا *** جمله در غم *** زاده زهرا
اندر آن زمین *** قاسم افکار *** از غم عمو *** با دلی غمبار
سوی کوفیان *** او مصمم شد *** ای حسینیان *** ماه ماتم شد
از عمو طلب *** اذن میدان کرد *** مادر حزین *** آه و افغان کرد
گفت ای عمو *** من پسریشانم *** ده تو از وفا *** اذن میدانم
تاکنم فدا *** جان به پای تو *** جان و سر دهم *** از برای تو
اذن رفتن *** او مسلم شد *** ای حسینیان *** ماه ماتم شد
از حرم برون *** مادر قاسم *** آمد آن زمان *** در بر قاسم
گفت ای جوان *** رحم بر من کن *** بعد از آن دگر *** عزم رفتن کن
آه قاسم *** مهربان من *** از برم مرو *** نوجوان من
جانم ای جوان *** خانه غم شد *** ای حسینیان *** ماه ماتم شد
قاسم جوان *** چون روان گردید *** از سپاه کین *** خون طپان گردید
او به خون خود *** دست و پا میزد *** شاه کربلا *** راصدا می زد
گفت شد عمو *** پیکرم صد چاک *** سرنگون شدم *** من به روی خاک

پیش چشم من *** تیره عالم شد *** ای حسینیان *** ماه ماتم شد

اکبر جوان *** سوی میدان می رکففت *** سوی لشکر *** کفر عدوان رفت

ص: 49

پیکر علی *** غرقه شد در خون *** مادر حزین شد *** ز غم مجنون
اهل بیت او *** در غم و زاری *** خون دل کنند *** از بصر جاری
شاه دین حسین *** دیده پر نم شد *** ای حسین *** ماه ماتم شد
سوی کوفیان *** شد روان عباس *** رفت ساقی *** تشنگان عباس
تاکنار شط *** از وفا آمد *** مشک، پر سوی *** خیمه ها آمد
شد ز زین نگون *** پیکر عباس *** گشت غرق خون *** پیکر عباس
پاره پیکر *** آن مکرم شد *** ای حسینان *** ماه ماتم شد
شیر خواره اش *** اصغر عطشان *** برد شاه دین *** جانب میدان
تیر کین زدند *** بر گلوی او *** آبروی دین *** ز آبروی او
مادرش رباب *** آه و زاری کرد *** از غم علی *** بی قراری کرد
نصر دین حق *** از او مسلم شد *** ای حسینان *** ماه ماتم شد
شاه دین در آن *** دشت پرغوغا *** رفت جانب *** لشکر اعدا
شد به جنگ آن *** فرقه کافر *** همچو باب خود *** حیدر صفدر
عاقبت ز اسب *** سرنگون گردید *** بخت زینش *** واژگون گردید
زیب نی سر *** آن معظم شد *** ای حسینان *** ماه ماتم شد

نوحه اول محرم

از مدینه رُو سوی کرب و بلا کن یا حسین *** جان فدا کن یا حسین (2)

رو سوی کرب و بلا کن ای عزیز فاطمه *** دیگر از خصم جفا جویت نداری واهمه
هم زنان هم کودکان را به همراهت ببر *** هم سکینه، هم رقیه، زینب خونین جگر

اینک ای مولا تو سودا با خدا کن یا حسین *** جان فدا کن یا حسین (2)

در زمین کربلا با خود بیاور اکبرت *** هم به دشت ماریه با خود بیاور اصغرت
قاسم تازه جوان را هم به همراهت بیا *** میر لشکر را بیاور بادلی زار و فکار

اینک ای شه گوش بر صوت دعا کن یا حسین *** جان فدا کن یا حسین (2)

با خود ای جان، زینب و کلثوم را همراه کن *** سرزمین نینوا مأوای خود ای شاه کن
رو نما جانا به سوی دشت غمبار بلا *** شوشتابان یا حسین سوی زمین کربلا

یار را در صحنه میدان ندا کن یا حسین *** جان فدا کن یا حسین (2)

کربلا مأوای عاشق پیشگان بی دل است *** عاشقان را سرزمین محنت و غم منزل است
جانب دشت بلا بازینب محزون برو *** سوی دشت نینوا چون لیلی و مجنون برو

دیگر این دنیا و ما فیها رها کن یا حسین *** جان فدا کن یا حسین (2)

ای شها منزل به منزل شو روان تا کربلا *** آخرین منزلگهت باشد زمین نینوا
بار بگشا اندر آنجا چون که قربانگاه توست *** اندر آنجا جایگاه خیمه و خرگاه توست

خیمه و خرگاه خود آنجا به پا کن یا حسین *** جان فدا کن یا حسین (2)

آب بندند از جفا بر اهل بیت کوفیان *** تشنه کامان می رود فریادشان بر آسمان
می شوند از ظلم و کین، یارانت ای مولا شهید *** میکنی از زندگی ای شاه دین قطع امید

بعد از آن در کربلا فکری به جا کن یا حسین *** جان فدا کن یا حسین (2)

کودکان از تشنگی ای شاه خوبان دل کباب *** میرود عباس مه رو در پی یک جرعه آب

کوفیان و شامیان بی حیا باهممه *** میکشند عباس را اندر کنار علقمه

بعد از آن دیگر توکل با خدا کن یا حسین *** جان فدا کن یا حسین (2)

ص: 51

کشته می گردد در آن وادی علی اکبرت *** می ندانم یا حسین آخر چه آید بر سرت
بینی آن رعنا جوان را پاره پاره چاک چاک *** بی کفن افتاده بینی اکبرت بر روی خاک
دیده را پر خون تو از این ماجرا کن یا حسین *** جان فدا کن یا حسین (2)
قاسم رعنا جوان کز حوریان دل می برد *** سوی میدان آن جوانی مه لقا رو آورد
پاره پاره غرقه خون افتد به پیش روی تو *** بندد از خورش حنا آن قاسم دلجوی تو
آن زمان درد دلت را با صبا کن یا حسین *** جان فدا کن یا حسین (2)
باید اینجا ای حسین جان ترک جان و سر کنی *** باید از سینه برون داغ علی اکبر کنی
یا حسین اهل حریمت جمله اندر خیمه گاه *** از غم داغ تو جانا جملگی با اشک و آه
هم ز قتل خود خدایت راضا کن یا حسین *** جان فدا کن یا حسین (2)
کشته میگردی در این میدان ز دست اشقیاء *** غرقه اندر خون شوی در راه اهداف خدا
زینبت از این مصیبت دست بر سر میزند *** بر سر و روی خود از داغ برادر میزند
خواهر مظلومه را آندم صدا کن یا حسین *** جان فدا کن یا حسین (2)
چون برند از جور و کین ای شاه مظلومان سرت *** آید از خیمه برون زینب که آید در برت
دختران بی پناهت بر سر و سینه زنان *** در میان خیمه گاه بازاری و آه و فغان
کربلا را از غمت ماتم سرا کن یا حسین *** جان فدا کن یا حسین (2)
جان یک عالم فدای کام عطشانت شود *** جان فدای زینب محزون و نالانت شود
ای که نامت هم ردیف ماتم و درد و بلاست *** تربت پاک تو مولا بهر ما درالشفاست
شیعیان خسته را حاجت روا کن یا حسین *** جان فدا کن یا حسین (2)

نوحه اول محرم

بار بگشائید این جا سرزمین کربلاست *** بار بگشائید یاران که همین دشت بلاست

بار بگشائید بار *** بار بگشائید بار

بار بگشائید اینجا مقصد و مقصود ماست *** این همان منزلگه جانانه و معبود ماست

وعده گاه ما و جانان اندر این دشت بلاست *** آری ای یاران من اینجا زمین کربلاست

بار بگشائید بار *** بار بگشائید بار

اندر این صحرا شود دست علمدارم جدا *** می شود عباس اندر راه دین، اینجا فدا

می شود غلطان به خون سقای آل فاطمه *** پیکرش بی دست و سر افتد کنار علقمه

بار بگشائید بار *** بار بگشائید بار

از غم عباس پشتم بشکنند در دشت کین *** می شوم بی یار و یاور بعد از او در این زمین

قلبم از داغ برادر زار و محزون میشود *** دیده ام از دیدن عباس پر خون می شود

بار بگشائید بار *** بار بگشائید بار

می شود سردار لشکر اندر این وادی شهید *** اندر این صحرا شود یاران امیدم ناامید

از غم عباس افتد آتشی بر جان من *** اندر اینجا بار بگشائید ای یاران من

بار بگشائید بار *** بار بگشائید بار

اندر این جا غرقه در خون جسم اکبر میشود *** غرقه در خون پیکر شبهه پیمبر میشود

پیکرش در خاک و خون افتد در این دشت بلا *** می شوم دلخون ز داغش در زمین کربلا

بار بگشائید بار *** بار بگشائید بار

آه از آندم کاووم نعش علی در خیمه گاه *** جمله اهل حرم بیرون دوند با اشک و آه

آن زمان اهل حرم افغان و زاری میکنند *** در کنار نعش اکبر بی قراری می کنند

بار بگشائید بار *** بار بگشائید بار

یادگار مجتبی در این زمین گردد شهید *** مادر از تازه جوانش میکند قطع امید

ص: 53

پاره پاره پیکرش گردد به دشت نینوا *** میشود صد پاره پیکر در زمین کربلا

بار بگشائید بار *** بار بگشائید بار

عیش قاسم می شود از راه کین اینجا عزان *** عش پر خورش در اینجا می رسد در خیمه گاه

مادرش بر سر زنان، افغان و زاری میکند *** خون دل از دیدگان خویش جاری می کند

بار بگشائید بار *** بار بگشائید بار

اندر اینجا قاسم از خون سرش بندد حنا *** بندد از خون گلو قاسم حنا بر دست و پا

مادرش بر پیکر قاسم همی خواند سرود *** می کند از دل داغ قاسم خود رود رود

طفلهای زینم در این زمین بی سر شوند *** از جفای کوفیان همچون دو گل پرپر شوند

جمله یارانم شهید از کین شوند در این زمین *** میشوم از داغ یاران جوان ماتم نشین

بار بگشائید بار *** بار بگشائید بار

اندر این جا کشته می گردم من و زینب اسیر *** میشود اهل حریمم اندر اینجا دستگیر

میرد شمر لعین از تن، سرم را از قفا *** میرود رأس من و یاران من بر نیزهها

بار بگشائید بار *** بار بگشائید بار

ذو حه ماه محرم

ای شیعه ز نو محرم آمد *** هنگام عزا و ماتم آمد
وارد شه دین به کربلا شد *** هنگامه ماتم و عزا شد
آدم شد از این قضیه مجنون *** زهرا به جنان دلش پر از خون
از سوی نجف علی علا *** آن شاه و ولی اعظم آمد
مظلوم حسین بی قرینه *** بیرون چو شد از شهر مدینه
بر جانب کربلا روان شد *** شوری به زمین و آسمان شد
از حلقه انبیا به جنت *** دلخسته رسول خاتم آمد
شد وارد کربلا حسینم *** آن روح روان و نور عینم
آب از ره ظلم و جور کینه *** بستند بر آن شه مدینه
یکجا به حسین فاطمه شد *** ظلمی که به خلق عالم آمد
زینب به نوا به سر زنان است *** خونابه ز دیده اش روان است
کشتند ز کینه طفلهاش *** سوزد دل عالمی برایش
در کربلا بلا رسیده *** بر دخت علی دمامد آمد
بر قاسم نوجوان جفا شد *** در ماریه عیش او عزا شد
داماد به دشت کربلا شد *** سر از تن پاک او جدا شد
کشتند چوزاده حسن را *** عیشش به زمانه ماتم آمد
عباس برادر جوانش *** کشتند به پیش دیدگانش
دستش ز جفا ز تن جدا شد *** لب تشنه شهید کربلا شد
بالای سرش حسین زهرا *** با چشم تر و قد خم آمد
در کرب و بلا علی اکبر *** آن تازه جوان ماه منظر

چون جانب کوفیان روان شد *** صد پاره تنش به خون طپان شد

لیلا بدرید جامه را چون *** نعشش به سوی مخیم آمد

ص: 55

تا نوبت جنگ بر حسین شد *** عالم به فغان و شور و شین شد
بر دشت بلا حسین روان شد *** لب تشنه به جنگ کوفیان شد
بی یار و غریب بود عطشان *** در جنگ شه معظم آمد
افتاد ز صدر زین چو بر خاک *** فرزند عزیز شاه لولاک
از جور زمانه دامن دشت *** از خون حسین لاله گون گشت
جوشید ز عرش و فرش چون خون *** اوضاع زمانه در هم آمد
زینب که به تل زینبیه *** خود بوده چو راوی قضیه
از بعد حسین و یاورانش *** همراه زنان و کودکانش
از کرب و بلا به کوفه و شام *** بی یاور و یار و محرم آمد

ای عزیز مصطفی مظلوم، مولانا الحسین *** ای شهید کربلا مظلوم، مولانا الحسین
شد حسین فاطمه بی یار، در دشت بلا *** بر لب آب روان عطشان، اندر کربلا
خواهر غمدیده اش زینب با آه و نوا *** با دو چشم خونفشان اندر، دشت نینوا
گفت کای سلطان مظلومان، جانم یا حسین *** کودکان در خیمه گه نالان، جانم یا حسین
ای عزیز مصطفی مظلوم، مولانا الحسین
شورش می در این زمین امروز برپا می شود *** روزگارم من سیه، ای وای اینجا می شود
می شود در این زمین، کشته عباس از جفا *** دستهایش می شود اینجا، از پیکر جدا
می کشد از سینه اش فریاد، جانم یا حسین *** پیکرم در خاک و خون افتاد، جانم یا حسین
ای عزیز مصطفی مظلوم، مولانا الحسین
می شود در کربلا داماد، فرزند حسن *** با دلی پر از غم و ناشاد، ماه انجمن
از جفای کوفیان عیشش میشود عزا *** پاره پاره پیکرش گردد اندر نینوا
میشوی از داغ او دلخون، جانم یا حسین *** صبرت از کف می شود بیرون، جانم یا حسین
ای عزیز مصطفی مظلوم، مولانا الحسین
هیجده ساله علی اکبر اندر نینوا *** می شود اندر دل صحرا سر از تن جدا
از جفاتنها گل لیلا پر پر می شود *** مادرش خونین دل از داغ اکبر میشود
اکبرت در خون شود غلطان، جانم یا حسین *** اهل بیتت در حرم نالان، جانم یا حسین
ای عزیز مصطفی مظلوم، مولانا الحسین
ای عزیز حیدر و زهرا بین بر حال من *** رحمی ای مولای من بنما بر احوال من
دخترت در خیمه گه جانا بر سر میزند *** اصغرت از تشنگی چون مرغ پر پر میزند
اهل بیتت سینه سوزانند، جانم یا حسین *** از فراق دیده گریانند، جانم یا حسین

ای عزیز مصطفی مظلوم، مولانا الحسین

جان خواهر یا حسین در جنگ با دشمن مرو *** رحمی ای سلطان مظلومان جان من مرو

ص: 57

بعد تو ای نور چشمانم خواهر چه کند *** با یتیمان تو و یک دشت کافر چه کند

بعد تو ای وای بر زینب، جانم یا حسین *** روزگرم می شود چون شب جانم یا حسین

ای عزیز مصطفی مظلوم، مولانا الحسین

کشته شد از جور و کین قاسم اندر کربلا *** از جفای کوفیان عیش قاسم شد عزا

دست عباس جوان گردید از پیکر جدا *** پیکر صد پاره اش افتاد در دشت بلا

کشته گردید از جفا اکبر، جانم یا حسین *** کشته شد آن شبه پیغمبر، جانم یا حسین

ای عزیز مصطفی مظلوم، مولانا الحسین

شد حسین فاطمه در جنگ چون با کوفیان *** زینش اندر قفا نالان بر سینه زنان

سنگ بر پیشانی آن شاه از جفا زدند *** زخم بی حد بر تن شاه کربلا زدند

تا ابد من دیده گریانم، جانم یا حسین *** از غمت زار و پریشانم، جانم یا حسین

ای عزیز مصطفی مظلوم، مولانا الحسین

کشته شد در کربلا از کین شاه کربلا *** شد ز صدر زین نگون بر خاک پور مصطفی

جای زینب بر سرش آمد شمر بی حیا *** کرد از کینه سرش را او از قفا جدا

جبرئیل از آسمان می گفت، جانم یا حسین *** زینش هم با فغان می گفت، جانم یا حسین

ای عزیز مصطفی مظلوم، مولانا الحسین

ای شیعیان بر سر زنید ماه عزا شد *** ماه عزای زاده خیر التّساشد وا ویلا
زینب عزادار از غم مرگ برادر *** شال عزا به گردن حیدر صفدر وا ویلا
بار دگر اندر جهان ماتم پباشد *** ماه عزای سبط پاک مصطفی شد وا ویلا
شیعه بیاسازد عزای شاه مظلوم *** دلها همه اندر عزای آل طه وا ویلا
جن و ملک بر سینه و بر سر زنانند *** در سوگ فرزند علی اندر فغانند وا ویلا
اندر سماوات علی افغان به پا شد *** عرش خداوند جهان ماتم سرا شد وا ویلا
در عرش حق افغان و زاری گشته بر پا *** گردیده گویا ماتم فرزند زهرا وا ویلا
مر ماتم سلطان مظلومان حسین است *** کاندر جهان افغان و زاری شور و شین است وا ویلا
عرش از غم فرزند زهرا شد سیه پوش *** جبریل در سوگ حسین گردیده مدهوش وا ویلا

حدیث غربت (واحد)

از ازل گشت حسین تا که خریدار بلا *** دست تقدیر کشاندش به سوی کرب و بلا
نور چشمان علی میوه طوبای بتول *** پور زهرا و علی زینت دامن رسول
دور تا از حرم و روضه جدش گردید *** دل پر درد ازین غصه و غم میگرد
گفت یارب چه بود قسمت و تقدیر حسین *** بعد از این خود بنما چاره و تدبیر حسین
بعد از این باغم دوری ز مدینه چکنم *** با غم زینب و کلثوم و سکینه چکنم
من در اینجا حرم امن پیمبر دارم *** چشم بر روضه نورانی مادر دارم
تربت پاک حسن جان برادر دارم *** چون دل از تربت پاک حسنم بر دارم
با دلی زار و حزین تا سوی خواهر آمد *** به سوی زینب غمدیده مضطر آمد
به سوی منزل عباس دلاور آمد *** بادلای زار حسین سوی برادر آمد
خواهران را طلبید و همه فرزندان *** جمع گشتند حرمش همه بر فرمانش
دیده گریان به برش آمدی ام سلمه *** گفت با چشم پر از خون به حسین این کلمه
بارها من ز رسول دو سرا بشنیدم *** این سخن را خودم از جد شما بشنیدم
میشود کشته حسینم به صف کرب و بلا *** میکنند از ره کین سر ز تن پاکش جدا
مگر ای شاه سوی کرب و بلا در سفری *** بنما زین سفر ای خسرو خوبان حذری
جان زهرا و علی ترک سفر کن مادر *** با خود این جمع پریشان به سوی کوفه مبر
بعد پیغمبر و زهرا و علی و حسنم *** توئی ای سرو روان شمع همه انجمنم
یوسف فاطمه ام رو سوی گرگان داری *** چه شتابی است عزیزم سوی جانان داری
گفت جدت چه حسین رفت نمی گردد باز *** آشکارا شده اکنون بخداوند این راز
جان هستی توئی و خود سوی جانانه روی *** لیک ای جان جهان از چه غریبانه روی
ای که بودی همه جا زینت آغوش نبی *** جایت ای جان جهان از چه غریبانه روی

زینت عرش برین خاک زمین جای تو نیست *** خس و خاشاک زمین منزل و مأوی تو نیست

این شنیدم که به خون غرقه به صحرا گردی *** تشنه لب کشته عزیزم لب دریا گردی

ص: 60

چون زام سلمه این سخنان را بشنید *** آن زمان از دل پر درد، حسین آه کشید
گفت چون کشته شدن از سر تقدیر من است *** دیگر ام سلمه باز چه جای سخن است
عازم کرب و بلاتا پسر زهرا شد *** شیون از شهر مدینه به فلک برپا شد
شد برون تاز مدینه ز جگر، آه کشید *** تا سوی کرب و بلا خیمه و خرگاه کشید
آمد و خیمه به صحرای بلا زد، مولا *** خون به جان و به دل اهل ولا زد، مولا
همه یاران و عزیزان حسین کشته شدند *** تشنه لب جمله به خونهای خود آغشته شدند
نوبت عهد و وفا چون به شه دین آمد *** بر زمین پیکر پاکش ز سر زین آمد
ظالمان تا هوس مملکت ری کردند *** سر سلطان شهیدان به سر نمی کردند
زینب غمزده بر سر زد و افغان بنمود *** در دل خیمه ز غم موی پریشان بنمود
گفت یارب چکنم بی کس و بی یار شدم *** بعد از این در کف این قوم گرفتار شد
ای خدا بعد حسینم به یتیمان چکنم *** با زنان حرم و ناله طفلان چکنم
بارالها به حق دختر زهرا بتول *** این عزاداری از این جمع بفرمای قبول
تا ابد باد بر آن قوم جفا جوی جهول *** لعنت دائمی خلق و خداوند و رسول

آه یا جدّا *** یارسول الله *** میهمان در کربلایم *** باعزیزانم
با دلی محزون *** دیده ای پر خون *** من به جنگ کوفیانم *** باعزیزانم
دخترانم را *** یارسول الله *** خواهرانم را *** برده ام باخود *** اندر آن صحرا
با زنان و کودکانم *** باعزیزانم *** آه یا جدّا *** یارسول الله
راه را بر من *** کوفیان بستند *** قلبم از جور و *** کینه بشکستند
تا چنین تنها بمانم *** باعزیزانم *** آه یا جدّا *** یارسول الله
خواهر زارم *** زینب محزون *** اندرین صحرا *** با دلی پر خون
می برد از کف عنانم *** باعزیزانم *** آه یا جدّا *** یارسول الله
اندرین وادی *** یکه و تنها *** کشته می گردد *** از سوی اعدا
اکبر رعنا جوانم *** باعزیزانم *** آه یا جدّا *** یارسول الله
پیش چشم من *** بهترین ناس *** کشته می گردد *** از جفا عباس
آن علمدار جوانم *** هترین ناس *** کشته می گردد *** از جفا عباس
می شود از خون *** این زمین رنگین *** کشته خواهد شد *** از جفا و کین
قاسم آن آرام جانم *** باعزیزانم *** آه یا جدّا *** یارسول الله
در اسیری هم *** اهل بیت من *** از ره عدوان *** می برد دشمن
خواهران و دخترانم *** باعزیزانم *** آه یا جدّا *** یارسول الله

نوحه سينه زنى و زنجير زنى محرم

ماه عزا شد *** ماتم به پا شد *** الله اكبر يا حسين الله اكبر

آمد محرم *** آن ماه ماتم *** دلها پر از غم

از بهر پور حيدر و زهراى اطهر *** الله اكبر يا حسين الله اكبر

آمد مه خون *** آن ماه گلگون *** بين، شيعه مجنون

در ماتم گلگون قبا *** سبط پيمبر *** الله اكبر يا حسين الله اكبر

اين شور از چيست *** اين ماتم از كيست *** جز شور حق نيست

قتل حسين آن پاره قلب پيغمبر *** الله اكبر يا حسين الله اكبر

دلها غمين است *** ماتم نشين است *** از بهر دين است

اين ماجراى قتل فرزند پيمبر *** الله اكبر يا حسين الله اكبر

كشته جوانان *** آن گل عذاران *** در راه يزدان

گردیده گلهاى حسيني جمله پرپر *** الله اكبر يا حسين الله اكبر

فرزند زهرا *** گردیده تنها *** در دشت و صحرا

يارب كجا شد ياوران پور حيدر *** الله اكبر يا حسين الله اكبر

قاسم فدا شد *** در نينوا شد *** عيشش عزا شد

آن تازه داماد حسين سبط پيمبر *** الله اكبر يا حسين الله اكبر

افتاده اكبر *** در خون شناور *** گردیده پرپر

در سرزمين نينوا شبه پيمبر *** الله اكبر يا حسين الله اكبر

عباس فدا شد *** در نينوا شد *** دستش جدا شد

افتاده چون سروى ز پاى دست و سر *** الله اكبر يا حسين الله اكبر

بهر حسينم *** آن نور عينم *** در شور و شينم

آخر شد اندر راه دین صد پاره پیکر *** الله اکبر یا حسین الله اکبر

بعد از شهادت *** آن باسعادت *** آن باب حاجت

جسمش ز سمّ اسبها گردیده پرپر *** الله اکبر یا حسین الله اکبر

ص: 63

شیعیان گشته به پا ماتم *** سینه ها پر غم *** آمد از نو ماه محرم *** سینه های پر غم
در محرم ماه شور و خون *** زد رقم گردون *** قتل فرزند علی از کین *** امتش غمگین
شیعیان بگرفته اند ماتم *** سینه ها پر غم

آمد از کعبه برون مولا *** آه و واویلا *** کرد اندر دشت کین مآوا *** یگه و تنها
در جهان برپا شده ماتم *** سینه ها پر غم

شد روا جور و جفا یاران *** بر شه خوبان *** از عطش اطفال او نالان *** از سوی اعدا
ظلم شد برقائد اعظم *** سینه ها پر غم

آب آن مهریه زهرا *** آه و واویلا *** بسته شد بر عترت طه *** از سوی اعدا
از غم او چهره ها درهم *** سینه ها پر غم

کوفیان با شاه دین بستند *** عهد بشکستند *** از حفا بر قتل مظلومان *** خود کمر بستند
خون رود از دیده ها از این غم *** سینه ها پر غم

یاورانش از دم خنجر *** همچو گل پرپر *** می زند هر مادری از غم *** بر رو و بر سر
چشم شیعه ز این الم پر نم *** سینه ها

عاقبت شد شاه مظلومان *** جانب میدان *** شد براه دین بخون غلطان *** سرور دوران
قامتش از دست اعدا خم *** سینه ها پر غم

دست و پای قاسمش از کین *** شد بخون رنگین *** مادر از داغ جوان خود *** واله و غمگین
در عزا پیغمبر خاتم *** سینه ها پر غم

عاقبت شد همچو گل پرپر *** نوجوان اکبر *** از غم آن شبه پیغمبر *** میزنم بر سر
از این الم بر پا شده ماتم *** سینه ها پر غم

گشت عباسش بخون غلطان *** در ره یزدان *** شد فدا در راه حق آخر *** آن مه تابان
در فلک برپا شده ماتم *** سینه ها پر غم

عزیز عالم امکان *** همه بود و نبود من *** حسین جانم *** حسین جانم (2)

همه بود و نبود من *** همه دار و ندار من *** ربودی از دل و جانم *** همه صبر و قرار من

حسین جانم *** حسین جانم (2)

تو عزیز دل و جان و *** همه هستیم هستی *** من مجنون خمار تو *** تومی و مستیم هستی

همه عالم فدای آن *** لب عطشانت ای مولا *** دل دیوانه عاشق *** شده خواهانت ای مولا

حسین جانم *** حسین جانم (2)

شه بی لشکر ای وای *** سر و جانم فدای تو *** تو گدای در جانان *** همه شاهان گدای تو

حسین جانم *** حسین جانم (2)

گرفتارم گرفتارم *** اسیر طره مویت *** تمام شیعیان گردند *** فدای تار گیسویت

حسین جانم *** حسین جانم (2)

شه من شهسوار من *** گل من گل عذار من *** توئی ای نوگل زهرا *** غم من غمگسار من

حسین جانم *** حسین جانم (2)

حسین جانم حسین جانم *** شه من نور عین من *** نظری هم سوی ما کن *** بنگر شور و شین من

حسین جانم *** حسین جانم (2)

شه کربلای من *** توئی خون خدای من *** به عزای تو دلخونم *** شنو ای جان، نوای من

حسین جانم *** حسین جانم (2)

سرت از تن جدا کردند *** به فدای سرت گردم به فدای قد سرو *** علی اکبرت گردم

حسین جانم *** حسین جانم (2)

علم از دست عباست *** زچه روغرقه خون گشته *** رخ ماه علمداریت *** زچه روغرقه خون گشته

حسین جانم *** حسین جانم (2)

ز چه روشادی قاسم *** ز ره کین عزاگشته *** به کفش قاسم مه رو *** ز چه از خون * حنابسته

ص: 65

فدای کام عطشان *** رقیه دخترت گردم *** فدای حلق صد چاک *** علی اصغر ت گردم

حسین جانم *** حسین جانم (2)

لب آب روان آخر *** زچه عطشان تراکشند *** تن پاک ترا دونان *** زچه با خونت آغشتند

حسین جانم *** حسین جانم (2)

بدی آب فرات ای جان *** همه مهریه زهرا *** ز چه آخر تراکشند *** لب عطشان لب دریا

حسین جانم *** حسین جانم (2)

سرت ای شاه مظلومان *** ز قفا چون جدا کردند *** نه جفا شد روا بر تو *** که جفا بر خدا کردند

حسین جانم *** حسین جانم (2)

غریبانه سپاری جان *** مگر یاور نداری تو *** به خاک تیره سرداری *** مگر مادر نداری تو

حسین جانم *** حسین جانم (2)

چوبه یال پر از خورش *** برسد ذوالجناح تو *** شود افغان بلند آنگه *** ز سوی خیمه گاه تو

حسین جانم *** حسین جانم (2)

چه ببیند سرت بر نی *** چه کند زینب محزون *** دهد از کف مهار دل *** بخدا می شود مجنون

حسین جانم *** حسین جانم (2)

کسی آبت نداد ای جان *** بجز از زخم شمشیرت *** مگر ای شاه مظلومان *** چه بدی جرم و تقصیرت

حسین جانم *** حسین جانم (2)

اگر از تن جدا ای شاه *** ز چه رو پیکرت کردند *** به سم اسبها پاره *** ز چه رو پیکرت جدا کردند

حسین جانم *** حسین جانم (2)

حسینم شد مرا *** خدا، خود خون بها *** به راه حق شدم *** سر از پیکر جدا
حسینم زاده پیغمبر و فرزند زهرایم *** علی مرتضی باب من و بر خلق مولایم
برای یاری دین از مدینه من برون گشتم *** به همراه عزیزانم به دشت کربلا آمیم
برون از روضه جدم پیمبر گشته ام اینک *** برای نصرت دین خدا در دشت و صحرایم
شوند از جور و کینه یاورانم همچو گل پرپر *** ملانک شاهد جانبازی این مرگ زیبایم
چو دیدم گشته منکر پر رواج و دین حق بی کس *** برای امر بر معروف و نهی از منکر اینجایم
بدیدم چون یزید دون به منبر بر زده تکیه *** کنون عازم به نهی منکرات و محو فحشایم
کنون در سرزمین کربلا مهمان شمشیرم *** قصاص خون حیدر را از این نامردمان گیرم
نشسته زاده مرجانه جای احمد و حیدر *** خدا داند کز این غم از حیات و زندگی سیرم
اگر کشته نگردم از دم شمشیر و تیغ کین *** قسم بر ذات حق کز غصه این قصه می میرم
نمودم در زمین کربلا مأوا ولی من خوب میدانم *** پس از چندی در این جا کشته، ژوبین و شمشیرم
ز خون یاورانم می شود دشت بلا رنگین *** نمی دانم چه می باشد خدایا جرم و تقصیرم
لب عطشان کشندم کوفیان اندر کنار شط *** چه سازم از سوی داور بود اینگونه تقدیرم
شود قاسم در این دشت بلا در خون خود غلتان *** به جای رخت دامادی کفن پوشد در این میدان
قد سرو علی اکبر فتد در خاک و اندر خون *** شود لیلای داغ نوجوانش واله و مجنون
شدم از زندگی نومید از داغ علی اکبر *** امان از داغ جانسوز علت آن شبه پیغمبر
عمود کین شکافد فرق آن رعنا جوان من *** لب تشنه سپارد جان علی جان جهان من
دوستان سپهدارم جدا از ظلم و کین گردد *** علم از دست عباسم نگون روی زمین گردد
به فرق نازنینش از جفا ضرب عمود آید *** علمدارم ز پشت زین از این ضربت فرود آید
گلوی اصغر ششماهه من پاره میگردد *** ز تیر حرمله سیراب آن مه پاره میگردد

به روی دست من جان می دهد آن کودک بی شیر *** شود از ناوک پیکان علی اصغر من سیر

برند اندر اسارت اهل بیت داغدار من *** رود اندر اسیری زینب محزون و زار من

ص: 67

سکینه بر روی خار مگیلان می رود تا شام *** نگیرد روح من در روضه رضوان دمی آرام

خدایا در ره تونوجوانم را فدا کردم *** همه بود و نبودم را فدا من، ای خدا کردم

در این ره ای خدا من جز رضای تو نمی خواهم *** به جز اجرای آن عهد و وفای تو نمیخواهم

حسینم کشته اشک و فغان و ناله و آهم *** و من اندر عزایم غیر چشم تر نمیخواهم

ز سوز العطش بر آسمان شد آه طفلانم *** در این وادی مسلمانی نمی باشد نمی دانم

بود مهریه زهرای اطهر آب و ما این گونه عطشانیم *** در این دشت بلا لب تشنه ایم و سینه سوزانیم

بیستم عهد و پیمان از ازل با خالق اکبر *** که بنمایم به راه او فدا این پیکر و این سر

به عهد خود وفا اکنون نمایم در ره داور *** دهم در راه او هم اصغر و هم نوجوان اکبر

رضا گشتم شود زینب اسیر کوچه و بازار *** شوند اهل و عیالم پیش چشم دشمنانم خوار

رضا گشتم شود رخساره اطفال من نیلی *** شود نیلی رخ اطفال من از ضربت سیلی

رضا گشتم که زینب بر سر بزم شراب آید *** در آن بزم شیاطین سینه سوزان دل کباب آید

خدایا من حسینم این عیالم، این عزیزانم *** در این دشت بلا در راه تو امروز قربانم

هزاران جان اگر باشد کنم قربان براه تو *** نیاز من بود یارب به یک ناز نگاه تو

در این دشت بلا ناید کسی جز تو، به کار من *** بود تا آخرین لحظه شعار حق شعار من

به عشق جانفشانی آمدم تا منزل جانان *** کنون بر وعده عهد الستم بر سر پیمان

سلام بر حسین علیه السلام

السلام ای محور کرب و بلا *** السلام ای تشنه کام کربلا

السلام ای باده نوش جام عشق *** السلام ای میر خوش فرجام عشق

السلام ای درّ دریای عفاف *** السلام ای شیر میدان مصاف

السلام ای شبل شیر کردگار *** السلام ای آشنا با ذوالفقار

السلام ای راکب دوش نبی *** السلام ای زیب آغوش نبی

السلام ای معنی آب حیات *** السلام ای تشنه بر شط فرات

السلام ای فائز علم یقین *** السلام ای فاتح فتح المبین

السلام ای روح و جان عارفان *** السلام ای آرمان عاشقان

السلام ای آفتاب منجلی *** السلام ای پور زهرا و علی

السلام ای جان هستی را مدار *** السلام ای عرش حق را گوشوار

السلام ای عاشق تیر و سنان *** السلام ای سید اهل جنان

السلام ای آفتاب روی نبی *** السلام ای میهمان بزم می

السلام ای شیعه را درع حصین *** السلام ای مرشد روح الامین

السلام ای نعم مولانا الولی *** السلام ای نور چشمان علی

السلام ای مثله سم ستور *** السلام ای فرع نور فوق نور

السلام ای شور و عشق جاریه *** السلام ای پادشاه ماریه

السلام ای آفتاب بی افول *** السلام ای پور زهرا بتول

السلام ای در مثل خون خدا *** السلام ای یار گلگون خدا

السلام ای میر ایل آفتاب *** السلام ای کشته بر دریای آب

السلام ای تا ابد جاوید وحی *** السلام ای قاری قرآن به نبی

السلام ای جوشن دین خدا *** السلام ای حصن آئین خدا

السلام ای قبله گاه اهل دل *** السلام ای اعتبار آب و گل

ص: 69

السلام ای مامن امن و امان *** السلام ای شاه باز قاف جان

السلام ای قاتل قوم دغل *** السلام ای معنی خیر العمل

السلام ای جام حق را جرعه نوش *** السلام ای پرچم عدلت به دوش

السلام ای یکه تاز نینوا *** السلام ای حنجر نی را نوا

السلام ای باعث چرخ و فلک *** السلام ای ناجی ملک و ملک

السلام ای مهر و ماه انجمن *** السلام ای یاور و یار حسن

السلام ای آفتاب مشرقین *** السلام ای شاه بی لشکر حسین

السلام ای آشنای اشک و خون *** السلام ای کشته جهل و جنون

السلام ای شارح آیات نور *** السلام ای ای شافع یوم الشور

السلام ای کشته دور از وطن *** السلام ای شاه بی غسل و کفن

السلام ای جسم و جان زینبین *** السلام ای شاه مظلومان حسین

نوحه شب عاشورا

آمد شب عاشورا *** با فاطمه الزهرا (2)

در خیمه علی اکبر *** مشغول دعا باشد *** در فکر به خون خفتن *** در راه خدا باشد

در راز و نیاز امشب *** لیلای حزین باشد *** در فکر علی اکبر *** با جان غمین باشد

با این همه درد و غم *** فردا چه کند *** لایلا آمد شب عاشورا *** یافاطمه الزهرا

اندر دل شب لایلا *** محزون و پریشان است *** از بهر جوان خود *** تا صبح در افغان است

با اکبر خود گوید *** راز دل مجنونش *** آرام نمی گیرد *** امشب دل محزونش

فردا چه بر او آید *** باشیون و واویلا *** آمد شب عاشورا *** یافاطمه الزهرا

دامادی اکبر را *** دارد به دلش لایلا *** فردا چه کند مادر *** جز شیون و واویلا

چون صبح شود امشب *** ای وای به حال او *** باران بلا بارد *** از دشمن دون هر سو

کشته ز جفا گردد *** آن اکبر مه سیما *** آمد شب عاشورا *** یافاطمه الزهرا

لیلا چه کند یا رب *** از داغ لی اکبر *** در دشت بلا گردد *** آن نوگل او پرپر

لیلای حزین امشب *** در خیمه دلش خون است *** از محنت فردایش *** بیچاره و مجنون است

با این همه درد و غم *** آخر چه کند فردا *** آمد شب عاشورا *** یافاطمه الزهرا

در خیمه خود قاسم *** در راز و نیاز است *** او گاهی به دعا مشغول *** گاهی به نماز است او

فردا چه کند قاسم *** بامادر دلخسته *** امشب به کنار او *** ماتمزده بنشسته

در خون جگر کرده *** مادر ز غمش مأوا *** آمد شب عاشورا *** یافاطمه الزهرا

مادر زغم قاسم *** باناله و بازاری *** خون دل محزونش *** از دیده کند جاری

اندر دل شب نالد *** با جان و دلی خونین *** از هجر جوان خود *** بنشسته بسی غمگین

نالان ز غم قاسم *** با دیده خون پالا *** آمد شب عاشورا *** یافاطمه الزهرا

گوید که شود کشته *** ای تازه جوان من *** دشمن نکند رحمی *** بر آه و فغان من

بود آرزویم یا رب *** داماد کنم او را *** از غصه و درد و غم *** آزاد کنم او را

صد پاره شود قاسم *** ز این دشمن بی پروا *** آمد شب عاشورا *** یا فاطمه الزهرا

ص: 71

عباس علی امشب *** مشغول نگهبانی *** گرد خیمه ها گردد *** همچون علی ثانی
در راز و نیاز امشب *** عباس در آن وادی *** بر گرد حرم شاهد *** بر آن همه ناشادی
در فکر شهادت بود *** آن سرور و آن سقا *** آمد شب عاشورا *** یافاطمه الزهرا
دستان بلند او *** فردا به زمین افتد *** بر پیکر صد چاکش *** فردا شه دین افتد
لب تشنه کنار شط *** افتد بدن سقا *** خاک کربلا فردا *** گردد کفن سقا
غرق خاک خون گردد *** آن سید و آن مولا *** آمد شب عاشورا *** یافاطمه الزهرا
در خیمه خود امشب *** بنشسته حزین زینب *** اندر دل شب باشد *** مشغول نماز شب
دستش به دعا امشب *** بر درگه دادار است *** در فکر و غم فردا *** با دیده خونبار است
فردا چه کند زینب *** با این غم و محنتها *** آمد شب عاشورا *** یافاطمه الزهرا
در فکر شه خوبان *** تا صبح پریشان است *** اندر غم و اندیشه *** باسینه سوزان است
در حسرت عاشورا *** جانش آمده بر لب *** گر صبح شود امشب *** فردا چه کند زینب
ای وای چه خواهد شد *** در دامن این صحرا *** آمد شب عاشورا *** یافاطمه الزهرا
آیا که شود کشته *** از کینه حسین من *** فردا چه کند این قوم *** بانور دو عین من
فردا چورود میدان *** زینب چه کند یارب *** از دیدن آن صحنه *** جانم برسد بر لب
بی یاور و بی یار است *** آن شه به صف هیجا *** آمد شب عاشورا *** یافاطمه الزهرا
امشب همه در افغان *** باناله یا زهرا *** فردا همگی بی کس *** در دامن این صحرا
فردا شود این وادی *** از خون حسین رنگین *** جبریل امین در عرش *** از ماتم او غمگین
فردا بشود از خون *** این دشت بلا دریا *** آمد شب عاشورا *** یافاطمه الزهرا

نوحه و داع ابا عبدالله عليه السلام

گفت ای خواهر محزونه غم پرور من *** مهربان خواهر من (2)

زینبم میروم اینک سوی این قوم لعین *** می سپارم به تو ای خواهرم اطفال حزین

به سوی خیمه بود دیده از خونتر من *** مهربان خواهر من (2)

می روم جان حسین زاری و افغان منما *** نالهای خواهر من از دل سوزان منما

صبر کن خواهر محزون تو در این دشت بلا *** دگر از خیمه برون خواهر غمدیده میا

یادگاری تو عزیزم ز سوی مادر من *** مهربان خواهر من (2)

ای مه برج حیاء زینب نیکوی حسین *** بر دلم گشته به پا بار دگر شیون و شین

گر شوم کشته عزیزم ز دم تیغ و سنین *** مشواز خیمه برون خواهرم ای نور دو عین

جان زهرا مکن افغان و میا بر سر من *** مهربان خواهر من (2)

خواهر از عابد بیمار پرستاری کن *** کودکانم ز وفاخواهر من یاری کن

بنما اهل حرم را ز وفا دلداری *** خواهرم خود منما بهر حسینت زاری

تا که شادی نکند دشمن بد گوهر من *** مهربان خواهر من (2)

خواهرم از غم من خون به دل زار مکن *** ناله از رفتن من با دل افکار مکن

زینبم داغ عزیزان بود اندر دل من *** شده داغ علی اکبر به خدا مشکل من

سوزد این جان حزینم ز غم اکبر من *** مهربان خواهر من (2)

از غم داغ علی من بخدا مجنونم *** ذات حق هست گواه دل پر از خونم

داغ مرگ علی اکبر بخدا کشته مرا *** تو دگر ناله مکن خواهر محزون بخدا

شده پرپر ز ستم تازه گل احمر من *** مهربان خواهر من (2)

من که بر سینه غم داغ برادر دارم *** غم عباس جوانمرد دلاور دارم

داغ عباس جوان پشت مرا بشکسته *** در دل علقمه عباس به خون بنشسته

میر و سردار سپاه من و ہم یاور من *** مہربان خواہر من (2)

کشتہ شد قاسم مہ روی جوانم خواہر *** نالہ منما و مزن بر دل جانم آذر

ص: 73

غرقه در خون خود آن قاسم مه رو گشته *** مادر از خون دل خویش حنایش بسته

اندر این دشت فتاده است گل پرپر من *** مهربان خواهر من (2)

دید ای جان برادر که چه شد اصغر من *** طفل ششماهه من غرقه به خون در بر من

مادرش شاهد قنடைه پر خون بوده *** اصغرم تشنه لب اندر دل خاک آسوده

این همه جور و جفاها نشود باور من *** مهربان خواهر من (2)

جان خواهر شدم از قوم لعینان چو شهید *** جان زهرا پس از آن ناله وزاری نکنید

اندر این دشت خداوند جهان یار شماست *** دست فیض ازلی یار و نگهدار شماست

مشو از خیمه برون تا که بیایی بر من *** مهربان خواهر من (2)

خواهر من ز فراقم تو دگر ناله مکن *** دامن از خون جگر همچو گل لاله مکن

طفل هایم ز وفا زینب من یاری کن *** با همه اهل حرم یاری و غمخواری کن

اندر این دشت شود غرقه به خون پیکر من *** مهربان خواهر من (2)

چون روم جانب میدان مکن افغان خواهر *** مزن از داغ فراق من محزون بر سر

شوم ای خواهر زارم اگر از اسب نگون *** جان مادر تو مبادا شوی از خیمه برون

می برد شمر جفا جوز قفا چون سر من *** مهربان خواهر من (2)

رفتم ای خواهر من باد خدا یار شما *** زینب دست خداوند نگهدار شما

در حرم اهل حریمم به تو من بسپر دم *** داغ هجران شما را به دل خود بردم

جان من صبر نما زینب خوش منظر من *** مهربان خواهر من (2)

نوحه ابا عبدالله الحسين عليه السلام

شرح احوال شهيدان ميزند آتش به جانم *** بر شما من ميهمانم *** بر شما من ميهمانم
شد جدا دست علمدارم ز جور و ظلم و كينه *** كشته شد عباس من سقاي من آن بي قرينه

از غم آن ماه رورفته دگر تاب و توانم *** بر شما من ميهمانم (2)

پشتم از داغ غم عباس مه سيما شكسته *** بر دلم تير غم داغ برادر بر نشسته

در کنار علقمه نعلش ابوالفضل اوفتاده *** تشنه لب سر روی خاک گرم اين صحرا نهاده

با چه جرمي كشته شد مير علمدارم ندانم *** بر شما من ميهمانم (2)

آه كز ظلم شما دستان عباسم جدا شد *** بر لب آب روان عطشان به راه دين فدا شد

فرق او را از عمود كين چرا آخر شكستيد *** بر من اي قوم جفا جو، راه چاره از چه بستيد

مي رود تا آسمان از داغ او آه و فغانم *** بر شما من ميهمانم (2)

بر دلم بنهادهايد از جور و كينه داغ اكبر *** كشته شد از جورتان آن نوجوان، شبه پيمبر

بعد اكبر كوفيان، اين زندگي بر من حرام است *** كار من بعد از علي اكبر خداوندا تمام است

داغ اكبر آتشي افكنده اندر خانمام *** بر شما من ميهمانم (2)

هر گهي يادي من از جدم پيمبر مينمودم *** من تماشاي رخ دلجوي اكبر مينمودم

پيكرش با تيغ كين اي كافران صد پاره كرديد *** از چه رو آخر مرا از داغ او بيچاره كرديد

صبرم از كف شد برون از داغ مرگ نوجوانم *** بر شما من ميهمانم (2)

مي كند از داغ او ليلاي محزون بي قراري *** بر سر و سينه زنان در خيمه، كه با آه و زاري

مي رود تا بر فلک اينك صدای رود رودش *** برده ايد ای کافران دون، همه بود و نبودش

بنگرید ای قوم دون از داغ او اینک چسانم *** بر شما من ميهمانم (2)

قاسم تازه جوانم كشته ايد اي قوم كافر *** مادرش در خيمه گه دائم زند بر سينه و سر

جای رخت شادی اش رخت عزا بنموده در بر *** داغ قاسم آتشی افكنده اندر جان مادر

از چه کشتید ای لعینان قاسم شیرین زبانم *** بر شما من میهمانم (2)

آرزویش بود مادر تاکه دامادش نماید *** خلعت شادی بپوشد از غمم آزادش نماید

ص: 75

در دل هامون فتاده پیکر پر خون قاسم *** مادرش گردیده اکنون واله و مجنون قاسم

بر سر و سینه زنان گوید که ای جان جهانم *** بر شما من میهمانم (2)

آتش افتاده به جانم از غم ناشادی او *** ای دریغ از قاسم و از حجله دامادی او

مرگ شد اینک عروس قاسم نوکدخدایم *** عاقبت کشتید او را پیش روی چشمهایم

من دگر از زندگانی بعد قاسم بد گمانم *** بر شما من میهمانم (2)

اصغرم آوردم از خیمه برای قطره ای آب *** شد به روی دستم از تیر سه شعبه آه سیراب

غرقه در خون پیش چشمم دیده ام قنداق اصغر *** از ستمهای شما نامردمان پست کافر

پر کشتید از گاهواره تافلک مرغ جنانم *** بر شما من میهمانم (2)

کشته از ظلم شما شد جمله یاران رشیدم *** دیگر از این زندگانی بعد از آنها نا امیدم

تشنه لب کشتید یاران من خونین جگر را *** پیکر گلگونشان غلتان به خون در دشت و صحرا

خون به دل دارم بسی از داغ مرگ یاورانم *** بر شما من میهمانم (2)

بر شما ای کوفیان از سوی من حجت تمام است *** زندگانی بعد یارانم دگر بر من حرام است

من حسینم زاده زهرا و ختم المرسلینم *** خاتم عرش الهی را من ای دونان نگیرم

من عزیز مصطفی پیغمبر آخر زمانم *** بر شما من میهمانم (2)

تشنه کام کربلایم، مادرم زهرای اطهر *** زاده جبل المتین و شاه مردان، پور حیدر

کوفیان من آن حسینم زیب دامن پیمبر *** از چه رو گردیده خون من مباح ای قوم کافر

شد بهار زندگانی از شما دونان خزانم *** بر شما من میهمانم (2)

نوحه ابا عبدالله الحسين عليه السلام

كس ندیده در عالم *** اینچنین گرفتاری *** همچو من ندیده كس *** بی سپاه و بی یاری
یا رب اندر این صحرا *** بی معین و بی یارم *** در میان قومی، دون *** بی كس و گرفتارم
كشته گشته یارانم *** ای خدا در این هامون *** نالم از غم یاران *** با دو دیده ای پر خون
زینب حزین من *** می كند ز دل زاری *** كس ندیده در عالم *** اینچنین گرفتاری
كشته گشت عباسم *** بر لب فرات ای وای *** من گذشته ام اینك *** دیگر از حیات ای وای
نیست دیگر عباسم *** تا كند علمداری *** كس ندیده در عالم *** اینچنین گرفتاری
پشتم از غم عباس *** ای خدا شكست امروز *** تیر داغ آن مه رو *** بر دلم نشست امروز
كشته گشت سقای *** طفلهای عطشانم *** از فراق عباسم *** مضطر و پریشانم
دیگر از برای من *** نیست یار و غمخواری *** كس ندیده در عالم *** اینچنین گرفتاری
فرق او پریشان شد *** از عمود کین ای وای *** مادر پریشانش *** میشود غمین ای وای
میکنند به جای او *** زینب علمداری *** خون دل كند زینب *** از دو دیده اش جاری
كس ندیده در دوران *** شاه بی سپهداری *** كس ندیده در عالم *** اینچنین گرفتاری
داغ اكبرم آتش *** در فكنده بر جانم *** از فراق آن مه رو *** آه سینه سوزانم
می كنم چو یاد از او *** آتشی به دل دارم *** خون دل شود جاری *** از دو چشم خونبارم
كس نمی شود یارم *** از ره وفاداری *** كس ندیده در عالم *** اینچنین گرفتاری
ای خدا گرفتار *** اكبر جوانم *** چون كنم زهجرانش *** ای خدا ندانم من
وای بردل زار *** مادر عزادارش *** چون نبیند او دیگر *** اكبر وفادارش
از دو دیده اش لیلا *** خون دل كند جاری *** كس ندیده در عالم *** اینچنین گرفتاری
قاسم جوان من *** شد به خاک و خون غلتان *** مادرش ز داغ او *** میكنند ز دل افغان
آن جوان مه سیما *** كشته شد در این وادی *** بر تنش كفن گردید *** جای خلعت شادی

اونشسته در خيمه *** ميکند عزاداري *** کس ندیده در عالم *** اينچنين گرفتاري
کشته شد در اين صحرا *** قاسم جوان من *** از غمش توان و تاب *** مي رود ز جان من

ص: 77

زاده حسن از کین *** کشته شد در این هامون *** مادرش کند شیون *** با دو چشم پر از خون
در ره خدای خود *** کرده او فداکاری *** کس ندیده در عالم *** اینچنین گرفتاری
زینبم در اندیشه *** از اسارت فردا *** بهر آن جفاکاری *** کاید از سوی اعدا
در حرم زنان من *** جمله مو پریشانند *** در غم جوانان *** خود به آه و افغانند
چون دگر نمی باشد *** اندر این زمین یاری *** کس ندیده در عالم *** اینچنین گرفتاری
طفلهای مظلوم *** جمله تشنه آبد *** از مصیبت فردا *** آه در تب و تابند
اهل خیمه ها امروز *** مضطر و پریشانند *** از فراق مه رویان *** جملگی در افغانند
جمله در حرم دارند *** سینه های غمباری *** کس ندیده در عالم *** اینچنین گرفتاری
یک طرف زند لیلا *** از غم علی بر سر *** بر دل حزین او *** داغ شبه پیغمبر
یک طرف زند کلثوم *** بر سر از غم عباس *** شکوه ها کند از این *** فرقه خدا شناس
دشت کینه هم از خون *** گشته است گلناری *** کس ندیده در عالم *** اینچنین گرفتاری
تافلک روان گشته *** آه طفلهای من *** لحظه ای به حال من *** بنگر ای خدای من
این فرات و آب آن *** مهر مادرم زهراست *** تشنه لب عزیزانم *** ای خدا در این صحراست
ای خدای مظلومان *** کن برای من کاری *** کس ندیده در عالم *** اینچنین گرفتاری
راه چاره ام بستند *** کافران بی ایمان *** ساعتی دگر اما *** می روم سوی جانان
می شوم رها دیگر *** من از این غم جانکاه *** می روم به دیدار *** جدّ خود رسول الله
می شوم سوی حیدر *** از برای دیداری *** کس ندیده در عالم *** اینچنین گرفتاری

نوحه ابا عبدالله الحسين عليه السلام

من تازه گل زهرا *** سلطان شهیدانم *** بی یاور و بی یارم *** عازم سوی میدانم
شد کشته در این صحرا *** عباس علمدارم *** دلخون و پریشان از *** ماتم آن سردارم
آن میر سپهدارم *** کویله دلها شد *** غلتیده به خون گشته *** افتاده و جان داده
یارب تو گواهی بر *** این سینه نالانم *** من تازه گل زهرا *** سلطان شهیدانم
شد کشته علی اکبر *** آرام دل زارم *** خون می چکد از داغش *** از دیده خونبارم
لیلا به حرم محزون *** از هجر علی اکبر *** از درد فراق او *** همواره زند بر سر
در پیش دو چشم من *** شد کشته جوان من شد *** کشته و با خود برد *** او تاب و توان من
کشته علی اکبر شد *** آرام دل و جانم *** من تازه گل زهرا *** سلطان شهیدانم
در کربلا کشتند *** چون قاسم دامادم *** داغی دگر افزون شد *** اندر دل ناشادم
شد مادر دلخسته *** آشفته و مجنونش *** بنمود نظر تابر *** آن پیکر پر خوش
از داغ جوان خود *** در خیمه بود *** نالان هر لحظه بر آرد او *** آه از جگر سوزان
از هجرت جانسوزش *** سوزد دل نالانم *** من تازه گل زهرا *** سلطان شهیدانم
شد کشته عزیزانم *** از جور سپاه کین *** از خون جوانانم *** صحرا همه شد رنگین
تشنه شده بر خونم *** این قوم ستم کاره *** جز جنگ سپاه کین *** دیگر نبود چاره
گفتا پس از این دیگر *** چون شاه شهیدان شد *** زینب ز قفای او *** در ناله و افغان شد
آماده سوی میدان *** من زنده نمی مانم *** من تازه گل زهرا *** سلطان شهیدانم
شاه شهدا گردید *** عازم به سوی میدان *** با رفتن شاه دین *** شد اهل حرم نالان
آمد سوی قربانگه *** با جان ودلی پر خون *** ناگه نظرش افتاد *** شددل او بر پا
جسم شهدا را دید *** افتاده در آن صحرا *** آن دم غم جانگاهی *** در جوش و خروش آمد
گفتا جگرگرم آن شاه *** یکباره به جوش آمد *** چون شیرخروشانمی *** در جوش و خروش آمد

چون شیر که می افتد *** اندر رمة رویاه *** می کشت از آن دونان *** با نغمهٔ یا الله

از تن چو توانش رفت *** افتاد به دشت کین *** گردش بگرفتندی *** آن فرقهٔ بد آئین

ص: 79

فرمود ببین یا رب *** بر این لب عطشانم *** من تازه گل زهرا *** سلطان شهیدانم
کشتند ز راه کین *** فرزند پیمبر را *** صد پاره زکین کردند *** نوباوه حیدر را
شمر از تن مجروحش *** سر را ز قفا بیرید *** سر از تن صد چا *** محبوب خدا بیرید
شد تیره و تار آن رو *** در کربلا عالم *** خون گریه نمود آندم* در دشت بلا آدم
زینب به فغان میگفت *** وای از دل نالانم *** من تازه گل زهرا *** سلطان شهیدانم
چون بر سر نی رأس *** شاه شهدا آمد *** شد ملک و ملک گریان *** از عرش ندا آمد
زهرا به جنان می گفت *** ای وای حسن من *** لب تشنه چرا کشتند *** آن نور دو عین من
از اهل حرم ناله *** تا عرش خدا می رفت *** تا عرش برین آوا *** از کرب و بلا می رفت
هم کون و مکان می گفت *** ای وای حسین جانم *** من تازه گل زهرا *** سلطان شهیدانم

نوحه عاشورا (امام حسین)

جان زهرا مادرت کن ترک میدان یا حسین *** بیش از این جان اخوا جانم مسوزان یا حسین

کن ترحم ای برادر بر من بشکسته پر *** بر دل زارم من از رفتنت جانا شرر

شیون و زاری کنان بنگر زنان خون جگر *** بی کس و بی یاورم در این بیابان یا حسین

بر که جانا می سپاری این زنان و دختران *** مر نمی بینی حسینم ای شه لب تشنگان

نالۀ اطفال محزون میروود بر آسمان *** بیش از این منما دل زینب پریشان یا حسین

ام لیلا در حرم بر سینه و سر میزند *** ناله های دم به دم از داغ اکبر میزند

ز این مصیبت بر دل شوریده اخگر میزند *** در نوا افتاده چون مرغ هزاران یا حسین

دختر شیرین زبان تو سکینه یا اخوا *** بین که بیرون آمده از شوق تو از خیمه گاه

می نماید با دو صد حسرت به سوی تو نگاه *** جان خواهر مینشان او را به دامان یا حسین

ام کلثوم جگر خون را ببین بر سر زنان *** همچو قمری نوحه خوان از داغ عباس جوان

می زند بر سر ز داغ ساقی لب تشنگان *** سوی میدان و مکن ای شاه خوبان یا حسین

رحم کن جان اخوا بر مادر اصغر رباب *** کز غم ششماهه اصغر گشته قلب او کباب

جانب میدان مرو جانا تو از راه صواب *** میسپاری بر که این اطفال نالان یا حسین

جان خواهر عاشق معشوقی و دل بی قرار *** لیک رحمی بر زنان و کودکان داغدار

جز تو بر این بی کسان جان برادر نیست یار *** بعد تو کی بر حرم باشد نگهبان یا حسین

یوسف زهرا ای اطهر یک دمی بر کش عنان *** با شتاب اینسان مرو خود ای سوار سرگران

یک وصیت یادم از مادر بیامد این زمان *** تا نمایم من وفا بر عهد و پیمان یا حسین

گر روی کن صبر تا آیم به سویت یا اخوا *** جای زهرا مادرت بوسم گلویت یا اخوا

چون وصیت باشد از مام نکویت یا اخوا *** میسپارم من ترا بر حتی سبجان یا حسین

یک امانت دارم اما برده از من عقل و هوش *** گیر از خواهر عزیزم بر تن پاکت بپوش

بافته این پیرهن زهرای اطهر با خروش *** جان من جای کفن بر خود پیوشان یا حسین

می روی میدان ولیکن جان زهرا مادرت *** جان قاسم، جان عباس و علی اکبرت

ص: 81

باز هم باز به خیمه سوی زینب خواهرت *** تا بینم آن رخ چون ماه تابان یا حسین
زاده حیدر روان شد سوی رزم کوفیان *** همچو شیری زد به قلب دشمن دین بی امان
سنگی از اعدا بیامد بر جبینش ناگهان *** آه، بر قلبش بیامد تیر بزبان یا حسین
اوفتاد آندم حسین بر خاک گرم کربلا *** جبرئیل از آسمان فریاد کرد و زد صدا
کشته شد والله فرزند علی شیر خدا *** آمدی از عرش آوای حسین جان یا حسین
شمر با خنجر برون آمد ز گود قتلگاه *** زینب غمدیده را افتاد چون بر او نگاه
ناله سوزانی کشید از سینه پر درد آه *** گفت بعد از تو نمانم من به دوران یا حسین
بعد تو شد بخت زینب جان خواهر واژگون *** ساعتی دیگر اسیرم می کنند این قوم دون
جان من گردد فدای آن تن پر خاک و خون *** ای که از جدت رسول هاشمی داری نشان
کی توان رنج تو را در کربلا کردن عیان *** ای امید جمله امیدواران یا حسین

نوحه ابا عبدالله الحسين عليه السلام

ای کوفیان و شامیان سلطان دینم من *** حبل المتینم من (2)

آب از چه رو ای کوفیان بر روی ما بستید *** از مرگ یارانم چرا جان مرا خستید

در خیمه اینک کودکان از تشنگی بی تاب *** اهل حرم عطشان برای جرعه ای از آب

از دیدن طفلان بسی زار و غمینم من *** حبل المتینم من (2)

کشتید یاران مرا از کین در این هامون *** افتاده جسم بی سر آنها میان خون

بر من چرا ظلم و ستم آخر روا کردید *** بر خاتم پیغمبران جور و جفا کردید

از داغ یاران جوان ماتم نشینم من *** حبل المتینم من (2)

کشتید از جور و ستم میر علمدارم *** غلتان به خون شد از شما عباس سردارم

اندر کنار علقمه بی دست و سر گشته *** پشت من از داغش خدا داند که بشکسته

ای کوفیان احیاگر دین مبینم من *** حبل المتینم من (2)

شد پاره پاره از ستم جسم علی اکبر *** بنشسته ام در ماتم آن شبه پیغمبر

داغی نهان در سینه از داغ علی دارم *** خون می چکد از داغ او از چشم خونبارم

سردار کفریدار شما حقّ الیقینم من *** حبل المتینم من (2)

شد اصغر از جور شما دونان به زیر خاک *** در زیر خاک کربلا شد با گلوی چاک

جرم علی اصغر چه بود ای قوم بی پروا *** با کام عطشان کرده اندر خاک و خون مأوا

بی یار و تنها از جفا در این زمینم من *** حبل المتینم من (2)

شد قاسم از جور و جفا غلتان میان خون *** تا روز محشر شیعیان از داغ او محزون

آن یادگار مجتبی آرام جان من *** شد غرق در خون قاسم رعنا جولان من

چون او جوانمرگی به ناکامی نبینم من *** حبل المتینم من (2)

طفلان زینب خواهرم را از جفا کشتید *** آن کودکان را در یم خون خود آغشتید

طفلان مسلم را بکشید از جفا کاری *** هم مسلم زار و حزین کشتید با خواری

ای کوفیان بی حیا درع حصینم من *** حبل المتینم من (2)

ص: 83

در دشت خونبار بلا کشتید یارانم *** دیگر چه خواهید از من دل خون نمیدانم

خواندید ما را از جفا اینجا به مهمانی *** ما را شده در این زمین خون دل ارزانی

ای کافران، پور امیر المومنینم من *** حبل المتینم من (2)

خوفی نمایید از خدا و از صف محشر *** آنکه که آید مادرم همراه پیغمبر

ای کوفیان، نوباوه زهرا حسینم من *** کز داغ یاران اینچنین در شور و شینم من

عرش خداوند دو عالم را نگیتم من *** حبل المتینم من (2)

رحمی به حال خود کنید ای مردمان دون *** قلب مرا کردید از جور و ستم پر خون

فردا جواب مادرم زهرا چه میگوید *** فردا شفاعت را در آنجا از که میجوید

از فاطمه آن یادگار آخرینم من *** حبل المتینم من (2)

مهریه زهرا بود آب فرات، ای قوم *** از تشنگی مایوس گشتم از حیات، ای قوم

وحش و طیور ای قوم دون از آب سیرابند *** اما به خیمه کودکانم تشنه آبد

اندر معانی زینت عرش برینم من *** حبل المتینم من (2)

عمر من خونین جگر دیگر به پایان است *** بر قلبم از مرگ جوان داغی نمایان است

از مرگ اکبر پاره شد قلب حزین من *** شد خسته از داغ علی جان غمین من

با محنت و درد و بلا دیگر قرینم من *** حبل المتینم من (2)

نوحه ابا عبدالله الحسين عليه السلام

عاشقی سر گشته و دیوانه ام *** ای خدا کسی پر شود پیمانہ ام

من به راه عاشقی جان میدهم *** جان به راه عشق جانان میدهم

عشق ریشه کرده در جان و دلم *** عشق باشد شمع بزم و محفلم

جان به راه پور زهرا میدهم *** در پیش من سر به صحرا می نهم

ای فدای نام نیکوی حسین *** جان فدای قد دلجوی حسین

دل بود در بند تار موی او *** جان اسیر طره گیسوی او

در حقیقت والضحی، روی حسین *** هم بود واللیل، گیسوی حسین

در شجاعت وارث پیغمبری *** در صلابت یا حسین، چون حیدری

در سخاوت بی بدیلی یا حسین *** در کرامت بس جمیلی یا حسین

یا حسین ای رمز الله الصمد *** راز لم یکن له کفوا أحد

شیعیان، مست ولایت، یا حسین *** جان یک عالم فدایت یا حسین

عاشق آن روضه شش گوشه ام *** عشقت ای جانا بود ره توشه ام

ای به هر غم یار و غمخوارم حسین *** ای انیس جان بیمارم حسین

من به مهر توز مادر زاده ام *** سر به پایت یا حسین بنهادهام

عالمی شوریده و مجنون تو *** ای فدای پیکر پر خون تو

جان ماقربان جسم بی سرت *** راه ده ما را حسین جان بر درت

یا حسین ای زینت دوش رسول *** یا حسین ای زیب آغوش بتول

ای که بودی راکب دوش نبی *** کشته گشتی شد ز سر هوش نبی

بارها فرمود شاه عالمین *** که حسین مئی آن من حسین

جای بر خاک سیه کردی چرا *** روزگارم را تبه کردی چرا

در عزایت مرتضی مدهوش شد ***مصطفی در خُلد نیلی پوش شد

ص: 85

کشته از کین شد حسین بی واهمه *** از آسمان آمد جناب فاطمه

مریم و آسیه و حوّا رسید *** هودجی از عالم بالا رسید

فاطمه با ناله و صد شور و شین *** شد مخاطب خود بر آن نور دو عین

گفت کای غلتان به خون ای نور عین *** مر تو باشی نور چشم من حسین

گر حسین من تویی پس کو، سرت *** گو چه حالست این، بمیرد مادرت

از چه عریان روی خاک افتاده ای *** تشنه لب جانا چرا جان داده ای

خنجر از کین کی زده بر حنجرت *** کی بریده از قفا مادر، سرت

یوسفم در چنگ گرگانی چرا *** اینچنین مادر تو عریانی چرا

جان عالم گرددت مادر فدا *** کی سرت را از بدن کرده جدا

دشمن بی شرم و روی زشت تو *** بهر انگشتر برید انگشت تو

ای که بی حد، زخم خنجر خورده ای *** نوگل من از چه رو افسردهای

مر نیامد خواهر غم پرورت *** تا ببندد چشمت ای جان، بر سرت

ای پسر ای نور چشم عالمین *** جان مادر این چه حالست ای حسین

کس گرفت آیا روی دامن سرت *** نور چشم من بمیرد مادرت

خیز جانا خاک ماوای تو نیست *** یا حسین روی زمین جای تو نیست

زیب دوش مصطفائی یا حسین *** نور چشم مرتضائی یا حسین

زینب آمد چون به سوی قتلگاه *** اوفتادش بر برادر چون نگاه

دستها بر سر زد و زاری نمود *** خون دل از دیدگان جاری نمود

گفت یا رب شد امیدم نا امید *** بار الهاشند حسین من شهید

زاین مصیبت سینه را پر خون کنم *** دیده را از خون دل جیحون کنم

چون بدید آن کشته غلتان به خون *** صبر شد از سینه زینب برون

سوی یثرب رو نمودی آن زمان *** اینچنین فرمودی آن فخر زنان

یا رسول الله نگر این شور و شین *** کشته شد در کربلا عطشان حسین

همچو مرغ بسمل اندر خاک و خون *** شد حسن کشته ز دست قوم دون

حاجت خنجر نبودش بیش از این *** داغ اکبر کشته بودش پیش از این

ص: 86

مرگ عباس جوان پشتش شکست *** تیر مرگ قاسمش بر دل نشست

پاره پاره حلق اصغر چون بدید *** کرد او از زندگی قطع امید

این همه داغ گران بر سینه داشت *** سینه ای بی کینه چون آینه داشت

شمر چون میخواست تا برد سرش *** زیر لب می گفت سخن با داورش

کی خدایا محض شاه عالمین *** جرم امت را ببخشا بر حسین

ص: 87

نوحهٔ اباعبدالله الحسين عليه السلام

اینک به میدان می رود *** سلطان خوبان *** بر جنگ عدوان می رود *** شاه شهیدان

اهل حرم از خیمه که *** بیرون دویدند *** در پیش او آه از دل *** خونین کشیدند

زینب بگفتا یا حسین *** ای جان خواهر *** رو جانب میدان مکن *** جان برادر

برگو که ما را یا حسین *** بر کی سپاری *** خواهر ببین اهل حرم *** در آه و زاری

جانا چه سازم با عم و درد فراوان

آهنگ میدان کرده ای *** جانم فدایت *** سوز دل اهل حرم *** جانای برایت

گر جانب اعدا روی *** ای وای بر من *** بعد تو جانای چون کنم *** باخیل دشمن

زینب شود قربان تو *** ای نور عینم *** سلطان دشت کربلا *** مولا حسینم

جانا چه سازم با عم و درد فراوان

خواهر بیا رحمی نما *** بر بی کسانت *** رحمی نما بر این زنان *** برکودکانت

لیلا نشسته در حرم *** با آه و زاری *** از بهر اکبر میکند *** او بی قراری

بنشسته در خون مادرش *** از داغ اکبر *** لیلای محزون میزند *** بر سینه و بر سر

جانا چه سازم با عم و درد فراوان

در خیمه یک سو *** مادر قاسم نشسته *** با سینهٔ سوزان و با *** قلب شکسته

بر سر زند از حسرت *** آن تازه داماد *** هر دم کشد از داغ او *** از سینه فریاد

جانا شنو چون می کشد *** آن تازه داماد *** بنشسه محزون گوشه ای *** باحال افکار

جانا چه سازم با عم و درد فراوان

شد کشته عباس و دلم *** غرقاب خون است *** صبر از کفم از داغ او *** جانای برون است

داغ برادر می زند *** بر جانم آذر *** افتاده بر دشت بلا *** صد پاره پیکر

دست علمدارم ز کین *** از تن جدا شد *** سقای طفلان سر جدا *** در کربلا شد

جانا چه سازم با عم و درد فراوان

عزم سپاه کوفیان *** چون شاه دین کرد *** از آه طفلان شورشی *** در آن زمین کرد

زینب بگفتا یا حسین *** من در فسوسم *** جانا اجازه حنجر *** پاکت بیوسم

کرده وصیت مادرم *** ای شاه خوبان *** بنما اجابت یا حسین *** از راه احسان

ص: 88

شد وارد دشت بلا *** در جنگ لشکر *** فرمود با آن فرقه *** بی دین کافر

من زاده پیغمبر و *** زهرا حسینم *** بر حیدر صفدرعلی *** من نور عینم

کشتید یاران مرا *** در این بیابان *** در خیمه گه اهل حرم *** در آه و افغان

جانا چه سازم با غم و درد فراوان

بعد از نبردی بی امان *** با جسم صد چاک *** سلطان مظلومان حسین *** افتاده بر خاک

صدپاره شد جسم حسین *** از تیغ و خنجر *** آمد به بالین حسین *** چون شمر کافر

سر از قفایش آن لعین *** از تن جدا کرد *** از این مصیبت شیونی *** در ماسوا کرد

جانا چه سازم با غم و درد فراوان

چون برسر نی شد سر *** فرزند زهرا *** جوشید خون در کربلا *** از دشت و صحرا

برسر زنان *** در آن میان *** شد دخت حیدر *** میگفت با صوت جلی *** الله اکبر

خاکم به سر این رأس *** پر خون حسین است *** ورنه چرا در کربلا *** این شور و شین است

جانا چه سازم با غم و درد فراوان

کشتند چون از ظلم و کین *** شاه مدینه *** بیرون دوید از خیمه گه *** ناگه سکینه

برسر زنان می گفت ای *** بابا حسینم *** نور دل و جان من و *** نور دو عینم

دیگر نخواهم زندگی *** بعد از تو بابا *** گردم اسیر کوفیان *** در دشت و صحرا

جانا چه سازم با غم و درد فراوان

زهرای اطهر در جنانا *** ماتم نشین شدا *** جدش رسول مصطفی ا *** هم دل غمین شد

بابای مظلومش علیا *** شد دیده گریانا *** در آسمان خیل ملکا *** محزون و نالان

هم دیده گران شد حسین *** سبط پیغمبرا *** اهل حریمش می زندا *** بر سینه و سر

جانا چه سازم با غم و درد فراوان

ابا عبدالله الحسين عليه السلام

آمدم تا بر سرت قرآن بگیرم یا حسین *** می روی اما من از هجرت بمیرم یا حسین
رو سوی میدان مکن ای سبط پاک مصطفی *** صبر کن قرآن بیارم جان خواهر از وفا
صاحب قرآن عزیز فاطمه یسار تو باد *** دست حق ای نازنین یار و نگهدار تو باد
من به پایت ای شه بطحی اسیرم یا حسین *** می روی اما من از هجرت بمیرم یا حسین
ای برادر رحم کن بر این زنان و کودکان *** جانب میدان مرو میترسم از این کوفیان
بیش از این ای زاده زهرا دلم را خون مکن *** خواهر غمدیده را از داغ خود مجنون مکن
بعدت ای جان بر اسارت ناگزیرم یا حسین *** میروی اما من از هجرت بمیرم یا حسین
ام لیلا در حرم بر سینه و سر می زند *** بر سر و سینه ز داغ مرگ اکبر میزند
مرگ اکبر برده است ای شاه دین هوش از سرش *** کشتن اکبر نگرده آن حزینه باورش
شهسوار کربلا ای بی نظیرم یا حسین *** می روی اما من از هجرت بمیرم یا حسین
ای شها از رفتنت خون در دل زینب مکن *** روزگارم را سیه، ای نازنین چون شب مکن
جان زهرا مادرت خون در دل زارم مکن *** ای عزیز فاطمه خوار و گرفتارم مکن
جای عباس علم بر دست گیرم یا حسین *** می روی اما ز هجرت من بمیرم یا حسین
جان خواهر داغ عباس جوان اندر دلم *** داغ جانکاه عزیزان گشته اینک مشکلم
تو دگرای شاه دین رو جانب اعدا مکن *** دیده ام را خونفشان ای زاده زهرا مکن
یادگار مادر و مهر منیرم یا حسین *** می روی اما من از هجرت بمیرم یا حسین
داغ قاسم می زند آتش به جانم یا ابا *** برده از دل طاقت و تاب و توانم یا ابا
خفته اندر خاک و خون آن قاسم نو کدخدا *** در رکابت ای شه دین گشته سر از تن جدا
آتش افتاده به کانون ضمیرم یا حسین *** می روی اما من از هجرت بمیرم یا حسین
رحم کن شاهای دمی بر مادر اصغر، رباب *** سینه سوزان دیده گریان بادلای زار و کباب

دم به دم در خیمه گه نالد ز داغ اصغرش *** داغ اصغر، بردهای سلطان دین هوش از سرش

غرق خاک و خون عزیزانم شدند از راه کین *** قامت سرو جوانان اوفتاده بر زمین

ص: 90

گر سوی میدان روی بی یار و یاور می شوم *** از جفا از نو دوباره بی برادر می شوم
من دگر از عمر خود امروز سیرم یا حسین *** می روی اما من از هجرت بمیرم یا حسین
خون به دل دارم ز داغ اکبر گل پیرهن *** بر سریر خاک افتاده است بی غسل و کفن
مرگ اکبر آتشی افکنده در جان و دلم *** داغ اکبر ای خدا بر باد داده حاصلم
بعد تو در پیش دشمن من حقیرم یا حسین *** می روی اما من از هجرت بمیرم یا حسین
جان خواهر کشته می گردی ز جور کوفیان *** در اسارت می روم من با زنان و کودکان
می روم از کوفه تا شام بلا ای شاه دین *** همزه زندهای دلخون، کودکان دل غمین
چون کنم ای شاه با امر خطیرم یا حسین *** می روی اما من از هجرت بمیرم یا حسین
کاش ای خواهرنمانم بعد تو اندر جهان *** تا کنم از سینه سوزان خود آه و فغان
من تو را ای زاده زهرا سفیرم یا حسین *** می روی اما من از هجرت بمیرم یا حسین
خواهرم درد و بلای تو خورد بر جان من *** مهر تو ای نازنین دین من و ایمان من
آمدم در کربلا جانان تو را یاری کنم *** از یتیمان تو من ای شه پرستاری کنم
هر بلایی از تو را منت پذیرم یا حسین *** می روی اما من از هجرت بمیرم یا حسین

نوحه ابا عبدالله الحسين عليه السلام

زیر تیغ شمر، گفتا شاه دین وا غربتا *** آن عزیز مصطفی (2)

آخرای شمر لعین من زاده پیغمبرم *** پور زهرای بتول و یادگار حیدرم

در حرم اطفال من از تشنه کام دل کباب *** کودکانم جمله از سوز عطش در پیچ و تاب

تشنه لب آخر چرا سر از تنم سازی جدا *** زیر تیغ شمر، گفتا شاه دین واغربتا

داغ اکبر بر دلم ای شمر آذر می زند *** آتش اندر جان من هجران اکبر می زند

مرگ آن شبهه پیمبر گشته اینک مشکلم *** آتشی از داغ او افتاده بر جان و دلم

می بری سر از تنم بهر چهای شمر از قفا *** زیر تیغ شمر، گفتا شاه دین واغربتا

من حسین بن علی ام زیب دامن رسول *** نور چشمان علی، آرامش جان بتول

سر مبر از پیکر مجروح من ای شمر دون *** این جفا کاری مکن ای شمر از جهل و جنون

ای امان از شامیان و کوفیان بی وفا *** زیر تیغ شمر، گفتا شاه دین واغربتا

آخر ای دونان مرا هجران اکبر می کشد *** داغ جانکاه علی شبهه پیمبر می کشد

کوفیان دیگر مرا داغ برادر می کشد *** مرگ سقای حرم سردار لشکر می کشد

آخر ای نامردمان، جور و عداوت تا کجا *** زیر تیغ شمر، گفتا شاه دین واغربتا

داغ قاسم آتشی بر جان من افروخته *** مرگ آن تازه جوان قلب فکارم سوخته

داغ مرگ قاسم رعنا جوانم بر دلم *** داغ یاران جوانم گشته اینک مشکلم

با چنین حالی کشیدم ای لعینان از چرا *** زیر تیغ شمر، گفتا شاه دین واغربتا

خواهرم در خیمه گه بر سینه و سر میزند *** ام لیلا ناله ها از داغ اکبر می زند

مادر قاسم بنشسته بانوای رود رود *** با دل پر خون خود خواند برای او سرود

مادران بنشسته در خون از جفاهای شما *** زیر تیغ شمر، گفتا شاه دین واغربتا

منتظر در خیمه بنشسته سکینه دخترم *** با دو چشم خون فشان بنشسته زینب خواهرم

سینه سوزان، دیده گریان، مادر اصغر رباب *** در میان خیمه گه از داغ اصغر دل کباب

اینچنین ظلمی چرا شد بر من ای دونان روا *** زیر تیغ شمر گفتا شاه دین واغربتا

ص: 92

پیکرم صد پاره گشته از دم تیغ و سنان *** خواهرم در خیمه گه از هجر من بر سر زنان
عاشق دیدار جانانه، در این صحرا منم *** غرقه در خون از جفاهای شما گشته تنم
می کشیدم از چه رو آخر منم خون خدا *** زیر تیغ شمر، گفتا شاه دین وا غربتا
از عطش گشته عقیقای لبان من کبود *** هیچ کس مهمان نکشته، ای پلیدان عنود
پیکرم صد پاره گشته از دم تیغ و سنان *** خوام در خیمه گه از هجر من بر سر زنان
میهمانم بر شما ای کوفیان در کربلا *** زیر تیغ شمر، گفتا شاه دین وا غربتا
نور رفته از دو چشمان من از سوز عطش *** کودکان از تشنگی در خیمه ها بنموده غش
از شما دونان چه ظلمی بر منی نالان گذشت *** کوفیان، از تشنگی آخر رگ جانم گسست
آب بستید از چه رو ای کوفیان بر روی ما *** زیر تیغ شمر، گفتا شاه دین وا غربتا
دشمنی ها از چه رو با آل پیغمبر کنید *** بر دل پر حسرتم از سوز دل آذر کنید
خون به صحرای بلا از پیکرم جاری شده *** رویم از سنگ جفا این گونه گلناری شده
ظلمها بر من روا شد اندر این دشت بلا *** زیر تیغ شمر، گفتا شاه دین وا غربتا
من حسینم ای لعینان، زینت دوش رسول *** می کشیدم با چه جرمی آخر ای قوم جهول
در حرم اهل حریمم تشنه و محزون و زار *** از فراق اهل بیتم بر دل افتاده شرار
با که گویم ای خدای بی کسان این ماجرا *** زیر تیغ شمر، گفتا شاه دین وا غربتا

نوحهٔ اباعبدالله الحسين عليه السلام (زبان حال سکینه)

ای جسم پاره پاره *** تاج سر سکینه *** افتاده ای تو بر خاک *** ای خسرو مدینه
بابا ز جا برخیز *** برگیر در کنارم *** رحمی نما پدر جان *** بر حالت فکارم
بابا من جگر خون *** دیگر کسی ندارم *** بهر خدا نظر کن *** بر چشم اشکبارم
رفته ز داغت از دل *** آرام و هم قرارم *** ای جسم پاره پاره *** تاج سر سکینه
گردم روانه امروز *** من سوی شام ویران *** همراه عمه زینب *** همراه با اسیران
توهم شدی روانه *** بابا به کوی جانان *** بابا شده ز داغت *** خون، در دل یتیمان
آخر کسی نگشته *** اندر زمانه، مهمان *** ای جسم پاره پاره *** تاج سر سکینه
بابا چرا فتاده *** در خاک، پیکر تو *** در خون دل، نشسته *** بیچاره خواهر تو
خون می چکد ز چشم *** غمدیده، دختر تو *** اندر جنان غمین است *** محزونه مادر تو
بابا سکینه گردد *** قربان حنجر تو *** ای جسم پاره پاره *** تاج سر سکینه
تا چند، جان بابا *** گریم به آه و زاری *** تا کی کنم زهجرت *** ای شاه بی قراری
بابا مگر خبر از *** سوز دلم نداری *** بابا روم اسارت *** جانا دگر به خواری
بابا فتاده در خون *** هر سوی، گل عذاری *** ای جسم پاره پاره *** تاج سر سکینه
بابا رود ز داغت *** از تن دگر توانم *** جرمت چه بوده بابا *** ای شاه دین ندانم
ای کاش بعدت ای جان *** اندر جهان نمانم *** بابا رود زسینه *** بر آسمان فغانم
بابا نظاره بنما *** بر این غم نهانم *** ای جسمن پاره پاره *** تاج سر سکینه
جسم تو را که کرده *** در خاک و خون شناور *** کی سر بریده از تو *** ای باب نام آور
در خاک و خون فتاده *** مهر منیر خاور *** گر دیده ای پدر جان *** در خون خود شناور
بهر سکینه بابا *** هرگز نگشته باور *** ای جسم پاره پاره *** تاج سر سکینه
بر روی نعش پاکت *** جان پدر اسیرم *** بی محضر تو بابا *** راه سفر نگیرم

بابا نما دعائی *** تا بعد تو بمیرم *** بعد از تو بابا جان از عمر خویش *** از عمر خویش

ص: 94

ای یادگار زهرا *** بابای بی نظیرم *** ای جسم پاره پاره *** تاج سر سکینه
برخیز از دل خاک *** ای جسم پاره پاره *** جان پدر مزین بر *** جان و دلم شراره
زخم تن تو ای شاه *** افزون تر از ستاره *** بر من ز ماتم تو شد *** بسته راه چاره
پر خون زداغت ای شاه *** شد قلب سنگ خاره *** ای جسم پاره پاره *** تاج سر سکینه
بابا شود سکینه *** قربان آن وفایت *** آخر چه حالت است این *** جاننا شوم فدایت
با من سخن بگو تو *** قربان آن صدایت *** جان پدر سکینه *** می میرد از برایت
افتاده بر سر خاک *** آن قامت رسایت *** ای جسم پاره پاره *** تاج سر سکینه
بابا به چشم گریان *** با سینه ای حزینم *** تاکی کنار نعش *** پر خون تو نشینم
ای کاش کور بودم *** تا نعش تونینم *** برخیز از روی خاک *** بابای مه جبینم
ای مونس سکینه *** سلطان نازنینم *** ای جسم پاره پاره *** تاج سر سکینه
بابا بهار دلها *** و از داغ تو خزان شد *** پشتم به نوجوانی *** از مرگ تو کمان شد
بنگر که از کف دل *** جان پدر عنان شد *** خون دل از دو چشمم *** ای نازنین روان شد
دیگر ز جسم زارم *** جان پدر توان شد *** ای جسم پاره پاره *** تاج سر سکینه
بابا که برده از کین *** پیراهن از بر تو *** بابا بریده از کین *** کی اینچنین سر تو
رحمی نکرد، بر ما *** آن خصم کافر تو *** شد خاک کربلا هم *** امروز بستر تو
در خاک و خون فتاده *** جسم مطهر تو *** ای جسم پاره پاره *** تاج سر سکینه
بابا که از تن تو *** اینگونه سر بریده *** این ظلم و این جفارا *** هرگز کسی ندیده
بر حنجر تو بابا *** شمشیر کین رسیده *** بابا از این مصیبت *** پشتم دگر خمیده
با من تکلمی کن *** ای نور هر دو دیده *** ای جسم پاره پاره *** تاج سر سکینه

إذا زلزلت الارض *** مگر محشر کبری *** یا روز عزای *** حسین، زاده ی زهراست

لب تشنه حسین بر لب دریاست *** قیامت، مگر ای شیعه از این واقعه برپاست

مگر لحظه ی موعود رسیده است که غوغاست *** عباس علمدار *** رو کرد به میدان

زینب ز قفایش *** باحال پریشان *** گفتا که تویی پشت و پناهم

جانا بنما رحم بر این ناله و آهم *** رو جانب میدان مکن ای میر سپاهم

ایا سرور خوبان، مرو جانب میدان *** ترسم روی و باز نگردي برم ای جان

عباس دلاور *** آن میر غضنفر *** آماده میدان شد *** آن زاده ی حیدر

عباس خود عطشان *** بر شط فرات است *** دید آب روان را، چون آب حیات است

پر کرد کفی تا که بیاشامد از آن آب *** یادآور لعل لب طفلان شد و بی تاب

پر کرد از آن آب *** خود مشک و روان شد *** رو سوی خیام، سلطان زمان شد

ناگه ز کمین دست ابوالفضل جدا شد *** دست دگرش نیز سر عهد و وفاشد

بگرفت به دندان *** مشک آن شه خوبان *** امید که آرد *** آبی سوی طفلان

از چله رهاگیری و بر مشک چو بنشست *** عباس بشستی دگر از جان جهان دست

از زین به زمین آمد و در خون شده غلتان *** آمد به سرش حضرت سلطان شهیدان

گفت آه چه آمد *** یارب به سر من *** بشکست خدایا دیگر کمر من

بگرفت چوقاسم ز عمو رخصت میدان *** از شوق، بیامد به بر مادر نالان

گفتا به فدای تو شود مادر محزون *** مادر مکن از رفتن خود بر دل من خون

جانم به فدایت *** قربان وفایت *** قربان تو گردم و آن قدرسایت

روان جانب میدان *** شد قاسم محزون *** آمد سوی خیمه با پیکر گلگون

مادر به سر نعش جوان آه و فغان کرد *** خون دلش از دیده ی خونبار روان کرد

گفتا که ترامن، داماد نکر دم *** ای تازه جوانم دلشاد نکر دم

بستی توبه پا جای حنا خون تنت را *** خونین که نموده است چنین پیرهننت را

ص: 96

به خون خفته چرایی *** عزیز دل مادر *** زاین پس نشود حل *** این مشکل مادر

چون شبه پیمبر *** آمد سوی میدان *** لیل از قفایش *** با موی پریشان

گفتا که تویی بود و نبود من نالان *** مجنون مکن این لیلی سرگشته به دوران

مرو جانب گرگان مکن ای یوسف مادر *** مگذار زخم از غم هجران تو بر سر

مادر بنما بر *** این دل زارم *** جز تو به جهان *** من غمخوار ندارم

فرمود حسین کای گل گلزار امامت *** از حسن تو بر پا نگرم شور قیامت

رو جانب میدان *** بابا ز چرایی *** ترسم که ز میدان *** بابا تونیایی

ای یوسف من از چه روانی به بیابان *** برگرد سوی خیمه علی ای مه تابان

بخرام دمی در برم ای سرو خرامان *** تاسیر بینم قد و بالای تو ای جان

روان جانب میدان *** شد، اکبر لیلا *** ای وای چه آمد *** تا بر سر لیلا

از جبهه علی اکبر گلگون کفن آمد *** تاخیمه علی اکبر گل پیرهن آمد

صد چاک گریبان *** لیلا به سر او *** برگشته به خیمه *** تنها پسر او

نوبت به شه دین *** پیکار عدو شد *** سلطان شهیدان *** در کار عدو شد

آمد به وداع حرم عترت اطهار *** زینب به فغان آمده با دیدهی خونبار

کای جان برادر *** خواهر به فدایت *** رو به جبهه منما *** کایم به قفایت

رو جانب میدان اگر ای شاه بر آری *** آخر من دل خون شده را بر که سپاری

ای جان برادر منما قصد جدایی *** ترسم روی و جانب خواهر تونیایی

خواهر به فدای *** آن قدرسایت *** مگذار نشینم *** جانا به عزایت

شد شاه شهیدان ز وفاجانب میدان *** اماز قفا دید که زینب شده نالان

مهلاً اخی ای سرو برومند تناور *** جانا بود این توصیه از جانب مادر

امدم شتابان *** یا حسین به سویت *** تا که جای مادر *** بوسم آن گلویت

شد جدا ز خواهر *** شاه دین در آن دم *** از غم برادر *** بود قامتش خم

داغ مرگ اکبر *** بر دلش چو لاله *** اهل بیت عترت *** در فغان و ناله

در جنگ شد آن شیر زیان زادهی زهرا *** پر خون شدی از خون پلیدان دل صحرا

ناگهان ندایی *** آمد از دل دشت *** کن وفا به عهدهت *** وقت جنگ بگذشت

سلطان شهیدان ز سر زین، چونگون گشت *** صحرای بلاخیز بلا، چون یم خون گشت

ص: 97

می رسد حسین هم *** تا به وصل جانان *** می شود به راه *** یار خویش قربان
شمر آمد و بر سینه ی آن شاه چو جا کرد *** رأسش ز قفا از ره بیداد جدا کرد
جان از تن هستی ز جفا تا که برون شد *** لرزید زمین چهره خورشید نگون شد
کردند سر او *** دونان به سر نی *** دیدند که می خواند *** قرآن به سر نی
در لرزه زمین آمد و شد شور قیامت *** گفتند به زهرا که سرت باد سلامت
شد کشته حسینت *** در دل بیابان *** با تنی که صد چاک *** با لبی که عطشان
زینب به سر تل شد و دید آن تن صد چاک *** عریان بفتاده است حسینش به دل خاک
بنهاد دو دستش به سر و ناله زجان کرد *** از آن همه بیداد سی آه و فغان کرد
کای روح روانم *** مظلوم حسینم *** زینت فدایت *** ای نور دو عینم
بعد از تو برادر *** زندگی نخواهم *** کاش برده بودی *** با خودت مرا هم
زهرا زجان آمده تاسوی حسینش *** چون دید به خون قامت دلجوی حسینش
فریاد ز دل کرد *** زهرای مطهر *** بس ناله ز جان کرد *** بر آن تن بی سر
شوید ز خون زلف سمن بوی حسینش *** خون پاک نمود از رخ نیکوی حسینش
فریاد و فغان کرد *** بر سر حسینش *** جن و انس گریان *** شد ز شور و شینش
گفتا ز جفا شد *** کشته نور عینم *** بی کفن فتاده *** ای خدا حسینم

یا حسین علیه السلام (نوحه واحد)

در مدینه احمد مختار می گوید حسین *** در نجف هم حیدر کرار می گوید حسین

از جنان تا کربلا در هر شب آدینه ای *** فاطمه در مجمع زوار می گوید حسین

دست بر سر زینب غمدیده در دشت بلا *** دم به دم با ذکر یا قهار می گوید حسین

اکبر رعنا جوان در صحن میدان نبرد *** رو به رو با کوفی خونخوار می گوید حسین

قهرمان کربلا عباس، سردار رشید *** در میان لشکر اشرا میگوید حسین

قاسم تازه جوان آن یادگار مجتبی *** در مصاف رزم با کفار می گوید حسین

کشته زهر جفا مولا حسن سبط رسول *** در عزایش با دلی افکار می گوید حسین

روز عاشورا دمام در میان خیمه گه *** سینه سوزان عابد بیمار می گوید حسین

باقر علم خدا در غربت اهل بقیع *** نوحه خوان با آه آشبار می گوید حسین

صادق آل محمد صادق الوعد الیقین *** در بقیع با دیده ای خونبار می گوید حسین

در عزا موسی بن جعفر روز و شب در کاظمین *** از غم جدغریبش زار می گوید حسین

غربت خود را رضا در طوس او برده ز یاد *** بر غریبی نالد و هر بار میگوید حسین

اختر برج امامت آن شه خوبان جواد *** بانوا آن سید و سالار می گوید حسین

ماه تابان ولایت هادی، آن سلطان دل *** نام جدش میکند تکرار می گوید حسین

حجت احدی عشر سلطان خوبان عسکری *** او به یاد عمه، زینب وار می گوید حسین

قائم آل محمد، مهدی صاحب زمان *** دائماً باسینههای غمبار می گوید حسین

مریم و حوا و ساره در جنان با فاطمه *** هر یکی با پیکری تبار میگوید حسین

در جنان آدم به یاد ترک اولای ازل *** تا ابد با ذکر یاغفار می گوید حسین

فارغ از طوفان چو گردیده است نوح از آن زمان *** با دلی آکنده از اسرار می گوید حسین

گر خلیل الله اسماعیل قربان می کند *** تا شود مقبول نزد یار می گوید حسین

باتوکل آسیه افکند موسی را به نیل *** دید چون آب و درخت و نار می گوید حسین

با دم جان بخش خود عیسی بن مریم بی گمان *** تا دهد جان بر تن مردار میگوید حسین

ص: 99

تا خلاصی یابد از کید برادرها به چاه *** یوسف بیچاره هم ناچار می گوید حسین
جای گل، در کنج ویران بلبللی اندر نوا *** با دلی از درد و غم سرشار می گوید حسین
این شنیدستی به گلشن میکند قمری فغان *** قمری اندر ساحت گلزار میگوید حسین
آگه از سر کسوف خود به عاشورا چو گشت *** بعد از آن خورشید ذوالانوار می گوید حسین
می زند چون موج بر هم رود موج فرات *** از زلال آب دارد غار می گوید حسین
در کنار مرقدش گر گوش دل را وا کنی *** دختری سه ساله با اصرار می گوید حسین
چون حسین شد کشته، زینب با تعجب میشنید *** دشت و صحرا یک صدا، هموار می گوید حسین
راز پنهان حسین در چیست یا رب کاین چنین *** هر کجا دیوانه و هوشیار می گوید حسین
در جهان امروز از هر رهبر آزاده ای *** گر پرسى چیست معیار می گوید حسین
توبه کاری کز خطا شرمنده نزد کبریاست *** بر قبول توبه با دادار می گوید حسین
آبرو داری کند اندر دو عالم پیش خلق *** آنکه او با وصف یاستار می گوید حسین
بی گمان هرگز نمی میرد دلش در زندگی *** هر کسی در هر کجا بسیار می گوید حسین

عرش بر فرش (نوحه واحد)

یا رسول الله حسینیت بر زمین افتاده است *** بر زمین از صدر زین سلطان دین افتاده است

تشنه لب اندر کنار نهر موج فرات *** آن که مصداق است بر ماء معین افتاده است

معنی حی علی خیر العمل باشد حسین *** اینک از آن خاتم معنا، نگین افتاده است

در دل صحرای سوزان بلایا مصطفی *** بی کفن مشروح آیات مبین افتاده است

یا محمد بر زمین پر خس و خاشاک و خار *** می سزد گویم اگر عرش برین افتاده است

از تباهی های ناپاکان و خناسان دهر *** سر جدا جسم امام المتقین افتاده است

در کنار پیکر صد چاک فرزندات حسین *** اکبر گلگون کفن آن بی قرین افتاده است

گشت، مجنون مادرش لیلای بی دل تا شنید *** شبه پیغمبر علی اکبر ز زین افتاده است

دورتر از کشته ها اندر کنار علقمه *** پهلوان نامی ام البنین افتاده است

تشنه بر دریای آب، عباس آن ماه منیر *** دستهایش از یسار و از یمین افتاده است

یا رسول الله شد ماه بنی هاشم شهید *** غرق خون، پور امیرالمؤمنین افتاده است

ساقی لب تشنگان عباس، سردار سپاه *** از سر زین با عمود آهنین افتاده است

فرق پر خون، دستها بیریده، پیکر چاک چاک *** آن علمدار حسینم اینچنین افتاده است

در بیابان بلا، با پیکری پر خاک و خون *** سیزده ساله جوانی مه جبین افتاده است

قاسم اندر خون خود غلطان و یک سو مادرش *** بر سر نعش جوانش دل غمین افتاده است

با گلوی چاک، اصغر، کودک ششماهه اش *** از جفای ایل شیطان لعین افتاده است

در میان دشت، اصحاب وفادار حسین *** هر یکی با پیکری از خون عجین افتاده است

عالم اندر شور و شین از داغ جانکاه حسین *** آدم اندر خُلد هم، ماتم نشین افتاده است

بر زمین گرم صحرای بلا، بر روی خاک *** او که باشد در خلایق برترین افتاده است

آن پناه بی پناهان، شهریار ملک جان *** اینچنین بر خاک، آن درع حصین افتاده است

دید تانعش پدر را مثله دیگر تا ابد *** آتشی بر جان زین العابدین افتاده است

یا محمد چون علی بابای مظلومش، حسین *** کشته از شمشیر قوم ناکثین افتاده است

ص: 101

کودکی بر سر زنان بر تربت پاک پدر *** با دلی بشکسته و زار و حزین افتاده است

کشته شد شاهی که بد گهواره بانس جبرئیل *** این جفا در محضر روح الامین افتاده است

می رسد آوا که کشتند از ستم سبت رسول *** در زمین و آسمانها این طنین افتاده است

دشت نه، دریایی از خون گشته دشت کربلا *** واندر این دریای خون، دری ثمین افتاده است

آه کز دستان ناپاک کجی های زمان *** بر زمین جسم امام راستین افتاده است

از جفا و جور ناهلان و سقاکان به خاک *** آن که باشد خلق را حبل المتین افتاده است

اهل باور، اهل حق، ای اهل ایمان و یقین *** غرق، در دریای خون حق الیقین افتاده است

چون بگویم یا رسول الله کاندر خون خویش *** یادگار اولین و آخرین افتاده است

کوفیان گشتند فرزند ترا و در جنان *** در فغان خیر نساء العالمین افتاده است

زیر سم اسب های کوفیان بی حیا *** زینت آغوش ختم المرسلین افتاده است

ریخت تا خون خدا از جهل دونان تا ابد *** عالمی بر خون ثار الله رهین افتاده است

آنچه دارم یاد، روز خوش ندیدم در جهان *** گوئیا دوران، به کام ظالمین افتاده است

سر الله الصمد، دیدم که اندر دشت کین *** کار او با ناله هل من معین افتاده است

تا همیشه آتش سوزان به جان شیعیان *** زین غم جانکاه، هر صبح و پسین افتاده است

بارها! به سریر خاک، بی غسل و کفن *** زیب دوش رحمةً للعالمین افتاده است

کوفیان کشتند محبوب خدا را این چنین *** بر دلم تا حشر داغی آتشین افتاده است

نوحه حضرت علی اصغر علیه السلام

نازنینم ای که تو عرش خدا را گوشواره *** ای علی اصغر، نور چشمان ترم

شد کبود از تشنگی لعل لب ت ای نازنینم *** اصغر شیرین زبان ماه روی مه جبینم

کودک ششماهه ام جانم، علی اصغر من *** سر گذاری نازنین، بر سینه غم پرور من

اصغر من جان شیرینم بیا اندر برم *** نور چشمان ترم (2)

کودک مادر به گهواره نمی خوابی چرا *** آخر ای مادر چنین بی خواب و بی تابی چرا

لحظه ای آرام گیر، ای اصغر بی شیر من *** جان مادر رحم کن بر ناله شبگیر من

ناله طفلان بلند از تشنگی اندر حرم *** نور چشمان ترم (2)

بیش از این آتش به جانم، ای علی اصغر مزن *** بر دلم آتش دگر، ای نوگل احمر مزن

می بری تاب از دلم، تایقراری می کنی *** خون به جانم میکنی، تا آه وزاری میکنی

جز که بنشینم به پایت نیست راه دیگرم *** نور چشمان ترم (2)

ای عزیزم، اصغر من لحظه ای آرام گیر *** میشوی فردا ز آب ای کودک من سیرسیر

جان مادر آتشی افکندهای اندر دلم *** بی قراری های تو جانا شده بس مشکلم

رُود بی شیرم علی اصغر ای تاج سرم *** نور چشمان ترم (2)

بر سر گهوارادات مادر سکینه آمده *** بهر دیدار تو آن ماه مدینه آمده

لائی لائی، لائی لائی، اصغر مه پاردام *** رُودم از بی خوابیت، من همچنان بیچاردام

نازنین من بخواب ای اصغر خوش منظم *** نور چشمان ترم (2)

بر سر گهواراهات زینب شتابان آمده *** از پی دیدار تو ای ماه تابان آمده

از برای خاطر زینب دمی ناله مکن *** در دل شب بی قراری ای گل لاله مکن

آخرای آرام جانم از کجا آب آورم *** نور چشمان ترم (2)

ظهر عاشورا حسین قنداقه اصغر به دست *** بر سر زین زاده زهرای اطهر بر نشست

گفت این طفل صغیرم از عطش کرده است غش *** حرمله زد تیر کین ناگه به حلق اصغرش

گفت من فداقه ات را چون، سوی خیمه برم *** نور چشمان ترم (2)

ص: 103

شد گلوی اصفهر او چاک چاک از تیر کین *** گشت پرپر نوگلش از تسیر قوم مشرکین

بلبل بستان مادر از نوا خاموش شد *** بر سر دست پدر یکباره او مدهوش شد

گفت بابا چون، ترا بر دست مادر بسپرم *** نور چشمان ترم (2)

با خود آورد آن گلوی پاره را در خیمه گاه *** شد بلند از اهل بیتش ناله و افغان و آه

دید چون قنداقه خونین اصغر را رباب *** دست بر سر مو پریشان داد از کف صبر و تاب

گفت مادر، هرگز این حالت نگردد باورم *** نور چشمان ترم (2)

جان مادر، من چه با گهواره خالی کنم *** رو کجا ای ماه رویم، با چنین حالی کنم

اصغرم من بر سر گهواره میخواندم سرود *** حال بنشینم کنم از داغ تو من رود رود

بنگر از داغ فراق سینه پر آذر *** نور چشمان ترم (2)

کوفیان رحمی نکردند بر تو مادر از چرا *** با که گویم ای علی اصغرم این ماجرا

با دل خونین خود می گفت با زاری رباب *** طفل شش ماهه نکشته هیچ کس بر شط آب

شکوهها دارم ز دست ک و فیان باورم *** نور چشمان ترم (2)

نوحه حضرت علی اصغر علیه السلام

ای وای که شد اصغر بی شیر خروشان *** با آن لب ع طشان (2)

اندر دل گهواره علی اصغر بی شیر *** گردیده رباب از غم، او از دل و جان سیر

گفتا چکنم با تو عزیز دل و جانم *** ای کودک عطشان من ای روح روانم

با آن لب عطشان (2)

آخر دمی آرام بگیری ای گل مادر *** این قدر مکن ناله عزیز دلم، اصغر

دانم که بود کام تو ای نوگلم عطشان *** من هم شده ام از غم توزار و پریشان

با آن لب عطشان (2)

مادر مزین آتش، تو بر این جان نزارم *** آرام بگیری و مشکن قلب فکارم

ای تازه گلم ناله مکن از عطش اینسان *** و مادر منما در دل گهواره تو افغان

با آن لب عطشان (2)

رودم مکن از تشنگی این قدر تو ناله *** خاموش زمانی تو بشوای گل لاله

جانا مکن از سوز عطش ناله و زاری *** اشک از غم تو بر رخ مادر، شده جاری

با آن لب عطشان (2)

ای اصغر من جانم از این بیش مسوزان *** بنشسته سکینه به برت با دل نالان

تا چند کنی ناله عزیز دل زارم *** آخر من خونین شده دل، چاره ندارم

ارام -

و عطشان (2)

آخر زچه، ای کودکم آرام نگیری *** ترسم ز عطش ای گل نورسته بمیری

مادر نشود آب برای تو میسر *** جاننا منما ناله عزیزم علی اصغر

با آن لب عطشان (2)

اندر سر گهواره ات ای ماه مدینه *** با قلب پر از خون بنشسته است، سکینه

مادر لب عطشان شده قربان، علی اکبر *** شد تشنه شهید از ره کین، شبه پیمبر

با آن لب عطشان (2)

ص: 105

شد کشته عزیزم لب شط، میر علمدار *** قاسم بشدی تشنه شهید از سوی اشرار

بابای تو لب تشنه به میدان شده مادر *** جانا مزن از تشنگیت بر دلم آذر

با آن لب عطشان (2)

آمد به در خیمه حسین سبط پیمبر *** بشنید چو از سوز عطش ناله اصغر

قنداقه اصغر به کف شاه شهیدان *** آورد علی را شه دین جانب میدان

با آن لب عطشان (2)

جز تیر سه شعبه احدی آب ندادش *** آمد غمی از نوبه روی قلب کبابش

حلقوم علی چاک، از آن تیر جفا شد *** خاموش به دستان پدر آه، رهاشد

با آن لب عطشان (2)

آورد چو در خیمه حسین جسم علی را *** شد ناله و افغانی حرم تا به ثریا

غلطان شده در خون خود آن طفل به میدان *** مادر شدی از دیدن اوزار و پریشان

با آن لب عطشان (2)

گفتا پسر تاج سر من، علی اصغر *** آتش زدهای بر دلم ای نوگل پرپر

قنداقه ات ای نوگل من گشته پر از خون *** گردیده ام از داغ تو من واله و مجنون

با آن لب عطشان (2)

نوحهٔ عبدالله بن امام حسن عليه السلام

از خیمه گه آمد *** شهزاده عبدالله *** افتاد بر نعش *** مولا حسین ناگاه

گفتا عمو جانم *** آخر چه حالست این *** افتاده ای بر خاک *** ای زادهٔ یاسین

صد پاره جسم تو *** از ضربت شمشیر *** گردیده ام جانا *** دیگر ز جانم سیر

برخیز عمو جان *** تا خیمه برگردیم *** باهم عمو جانم *** ما همسفر گردیم

از خیمه گه آمد *** شهزاده عبدالله

ای زاده زهرا *** گردم فدای تو *** سوزد دل من از *** این ماجرای تو

لب تشنه جا کردی *** جانا به روی خاک *** فرزند پیغمبر *** شاهنشاه لولاک

زخم از ستاره تو *** بر تن فزون داری *** جای از چه اندر این *** دشت جنون داری

از خیمه گه آمد *** شهزاده عبدالله

جان عمو جانم *** جانها به قربانت *** خواهم گذارم سر *** بر روی دامانت

برگیر ای عمو *** یکدم در آغوشم *** تا محنت دنیا *** گردد فراموشم

قربانت ای عمو *** ای جان عبدالله *** با عشقت از خیمه *** بیرون شدم ناگاه

از خیمه گه آمد *** شهزاده عبدالله

چون شمع می سوزم *** جانا بر احوالت *** سوزد دل دشمن *** ای شاه بر حالت

سنگ جفا خورده *** بر آن جبین تو *** در خیمه گه باشد *** زینب غمین تو

نوک سنان خورده *** عمو به پهلویت *** پر خاک و خون گشته *** ای نازنین رویت

از خیمه گه آمد *** شهزاده عبدالله

لب تشنه ای عمو *** قربان لبهایت *** گردم به قربان *** آن روی زیبایت

وحش و طیور این جا *** از آب سیرابند *** اهل حریم تو *** در حسرت آبد

سوز دل عالم *** بر ماجرای تو *** شرمنده آب امروز *** باشد برای تو

از خیمه گه آمد *** شهزاده عبدالله

اهل حرم عموق تو *** در ناله وافغان *** اندر فراق تو *** با سینه سوزان

ص: 107

یک سو سکینه از *** هجرت پریشان است *** عمورقیه هم *** محزون و نالان است

کلثوم از داغ *** عباس در زاری *** او می کند از غم *** اشک از بصر جاری

از خیمه گه آمد *** شهزاده عبدالله

من آمدم تا جان *** سازم فدای تو *** قربان کنم جان را *** جانا برای تو

عمو حسین من *** قربانت عبدالله *** در خیمه گه زینب *** سوز و اشک و آه

نالد زهجرات *** آن خواهر محزون *** با سینه ای پر غم *** با دیده ای پر خون

از خیمه گه آمد *** شهزاده عبدالله

می کرد درد دل *** بر عمّش عبدالله *** از بودن آن طفل *** شد کافری آگاه

شمشیر بر قتل *** مولا حسین آورد *** دستش برون آندم *** آن نور عین آورد

از تن جدا گردید *** چون دست عبدالله *** گفتا که شد دستم *** از تم جدا ای شاه

از خیمه گه آمد *** شهزاده عبدالله

آن طفل دلخوان را *** دستش جدا کردند *** قربان به راه دین *** در کربلا کردند

بودی نظاره گر *** مولا بر عبدالله *** چون پیکرش را دید *** از دل کشیدی آه

در خاک غلتان شد *** چون پیکر پاکش *** در بر گرفت آندم *** آن جسم صد چاکش

از خیمه گه آمد *** شهزاده عبدالله

گفتا حسین با او *** ای نازنین من *** بر خاک افتادی *** ای مه جبین من

عمّو چرا کردی *** رو سوی قربانگاه *** ای کودک معصوم *** ای جانم عبدالله

پرپر شدی آخر *** از دست قوم کین *** از خون پاک تو *** گشته زمین رنگین

از خیمه گه آمد *** شهزاده عبدالله

نوحه شام غریبان

افتاده عجب شوری *** در ارض و سما امشب *** چون شام غریبان است *** در کربلا امشب
یکسو به زمین جسم *** پر خون شهیدان است *** یک سو به دل صحرا *** اطفال پریشان است
امشب به دل هامون *** زنها همه نالانند *** نالان و پریشان دل *** در ماتم و افغانند
هرکس بکنند نوعی *** شکوه به خدا امشب *** افتاده عجب شوری *** در ارض و سما امشب
زینب چه کند یارب *** با این همه اشک و آه *** بر گرد یتیمان است *** با ناله یا الله
آتش ز جفا افتاد *** بر خیمه شاه دین *** در گوشه این هامون *** اطفال حسین غمگین
شد ناله مظلومان *** تا عرش علا امشب *** افتاده عجب شوری *** در ارض و سما امشب
لیلاز غم اکبر *** بر سینه زنان باشد *** از داغ جوان خود *** با آه و فغان باشد
از اکبر مه سیما *** چون یاد کند لیلا *** بر سینه زنان امشب *** با شیون و واویلا
از سینه مظلومان *** شد ناله به پا امشب *** افتاده عجب شوری *** در ارض و سما امشب
افتاده به خاک و خون *** قاسم به دل هامون *** شد مادر دلخونش *** از داغ جوان محزون
از داغ پسر امشب *** آن مادر دلخسته *** بر خاک نشسته او *** با آن دل بشکسته
بر آل پیمبر شد *** بس جور و جفا امشب *** افتاده عجب شوری *** در ارض و سما امشب
کلثوم حزین نالان *** از داغ علمدار است *** اندر دل شب نالان *** با دیده خونبار است
دستان ابوالفضلش *** گردید جدا از کین *** از خون علمدارش *** گردیده زمین رنگین
بابش زنجف کلثوم *** می کرد صدا امشب *** افتاده عجب شوری *** در ارض و سما امشب
از داغ علی اصغر *** بیچاره رباب امشب *** مجنون و پریشان است *** با قلب کباب امشب
گوید که عزیز من *** ای کودک بی شیرم *** از زندگی دنیا *** بعد تو دگر سیرم
بر آل علی ظلمی *** گردیده روا امشب *** افتاده عجب شوری *** در ارض و سما امشب
چون آل علی امشب *** بی خیمه و خرگاه است *** آتش به مدد کاری *** در خیمه آن شاه است

اندر دل شب طفلان *** در شیون و در زاری *** کی دیده در این عالم *** این گونه جفاکاری

اطفال شه خوبان *** در آه و نوا امشب *** افتاده عجب شوری *** در ارض و سما امشب

ص: 109

گلها همگی پرپر *** در گوشه این صحرا *** زینب به عزا امشب *** باناله یازهرا
اطفال حسین بی کس *** بی یاور و بی یارند *** در دامن این صحرا *** با دیده خونبارند
محزون ز غم بابا *** در دشت بلا امشب *** افتاده عجب شوری *** در ارض و سما امشب
از داغ حسین زینب *** در شیون و شین امشب *** زد چاک گریبان را *** از داغ حسین امشب
گفتا که برادر جان *** ای نور دو چشمانم *** سوز لب عطشانت *** آتش زده بر جانم
باز آ زنجف بابا *** از راه وفا امشب *** افتاده عجب شوری *** در ارض و سما امشب
راحت شده ای جانا *** از محنت این دوران *** من مانده ام ای شاها *** با این جگر سوزان
ای جان برادر بین *** بر این غم جانکاهم *** از درد فراق تو *** تا عرش رود آهم
سر از تن شاه دین *** افتاده جدا امشب *** افتاده عجب شوری *** در ارض و سما امشب
جانا چکنم امشب *** با این همه درد و غم *** در گوشه این هامون *** اطفال تو در ماتم
در خیمه ات ای جانا *** زد آتش کین دشمن *** اکنون چکنم شاها *** با حیلۀ اهریمن
جبریل امین در عرش *** بگرفته عزا امشب *** افتاده عجب شوری *** در ارض و سما امشب

نوحه شام غریبان

شب، شب غمبار *** شام غریبان است *** فاطمه در جنت *** زاد و پریشان است
هر سوی این صحرا *** و تازه گلی خفته *** دست ازین دنیا *** در ره دین شسته
کشته علی اکبر *** کشته در این صحرا *** گشته ز کین پرپر *** تازه گل زهرا
آهی کشد از دل *** از غم او لیلا *** پیش دو چشمانش *** تیره شده دنیا
هر طرفی طفلی *** رو به بیابانست *** شب، شب غمبار *** شام غریبانست
گشته عزا عیش *** قاسم نو داماد *** در دل این وادی *** آه زپا افتاد
در غم او مادر *** ناله کنان امشب *** مویه کنان زین غم *** عمه او زینب
دشت بلا گشته *** حجله دامادی *** دست به سر مادر *** زین همه ناشادی
تابه فلک امشب *** آه یتیمانست *** شب شب غمبار *** شام غریبانست
میر علمدار *** سرور مظلومان *** تشنه کنار شط *** کشته به خون غطان
دست، جدا از تن *** فرق، پر از خونست *** پیکر او پاره *** در دل هامونست
در یم خون عباس *** بی کفن افتاده *** مهر فروزان *** انجمن افتاده
غرقه به خون هر سو *** جسم شهیدانست *** شب شب غمبار *** شام غریبانست
یاد کند مادر *** از اصغر بی شیرش *** داغ علی اصغر *** کرده زجان شیرش
کودک ششماهه *** رفته به زیر خاک *** آه که جان داده *** با گلوی صد چاک
مادر محزونش *** با دل صد پاره *** نیست دگر امشب *** بر سر گهواره
اهل حرم امشب *** یکسره نالانست *** شب شب غمبار *** شام غریبانست
زینب محزون از *** داغ حسین نالان *** در دل شب نالد *** با جگر سوزان
ورد زبان او *** گشته حسن جانم *** جمله بیان او *** گشته حسن جانم
میکند امشب یاد *** از لب عطشانش *** یاد کند هر دم *** از دل سوزانش

در غم جانسوز *** سرور خوبان است *** شب شب غمبار *** شام غریبانست

زینب محزونه *** در دل شب نالان *** از دل این صحرا *** جمع کند طفلان

ص: 111

جمع زنان را خود *** هم تسلیتی از مهر *** بر غمزده لیلا داد

بر مادر قاسم داد *** تشنه حریم او *** با دل سوزانست *** شب شب غمبار *** شام غریبانست

خیمه گه اطهار *** یکسره سوزانست *** دامن دشت امشب *** جمله فروزانست

هر طرفی امشب *** کودک نالانی است *** درد یتمی بر *** سینۀ سوزانی است

زینب دلخسته *** در دل این صحرا *** در پی طفلان است *** با غم و واویلا

ورد لبش امشب *** آه حسین جان است *** شب شب غمبار *** شام غریبانست

ص: 112

نوحه شام غریبان

- شام غریبان حسین *** امشب است امشب *** جان یتیمان حسین *** بر لب است امشب (2)
- جسم شهیدان بی سر است *** در دل هامون در دل هامون *** گلهای زهرا پرپر است *** در دل هامون (2)
- خون می رود از دیده *** دختر زهرا، دختر زهرا *** بی یار و بی یاور *** شده اندران صحرا (2)
- یک سو یتیمان می کنند *** گریه و زاری، گریه و زاری *** از دیدگان کودکان *** اشک غم جاری (2)
- اینک پرستار همه زینب است امشب، زینب است امشب
- جسم حسین بر روی خاک *** در بیابانست، در بیابانست *** صحرا از خون ابریا *** چون گلستانست (2)
- یارب چه سازد زینب *** بیکس محزون بی کس محزون *** اندر جواب کودکان *** با دلی پر خون (2)
- بر دامن صحرا روان *** در پی طفلان، در پی طفلان *** جمع زنان و کودکان *** جمله در افغان (2)
- اینک پرستار همه زینب است امشب، زینب است امشب
- یک سو صدای همهمه *** آید از لشکر آید از لشکر *** جسم شهیدان بر زمین *** غرقه خون بی سر (2)
- اندر فغان اهل حرم *** بادلی سوزان بادلی سوزان *** هر گوشه طفلی می کند *** از جگرافغان (2)
- آتش فتاده در دل *** خیمه هایک سرخیمه هایکسر *** بی یار و بی یاور شده *** آل پیغمبر (2)
- اینک پرستار همه زینب است امشب، زینب است امشب
- بی یار و یاور زینب است *** آه و واویلا، آه و واویلا *** جان سکینه بر لب است *** آه و واویلا (2)
- لیلا به سر بر میزند *** از غم اکبر، از غم اکبر *** بگرفته در دشت بلا *** ماتم اکبر (2)
- داغ جوانش می زند *** بر دلش آذر، بر دلش آذر *** گاهی زند بر سینه و *** گه زند بر سر (2)
- اینک پرستار همه زینب است امشب، زینب است امشب
- یک جا نشسته مادر *** قاسم ناشاد، قاسم ناشاد بر سینه و بر سر زنان *** از غم داماد (2)
- گوید که مادر کی رود *** داغ تو از یاد، داغ تو از یاد *** سروروان من ز پا *** ای خدا افتاد (2)
- از سینه آه آتشین *** میکشد مادر، میکشد مادر داغ جوان افکنده است *** بردلش آذر (2)

اینک پرستار همه زینب است امشب، زینب است امشب

در خیمه گاه شاه دین *** گشته قحط آب گشته قحط آب *** از داغ عباس جوان *** کودکان بی تاب (2)

ص: 113

عباس سردار حسین *** تشنه جان داده تشنه جان داده *** اندر کنار علقمه *** نعشش افتاده (2)

اندر نوا کلثوم زار *** داغدار او، داغدار او *** امشب به صحرای بلا *** بی قرار او (2)

اینک پرستار همه زینب است امشب، زینب است امشب

بر دامن صحرا روان *** کودکان او، کودکان او *** هم کودکان خسته دل *** هم زنان او (2)

خون می خورد امشب رباب *** از غم اصغر، از غم اصغر *** در این زمین پر بلا شد *** گلش پرپر (2)

در خاک و خون افتاده است *** اصغری شیراصغری شیر مادر شده *** از داغ او از حیاتش سیر (2)

اینک پرستار همه زینب است امشب، زینب است امشب

در آسمانها ناله *** واحسیناشد وا حسیناشد *** اندر میان انبیا *** ناله بر باشد (2)

اندر جنان از داغ او *** شورش برپاست شورش برپاست *** بر سینه و بر سر زنان *** مادرش زهراست (2)

امشب به دشت کربلا *** محشر کبراست محشر کبراست *** خونین دل از قتل حسین *** حضرت زهراست (2)

اینک پرستار همه زینب است امشب، زینب است امشب

یکسونشسته مادری *** اشک ریزانست اشک ریزانست *** یک سوخته دختری *** زارو نالانست (2)

در دشت و صحرا می رسد *** بوی خون امشب بوی خون امشب *** بخت حریم کبریا *** واژگون امشب (2)

گلها همه پرپر شده *** در دل صحرا در دل صحرا *** لب تشنه جان داده همه *** بر لب دریا (2)

اینک پرستار همه زینب است امشب، زینب است امشب

در قتلگه جسم حسین *** بی سر افتاده بی سر افتاده *** بر خاک گرم کربلا روی بنهاده (2)

آید ندا از حنجر *** چاک شاه دین چاک شاه دین *** کی خواهرم زینب مشو *** بیش از این غمگین (2)

مادر به دیدارم رسید *** نازنین خواهر نازنین خواهر *** جدم محمد آمده *** همره حیدر (2)

اینک پرستار همه زینب است امشب، زینب است امشب

زینب پریشان و حزین *** از غم فردا، از غم فردا *** ورد زبان او شده *** آه یا

جدّا (2)

گاهی بخواهد از نجف ***باب خودحیدرباب خودحیدر ***کای صاحب تیغ دو دم ***حیدر صفدر (2)

بابا بین اهل حرم ***سینه سوزاندسینه سوزاند ***اهل حریمت جملگی ***در بیابانند (2)

غمخوار بیماران همه زینب است امشب، زینب است

ص: 114

منم بابا سکینه دخترت تو **** که از شام آمدم جانا بر تو
پدر رخسارهام گردیده نیلی **** به رویم مانده بابا جای سیلی
زند آتش ز جان من زبانه **** تنم دارد نشان از تازیانه
پس از تو جان بابا خوار گشتم **** اسیر کوچه و بازار گشتم
به صحرای بلا همراه طفلان **** دویدم بر سر خار مغیلان
اگر شد پیکر تو پاره پاره **** برون از گوش من شد گوشواره
به جانم آتش بی حد نهادند **** مرا اندر خرابه جای دادند
چنان صیدی کشیدندم به زنجیر **** که از جان خود ای بابا شدم سیر
پدر خوش خفته ای با جسم بی سر **** کنار پیکر شهزاده اکبر
اگر بابا سر از پیکر جدایی **** به پیش قاسم نو کدخدایی
عزیزم نور چشم خسرو ناس **** شدی همدم تو باعم من عباس
ولی من بعد تو جانا چه سازم **** بگو تا کسی ز هجرانت گدازم
نه دل سازش کند با درد دوری **** نه جان دارد دگر تاب صبوری
روم من بادلی زار و حزینه **** ولی بشنو تمتای سکینه
دلّم خواهد ز راه غمگساری **** سرم را بر سر زانوگذاری
بماند، این آرزو هم بر دل من **** امان از این دل بی حاصل من
پدر میلی تو با دختر نداری **** ولی نه، بر تن خود سر نداری
بگو ای پادشاه بی قرینه **** چسان بی تو روم اندر مدینه
شدم آخر یتیم از جور و کینه **** الهی گم شود نام سکینه

نوحهٔ اربعین (واحد)

بر زمین هفتاد و دو گلگون کفن افتاده است *** لاله های عاشق و سرو چمن افتاده است
تا دل زینب رباید دید کز هر سوی دشت *** لاله رویی، دلبری سیمین بدن افتاده است
دشت پر از عطر گل‌های گلستان *** خدا هر طرف نسرين و یاس و یاسمن افتاده است
عندلیبان بال و پر بشکسته خاموش از نوا *** باغ دین جولانگه جغد و زغن افتاده است
امّ لیلاى حزين بر تربت پاک پسر *** گشته مجنون، بی خبر از خويشتن افتاده است
شکوه ها تا از فراق حضرت مجنون کند *** لیلی سرگشته، زار و ممتحن افتاده است
در کنار نهر علقم تشنه لب بی دست و سر *** ساقی لب تشنگان آن سیم تن افتاده است
دست یکجا، مشک یکجا بر لب شط فرات *** آن علمدار دلیر صف شکن افتاده است
آن طرف تر قاسم از خون کرده دست و پا خضاب *** بر سریر خاک فرزند حسن افتاده است
مادر داماد تا تبریک گوید بر پسر *** با جوان خویش سرگرم سخن افتاده است
نعش پاک طفلکاني زینب محزون به خاک *** همچنان دو مهر و ماه انجمن افتاده است
سوی دیگر با گلوی چاک چاک از زخم تیر *** اصغر ششماهه شیرین زبان افتاده است
اندران دشت بلابادیده خونین رباب *** هم نوا با طوطی شکر شکن افتاده است
باورش سخت است کاندرا پهن دشت ماریه *** مظهر ذات خدای ذوالمنن افتاده است
گفت زینب شاکرم یارب تو را، لیک از چه رو *** اینچنین تدبیر بر تقدیر من افتاده است
یا حسین ای جان خواهر خیز و بنگر کز ستم *** چون علی بر بازوی زینب رسن افتاده است
کاش میدیدی برادر جان، که جان زینبت *** چون گرفتار غم و درد و محن افتاده است
اهل بیت را نگر ای خفته دریای خون *** تا چسان آواره دشت و دمن افتاده است
پیکر پاکت حسین جان در کنار نوجوان *** همچنان سروی هم آغوش سمن افتاده است
جان خواهر نیست آسان خون حق را ریختن *** وه چه آشوبی درین دور و زمن افتاده است

بر زمین از دست ناپاک پلید منکرین **** امر معروف بر دین و سنن افتاده است

از جفا خاتم شد از دست سلیمانم برون **** و اینک اندر دست شوم اهرمن افتاده است

ص: 116

بار دیگر خیز از جاتا ببینی یا حسین *** دین جدّت را که در بحر فتن افتاده است
خفته ای آرام و راه مستقیم مصطفی *** در هجوم مردمانی راهزن افتاده است
بعد تو ای نخل سر سبز نشاط زندگی *** کار ما با گوشه بیت الحزن افتاده است
از عداوت با علی امروز فرزندش حسین *** گشته از آن کین دیرین کهن افتاده است
آه و واویلا که از افغان زهرای بتول *** شیون اندر صحن جنات عدن افتاده است
چون عدالت بود جرم مرتضی اینک حسین *** غرقه اندر خون ز جرم بوالحسن افتاده است
کربلا از گیسوان مشک بیز اکبرم *** در فضایت عطر آهوی تن افتاده است
رفتن زینب خدایا در مدینه مشکل است *** تا حسین در کربلا، دور از وطن افتاده است
با دل ما شیعیان آخر چه کردی یا حسین *** کاین چنین آتش به جان مرد وزن افتاده است

اربعین عشق (نوحه واحد)

با برادر آمدم من بی برادر می روم **** تاج بر سر آمدم من خاک بر سر میروم
زینب من گر، حسین آن جان جانانم کجاست **** در میان ظلمت شب ماه تابانم کجاست
نور چشم من امیر کشور جانم کجاست **** آه و واویلا که گویا کشته اندر نینواست
تا به سوی روضه زهرای اطهر می روم **** با برادر آمدم من بی برادر می روم
یاد ایامی که من نیکو برادر داشتم **** سایه آن نازنین از مهر بر سر داشتم
وا مصیبت، من چسان دل از حسین برداشتم **** من که جان از مهر رخسارش منور داشتم
کی من این روز سیاه خویش باور داشتم **** با برادر آمدم من بی برادر می روم
هر زمان یاد از رخ شهزاده اکبر می کنم **** دامن از اشک دو چشم خونفشانتر می کنم
تا که یاد از آن قد سرو صنوبر می کنم **** شکوه ها از داغ او با حسی داور می کنم
می نشینم با دلی خون ناله ها سر می کنم **** با برادر آمدم من بی برادر می روم
یاد عباس علی میر علمدار حسین **** یاد عباس جوان سقا و سردار حسین
غرقه خون شد پیکر پاک سپهدار حسین **** شد جدا دست از تن یار وفادار حسین
تا ابد سوزد دلم از داغ سالار حسین **** با برادر آمدم من بی برادر می روم
آه و وایلا مگر اندر زمین کربلا **** کوفیان کردند آخر عیش قاسم را عزا
جای بزم شادیش شد خیمه ها ماتم سرا **** حجله اش در خاک و خون بستند اندر نینوا
بارالها شاهی بر این همه جور و جفا **** با برادر آمدم من بی برادر می روم
آه چون یاد آورم از ماجرای کربلا **** شد حسینم تشنه لب کشته دران دشت بلا
سر برید از پیکرش شمر جفا جو از قفا **** در میان خاک و خون میزد حسینم دست و پا
کس نگفت آخر حسین باشد عزیز مصطفی **** با برادر آمدم من بی برادر می روم
من به چشم خویش داغ شش برادر دیده ام **** من به خون غلتان جوانی همچو اکبر دیده ام

غرق در خون جسم عباس دلاور دیده ام *** *جسم قاسم را به خون خود شناور دیده ام

من به چشم خود بلاهای مکرر دیده ام *** *با برادر آمدن من بسی برادر می روم

ص: 118

ای زمین کربلا جان تو و جان حسین *** جان زهرا مادر نالان و گریان حسین

جان بابایم علی آن شهریار عالمین *** جان جدش مصطفی، جان تو و جان حسین

ای زمین باشی تو از این پس نگهبان حسین *** با برادر آمدم من بی برادر می روم

بی حسین اکنون چسان سوی مدینه رو کنم *** بعد از و یارب کدامین گل به گلشن بو کنم

یا چگونه زندگی بی آن قد دلجو کنم *** بعد از این یارب چه سازم، رو کدامین سو کنم

بعد از این با کی نشینم با که یارب خو کنم *** با برادر آمدم من بی برادر می روم

ص: 119

نوحه حضرت علی اکبر علیه السلام

زخیمه گه بیرون بیا با چشم تر لایلا *** آرام جانت می رود اندر سفر لایلا *** ای همسفر لایلا *** ای خونجگر لایلا

ای همسفر لایلا *** ای خونجگر لایلا

شیری که دادی از وفامادر حلالم کن *** کشته خیالم کن *** ترسم نبینی اکبر خود را دگر لایلا

ای همسفر لایلا *** ای خونجگر لایلا

مادر روانم من به سوی لشکر دشمن *** لیلای زار من *** ترسم شوی از داغ اکبر خون جگر لایلا

ای همسفر لایلا *** ای خونجگر لایلا

من عاشق جانان شدم مادر در این صحرا *** در دشت پر غوغا *** اکنون علی اکبر رود سوی سفر لایلا

ای همسفر لایلا *** ای خونجگر لایلا

مادر بین بابم حسین بی یاور و یار است *** با غم گرفتار است *** بی یاریش افکنده اندر دل شرر لایلا

ای همسفر لایلا *** ای خونجگر لایلا

میر علمدار حسین افتاده اندر خون *** در گوشه هامون *** سقا افتاده بر زمین بی دست و ستر لایلا

ای همسفر لایلا *** ای خونجگر لایلا

غلتان به خون افتاده است آن قاسم داماد *** او با دل ناشاد *** شد عمر قاسم از جفا آخر به سر لایلا

ای همسفر لایلا *** ای خونجگر لایلا

نعش دو طفلان حزین زینب محزون *** افتاده اندر خون *** افتاد اندر خون دو تا قرص قمر لایلا

ای همسفر لایلا *** ای خونجگر لایلا

مادر صدای ناله هل من معین آید *** از این زمین آید *** اکنون بین چون کرده ام قصد خطر لایلا

ای همسفر لایلا *** ای خونجگر لایلا

لیلا صدای اکبر تازه جوان بشنید *** تا نوجوانش دید *** گفتا که عمرت آمده دیگر به سر لایلا

ای همسفر لایلا *** ای خونجگر لایلا

مادر روان شوتا قدسروت بینم من *** داغت نینم من *** گفتا به جان خود نما فکری دگر لیا

ای همسفر لیا *** ای خونجگر لیا

ص: 120

مادر به دل بودم کنم از مهر دامادت *** ای نازنین شادت *** گرید به حال زار تو جن و بشر لیلا

ای همسفر لیلا *** ای خونجگر لیلا

مادر بیا شانه زخم بر سنبل مویت *** بر تار گیسویت *** هرگز نبیند ای خدا داغ پسر لیلا

ای همسفر لیلا *** ای خونجگر لیلا

یارب تو باشی از وفا یار علی اکبر *** این نوگل احمر *** اکبر ز خیمه می رود سوی سفر لیلا

ای همسفر لیلا *** ای خونجگر لیلا

جانم رود *** از تن برون از رفتن اکبر *** آن شبه پیغمبر *** بر قامت اکبر نما یک دم نظر لیلا

ای همسفر لیلا *** ای خونجگر لیلا

حیف از قدوبالایت ای رود، نوجوان من *** آرام جان من *** آری دعای مادران دارد اثر لیلا

ای همسفر لیلا *** ای خونجگر لیلا

آخر علی کبر روان شد جانب میدان *** شد عاشق جانان *** زاری کنان مویه کنان در پشت سر لیلا

در جنگ دشمن، اکبر رعنا جوان آمد *** آن نوجوان آمد *** اما درون خیمه گه دستش به سر لیلا

ای همسفر لیلا *** ای خونجگر لیلا

شد پاره پاره پیکر اکبر در آن هامون *** غلتید اندر خون *** زین غم شکایتها کند با دادگر لیلا

ای همسفر لیلا *** ای خونجگر لیلا

گفتا کجائی یا حسین بابا بیا جانم *** ای نور چشمانم *** بر نعش پاک اکبرت بنما گذر لیلا

ای همسفر لیلا *** ای خونجگر لیلا

در خیمه گه آورد حسین جسم علی اکبر *** آن نوگل پرپر *** گاهی به رو بر میزد و گاهی به سر لیلا

ای همسفر لیلا *** ای خونجگر لیلا

زینب چو دید آن پیکر صد چاک پرخونش *** گردید مجنونش *** گفتا به نعش اکبرت بنما نظر لیلا

ای همسفر لیلا *** ای خونجگر لیلا

اهل حرم بیرون شدند از خیمه گه یکسر *** بر پیکر اکبر *** امشب از این ماتم نخواهد تا سحر لیلا

ای همسفر لیلا *** ای خونجگر لیلا

آمد سکینه بر سر نعش علی اکبر *** او می زند بر سر *** یکسوفتاده در عزا خونین جگر لیلا

ای همسفر لیلا *** ای خونجگر لیلا

ص: 121

اندر میان خیمه گه شوری بپا گردید *** ماتم سرا گردید *** رخت عزا از ماتمش کرده به بر لیلا

ای همسفر لیلا *** ای خونجگر لیلا

لیلا بیاورد از حرم چون رخت دامادی *** آن خلعت شادی *** گفتا علی جان بعد از این شد در به در لیلا

ای همسفر لیلا *** ای خونجگر لیلا

اکبر ز خون پیکرش اینک حنا بسته *** بر دست و پا بسته *** دیگر شود آواره کوه و کمر لیلا

ای همسفر لیلا *** ای خونجگر لیلا

شانه زند لیلا بر آن گیسوی پرخونش *** با حال محزونش *** ریزد ز چشمان ترش خونی جگر لیلا

ای همسفر لیلا *** ای خونجگر لیلا

گاهی سرودی خواند از بهر جوان خود *** سر و روان خود *** شوید دو گیسوی علی با چشم تر لیلا

ای همسفر لیلا *** ای خونجگر لیلا

گفتا علی اکبر، جوان نازنین من *** ای مه جبین من *** مادر نکردی از وفا رحمی تو بر لیلا

ای همسفر لیلا *** ای خونجگر لیلا

نوحه حضرت علی اکبر علیه السلام

اکبر گلگون کفن آرام جانم یاعلی *** نوجوانم یاعلی *** نوجوانم یاعلی

ای خدایا اکبر گلگون قبايم شد ز کف *** آن طیب درد و درد آشنایم شد ز کف

بعد تو ای نوجوان زنده نمانم یاعلی *** نوجوانم یاعلی (2)

کاش بودی در برم بودی تو خود تاج سرم *** شکوه داغ تو را پیش که، ای مادر برم

بی ثمر شد زحمت روز و شبانم یاعلی *** نوجوانم یاعلی (2)

مرگ تو آتش فکنده بر دلم ای نوجوان *** مانده حسرت بر دل بی حاصلم ای نوجوان

رفتی و رحمی نکردی بر فغانم یاعلی *** نوجوانم یاعلی (2)

آرزو بودم که تا در سن پیری ای پسر *** خود عصای مادر پیرت بگیری ای پسر

حال بنگر از غمت اکنون چسانم یاعلی *** نوجوانم یاعلی (2)

خیز رودم حالت این مادر پیرت نگر *** لحظه ای دیگر نما بر روی مادر خود نظر

مرغ خوش آوا پریده ز آشیانم یاعلی *** نوجوانم یاعلی (2)

آرزو بودم به دل تا حجلهات آزين کنم *** از حنای شادیت من دست و پا رنگین کنم

عاقبت رفت از برم آرام جانم یاعلی *** نوجوانم یاعلی (2)

حسرت ناکامیت برده ز سر، هوشم بین *** جای رخت شادیت مادر، سیه پوشم بین

برده ای از کف کنون تاب و توانم یاعلی *** نوجوانم یاعلی (2)

گفتم ای مادر مرو در جنگ قوم مشرکین *** رفتی و گشتم ز داغت ای جوان ماتم نشین

نو گلم ای بلبل خوش نغمه خوانم یاعلی *** نوجوانم یاعلی (2)

روز و شب آنقدر، زحمتها کشیدم وای وای *** تاگل روی تو را من پروریدم وای وای

ای گل پژمرده ام تازه جوانم یاعلی *** نوجوانم یاعلی (2)

کی گل روی تو را پرپر نموده اینچنین *** کی فکنده آن قد سرو تو مادر بر زمین

رود خوش سیمای من شیرین زبانم یا علی *** نوجوانم یا علی (2)

گشت لیلا نوحه گر کای نوجوانم یا علی *** نوجوانم یا علی *** نوجوانم یا علی

ص: 123

گفت بابا یا حسین بگذار پا اندر سرم *** غرقه خون افتاده ام رعنا جوانت اکبرم
شد حسین فاطمه آندم به میدان نبرد *** دید چون نعش جوان، از دل کشیدی آه سرد
گفت بابا زندگی دیگر نخواهم بعد از این *** چون بینم پیکر صد پارادات را بر زمین
برده ای ای نوجوان تاب و توانم یا علی *** نوجوانم یا علی *** نوجوانم یا علی
پیکر صد چاک او آورد تا در خیمه گاه *** شد به پایکباره در جمع زنان افغان و آه
یک طرف لیلای محزون بر سر و سینه زنان *** یک طرف اهل حرم از داغ او شیون کنان
دید چون زینب علی را غرقه اندر خاک و خون *** پیکر صد چاک اکبر را از دست قوم دون
گفت زین پس کاش من زنده نمانم یا علی *** نوجوانم یا علی *** نوجوانم یا علی

نوحه حضرت علی اکبر علیه السلام

ای صبا از من ببر تا محضر صغری پیامی *** گو که اکبر کشته شد *** او به خون آغشته شد

بارفیانم بگو شد جسم اکبر پاره پاره *** جز جهاد کوفیان بر من نمانده راه چاره

از غم بی یساری بایم حسین در اضطرابم *** اندر این دشت بلا من تشنه یک قطره آبم

گو که اکبر کشته شد *** او به خون آغشته شد

من در این دشت بلا بی یاور و یار و معینم *** عاقبت در خون خود از دست اعدا میشینم

جان خواهر تونبودی کربلا تا که بینی *** غرقه در خون شد چه جانهای جوان و نازنینی

گو که اکبر کشته شد *** او به خون آغشته شد

خواهرا ظلمی عجب در سرزمین نینوا شد *** از جفا یاران ماغلستان به خون در کربلا شد

دست عباس جوان در کربلا از تن جدا شد *** پیکرش هم زیر سم اسبها چون توتیا شد

گو که اکبر کشته شد *** او به خون آغشته شد

خواهرم عمو کنار علقمه نعشش فتاده *** مرگ او داغی عجب بر سینه بابا نهاده

پشت بابا از غم مرگ علمدارش شکسته *** از فراقش باب مظلوم حسین در خون نشسته

گو که اکبر کشته شد او به خون آغشته شد

عیش قاسم جان خواهر اندر این صحرا عزا شد *** حجله گاه شادیش در کربلا ماتم سرا شد

شد به صحرای جنون غلستان به خون چون پیکر او *** مو پریشان مادر دلخون بیامد بر سر او

گو که اکبر کشته شد *** او به خون آغشته شد

دیدم ای خواهر که بسته دست و پا از خون حنا *** را پر پیامم گوش کن ای خواهر محزون خدا را

جسم قاسم را به خیمه غرقه خون از کینه دیدم *** دل از این دنیای فانی دیگر ای خواهر بریدم

گو که اکبر کشته شد *** او به خون آغشته شد

جان خواهر بعد یاران، من نخواهم زندگانی *** بعد مرگ لاله رویان، سیرم از عمر و جوانی

خواهر اینک من روانه سوی جنگ کوفیانم *** و عازم میدان جنگ کوفیان و شامیانم

گو که اکبر کشته شد *** او به خون آغشته شد

ص: 125

اندر این صحرای پر خوف و خطر در شور و شینم *** خون به دل از دیدن بی یاری بابا حسینم

خواهرم دیگر نبینی اکبر بی غمگسارت *** بعد از این دیگر نبینی اکبرت را در کنارت

گو که اکبر کشته شد *** او به خون آغشته شد

کاش میدیدی که لیلا چون زند بر سینه و سر *** با دلی پر آرزو، ورد زبانش گشته اکبر

گاهی آرد بادلی خون رختهای شادیم را *** که برون از خیمه آرد خلعت دامادیم را

گو که اکبر کشته شد *** او به خون آغشته شد

بشنو این پیغام من را خواهر بیمار و زارم *** فرصتی چندان دگر ای خواهر نیکو ندارم

فرقم از تیغ جفای مشرکان بشکسته خواهر *** باتو می گویم نمییینی دگر روی برادر

گو که اکبر کشته شد *** او به خون آغشته شد

در کنار شط آبم، تشنگی برده امانم *** لحظه ای بیش ای عزیزم، در جهان زنده نمانم

پر در آورده تن من بی شمار از تیر و پیکان *** ساعتی دیگر شوم اندر جنان مهمان جانان

گو که اکبر کشته شد *** او به خون آغشته شد

خواهرم صغرا، دگر دیدار ما شد تا قیامت *** لحظه آخر کنم ای مهربان خواهر سلامت

جان خواهر از فراق خون شده جان و دل من *** غیر ناکامی نبود ای خواهر من حاصل من

گو که اکبر کشته شد *** او به خون آغشته شد

نوحه حضرت علی اکبر علیه السلام (سه ضرب)

اکبر گلگون کفنم، رو مکن به میدان *** خون رود از رفتن تو، از دو چشم گریان

یوسف گل پیره‌نم، بکجا روانی *** حال دلِ مادر افسرده را ندانی

روح و روان منی و جان جهانی *** ای گل گلزار جنان رو مکن به میدان

اکبر گلگون کفنم

از غم آن سرو روان، قامت شده خم *** جانم پریشان شده و، سینه ام پر از غم

عترت طه همگی، با دو چشم پر نم *** یوسف گمگشته من، رو مکن به میدان

اکبر گلگون کفنم

بین که ز ماتمت شده، مادرت سیه پوش *** رفته دگر از بر من، صبر و طاقت و هوش

گشته چراغ عمر من، از غم تو خاموش *** یوسف گلگون کفنم، رو من به میدان

اکبر گلگون کفنم

رفتی و از رفتن تو، جان ز تن برون شد *** پشتم کمان شد ز غمت، دیده پر ز خون شد

از خون تو دشت بلا، آه و لاله گون شد *** دسته گل محمدی، رو مکن به میدان

اکبر گلگون کفنم

تابقیامت نرود، یادم این مصیبت *** ز آنکه بخون غوطه وری، رود سرو قامت

جنّ و ملک در غم تو، شد قرین به محنت *** مهر فروزنده من، رو مکن به میدان

اکبر گلگون کفنم

بعد تو دیگر چه کنم، زندگی به دوران *** بر سر و بر سینه زنم، با دلی پریشان

صبح و مسا در غم تو، با همه عزیزان *** ای شه شیرین سختم، رو مکن به میدان

اکبر گلگون کفنم

بعد تو من روز و شبان، در غم و فغانم *** روز و شب از فرقت تو، من دگر ندانم

بنگر عزیزم ز غمت، من کنون چسانم *** ای تو مه انجمنم، رو مکن به میدان

اکبر گلگون کفتم

ص: 127

رو مکن ای یوسف من، سوی جنگ عدوان *** می روی و مادر تو، می شود پریشان

در پی تو مادر تو، با دو چشم گریان *** نور دل و دیده من، رو مکن به میدان

اکبر گلگون کفنم

خون رود از دیده من، از غم جوانم *** مرگ تو ای تازه جوان، کی بدی گمانم

خون رود از داغ تو از، هر دو دیدگانم *** چشم چراغ خانه ام، رو مکن به میدان

اکبر گلگون کفنم

یوسف گمگشته من، آه رودم ای رود *** رود بخون خفته من، آه رودم ای رود

غنچه نشکفته من، آه رودم ای رود *** بین به دل خسته من، آه رودم ای رود

ای گل باغ زندگی، رو مکن به میدان

اکبر گلگون کفنم، رو مکن به میدان

ص: 128

نوحه حضرت علی اکبر علیه السلام

علی اکبر، نوگل لیلا *** مزن آتش، بر دل لیلا

چه شد عازم، سوی قربان گه، زاده لیلا، با دلی محزون *** به دنبالش، اشک ریزان شد، مادر او با، دیده‌های پر خون

بگفتا کای، رود ناشادم، نوجوان نو، خط و خال من *** مرو مادر، جانب میدان، رحمی ای مادر، کن به حال من

علی اکبر، نوگل لیلا *** مزن آتش، بر دل لیلا

جوان خوش، قد و بالایم، رود ناکامم، ای علی اکبر *** دمی بنشین، در بر مادر، ای علی اکبر، شبه پیغمبر

به دل دارم، آرزوهای، بهرت ای رود، نوجوان من *** مزن آتش، بیش از این مادر، از فراق بر، جسم و جان من

علی اکبر، نوگل لیلا *** مزن آتش، بر دل لیلا

بیا بنشین، در برم یکدم، تا بینم آن، روی نیکویت *** دلم خواهد، تا زخم مادر، شانه ای بر آن، سنبل مویت

نمی دانم، از چه بریدی، دل از این دنیا، ای علی اکبر *** به قربان، آن قد و بالا، آن گل روی، لاله احمر

علی اکبر، نوگل لیلا *** مزن آتش، بر دل لیلا

عزیز من، لحظه ای بنشین، در بر مادر، از وفاداری *** ترحم کن، بر من ای مادر، ای علی جان از، راه غمخواری

روان شو تا، من بینم آن، قد و بالای، نازنین تو *** منم مادر، اندر این صحرا، جان بابایت، دل غمین تو

علی اکبر، نوگل لیلا *** مزن آتش، بر دل لیلا

بریدم من، در مدینه ای، نوجوان من، رخت دامادی *** به دل دارم، تا پوشانم، بر تن مادر، خلعت شادی

حنا بندم، دست و پایت را، ای گل خوشبو، اندر این وادی *** ولی گویا، بر شهادت ای، نوگل مادر، جان و تن دادی

علی اکبر، نوگل لیلا *** مزن آتش، بر دل لیلا

مرو مادر، جانب دشمن، من فدای آن، سرو بالایت *** شوم مادر، من به قربان روی چون ماه و قد رعنایت

مگر از این، مادر پیرت، رنجه گردیدی، ای جوان من *** نما رحمی، ای علی اکبر، لحظه ای بر آه و فغان من

علی اکبر، نوگل لیلا مزن آتش، بر دل لیلا

بیا مادر، تا بچینم من، گل ز گلزایر روی چون ماهت *** شود کور ای، گل عذار من، از گل رویت، چشم بد خواست

دلم خواهد، دور تو گردم، ای جوان من، همچو پروانه *** تأمل کن، میروی آخر، رود نیکویم، سوی جانانه

علی اکبر، نوگل لیلا *** مزین آتش، بر دل لیلا

ص: 129

چنین گفتا، اکبر محزون، در جواب آن، مادر دلخون *** که ای مادر، خلعت شادی، فکر دامادی، کن ز سر بیرون

خدا حافظ، میروم اینک، کن حلالم ای، مادرم لیلا *** مکن بعد از، من دگر مادر، شیون وزاری، آه و واویلا

علی اکبر، نوگل لیلا *** مزن آتش، بر دل لیلا

روان شد چون، جانب میدان، اکبر دلخون، در صف لشکر *** هجوم آور، شد بر آن لشکر، همچنان جدش، حیدر صفدر

ولی آخر، غرقه در خون شد، پیکر پاکش، اندر آن صحرا *** به بالین اکبرش آمد، با دلی پر خون، زاده زهرا

علی اکبر، نوگل لیلا *** مزن آتش، بر دل لیلا

بیاورد آن، جسم صد پاره، تا سوی خیمه، شاه مظلومان *** بلند از آن، بانوان گردید، شیون وزاری، ناله و افغان

رسید آن دم، مادرش لیلا، چون بدیدی، آن پیکر پاره *** بگفتا او، ای خدا بر من، بسته شد دیگر، راه هر چاره

علی اکبر، نوگل لیلا *** مزن آتش، بر دل لیلا

گریبان را، چاک زد لیلا، بر سر نعلش پاره اکبر *** بگفتا کای، رود ناکامم، ای علی اکبر، لاله احمر

دعا کن ای، نوجوان من، تا پس از مرگ تو بمیرم من *** به دام زلف خونینت، هم گرفتار و هم اسیرم من

علی اکبر، نوگل لیلا *** مزن آتش، بر دل لیلا

نوحه حضرت علی اکبر علیه السلام

این علی اکبر است *** یا که قرص ماه عشق *** یا محمد می رود *** سوی قربانگاه عشق

شهسواری می رود *** سوی میدان بلا *** می شود سروی روان *** سوی دشت کربلا

در قفایش می زند *** مادرش لیلا به سر *** عاقبت مجنون شود *** از غم داغ پسر

این علی اکبر است *** یا که قرص ماه عشق

گفت لیلای حزین *** کای علی اکبرم *** ای جوان من بیا *** لحظه ای اندر برم

جان لیلا شوروان *** تا نظر سویت کنم *** تا نظاره من بر آن *** قد دلجویت کنم

این علی اکبر است *** یا که قرص ماه عشق

آرزو بودم به دل *** کای جوان، شادت کنم *** از ره مهر و وفا *** آه، دامادت کنم

حال، بر گو چون کند *** مادر دلخون تو *** رو سوی دشمن مرو *** می شوم مجنون تو

این علی اکبر است *** یا که قرص ماه عشق

جانب میدان مرو *** ای علی اکبرم *** لحظه ای دیگر بمان *** ای جوان اندر برم

کز محبت شانه بر *** سنبل مویت زخم *** مشک و عنبر از وفا *** من به گیسویت زخم

این علی اکبر است *** یا که قرص ماه عشق

مرغ خوش الحان من *** پر مزن از کوی من *** جانب میدان مرو *** ای سیه گیسوی من

جان لیلا صبر کن *** سیر، بینم روی تو *** مادرت قربانی *** آن قد دلجوی تو

این علی اکبر است *** یا که قرص ماه عشق

باشد ای آرام جان *** آرزوهای در دلم *** رفتن میدان تو *** گشته مادر، مشکلم

رحم بر مادر نما *** ای جوان نازنین *** می شوم از رفتنت *** جان مادر، دل غمین

این علی اکبر است *** یا که قرص ماه عشق

گر به میدان می روی *** ای جوان آهسته تر *** سوی جانان می روی *** ای جوان آهسته تر

عاشق جانان شدی *** ای علی اکبرم *** از چه رو با این شتاب *** اکبر ای تاج سرم

این علی اکبر است *** یا که قرص ماه عشق

ص: 131

سوی اعدا شد روان *** مهر و ماه آسمان *** رو سوی میدان نمود *** اکبر تازه جوان

زاده لیلا چو شد *** در قتال کوفیان *** کوفیان اندر فرار *** با صدای الامان

این علی اکبر است *** یا که قرص ماه عشق

بر صف اعدا بزد *** همچنان شیر ژیان *** پیش رویش در گریز *** کوفیان چون روبهان

بر تن اکبر زدند *** زخمهای بی شمار *** دیگر از جانش برفت *** طاقت و صبر و قرار

این علی اکبر است *** یا که قرص ماه عشق

اکبر رعنا جوان *** شد چه از زین سرنگون *** پیکرش صدپاره شد *** در میان خاک و خون

نعش خونینش حسین *** برد سوی خیمه گاه *** بر سرش اهل حرم *** جملگی با اشک و آه

این علی اکبر است *** یا که قرص ماه عشق

آه و واویلا که شد *** مادرش لیلا خبر *** با خبر شد کامده *** اکبر از سوی سفر

بر سر نعش جوان *** شیون و زاری نمود *** از دو چشم خونفشان *** خون دل جاری نمود

این علی اکبر است *** یا که قرص ماه عشق

در کنار نعش او *** مو پریشان می نمود *** بر سر نعش پسر *** آه و افغان می نمود

گفت ای آرام جان *** این چه حالست ای جوان *** رفتی و باز آمدی *** از چه رو در خون طپان

این علی اکبر است *** یا که قرص ماه عشق

گفته بودم میرسی *** در برم بار دگر *** آمدی تا من شوم *** بر سر تو نوحه گر

آتشی ای نوجوان *** بر دلم افکنده ای *** در جوانی از چه رو *** از جهان دل کنده ای

این علی اکبر است *** یا که قرص ماه عشق

بسته ای بر پا حنا *** ای جوان از خون خویش *** کرده ای لیلا چرا *** اینچنین مجنون خویش

گفتم ای مادر مرو *** سوی جنگ مشرکین *** رفتی و از رفتنت *** گشته ام ماتم نشین

این علی اکبر است *** یا که قرص ماه عشق

گیسوی یلدای تو *** گشته مادر غرق خون *** بخت لیلا از چه رو *** کردی ای مادر نگون

سرو من از پا چرا *** اینچنین افتاده ای *** داغت ای آرام جان *** بر دلم بنهاده ای

این علی اکبر است *** یا که قرص ماه عشق

بار الها بر زمین *** این علی اکبر است *** یارب این غلتان به خون *** ثانی پیغمبر است

ای خدا بنما قبول *** این فدائی راز من *** شد فدا در راه تو *** اکبر گلگون کفن

این علی اکبر است *** یا که قرص ماه عشق

ص: 132

نوحه حضرت علی اکبر علیه السلام

اکبر ای سرو روان ای نو خط نیکو خصلتم *** رحمی ای مادر به حالم (2)

جانب میدان مرو ای نور چشمان تر من *** لحظه ای آرام گیر ای نوجوانم اکبر من

جان مادر رو سوی اعدا مکن ای نازنینم *** در برم بنشین دمی رعنا جوان مه جبینم

رحمی ای مادر به حالم (2)

یا علی ای سروستان من و روح روانم *** نازنینم صبر کن یک لحظه ای آرام جانم

جان مادر، جان مادر من فدای تار مویت *** خواهم ای مادر ببینم سیر، آن روی نکویت

رحمی ای مادر به حالم (2)

نونهال آرزوهای منی ای اکبر من *** نوجوان خوب رویم ای علی اکبر من

ای جوان نامردم اکبر شیرین زبانم *** جانب دشمن مرو جانا مزن آتش به جانم

رحمی ای مادر به حالم (2)

من که در پای تو ای تازه جوانم پیر گشتم *** قصد میدان چون نمودی من ز جانم سیر گشتم

اندر این دشت بلا من بی کس و بی غمگسارم *** رحمی ای مادر، ببین بر دیدگانم، اشکبارم

رحمی ای مادر به حالم (2)

رخت دامادی تو آورده ام من از مدینه تا کنم اندر برت ای نوجوان بی قرینه

صحبت میدان مکن ای نازنین بهر دل من ترسم ای مادر رود بر باد تنها حاصل من

رحمی ای مادر به حالم (2)

روز و شب مادر من از بهر تو زحمتها کشیدم *** من به پایت جان مادر تلخ کامیها چشیدم

خواهم اینک در کنارت باشم ای سرو روانم *** جان مادر مر نمیبینی تو بر قد کمانم

رحمی ای مادر به حالم (2)

ای علی اکبر من یوسف گلگون قبایم *** گر سوی میدان روی دنبالت ای مادر بیایم

ترک جنگ کوفیان کن، اکبر خوش خط و خالم *** ورنه ای مادر چوقمیری در فراق تو بنالم

رحمی ای مادر به خالم (2)

ص: 133

شورش‌ی افتاده مادر، از غم تو دردل من *** حسرت ناشادی تو گشته مادر مشکل من

نوگل مادر روان شو تا قد سروت ببینم *** هیچ‌گه تا زنده هستم داغت ای مادر نبینم

رحمی ای مادر به حالم (2)

لاجرم اکبر به سوی لشکر اعدا روان شد *** تیره اندر پیش چشم مادرش لیلا جهان شد

از میان، شمشیر خود را بر کشیدی همچو حیدر *** حمله ور شد چون علی بر آن سپاه خصم کافر

رحمی ای مادر به حالم (2)

عاقبت شد سرنگون از صدرزین قدّ رسایش *** آمدی بر گوش بابایش حسین آندم صدایش

چون حسین دید آن تن صد پاره غلتان به خون را *** گفت جان از پیکرم بیرون شدی ای جان بابا

رحمی ای مادر به حالم (2)

ام لیلا چون بدید آن پیکر صد چاک اکبر *** می زد از داغ جوانش با فغان بر سینه و سر

حیف از این قد رسایت نوجوان ماه رویم *** بعد از این روی گلت را در کجا مادر ببویم

رحمی ای مادر به حالم (2)

گفتم ای مادر مرو در جنگ این قوم ستمگر *** رفتی و شد پیکرت ای نازنین در خون شناور

آرزوهایم همه بر باد دادی ای جوانم *** کاش بعد از این دگر ای نوجوان زنده نمانم

رحمی ای مادر به حالم (2)

نوحه حضرت علی اکبر علیه السلام

از خیمه گه بیرون بیا، از وفالایلا *** در خون تپان شد اکبرت، از جفا لایلا

اکبر ز میدان آمده، بارخی گلگون *** جسم علی اکبر شده، غرق اندر خون

شد تشنه لب اکبر شهید، نور چشمانت *** بر آرزوی خود رسید، زیب دامت

شد پاره پاره پیگرش، از دم خنجر *** از بهر دیدارش بیا، از وفالایلا

از خیمه گه بیرون بیا، از وفا لایلا

اینک حسین باز آمده، با دلی پر خون *** آورده است او اکبرت، از دل ه امون

لایلا برون آی کم می، با دل محزون *** بنگر جوانت آمده، باتنی گلگون

دانم که از این ماجرا میشوی مجنون *** اما به دیدارش بیا، از وفا لایلا

از خیمه گه بیرون بیا، از وفا لایلا

شبه پیمبر آمده، از سوی میدان *** جان را فدایی کرده او، در ره جانان

از زخم شمشیر و سنان، پیکرش صد چاک *** سروروانت سرنگون، شد به روی خاک

از خیمه بیرون به قدم، مادر دلخون *** باز آ که تابینی چها، از جفا لایلا

از خیمه گه بیرون بیا، از وفا لایلا

غلتان بخون شد اکبرت، در ره جانان *** ای جان داده از راد وفا، در ره قرآن

افتاده اندر خاک و خون، پیکر اکبر *** بیجان فتاده روی خاک، شبه پیغمبر

گشته امیدت ناامید اندر این صحرا *** خود بر سر اکبر بیا از وفا لایلا

از خیمه گه بیرون بیا، از وفا لایلا

بس آرزوها در دلت، بهر اکبر بود *** از بهر اکبر در دلت، شوق دیگر بود

بود آرزویت تاکنی، اکبرت را شاد *** یا اکبر خود را کنی، از وفا داماد

اماز میدان آمده، اکبرت بی سر *** شد آرزوهایت فنا، از جفا لایلا

از خیمه گه بیرون بیا، از وفا لایلا

جسم علی اکبر شده، غرق اندر خون *** اکنون غمی دیگر شده، بر غمت افزون

ص: 135

باز آ که تا بینی چسان، پاره پیکر شد *** تا بنگری غلتان به خون، جسم اکبر شد

اکبر ز ره باز آمده، بهر دیدارت *** بر پیشباز او بیا، از وفا لایلا

از خیمه گه بیرون بیا، از وفا لایلا

آور تو رخت شادی اکبر خود را *** هم جامه دامادی، اکبر خود را

بسته ز خون خود حنا، نوجوان تو *** گشته به راه حق فدا، نوجوان تو

باعمه اش زینب بگو، باخبر گردد *** با او به دیدارش بیا، از وفا لایلا

از خیمه گه بیرون بیا، از وفا لایلا

اکبر ز میدان نبرد، با حسین آمد *** اهل حریمش جمله در، شور و شین آمد

دیدند افتاده به خاک، پیکر اکبر *** غلتیده اندر خاک و خون، شبه پیغمبر

در خیمه ها گشته به پا، شورش محشر *** اینک توهم بیرون بیا، از وفالیلا

از خیمه گه بیرون بیا، از وفا لایلا

لیلا چو از قتل پسر، باخبر گردید *** دانست چون در کربلا، بی پسر گردید

مجنون شد از این ماجرا، لیلی دلخون *** صبر و شکیبائی شدی، از کفش بیرون

بر روی نعش اکبرش، آه و زاری کرد *** غلتان به خون شد اکبرت، از جفا لایلا

از خیمه گه بیرون بیا، از وفا لایلا

لیلا در آن دشت بلا، شور محشر کرد *** از داغ آن رعنا جوان، خاک بر سر کرد

خون جگر بر دامنش، میچکاند آن روز *** بر نعش خونین پسر، میفشاند آن روز

مویه کنان زاری کنان، اینچنین می گفت *** بر من که کرده این ستم، از جفا لایلا

از خیمه گه بیرون بیا، از وفا لایلا

نوحهٔ علی اکبر علیه السلام

زیبا گل حسین *** شهزاده اکبر است *** نوباوه ی علی *** شبه پیمبر است
معنای والنهار *** خورشید روی او *** واللّیل معنی *** یلدا ی موی او
شمشیر را برویش *** گوئی که ذوالفقار *** مژگان صف به صف *** هریک چو خنجر است
در پیش قامش *** سرو روان خجل *** وز روی دلکشش *** خورشید منفعل
بر شانهِ ی ستبر *** جا داده گیسوان *** شرمنده ی قدش *** سرو و صنوبر است
آن خال هاشمی *** بر روی ماه او *** از حُسن احمدی *** باشد گواه او
وَالشَّمْسِ وَالضُّحَى *** تفسیر چهره اش *** لعل لبان او *** چون نهر کوثر است
این ناز دانه کیست *** گویا محمد است *** گوئی شمایل *** نیکوی احمد است
رخساره ای چنین *** باقامتی چنان *** با چشم جان بین *** آیا پیمبر است
از برج خیمه ها *** شهزاده شد برون *** لیلا به سر زنان *** با قلب پر ز خون
این پور حیدر است *** شبه پیمبر است *** این قامت رسا *** شهزاده اکبر است
باناله مادرش *** می گفت ای جوان *** مادر مرو به جنگ *** یکدم بده امان
تا سیر بینمت *** گر می شوی روان *** گویا عزیز من *** دیدار آخر است
اکبر به گریه گفت *** مادر مکن فغان *** تا ساعتی دگر *** گردم به خون تپان
مادر نما حلال *** این اکبر جوان *** دل از علی بگیر *** اکبر مسافر است
اکبر زخیمه ها *** شد از حسین *** جدا سلطان کربلا *** می گفت ای خدا
شد جان ز پیکرم *** یا رب توئی گواه *** باناله در خیام *** لیلا ی مضطر است
شد حمله ور علی *** چون شیر خشمگین *** شد جوی خون روان *** از خون مشرکین
از برق ذوالفقار *** شد دشت آتشین *** آیا محمد است *** یا این که حیدر است
اما چه گویم آه *** زان کافران دون *** کردند پیکرش و *** صد پاره غرق خون

با جسم پرز خون *** شد سرنگون به خاک *** گفتا پدر علی *** در خون شناور است

تا بر سر علی *** سلطان دین رسید *** بر نعش نوجوان *** آه از جگر کشید

ص: 137

لیلاز مرگ تو *** شد زار و ناامید *** در خیمه بردنت *** آیا میسر است
نعش علی رسید *** تا سوی خیمه گاه *** شد محشری بپا *** از سوز و اشک و آه
لیلا ز سر گرفت *** آوای رود رود *** یارب جوان من *** صد پاره پیکر است
ای نوجوان من *** جانم علی علی *** روح روان من *** جانم علی علی
ای رود غرق خون *** جانم علی علی *** بعد از تو مادرت *** بی یار و یاور است

ص: 138

نوحه حضرت علي اكبر عليه السلام

اكبر تازه جوان سرو روان، ليلا *** نوجوان ليلا (2)

جان مادر به سوي لشكر كفار، مرو *** جان ليلا به سوي كوفي خونخوار مرو

روز ليلا منما همچو شب تار، مرو *** رحم كن بر من غمديده افكار مرو

مزن از رفتنت آتش تو به جاني ليلا *** نوجوان ليلا (2)

به سوي جبهه اشرا مرو اي گل من *** خون مكن اي علي اكبر تو به جان و دل من

خون دل مي شود از رفتن تو حاصل من *** غم اين تازه جواني تو شد مشكل من

مير از رفتن خود تاب و توان ليلا *** نوجوان ليلا (2)

مادر آتش به دل خسته غمبار مكن *** من ماتمزده را بيش از اين زار مكن

دل خونين مرا باز تو افكار مكن *** وز غم دوري خود باز گرفتار مكن

كن ترحم تو بر اين آه و فغاني ليلا *** نوجوان ليلا (2)

آخر اي تازه جوان نوگل بستان مني *** تو عزيز دل و آرام تن و جان مني

تو كه آرام دل زار و پریشان مني *** تو كه خود شاهد اين زاري و افغان مني

رو سوي جنگ مرو روح رواني ليلا *** نوجوان ليلا (2)

مي دانم كه چه آيد پس از اين بر سر من *** گر روي جانب ميدان علي اكبر من

مرو اي جان، بنما رحم به چشم تر من *** داغت اي رود جوانم نشود باور من

نوجوان رحم بر اين قد كمان ليلا *** نوجوان ليلا (2)

ديده از داغ فراق تو چنان جيحون است *** دلم از درد جدائي تو بس، پر خون است

مادرت بي كس و غمخوار در اين هامون است *** به خدا ليلي خونين شده دل مچنون است

در بهاران برسیده است خزاني ليلا *** نوجوان ليلا (2)

در دلم بود ترا اي پسر م شاد كنم *** حجله عيش تو را بندم و داماد كنم

دلت از غصه و غمها همه آزاد کنم *** حال بر گو که چه با این همه بیداد کنم

پس از این محو شود نام و نشان لیلا *** نوجوان لیلا (2)

ص: 139

به کجا می روی ای اکبر گلدسته من *** رحم کن ای گل من بر دل بشکسته من
پیش مادر تو بمان ای گل نورسته من *** نوجوان رحم نما خود به دل خسته من

غمت ای رود شده درد نهان لیلا *** نوجوان لیلا (2)

تو جوان منی و نور دو چشمان منی *** تو علی اکبر و آرام دل و جان منی

زود خوش قامت لیلا مه تابان منی *** تو عزیز دل من هستی و جانان منی

رحمی ای جان تو بر این اشک روان لیلا *** نوجوان لیلا (2)

شد روان جانب میدان علی اکبر ز وفا *** کرد اندر ره جانان سر و جان را به فدا

داد آن تازه جوان جان به ره دین خدا *** سر شد از پیکر اکبر ز ره کینه جدا

نبود این همه بیداد، گمان لیلا *** نوجوان لیلا (2)

نعش اکبر چوز جبهه به سوی خیمه رسید *** ام لیلا ز جگر آه شرر بار کشید

گفت کس این ستم و این همه بیداد ندید *** کردم از اکبر ناکام دگر قطع امید

بارالها تو بین بار گرانی لیلا *** نوجوان لیلا (2)

بر سر اکبر مه رو همه با آه و نوا *** همه اهل حرم بر سر او باغم و آه

گفت لیلا که دگر روی بیارم به کجا *** شکوه این همه بیداد، کنم من بخدا

ای خدا خفته به خون تازه جوانی لیلا *** نوجوان لیلا (2)

ای خدا بعد علی اکبر مه رو چکنم *** تا به کی از غم داغش به سر و سینه زخم

شد فزون از غم اکبر غم و درد و محنم *** شد به خون غرقه علی اکبر گلگون بدنم

از چه افتاده ز پاسرو روان لیلا *** نوجوان لیلا (2)

نوحه سينه زنى حضرت على اكبر عليه السلام (سه ضرب)

بيا مادر على اكبر، كه مانند گلت بويم *** بيا تا سنبل مويت، به آب ديدگان شويم

مرو مادر، مرو ميدان، اسير سنبل مويت *** مرو مادر گرفتارم، به بند تار گيسويت

شود مادر به قربانت، فدای طاق ابرويت *** از اين پس من گل رویت، على جان در كجا بریم

بيا مادر على اكبر

مدینه با دو صد شادی، بریدم رخت دامادی *** ندیدم عاقبت شادی، نخواهم ديگر آزادی

الهی بعد تو مادر، نینم روی آبادی *** چه سودم بعد تو ديگر، على ای رود نیکویم

بيا مادر على اكبر

چه زحمت ها کشیدم من، به نازت پروریدم من *** چسان باور کنم اينک، ز رودم دل بریدم من

کنون بر سينه ای مادر، غم داغت خریدم من *** فتاده بر زمین بینم، قد آن سرو دلجویم

بيا مادر على اكبر

اگر صغری خبر گردد، ز داغت با خبر گردد *** ز هجر جانگداز تو، علیل و خونجگر گردد

چه بنماید اگر داند، كه اكبر بر نمی گردد *** چه گویم در جوابش من، على ای رود مه رویم

بيا مادر على اكبر

شود مادر فدای تو، بقربان وفای تو *** چه دلسوز است و جان فرسا، عزیزم ماجرای تو

پس از مرگ تو ای رعنا جوان با وفای من *** چه قمری از فراق من، على گویم على گویم

بيا مادر على اكبر

به دل بودم کنم شادت، نمایم از غم آزادت *** به دشت کربلا مادر، نمودم خوب دامادت

برای من چه می ماند، جوان من بجز يادت *** پریده مرغ خوان من، نمی آید دگر سویم

بيا مادر على اكبر

نوحه حضرت علی اکبر علیه السلام

ای علی اکبر مه پیکر خوش بالایم *** رود مه سیمایم

و مادر هوس جبهه دشمن داری *** مادرت را به که ای تازه جوان بسپاری

نوجوانم به کجا من قد سروت جویم *** گل رخسار دات ای جان، به کجا من بویم

گر سوی جنگ روی، از عقبت می آیم *** رود مه سیمایم

هیجده ساله جوانم، علی اکبر مادر *** رحم کن بر من و منم ای تو آهنگ سفر

در بهاران جوانی منما قصد خزان *** پیشم ای تازه جوان اکبر مه روی، بمان

اکبر خوش سخنم تازه گل زیبایم *** رود مه سیمایم

آرزوها به دلم مانده بسی ای مادر *** مزنی ای تازه جوان بر دل پر بار شرر

یوسفم، رو به سوی لشکر کفار مکن *** اکبرم، خون به دل و دیده غمبار مکن

من ماتم زده سرگشته این صحرایم *** رود مه سیمایم

آرزو بود مرا آن که ترا شاد کنم *** حجله عیش ترا بندم و داماد کنم

حال برگو چکنم بعد تو ای سرو روان *** من دلخون چکنم بعد تو ای جان جهان

رحمی ای جان، تو بر این دیده خون پالایم *** رود مه سیمایم

حجله عیش نبستم ز برایت مادر *** عمر من آمده ای اکبر مه پاره به سر

متن آهنگ سفر تازه جوان اکبر من *** رحم کن بر دل غمدیده و چشم تر من

اکبرم روشنی چشم تر بینایم *** رود مه سیمایم

به دلم بود کنم رخت عروسی به برم *** حال برگو چکنم اکبرم ای تاج سرم

من دلخسته به پای تو جوان، پیر شدم *** بخدا دیگر ازین جان و جهان سیر شدم

اکبر سرو قدسیم تن رعنایم *** رود مه سیمایم

حیف ازین سرو قد و قامت دل آرایت *** آه ازین گیسوی خم در خم چون یلدایت

روز و شبها که به پای تو جوان لرزیدم *** آمد اینک به سرم آنچه از آن ترسیدم

آه و افسوس که تعبیر نشد، رؤیایم *** رود مه سیمایم

ص: 142

اکبرم شد به سوی جنگ روان، یا الله *** رفته از پیکر من تاب و توان، یا الله

ای خدا بار دگر اکبر من را برسان *** تا که باز آید عزیز دلم از جنگ خسان

کن اجابت تو بر این سوز دل گیرایم *** رود مه سیمایم

به سوی جنگ روان اکبر مه پیکر شد *** پاره پاره تنش از تیغ و دم خنجر شد

گفت یارب برسان در دم آخر پدرم *** تا دوباره به رخ پاک حسینم نگرم

گفت مولا پسر من به سرت می آیم *** رود مه سیمایم

چون حسین بر سر نعش علی اکبر برسد *** آن زمان آهی از آن سینه پر درد کشید

کای جوان با تن صد پاردهات اینجا چه کنم *** نوجوانم پس ازین با دل لیلا چکنم

نیست دیگر رمقی بر تن و در پاهایم *** رود مه سیمایم

پیکر پاره اکبر جوز میدان آمد *** اهل بیش همه در ناله و افغان آمد

ام لیلاچه تن پاره اکبر را دید *** دست بر سر بزد و جامه جان را بدرید

گفت مادر بگشا دیده که من لیلایم *** رود مه سیمایم

خاک می ریخت به سر موی پریشان می کرد *** بر سر کشته او شیون و افغان می کرد

گفت مادر همه آرزویم شد بر باد *** عاقبت قامت چون سرو تو از پا افتاد

زندگی هیچ ندارد پس ازین معنایم *** رود مه سیمایم

نوحه زنجيرزنی حضرت علی اکبر عليه السلام

جانا سوی میدان مرو شهزاده اکبر *** ای رود مادر (2)

رحمی نما مادر تو بر این اشک و آهم *** روز سیاهم

رو جانب میدان مکن ای گل عذارم *** ای شهریارم

مادر مزن زین بیشتر بر جانم آذ *** ر ای رود مادر

مادر به قربان تو وقد رسایت *** جانم فدایت

بگذر ز جنگ کوفیان ای نوجوانم *** آرام جانم

ترسم قد سروت شود در خون شناور *** ای رود مادر

مادر نبستم حجله شادی برایت *** رودم فدایت

یکدم روان شو تا قد سروت ببینم *** ای نازنینم

مادر نما رحمی بر این چشم ز خون تر *** ای رود مادر

ای نوجوان خوش قد و بالای مادر *** شهزاده اکبر

چون بنگرم در خاک و خون این قد رعنا *** ای سرو بالا

از داغ خود مجنون مکن لیلائی مضطر *** ای رود مادر

مادر نبستم من حنا بر دست و پایت *** گرم فدایت

بود آرزویم تا که دامادت نمایم *** شادت نمایم

اکنون زخم از داغ تو بر سینه و سر *** ای رود مادر

رعنا جوان نو خطم ای روده ای رود *** ای روده ای رود

بر گو در این دشت بلا بی تو چسازم *** ای سرو نازم

بعد از تو می گردد حسین بی یار و یاور *** ای رود مادر

مادر چگونه رو کنم سوی مدینه *** ای بی قرینه

اندر جواب خواهرت صغرا چگویم *** ای ماه رویم

چون گویم ای مادر که اکبر گشته پرپر *** ای رود مادر

ص: 144

مادر پس از تو زندگی دیگر نخواهم *** بی اشک و آهم

بنشینم و خاک عزا بر سر نمایم *** ای با وفایم

از داغت ای مادر بسوزم تا به محشر *** ای رود مادر

مادر فکندی تا ابد بر جانم آتش *** ای رود مه وش

تا روز محشر داغ تو شد مشکل من *** آه از دل من

باید بسوزم تا ابد از داغت اکبر *** ای رود مادر

ص: 145

نوحه حضرت علی اکبر علیه السلام

- ام لیا مزین به سینه و سر دگر *** می رود اکبرت تو میشوی بی پسر
- اکبرت می رود نما تو خاکت به سر *** بحق دیده حضرت زینب قسم (2)
- مادرم مادرم، ناله و زاری مکن *** جای اشک از دو دیده خون تو جاری مکن
- از غم اکبرت، تو بی قراری مکن *** بحق دیده حضرت زینب قسم (2)
- مادرم میروم، ناله و شیون مکن *** میروم از برت، موی پریشان مکن
- بعد مرگم دگر، زاری و افغان مکن *** بحق دیده حضرت زینب قسم (2)
- در بهاران گل، باغ تو پرپر شده *** نوجوانت فدای راه داور شده
- قرعه عاشقی به نام اکبر شده *** بحق دیده حضرت زینب قسم (2)
- مادرم، مادرم، لحظه آخر شده *** باب زارم بین، بی کس و یاور شده
- مرگ در راه حق، نصیب اکبر شده *** بحق دیده حضرت زینب قسم (2)
- مادرم صبر کن، از غم مرگ جوان *** چون ببینی شده، پیکر من خون طپان
- گریه خواهی نمود، زیاده اندر جهان *** بحق دیده حضرت زینب قسم (2)
- مادرم شیر خود، نما به اکبر حلال *** تا دم دیگر این، جسم شود پایمال
- از دم خنجر و نیزه قوم ظلال *** بحق دیده حضرت زینب قسم (2)
- نوجوانان همه، از دم خنجر شهید *** شده اند جملگی، ز جور و ظلم یزید
- مادر از اکبرت، نما توقع امید *** بحق دیده حضرت زینب قسم (2)
- مانده اندر دلم، حسرت دامادیت *** قتلگه گشته است، حجله گه شادیت
- بود اندر دلم، وود من آزادیت *** بحق دیده حضرت زینب قسم (2)
- چون کنم بعد مرگت ای جوانم علی *** بعد تو در جهان، چگونه مانم علی
- من که از بخت خویش، بد گمانم علی *** بحق دیده حضرت زینب قسم (2)

رُود ناکامم ای، قمری شیرین سخن *** خواستم تا به هم‌رمت روم در وطن

خلعت شادیت، شده است مادر کفن *** بحق دیده حضرت زینب قسم (2)

ص: 146

از غم مرگ تو، واله و حیران شدم *** شد شکسته دلم، آه پریشان شدم
از فراق تو من، رو به بیابان شدم *** بحق دیده حضرت زینب قسم (2)
زود بود ای جوان، تابروی از برم *** من فدای تو ای، تازه جوان اکبرم
شکوه داغ تو، پیش که مادر برم *** بحق دیده حضرت زینب قسم (2)
یوسفم رو به سوی دشت و صحرا مرو *** گرگها در کمین، نشسته جانا مرو
خم شده از غم تو پشت بابا مرو *** بحق دیده حضرت زینب قسم (2)
نوجوان مرگم ای، تازه جوانم علی *** زود ناکامم ای، قوت جانم علی
برده ای از کفم، صبر و توانم علی *** بحق دیده حضرت زینب قسم (2)

نوحه حضرت علی اکبر علیه السلام

رو سوی میدان مکن، آرام جانم یا علی *** نوجوانم یا علی *** نوجوانم یا علی
در جوانی ای جوان، از داغ خود پیرم مکن *** از فراق خویشتن، از جان خود سیرم مکن
ای جوان آهسته تر، رو جانب میدان مکن *** مادر غمدیده را، در سوگ خود نالان مکن
این قدر آتش مزین، جانا به جانم یا علی *** نوجوانم یا علی *** نوجوانم یا علی
جان مادر آرزو، بودی به دل دامادیت *** آرزو بودم ببندم، حجله گاه شادیت
رخت دامادی بپوشم از وفامن در برت *** هم بخواند عمهات زینب سرودی بر سرت
آرزو بودم ببندم، من حنا بر پای تو *** تا تماشاگر شوم، بر قامت رعناى تو
رحمی ای تازه جوان بنما به جانم یا علی *** نوجوانم یا علی *** نوجوانم یا علی
بر دلم آتش مزین رو جانب میدان مرو *** مشکل افتاده فراق ای جوان آسان مرو
خون دلها خورده ام در پای تو شب تا سحر *** نوجوان من مزین بر جان زار من شرر
یوسف من رو سوی گرگان خونخواره مکن *** مادر دلخسته را رنجور و آواره مکن
جان مادر می رود از تن توانم یا علی *** نوجوانم یا علی *** نوجوانم یا علی
روزگارم را چو شب ای سرو خوش بالا مکن *** بیش از این خون ای جوان اندر دل لیلا مکن
سوی جنگ دشمنان ای نوگل زهرا مرو *** رو سوی میدان کین ای قبله دلها مرو
از فراق خویشتن، جانا عزا دارم مکن *** هیجده ساله جوان، خون در دل زارم مکن
اکبر من رحم بر آه و فغانم یا علی *** نوجوانم یا علی *** نوجوانم یا علی
سوی قربانگه مرو با پای خود ای نوجوان *** من از این رفتن خدا داند که هستم بدگمان
جان بابایت حسین بهر خدا بنما درنگ *** رو مکن ای سرو بالایم سوی میدان جنگ
گر سوی میدان روی مادر رود جان از برم *** خون از این رفتن مکن اندر دل اهل حرم
می رود از رفتنت صبر و امانم یا علی *** نوجوانم یا علی *** نوجوانم یا علی

سوی میدان عاقبت شد اکبر آن روح روان *** ام لیلا از قفایش بر سر و سینه زنان

پای در میدان نهاد آن نور چشم فاطمه *** دشت و صحرا سر به سر پر از خروش و همهمه

ص: 148

گرد اکبر لشکر کینه گرفت از راه کین *** پیکر صد پارداش افتاد چون از صدر زین
گشت لیلا نوحه گر کای نوجوانم یاعلی *** نوجوانم یاعلی *** نوجوانم یاعلی
گفت بابا یا حسین بگذار پا اندر سرم *** غرقه خون افتاده ام رعنا جوانت اکبرم
شد حسین فاطمه آندم به میدان نبرد *** دید چون نعش جوان از دل کشیدی آه سرد
گفت بابا زندگی دیگر نخواهم بعد از این *** چون بینم پیکر صد پاره ات را بر زمین
بردهای، ای نوجوان تاب و توانم یاعلی *** نوجوانم یاعلی *** نوجوانم یاعلی
پیکر صد چاک او آورد تا در خیمه گاه *** شد به پا یکباره در جمع زنان افغان و آه
یک طرف لیلا ی محزون بر سر و سینه زنان *** یک طرف اهل حرم از داغ او شیون کنان
دید چون زینب علی را غرقه اندر خاک و خون *** پیکر صد چاک اکبر را از دست قوم دون
گفت زین پس کاش من زنده نمانم یاعلی *** نوجوانم یاعلی *** نوجوانم یاعلی

لیلای زار ناتوان *** گفتا به صد آه و فغان *** کی اکبر رعنا جوان *** اکبر مرو اکبر مرو ای شبه پیغمبر مرو

مادر شوم قربانی *** گیسوی چون یلدای تو *** مادر بگردم من فدای *** آن قد رعنا ای تو

دانم که گشته کار تنگ *** بهر حسین بابای تو *** لیکن نما رحمی به من *** اکبر مرو، اکبر مرو

مادر چرا یامی که *** زحمتها کشیدم پای تو *** خواهم نظاره گر شوم *** بر صورت زیبای تو

ترسم بیفتد بر زمین *** سرو قد و بالای تو *** مادر دخیلستم دخیل *** اکبر مرو، اکبر مرو

از یاد تو رفته مگر *** بی شیری و خواب سحر *** رو سوی میدان کرد ای *** بر قلبم افکندی شرر

رحمی به حال مادر *** پیرت نما حال ای پسر *** مگذار گردم دل غمین *** اکبر مرو، اکبر مرو

مادر نبستم حجله *** دامادی و عیش و سرور *** ترسم برم این آرزو *** ای نوجوان من به گور

مادر دلت کرده هوای *** جنت و غلمان و حور *** رحمی به حالم ای جوان *** اکبر مرو، اکبر مرو

مادر نبستم در مدینه *** حجله دامادیت بر پا نکردم ای پسر *** اسباب عیش و شادیت

ترسم نظاره گر شوم *** بر حسرت ناشادیت *** وای از دل بی حاصلم *** اکبر مرو، اکبر مرو

مادر مرا بر کی سپاری *** میروی خود سوی جنگ دانم *** که بر بابت حسین *** گردیده مادر کار تنگ

مادر گدازد بر جوائی *** تو قلب سخت سنگ *** رحمی به حال مادرت *** اکبر مرو، اکبر مرو

نوحه حضرت علی اکبر علیه السلام

هیجده ساله جوان، روح روان اکبر من *** نور چشم تر من *** شبه پیغمبر من
سوی میدان بلا از چه روانی، مادر *** حالت مادر افسرده ندانی، مادر
آرزوها به دلم مانده برایت، مادر *** رو سوی جبهه مکن جان به فدایت، مادر
رحمی ای تازه جوان کن به دو چشم تر من *** نوجوان اکبر من *** شبه پیغمبر من
به دلت آرزوی دیدن حوران، داری *** خبر از حال دل مادر نالان، داری
بعد تو باغم جانسوز تو جانا، چکنم *** بی کس و یار و حزین در دل صحرا، چکنم
جان مادر بنشین لحظه ای اندر بر من *** نوجوان اکبر من *** شبه پیغمبر من
رحمی ای تازه جوان بر دل زار، مادر *** بکن اندیشه این قلب فکار، مادر
رو سوی جبهه این قوم ستمار، مکن *** بیش ازین خون به دل غمزده زار، مکن
سایه ات کاش بماند به ابد بر سر من *** نوجوان اکبر من *** شبه پیغمبر من
سوی میدان مرو ای نوگل گلزار حسین *** ای قرار دل آشفته غمبار حسین
مکن ای تازه جوان رو به سوی دشت بلا *** بیش ازین خون به دل مادر محزون منما
جان فدایت پسرم تازه گل احمر من *** نوجوان اکبر من *** شبه پیغمبر من
دل من طاقت داغ توندارد، اکبر *** رحمی ای تازه جوان بر دل زار، مادر
مگذار از غم تو دیده پر از خون، بکنم *** از غم فرقت تو رو سوی هامون، بکنم
رُود مادر نظری کن به دو چشم تر من *** نوجوان اکبر من *** شبه پیغمبر من
شوروان تا نظری بر قد و بالات، کنم *** نظر ای سرو روان بر قد رعنات، کنم
یوسف من سوی این مردم خونخوار، مرو *** سوی این لشکر غارت گر اشار، مرو
رُود شیرین سخنم اکبر مه منظر من *** نوجوان اکبر من *** شبه پیغمبر من
آرزو بود به دل تا که ترا شاد کنم *** حجله عیش ترا بندم و داماد کنم

بِخدا گر بروی واله و مجنون، گِردم *** ز غم دوری تو خسته و محزون، گِردم

می دانم که چه آید ز غمت بر سر من *** نوجوان اکبر من *** شبه پیغمبر من

ص: 151

غم دل از غم هجران توأم افزونست *** دیده از درد فراق تو چنان جیحونست
صبرم از کف مبر ای روح روان اکبر من *** سوی میدان مرو ای تازه جوان اکبر من
متن آهنگ سفر جان مبر از پیکر من *** نوجوان اکبر من *** شبه پیغمبر من
من به قربانی سر گیسوی خم در خم تو *** دل ندارد بخدا طاقت درد و غم تو
حیف ازین سنبل موها که شود غرقه به خون *** غرقه خون روی تو گردد به دل دشت جنون
و سوی جنگ عنودان مکن ای سرور من *** نوجوان اکبر من *** شبه پیغمبر من
به سوی جبهه روان شد علی اکبر، آخر *** به دل مادر غمدیده بیفتاد، شرر
پس از آن جنگ نمایان به دل دشت بلا *** غرقه خون شد علی اکبر به ره دین خدا
با نوا گفت حسین جان تو بیا بر سر من *** نوجوان اکبر من *** شبه پیغمبر من
نعش پاکش به سوی خیمه بیاورد حسین *** شد بلند از همه اهل حرم شیون و شین
ام لیلا به سرش موی پریشان می کرد *** به سر نعش جوان زاری و افغان می کرد
گفت جانا نشود کشتن تو باور من *** نوجوان اکبر من *** شبه پیغمبر من
زندگی بعد تو سخت است عزیز دل من *** داغ جانکاه تو گردیده عجب مشکل من
گفتم ای نوگل من رُو سوی کفار، مرو *** ترک میدان بنما جانب اشرار، مرو
بعد تو نیست کس ای تازه جوان یاور من *** نوجوان اکبر من *** شبه پیغمبر من

نوحه حضرت علی اکبر علیه السلام

یکدم ای یاران بیارید عطر و قرآن از حرم *** می شود عازم سوی میدان علی اکبرم
نازنین من بیا تا همچو گل، بویت کنم *** شو روان تا من نظر، بر قد دلجویت کنم
جان مادر جان مادر جان فدای شادیت *** من نبستم در مدینه حجله دامادیت
می رود رعنا جوانم ای خدایا از برم *** می شود عازم سوی میدان علی اکبرم
بارالها گشته اکبر عاشق دیدار حور *** چشم دشمن از جمال عالم آرایش به دور
سوی میدان می روی ای نوجوان، آهسته تر *** مادر دلخسته ات نالان بود با چشم تر
کوفیان بشکسته اند بال و پر مرغ حرم *** می شود عازم سوی میدان علی اکبرم
ژود ناکامم بیا شانه به گیسویت زخم *** شانه از راه وفا بر سنبل رویت زخم
تا نظر بر قد و بالای تو ای اکبر کنم *** پیش از آن کز داغ تو رخت عزا در بر کنم
میندانم از غم اکبر چه آید بر سرم *** می شود عازم سوی میدان علی اکبرم
اکبر رعنا جوانم لحظه ای بنما درنگ *** رو مکن ای نازنین من سوی میدان جنگ
آرزویم بود تا ای نوجوان شادت کنم *** تا نظر بر آن قد چون شاخ شمشادت کنم
نوجوانم رحم کن مادر، تو بر چشم ترم *** می شود عازم سوی میدان، علی اکبرم
آرزوها در دلم باشد برایت یا علی *** جانب میدان مرو جانم فدایت یا علی
بهر رفتن ای جوان نو خطم کم کن شتاب *** مادرت را بنگر ای رودم، تو با قلب کباب
سوی میدان رفتنت هرگز نباشد باورم *** می شود عازم سوی میدان علی اکبرم
ای جوان از رفتن خود زار و نالانم مکن *** بیش از این ای گل عذار من پریشانم مکن
. نازنینم رحم کن بر این دل بشکسته ام *** ای جوان آتش مزین دیگر به جان خسته ام
پیش من بنشین که تا بر روی ماهت بنگرم *** می شود عازم سوی میدان علی اکبرم
لیلیم اینک ولی ای نوجوان، مجنون تو *** مادرت گردد فدای آن رخ گلگون تو

جان مادر لحظه ای بنشین ز مهر، اندر برم *** تا بشویم گیسوانت را به چشمان ترم

فارغ از جنگ و جدل بنشین برای خاطر من *** می شود عازم سوی میدان علی اکبرم

ص: 153

اکبر تازه جوانم ای تو مهر و ماه من *** جان مادر کن نظر بر سوز و اشک و آه من
گفت اکبر می روم مادر خدا یار تو باد *** دست حق ای مادر نالان نگهدار تو باد
ساعتی دیگر بینی پاره پاره پیکرم *** می شود عازم سوی میدان علی اکبرم
سوی میدان شد روان آن پاره جان حسین *** ام لیلا از قفا با ناله و با شور و شین
اکبر از میدان بیامد با تنی پر خون و خاک *** مادر از داغ علی اکبر گریبان کرد چاک
گفت یارب کشته شد از جور اعدا سرورم *** می شود عازم سوی میدان علی اکبر
گفتمت ای نوجوانم جانب اعدا، مرو *** سوی این نامردمان پست بی پروا، مرو
رفتی و آخر زدی آتش به جانم، ای پسر *** برده ای دیگر ز تن تاب و توانم، ای پسر
ژود مه سیمای من ای اکبر خوش منظم *** می شود عازم سوی میدان علی اکبرم
خفته ای در خاک و خون ای نازنین آخر چرا *** شد دلم خون ای جوان ماه وش، ز این ماجرا
بعد تو بنشینم و خاک سیه بر سر کنم *** شکوه داغ تو را بر درگه داور کنم
جان مادر بعد تو آخر کجا رو آورم *** می شود عازم سوی میدان علی اکبرم
بعد تو شد زندگی بر من حرام، ای نوجوان *** پشتم از داغ فراق ای جوان، گشته کمان
بعد از این بنشینم و افغان و زاری سر کنم *** جای رخت شادیت رخت سیه در بر کنم
غیر اشک و آه و زاری نیست راه دیگرم *** می شود عازم سوی میدان علی اکبرم
ای خدایا اکبر گلگون قبایم کشته شد *** نوجوانم از جفا در خاک و خون آغشته شد
برده داغ اکبرم آرامش از جان و دلم *** آخر اندر کربلا بر باد رفته حاصلم
جای دارد جامه جان از فراقش بر درم *** میشود عازم سوی میدان علی اکبرم

نوحه حضرت علی اکبر علیه السلام

ای نور دیده ام *** بابا علی علی *** در خون طپیده ام *** بابا علی علی
داغ تو ای جوا *** بر دل نهاده ام *** برنکش پاک تو *** از پافتاده ام
لیلا به خیمه گه *** مجنون ز داغ تو *** بابا سکینه ام *** گیرد سراغ تو
این داغ کی رود *** از یادم ای جوان *** بابا مرا نگر *** پشتم شده کمان
بود آرزو مرا *** کی نوجوان پسر *** باشی عصای من *** در پیریم مگر
باشد مرا به دل *** از داغ تو شرر *** از مرگ تو بود *** خونین مرا جگر
اندر کمال و حسن *** ای بی مثال من *** برخیز و رحم کن *** بابا به حال من
گردم فدای آن *** گیسوی مشک سا *** بینم چسان به خاک *** این قامت رسا
خورشید روی تو *** اندر افول شد *** جان من حزین *** زاین غم ملول شد
ای ماه آسمان *** خورشید کهکشانشان *** بعد از تو از که من *** گیرم تو را نشان
فرقت چو مرتضی *** از تیغ کین شکافت *** دست اجل کفن *** بر قامت تو بافت
لب تشنه ای جوان *** جان داده ای چرا *** اندر لب فرات *** گو چیست ماجرا
قربان آن قد *** دلجویت ای جوان *** مجنون ز داغ تو *** لیلائی ناتوان
کی با تو ای جوان *** بنموده اینچنین *** زخم دل مرا *** افزوده اینچنین
بنشسته ام کنون *** برنکش پاک تو *** گردم الهی ای *** بابا هلاک تو
چون سوی خیمه گه *** نعش تو را برم *** نعشت چسان کنم *** پنهان ز خواهرم
پرسد اگر زمن *** از تو سکینه ام *** گویم چه از تو با *** آن بی قرینه ام
در خیمه منتظر *** کلثوم دل فکار *** در انتظار تو *** نالان به حال زار
ببند اگر تو را *** لیلائی خون جگر *** جان از تنش رود *** از داغ توبه در
زاین داغ جانگداز *** برگو چسان کنم *** بابا بگو چسان *** با این حسان کنم

جسم تو پر ز خون *** در پیش دیده ام *** رفت از تنم توان *** ای نورسیده ام

لیلا در آرزو *** کای شبه مصطفی *** داماد سازدت *** او از ره وفا

ص: 155

خوابیده ای کنون *** در حجله گاه خون *** شد صبر و طاقتم *** بابا ز کف برون
از خون نهاده ای *** بر دست و پا حنا *** بعد از تو یا علی *** گردد جهان فنا
با نوعروس مرگ *** همبستری کنون *** بین چون رود مرا *** از هر دو دیده خون
گر جان دهم رواست *** بر نعشت ای جوان *** خون دل از دو چشم *** بابا کنم روان
بابا دل از حسین *** با عشوه می بری *** بعد از تو می شود *** این خصم دون، جری
بردی دل از حسین *** با سرو قد خود *** نوشیدهای تو آب *** از دست جد خود
بعد از تو یا علی *** رفت از تنم توان *** برگو که چون کنم *** من با تو ای جوان
بر خاک کربلا *** چون مهر منجلی *** افتاده ای چرا *** بابا علی علی
در پیش چشم من *** یک نوبت دگر *** بر خیز و میخرام *** ای نوجوان، پسر
یارب نظاره کن *** خون دل حسین *** بنگر بر این دل *** بی حاصل حسین

نوحه حضرت علی اکبر علیه السلام (زبان حال ابا عبدالله الحسین علیه السلام) زنجیر زنی

جان بابا بر دلم *** داغ خود بنهاده ای *** ای علی اکبرم *** در کجا افتاده ای
جا من آشفته چون *** طره گیسوی تو *** ده صدایی یا علی *** تا که آیم سوی تو
مادرت در خیمه گه *** چشم اندر راه تو *** چون کنم جان پدر *** باغم جانکاه تو
از غم هجر تو در *** وادی حیرانیم *** رحم کن ای نوجوان *** خود به سرگردانیم
جان بابا یا علی *** یکدم آوائی بر آر *** بیش از این جانا مزن *** بر دل و جانم شرار
همچو یعقوب از غمت *** از دو چشمم رفته نور *** یوسفم افتاده در *** چنگ گرگان شرور
ای گل من از خزان *** گوئیا پژمرده ای *** یا مگر ای نوجوان *** زخم خنجر خورده ای
بیش از این قلب مرا *** جان بابا خون مکن *** مادرت لیلای زار *** از غمت معجون مکن
یا علی از نای جان *** یکدم آوائی بر آر *** با سکوت خود مبر *** از حسین صبر و قرار
بی کس و یار و معین *** گشته ام در کربلا *** در کجا جویم ترا *** اندر این دشت بلا
از جگر جان حسین *** سر دو ای بابا خروش *** بیش از این جانا مبر *** از سر من عقل و هوش
جای تو ای نوجوان *** بر سریر خاک نیست *** ای گل من جای تو *** در خس و خاشاک نیست
در کجا افتاده ای *** شبه پیغمبر علی *** سرو بستان بتول *** زاده حیدر علی
جان بابا هجر تو *** برده است از کف عنان *** یاعلی بی یاورم *** در میان دشمنان
از جگر بار دگر *** نور چشمم ناله کن *** ای جوان بابای پیر *** از نوایت واله کن
یاعلی قربان آن *** سنبل گیسوی تو *** کاش میدیدم پدر *** بار دیگر روی تو
رُود ناکام من ای *** مرغ بستان خدا *** ده ندا تا جان دهم *** من برای آن ندا
یوسف من دیده ام *** گشت در راهت سفید *** گشته ام بابا دگر *** از وصالت ناامید
باشد اندر خیمه گه *** چشم بر ره خواهرم *** در کجا فتادها *** ی ای علی اکبرم
بارالها من حسین *** زاده پ یغمبرم *** ده نشانی ای خدا *** از علی اکبرم

آه و واویلا مگر *** این علی اکبر است *** گوئیا باشد علی *** این که چون گل پرپر است

دیده بگشا بر حسین *** جان بابا این منم *** ای به خون غلتان بنه *** سر بروی دامنم

ص: 157

باخبر لیلا شود *** گر ز مرگت ای جوان *** جان بابا می دهد *** بر روی نعش تو جان
غرقه خون چون بیندت *** زینب محزون زار *** پیش چشمش می شود *** روز روشن، شام تار
یارب از مرگ علی *** رشته جانم گسست *** پیش چشمش می شود *** بعد از این من هردو دست
کی چنین فرق تو را *** ای جوان بشکافته *** شسته ام از زندگی *** کی ز مرگت تافته
اینهمه تیر و سنان *** برتنت کی دوخته *** قلب پر خون حسین *** ای جوان کی سوخته
ای خدا بین بر حسین *** تا چه آمد بر سرم *** جان لیلا را چنین *** کشته شد مرغ حرم
بعد از این از زندگی *** ای خدای سیرم دگر *** آخر از سنگ جفا *** من زمین گیرم دگر
پیش رویم پیکر *** چاک چاک اکبرم *** بر روی نعش علی *** ای خدا بر کی برم
ای خدا بعد از علی *** زنده بودن مشکل است *** شکوه این داغ را *** رونمودن مشکل است
بُردی از جانم قرار *** ای جوان باوفا *** سوی خیمه بر حسین *** هم علی الدنیا عفا

منم عباس و مرد روزگارم *** به راه عشق جانان سریدارم

به راه یار اندر خون طپیدم *** هدایت را علمدار و منارم

به راه دفع شر دشمن دون *** چو شیر بیشه سرگرم شکارم

به راه دوست صد جان می دهم من *** ولی افسوس جز یک جان ندارم

شدم فانی به راه عشق جانان *** شفیع خلق در روز شمارم

به عهدم پایبندم گرچه از کین *** فتد دست از یمین و از یسارم

نیفتاده است تا دستانم از کار *** ز دامان ولایت بر ندارم

شدم من تا ابد جانباز دین چون *** به راه دین و دفتر جان نثارم

مرا عشاق، باصد شوق خوانند *** که عاشق پیشگی بوده است کارم

شرار خشم من ماند به آتش *** نباشد خصم ایمن از شرارم

نگردد نام و یاد من فراموش *** که بر دین خدای خویش یارم

اطاعت از حسین فرزند زهراست *** شفای جان بیمار و نزارم

به هر کاری حسینم امر سازد *** به چشم جان و دل منت گذارم

منم باب الحوائج باب حاجات *** همان عباس خوب مه عذارم

نهادم دل به راه عشق بر تیغ *** من این دلدادگی را دوست دارم

جهد برق از سم اسب عقابم *** به دشت نینوا من تک سوارم

نمایم فخر من برج و بر انس *** که پور حیدر آن والا تبارم

حسین، عطشان، خیام عشق، عطشان *** بود موج شط اندر کنارم

سوی میدان کین گشتم به صد شوق *** که تا آبی بر طفلان بیارم

میسر چون نشد تا آورم آب *** بر اهل حرم من شرمسارم

به دشمن کی نمایم پشت در جنگ *** بود مردی و جانبازی شعارم

دو دست و چشم و سر با شوق دادم *** که من بر توسن همت سوارم

ص: 159

شدم در ماریه قربانی عشق *** کنون از ساکنین آن دیارم
گلی در گلشن جاوید عشقم *** خزان هرگز نمی گردد بهارم
ابوالفضلم بود تا روز محشر *** شفای خلق در خاک مزارم
حسین، بی یار اندر نینوا شد *** من از بی یاری آن شه فکارم
منم عباس همچون نار هموار *** به جای خصم شوم نابکارم
نوی العطش پر شد ز طفلان *** زکف دادم، من آرام و قرارم
جدائی از حسین هیهات، هرگز *** بود پیمان شکستن ننگ و عارم
منم عباس و یار و یاور حق *** دمار از دشمن رحمان بر آرم
همی خواهم شوم صد پاره، زیرا *** مرا صد پاره می خواهد، نگارم
من از جان، پیرو راه حسینم *** بود سقائی او افتخارم
شوم مضطر برای جرعه ای آب *** برون آرای خدا از اضطرارم
حسینم را ندیدم گاه آخر *** از این رو دایما در انتظارم
عطا کن ساقیا از ساغر عشق *** که بس افسرده و زار و خمارم
در عالم شیعه مظلوم خود را *** به لطف خاص یزدان می سپارم

نوحه حضرت ابا الفضل عليه السلام

ای سرور و سقّای یتیمان *** جانم به فدایت *** ما را بنگر با لب عطشان *** جانم به فدایت

در خیمه بین اهل حرم ناله کنانند *** از سوز عطش بر سر و بر سینه زنانند

اندر حرم آل عبا قحطی آب است *** اصغر ز عطش جان عمو در تب و تاب است

شاید که شود آب میسر ز برایت *** جانم به فدایت

لب تشنه همه منتظر آب، عمو جان *** طفلان همگی خسته و بی تاب، عمو جان

عمو بشو از لطف کنون جانب میدان *** ما را بنگر جان عمو با دل سوزان

طفلان حزین را بکن از لطف، رعایت *** خانم به فدایت

عمو خبر از حال دل ما تو نداری *** طفلان همه از سوز عطش در غم و زاری

سقّا توئی و ماهمه لب تشنه، عمو جان *** وقت است که عازم بشوی جانب میدان

ای شاه که شاهان جهان جمله گدایت *** جانم به فدایت

تو زنده و ما جان عمو تشنه بمانیم *** غیر از تو دگر یاور و یاری که نداریم

ای جان عمو ما همه با سینه سوزان *** از سوز عطش ما همه با دیده گریان

صبر دل پر خون بشد از حدّ نهایت *** جانم به فدایت

عمو بنگر موج زنان شط فرات است *** در سینه این دشت چسان آب حیات است

سیراب از این آب، عمو وحش و طیورند *** اطفال از این آب، عمو از چه به دورند

آبی برسان بر لب ما حقّ خدایت *** جانم به فدایت

عبّاس چو بشنید چنین ناله طفلان *** گفتا که ایا سید و مولای حسین جان

ده اذن که تا رو کنم ای شاه به میدان *** اطفال تو در خیمه همه با لب عطشان

تاسر نهم ای سرور و سالار به پایت *** جانم به فدایت

فرمود حسین با دل پر حسرت و غمبار *** جانا به سپاهم توئی امروز علمدار

ترسم روی و بی کس و بی یار شوم من *** بی مونس و بی یاور و افکار شوم من

عباس علمدار به قربان وفایت *** جانم به فدایت

ص: 161

ای جان برادر تو مرا یاور و یاری *** گویا خیر از حال دل من تونداری
عبّاس برادر، مرو اینک ز بر من *** بعد از توندانم که چه آید به سر من
گر جانب میدان روی آیم ز قفایت *** جانم به فدایت
عباس گرفت اذن چو از آن شه خوبان *** بر جانب آن لشکر دون، گشت شتابان
آمد به سر آب روان با لب عطشان *** خود تشنه و اندر غم آن سرور خوبان
گفتا که کند شیعه ات این قصه روایت *** جانم به فدایت
پر کرد چو مشک آن سرو سالار، روان شد *** ناگه ز قفا ملحدی از کینه، عیان شد
دست از بدن آن سرو سردار، جدا کرد *** دست دگرش نیز جدا او ز جفا کرد
گفتا که برم مشک سوی خیمه به غایت *** جانم به فدایت
تیری ز جفا آمد و بنشست به مشکش *** گردید روان بر رخ چون گل نم اشکش
گفتا که پس از این، به خدا زنده نمانم *** شرمنده اطفال شه تشنه لبانم
ای چرخ امان از تو و این جور و جفایت *** جانم به فدایت
عباس بشد کشته و طفلان همه عطشان *** در حسرت آیند همه با دل سوزان
شاه شهدا در پی عبّاس روان شد *** در جستجوی پیکر عباس جوان شد
گفتا بده آوای، به قربان صدایت *** جانم به فدایت
آمد چو حسین بر سر عباس جوانش *** از دیدن او رفت ز تن تاب و توانش
فرمود خدایا چکنم با دل خسته *** کی پشت مرا از غم عباس شکسته
جانا به فدای تو و آن قدّ رسایت *** جانم به فدایت

نوحه حضرت ابولفضل عليه السلام

خواهم ای جان برادر گیرمت اندر برم *** نو چشمان ترم *** نور چشمان ترم
ای برادر تو علمدار و سپهدار منی *** هم علمدار من و هم یار و غمخوار منی
بعد تو دیگر ندارم من علمدار سپاه *** ای برادر تشنه اند اطفال من در خیمه گاه
نور چشمان ترم (2)

اصغر بی شیر من از تشنگی بنموده غش *** آید از هل حریم من صدای العطش
ای برادر جان، توئی سقای آل فاطمه *** گر چه از این رفتنت در سینه دارم واهمه
نور چشمان ترم (2)

شوروان تا آوری آبی برای تشنگان *** می رود از تشنه کامی آهشان بر آسمان
در حرم از تشنه کامی کودکانم دل کباب *** بی قراری می کند اصغر به دستان رباب
نور چشمان ترم (2)

فکر، ای جان برادر بهر این طفلان نمای *** از برای این زنان و کودک نالان نمای
اندر این صحرا ندارم یاور و یار دگر *** غیر تو جانا ندارم یار و غمخوار دگر
نور چشمان ترم (2)

تو عزیزی پیش من چون یادگار حیدری *** ای که بر لب تشنگان اندر زمانه سروری
چاره کار من و اطفال عطشانم توئی *** نور چشمان من و آرامش جانم توئی
نور چشمان ترم (2)

جانب میدان روان شو بلکه آبی آوری *** ای که در صورت برادر همچو مهر خاوری
نالۀ طفلان محزون میرود بر آسمان *** نازنینم شو به سوی جبهه دشمن روان
نور چشمان ترم (2)

شد روان پور علی سوی مصاف کوفیان *** شد بلند از کوفیان دون، صدای الامان

همچو شیری بی امان زد بر سپاه کفر و کین *** و محشری بر پا نمود از کوفیان در آن زمین

نور چشمان ترم (2)

ص: 163

آمد آنگه تشنه لب تا بر سر شط فرات *** موج می زد آن شریعه، همچنان آب حیات
مشک خود را پر نمود از آب و آنگه شد سوار *** و تا برد سوی حرم آب فرات خوشگوار

نور چشمان ترم (2)

ناگهان دستش فتاد از تیغ تیز کافری *** داد مشک آب خود را او به دست دیگری
چون فتادی دست دیگر مشک بر دندان گرفت *** رو سوی اهل حریم شاه مظلومان گرفت

نور چشمان ترم (2)

تیری آمد ناگهان بر مشک آب او رسید *** و دیگر از آن تشنه کامان کرد چون قطع امید
سرنگون از صدر زین شد روی خاک کربلا *** و از دل پر درد خود آنگه حسین را زد صدا

نور چشمان ترم (2)

بر سر نعش برادر زاده زهرا رسید *** غرقه در خون جسم عباس جوان را چون بدید
گفت کای جان برادر پشتم از داغت شکست *** تیر داغت تا همیشه بر دل زارم نشست

نور چشمان ترم (2)

گفت عباس جوان جانا به جان فاطمه *** بیکرم را واگذار اینجا کنار علقمه
سوی خیمه ای برادر جان مبر تو بیکرم *** دارم از جان برادر خجالت از اهل حرم

شجاعت شاخص دیرین عباس *** وفا برعهدم، آئین عباس
گذشت و غیرت و صبر و صلابت *** زبان بگشوده بر تحسین عباس
زجانبازی به راه دین سر آمد *** کند آزادگی، تمکین عباس
حسین سلطان عشق و عشق نازد *** که باشد سالک مسکین، عباس
چو شب گسترده می گردد نشانی است *** ازان گیسوی عطراگین عباس
زمین ماریه شد تا ابد مست *** ز جام بادهی نوشین عباس
ملک را مسجد و محراب عشق است *** دو ابروی ز خون رنگین عباس
نمی ارزد جهانی نزد شیعه *** به تار گیسوی پرچین عباس
بخواهید انجم و مه تا که بیدار *** بود چشمان چون پروین عباس
حسینش را پیمبر خوانده مظلوم *** گوازش پیکر خونین عباس
تمنا کردن پیکان خون ریز *** بپرس از دیدهی حق بین عباس
به مشکش تیر تا بنشست از شرم *** فرات و دجله شد غمگین عباس
محمد عشق را تفسیر می کرد *** حسین آمد چو بر بالین عباس
دعا می کرد چون زینب حسین را *** شنید از علقمه آمین عباس

نوحه حضرت ابوالفضل عليه السلام

شبل شیر خدا صاحب تیغ و علم *** ساقی کودکان و پاسبان حرم

هم امیر سپاه *** هم علمدار شاه *** واغریبا *** وا شهیدا

خواست تا نوشد آب یادی از شاه کرد *** آبا را بریخت و از دلش آه کرد

شاه دین تشنه لب *** تو خوری آب عجب *** واغریبا *** وا شهیدا

مشک را پر ز آب و راه میدان گرفت *** ره سوی خیمه گاه آن مه تابان گرفت

بود امیدوار *** سینه اش پر شرار *** واغریبا *** وا شهیدا

کرد کسب اجازه از شهنشاه دین *** شد مصمم پی قتال قوم لعین

همچو ماه تمام *** شد برون از خیام *** واغریبا *** وا شهیدا

گشت چون روبرو به لشکر مشرکین *** کرد حجت تمام به آن گروه لعین

که حسین سرور است *** زاده حیدر است *** واغریبا *** وا شهیدا

سرور من حسین صاحب فضل و شرف *** کودکانش شوند ز تشنه کامی تلف

بهر یک جرعه آب *** کودکان دل کباب *** واغریبا *** وا شهیدا

باشد آب فرات، مهریه فاطمه *** ایها الناس از خشم خدا واهمه

شرمی از مصطفی *** از رخ مرتضی *** واغریبا *** وا شهیدا

ای سپه جمله بیعت به حسین کرده اید *** از چه امروز قلب پاکش آزرده اید

حل یک جرعه آب *** بدهید از ثواب *** واغریبا *** وا شهیدا

هیچ کس ز آن سپه، جمله جوابش نداد *** از برای خدا، قطره آبش نداد

عاقبت خشمگین *** شد سپهدار دین *** واغریبا *** وا شهیدا

آن زمان دست زد به قبضه ذوالفقار *** گفت خواهم کشید من از شماها دمار

می نمایم کنون *** این زمین بحر خون *** شد به آب فرات و وارد آن محترم

مشک پر آب کرد و شد به سوی حرم *** واغریبا *** و شهیدا

رو سوی خیمه گاه *** آن علمدار شاه *** بنمودند هجوم به زاده حیدرا

ص: 166

لیک آن قوم ظالم ز حق بی خبر *** واغریبا *** وا شهیدا

عاقبت شد شهید *** شد حسین ناامید *** زود بر نعش پر خوبی برادر رسید

شاه خوبان حسین، صوت برادر شنید *** واغریبا *** وا شهیدا

دست بر زد به دست *** گفت پشتم شکست *** واغریبا *** وا شهیدا

ص: 167

نوحه زنجير زنی حضرت ابوالفضل عليه السلام

سَقای طفلان *** ای نور عینم *** عمّوز داغت *** در شور و شینم

یارب چه سازم *** در این بیابان *** عمّم نیامد *** از صحن میدان

ترسم شهید از کین شود از سوی عدوان *** ترسم نیاید در برم آن ماه تابان

باباز میدان آمد و عمّو نیامد

در خیمه گه من *** تا کی نشینم *** تا بار دیگر *** اورا ببینم

یارب مکن از دیدن او ناامیدم *** شاید دوباره بینم آن عم رشیدم

باباز میدان آمد و عمّو نیامد

دیگر عموجان *** آبی نخواهم *** رحمی نما بر *** این اشک و آهم

برگرد سوی خیمه گه، ای شاه خوبان *** برگرد سوی خیمه گه عباس عموجان

باباز میدان آمد و عمّو نیامد

سردار لشکر *** میر غضنفر *** برگرد عمّو از جنگ لشکر

در خیمه ها برپا نوای شور و شین است *** و چشم انتظار روی سقای حسین است

باباز میدان آمد و عمّو نیامد

عباس عموجان *** بی تاب گشتم *** باز آ که از آب *** دیگر گذشتم

عمو تو هم بگذر ز آب، ای بی قرینه *** برگرد سوی خیمه گه جان سکینه

باباز میدان آمد و عمّو نیامد

گویا نیاید *** دیگر عمویم *** دیگر نبینم *** آن ماه رویم

آه و فغان از این امید ناامیدم *** آخر از آن روزی که ترسیدم رسیدم

باباز میدان آمد و عمّو نیامد

تنها ز میدان *** بابا بیامد *** همراه بابا *** عمّو نیامد

ای وای من، شد کشته عموی رشیدم *** ای وای من، کز آنچه ترسیدم رسیدم

بابا ز میدان آمد و عمو نیامد

ص: 168

ای کودکان *** محزون افکار *** گیرید علم را *** جای علمدار

بابا دگر زین پس علمداری ندارد *** سرلشکر و میر سپهداری ندارد

بابا ز میدان آمد و عمو نیامد

دست علمدار *** از تن جدا شد *** غلتان بخون در *** کربلا شد

اکنون چه سازد زینب محزون مضطر *** شد کشته عباس و حسین شد بی برادر

بابا ز میدان آمد و عمو نیامد

افتاده بر خاک *** عباس سردار *** غلتان بخون شد *** میر علمدار

از داغ عباسش حسین ماتم نشین است *** اما ز داغش بی خبر ام البنین است

بابا ز میدان آمد و عمو نیامد

ص: 169

ذو حه ابا الفضل العباس عليه السلام

سلطان مظلومان حسين *** بي برادر شد *** بي برادر شد

از اين مصيبت شيعه را *** خاک بر سر شد *** خاک بر سر شد

اندر کنار علقمه *** اوفتاد عباس *** اوفتاد عباس

از زين فتادی بر زمين *** بهترين ناس *** بهترين ناس

جان حسين ز اين واقعه *** پرز اخگر شد *** پرز اخگر شد

شبل علی افتاده بر *** خاک و خون ای وای *** خاک و خون ای وای

گشته علم از دست او *** سرنگون ای وای *** سرنگون ای وای

بشکسته قلب فاطمه *** ز آن مظفر شد *** ز آن مظفر شد

جان اخا قربانی *** آن وفای تو *** آن وفای تو

سوز دلم عباس بر *** ماجرای تو *** ماجرای تو

پر خون دلم از کار اين *** قوم کافر شد *** قوم کافر شد

ام البنين ز اين واقعه *** می شود مجنون *** می شود مجنون

شد دیدگان شيعيان *** زاین الم پر خون *** زاین الم پر خون

گویند با افغان حسين *** بی برادر شد *** بی برادر شد

اندر کنار شط آب *** تشنه جان دادی *** تشنه جان دادی

تو وعده آب روان *** بر حرم دادی *** بر حرم دادی

خم پشت فرزند علی *** از آن دلاور شد *** از آن دلاور شد

بشکسته پشتم از غمت *** ای برادر جان *** ای برادر جان

نالم همی در ماتمت *** ای برادر جان *** ای برادر جان

تنها حسين از دست اين *** قوم کافر شد *** قوم کافر شد

دست قلم شد در رو *** حضرت باری *** حضرت باری

جا دارد از این غم کنم *** ناله وزاری *** ناله وزاری

ص: 170

عباس من همچون گل *** لاله پرپر شد *** لاله پرپر شد
بر دیده ات تیر ستم *** از چه جا کرده *** از چه جا کرده
کی بر حسین جان ابا *** این جفا کرده *** این جفا کرده
جانم از این قوم لعین *** پرز آذر شد *** پرز آذر شد
جانا سکینه منتظر *** از پی آب است *** از پی آب است
اصغر ز تاب تشنگی *** آه، بی تاب است *** آه، بی تاب است
در خیمه زینب منتظر *** آن مکدر شد *** آن مکدر شد
سرو بلندم از چه بر *** خاک افتادی *** خاک افتادی
لب تشنه ای جان حسین *** ز چه جان دادی *** ز چه جان دادی
محزون از این غم هم علی *** هم پیمبر شد *** هم پیمبر شد

روز میلادت علی بر دستهایت بوسه زد *** باز هم بر چلچراغ چشم هایت بوسه زد
هم علی آن راز را با فاطمه تعبیر کرد *** هم زمین ماریه آن قصه را تفسیر کرد
روز عاشورا که هستی، غرق در نظاره بود *** عشق یکسو، سوی دیگر دشمنی غداره بود
دود آه تشنگان می شد قلم بر آسمان *** چشم غیرت محو در آن آب موج روان
تا که عباس از حسینش اذن جانبازی گرفت *** رعد آسا جا به پشت مرکب تازی گرفت
مشک بر دوش و علم بر دست چون میشد روان *** از حسین می برد صبر و از تیر زینب توان
روبهان را شیر راند از دامیر شط فرات *** در دل شط دید آبی، همچنان آب حیات
مرد عطشان دست ها را تا به زیر آب برد *** ناگهان چیزی ز جان خسته ی او تاب برد
دید تصویر حسین تشنه کامش را در آب *** دید اطفالش ز سوز تشنگی در پیچ و تاب
آن دلیر از غیرتش از دیدگان خوناب ریخت *** تشنگی از یاد برد و آب را بر آب ریخت
گفت باید آب، امروز از دم شمشیر خورد *** مشک را پر کرد از آن آب و بر دوشش سپرد
لحظه ای از پشت نخلی روبهی شد آشکار *** از جفا انداخت دست از پیکر آن نامدار
ساعتی دیگر زتن افتاد دست دیگرش *** مشک بر دندان و هی زد بی امان بر تندرش
ناگهان پیکانی از دشمن دریدی مشک آب *** خانه ی آمال عباس جوان هم شد خراب
گفت با خود گوش کن این شیون و افغان و آه *** می روی بی آب، عباس از چه رو در خیمه گاه
اندران دشت بلا از جهل و بیداد جنون *** از سر زین شد سپهدار دلاور سرنگون
تیرها باز آمد و بر هر دو چشمانش نشست *** تا بر آرد تیر را عباس، بر زانو نشست
از عمود آهنین مشرکی فرقت شکافت *** هیچ یار و یآوری چون اندران صحرا نیافت
آن زمان با گوش جان بشنید صوتی آشنا *** کاین چنین می گفت عباس عزیز من بیا
ای که غلتانی به خاک و خون کنار علقمه *** جان مادر این منم دخت پیمبر فاطمه

تا که آن غلتان به خون آوای زهرا را شنید *** از دل آوای اخادک اخارا بر کشید

چون شنید آوای او را بر سرش آمد حسین *** بر سر نعش برادر کرد از جان شور و شین

ص: 172

گفت سر بر خاک، بی دست از چه رو بنهاده ای *** از بلندی جان شیرینم چسان افتاده ای
حیف، از آن دستها و چشمهای آه آه *** میر لشکر آمده برخیز، علمدار سپاه
خیز تا دشمن نداند بی برادر گشته ام *** بی علمدار سپاه و یار و یاور گشته ام
زینب اندر خیمه گه در ذکر یارب یارب است *** جان اطفال حزین از تشنه کامی بر لب است
با حسین عباس جانم، لب کشا بر گفت و گو *** بامن ای جان برادر آرزویت را بگو
لحظه ای عباس در خون غوطه ور آمد به هوش *** دید آوایی حزین و دلنشین آید به گوش
در میان خاک و خون چون غنچه ی لب باز کرد *** بابرادر آرزویش را چنین ابراز کرد
کارزو بودم به بالینم بیایی آمدی *** بشنوم از تو صدای دلربایی آمدی
گرچه آوای رسایت را شنیدم یا حسین *** لیک صد افسوس رویت را ندیدم یا حسین
کاش چشمی تا که طعم دیدن رویت چشم *** کاش دستی تا برادر جان، در آغوشت کشم
آرزوی دیگرم ممتاز ز آمال دگر *** جان عباست، قسم بر کردگار دادگر
جان زینب، جان اطفال غمین خونجگر *** نعش پر خون مرا جانا سوی خیمه مبر
قول آب ای زاده ی زهرا به طفلان داده ام *** بر سر این عهد و پیمانم، اگر جان داده ام
دست من کوتاه و مشکم خالی از یک قطره آب *** ورنه از شرم لبان تشنه ی طفلان دهم
شاه مظلومان چو بشنید این سخن از دل گریست *** آنچنان کز گریه ی او سنگ و آب و گل گریست
بر سر زانوی سلطان شهیدان داد جان *** بر تن صد پاره اش بگریست چشم آسمان
کشته شد سردار عطشان، بر لب آب روان *** عالمی اندر شگفت از کار عباس جوان
سگه ی اسلام باعباس رایج می شود *** مردمان را اینچنین باب الحوائج می شود

ذو حه حضرت ابا الفضل العباس عليه السلام

- يا ابوفاضل *** جان من عباس *** اي مه كامل *** جان من عباس
- اي علمدارم *** مير و سردارم *** بعد تو جان اخا *** رو كجا آرم (2)
- بيرقت جان اخا *** سرنگون گشته *** بخت زينب ز اين الم *** واژگون گشته (2)
- همچنان سروى بلند *** رفتى از پيشم *** كى چنين آتش زده *** بر دل ريشم (2)
- رويت از خون سرت *** لاله گون گشته *** بيرق از دستت به خاك *** سرنگون گشته (2)
- دستهايت شد قلم *** در ره داور *** اجر تو جان اخا *** با خالق اكبر (2)
- تشنه لب بر شط آب *** از چه جان دادى *** بر دلم داغى دگر *** از چه بنهادى (2)
- خيز تا با هم سوى *** خيمه بر گرديم *** خيز تا بار دگر *** همسفر گرديم (2)
- وعده دادى تا كه آب *** در حرم آرى بين *** سكينه از عطش *** مى كند زارى (2)
- پشت من بشكست *** از غمت عباس *** جن و انس اندر *** ماتمت عباس (2)
- با حسين خود *** يك سخن برگو *** آرزويت هر چه هست *** جان من برگو (2)
- كاش مى ديدى *** بى كس و يارم *** من در اين صحرا *** بى علمدارم (2)
- دشمن از هر سو *** حمله مى آرد *** يا اخا از شش جهت *** تير مى بارد (2)
- بر سر نعلت اخا *** من زمين گيرم *** ديگر از اين زندگى *** جان تو سيرم (2)
- تير بر چشمت *** از چه بنشسته *** قلب زهرا را *** كى چنين خسته (2)
- رفتى ورستى *** از غم دنيا *** چون كنم بعد از تو من *** آه و واويلا (2)
- آه اگر ام البنين *** باخبر گردد *** ز اين الم جان اخا *** خون جگر گردد (2)

نوحه حضرت ابوالفضل عليه السلام

آمدم در این زمین تا محشری بر پا کنم *** جان شیرین را فدای زاده زهرا کنم

شیر میدان نبردم، زاده ام البنین *** ساقی لب تشنگان، پور امیر المؤمنین

اندر این صحرا به پا من شور محشر می کنم *** جان خود قربانی جان برادر می کنم

آمدم تا اندر این دشت بلا غوغا کنم *** محشری بر پا کنم (2)

این منم عباس، آن چابک سوار کربلا *** یار و غمخوار برادر، شیر میدان بلا

میکنم این دشت رنگین، من ز خون کوفیان *** تا بر آرم زین لعینان من صدای الأمان

جانفشانیها من اینک اندر این صحرا کنم *** محشری بر پا کنم (2)

از کمر بیرون کشم در راه دین من ذوالفقار *** تا بر آرم زین پلیدان جفا پیشه دمار

خون بریزم اندر این صحرا ز قوم مشرکین *** می کنم رنگین من از خون ستمکاران زمین

آمدم جنگی نمایان در صف اعدا کنم *** محشری بر پا کنم (2)

می زنم من بر صف دشمن، چنان شیر ژیان *** گیرم از این کوفیان روسیه اینک امان

پاسدار اهل بیت حضرت طاها منم *** می کنم قربانی راه خدا جان و تنم

آمدم تا راضی از خود حضرت مولا کنم *** محشری بر پا کنم (2)

میر و سردار سپاه زاده حیدر منم *** از غم بی یاری خون خدا در شیونم

این منم عباس، سقا، میر اردوی حسین *** پاسدار خیمه ها گردیدم از سوی حسین

جان چه می باشد که اندر راه او اهدا کنم *** محشری بر پا کنم (2)

پاسداری می کنم من از حریم مصطفی *** آمدم در این بیابان بر سر عهد و وفا

سر به راه زاده زهرا اطهر می دهم *** جان خود بر مقدم سبط پیمبر می نهم

آمدم سر را به راه عاشقی سودا کنم *** محشری بر پا کنم (2)

بر حسین خدمتگزار و یاورم تا زنده ام *** من عزیز مصطفی را تا همیشه بنده ام

گوش بر فرمان او دلدادہ کویش منم *** در رہ اہداف او من جانفشانی می کنم

آمدم با خون خود دین خدا احیا کنم *** محشری بر پا کنم (2)

ص: 175

می روم آب آورم از بهر اطفال حرم *** اندر این ره تیر و تیغ خصم بر جان میخرم
ای عزیز فاطمه سلطان مظلومان حسین *** جانب میدان اعدا رستم ای نور دو عین
می روم تا دشمنان دین حق رسوا کنم *** محشری بر پا کنم (2)

خوب میدانم شوم در راه دین حق فدا *** خوب می دانم دو دستم می شود از تن جدا
باکی از دشمن ندارم گر که آبی آورم *** جرعه آبی رسانم من سوی اهل حرم
آمدم طومار عشق و عاشقی امضا کنم *** محشری بر پا کنم (2)

پیکرم گر غرقه خون افتد کنار علقمه *** جان مولایم حسین در دل ندارم واهمه
جان من گردد فدای تار گیسوی حسین *** روی جان عاشقان پیوسته بر کوی حسین
آمدم در کربلا تا عشق را معنا کنم *** محشری بر پا کنم (2)

هر بلانی را خریدم من به دشت کربلا *** عاشق شمشیر و تیغ من به صحرای بلا
عشق بازی می کنم با زخم تیر و نیزه ها *** عاشق جانبازیم من در زمین نینوا
آمدم رزم آوری در عرصه هیجا کنم *** محشری بر پا کنم (2)

چون خداوند جهان ناظر بود بر کار من *** عرصه دشت بلا جولانگه پیکار من
عشق بازیها من اندر منظر جانان کنم *** بس دلیرها من اندر ساحت میدان کنم
جز فداکاری به راه دین حق، آیا کنم؟ *** محشری بر پا کنم (2)

می شوم لب تشنه من اندر دل هامون، شهید *** می شوم از دیدن روی برادر ناامید
بر سرم آید عمود کین ز دست دشمنان *** پیکرم گردد کنار علقمه در خون طپان
آمدم تا شیعیان را واله و شیدا کنم *** محشری بر پا کنم (2)

نوحه ز بانحال امام بر بالين ابا الفضل عليه السلام

علمدار سپاهم ای برادر *** شهید بی گناهم ای برادر

علم برگو به دست کسی سپارم *** به غیر از تو علمداری ندارم

بر اهل خیمه قول آب دادی *** چرا خود اینچنین از پافتادی

غریبانه برادر جان بدادی *** عجب داغی تو بر جانم نهادی

دلّم خواهد که تا یکبار دیگر *** نشینی بر فرس جان برادر

ترا با آن قد موزون بینم *** چسان جانا قدت در خون بینم

ز زین شد سرنگون میر علمدار *** حسین فاطمه چون شد خبر دار

بیامد بر سر نعش برادر *** کشیدش همچو جان خویش در بر

بگفتا پشتم از داغ تو بشکست *** فلک بال و پرم از داغ تو بست

عمود کسین زده کی بر سر تو *** چرا افتاده دست از پیکر تو

چرا بینم پر از خون، چشمه‌های *** حسینت یا ابا گردد فدایت

تکلم با حسینت مینمائی *** کنار شط، لب عطشان چرائی

چسان در خیمه برگردم برادر *** بین بر جان پر دردم برادر

تمنایم بود ای خسرو ناس *** که برخیزی ز جا ای جانم عباس

به خیمه زینم در اضطراب است *** سکینه تشنه یک قطره آب است

ز جا برخیز و بین در شور و شینم *** بین جان برادر من حسینم

در این دشت بلایساری ندارم *** به غیر از تو سپهداری ندارم

برادر من ز عمر دهر سیرم *** خدا داند که در بندت اسیرم

برادر با حسینت گفتگو کن *** ز حال اهل بیتم جستجو کن

سکینه تشنه یک قطره آب است *** رقیه از عطش قلبش کباب است

برادر جان فدای ماه رویت *** حسین قربانی روی نکویت

چو قرآن پاره بر دشت اوفتادی *** جوابم یا اخوا از چه ندادی

ص: 177

به خیمه یا اخوا چون رو کنم من *** عزیزم رو کدامین سو کنم من
پس از توای بر احوال زینب *** چسان برگشته شد اقبال زینب
اگر پرسد ز تو محزوننه، خواهر *** چه گویم در جوابش، ای برادر
دلَم شد پر ز خون از ماجرایت *** الهی من بمیرم از برایت
ز داغت در جنان جدم پیمبر *** بود دل پر ز خون و نیل در بر
علی اندر جنان باشد سیه پوش *** برفت از جان حیدر طاقت و هوش
به رضوان فاطمه دل پر ز خون است *** دلش پر خون ز دست قوم دون است
اگر امّ البنین گردد خیر دار *** شود روحش ز تن جانا به یکبار
ندارم فرصت ای جان برادر *** برم نعشت به خیمه پیش خواهر
سپردم من تو را بر می داور *** از این امر عظیم الله اکبر

دریا نشسته تشنه لب اندر کنار تو *** شط فرات منفعل و شرمسار تو
عباس پانهاد چوبر ساحل فرات گفتا فرات *** سخت شد ای وای کار تو
یارب گواه باش که شرمنده ام بسی *** زین پهلوان نامور سربدار تو
از فرط تشنگی کفی از آب برگرفت *** گفت ای فرات تشنه ام اندر جوار تو
اینک حسین و اهل حرم تشنه در خیام *** سیراب کوفیان ولی از چشمه سار تو
پر کرد مشک خشک از آن آب نقره گون *** گفت ای خدا رسیده که انتصار تو
باصد امید رو به سوی خیمه ها نمود *** جانم فدای آن دل امیدوار تو
ای ساقی شکسته دل ایل آفتاب *** شرمنده آب، تا به همیشه ز کار تو
لختی درنگ کن که نشسته است منتظر *** ام البنین خسته سر رهگذار تو
بر تل ستاده زینب و باشد نظاره گر *** آن خواهر شکسته دل بردبار تو
معیار عشق نیست پس از این به روزگار *** جز از طریق عشق تو و از عیار تو
دست بریده‌ی تو، تورا چون دو بال شد *** گویا که دست بر تن تو بود بار تو
تا برگرفت مشک به دندان، امیر عشق *** در حیرت از تو، دشمن بس نابه کار تو
چشمی به مشک آتش و چشمی سوی خیام *** ای من فدای چشم و دل بی قرار تو
تیری ز خصم آمد و بر چشم تو نشست *** زان زخم گر چه رفت ز کف اختیار تو
اما به شوق بردن آبی به خیمه گاه *** این بود فکر و ذکر تو در کارزار تو
حس کرد ناگهان که خنک گشت دامنش *** عباس، مشک هم شده است اشکبار تو
یعنی امید شبلی علی نا امید شد *** یعنی که بود معنی پایان کار تو
گفتا که ژو، دگر به سوی خیمه ها مکن *** بهر خیام آب چو بودی قرار تو
از زین نگون شدی چو بر آغوش گرم خاک *** دشت بلاگریست به حال نزار تو

چشمان مشک، زار به حالت گریستند *** دیدند تا به دشت بلا اضطرار تو

هم مشک میگریست و هم دجله و فرات *** هم عرش در تزلزل و هم فرش زار تو

ص: 179

چون بر زمین فتادی و غلتان به خون خویش *** شد حلقه ای ز خصم ستمگر حصار تو

از ضربت عمود چو فرقت شکافتند *** آمد در آن زمین چه که احتضار تو

ناگه طنین گام دل آرام را شنید *** گویا ز راه آمده اینک نگار تو

گفتا به جستجوی برادر، خوش آمدی *** بی چشم مانده ام، همه چشم انتظار تو

بود آرزوی تا که بینم دوباره ات *** چشمی کجاست تا که بینم عذار تو

اما مراسم خواهشی ای نازنین من *** جانا به جان زینب بی غمگسار تو

نعش مرا مبر چو شهیدان به خیمه گاه *** جان رضیع تشنه لب شیرخوار تو

تا قول آب داده ام اطفال تشنه را *** روی خیام نیست بر این جان نثار تو

چون جای گرفت در برش عباس را حسین *** گفتا فدای چهره ی از خون نگار تو

در خیمه گاه زینب و اطفال مضطرب *** واندر مدینه فاطمه در انتظار تو

چرخ و فلک تو راست عزیزم رکابدار *** این روبهان پست نباشد شکار تو

از زین، بدون دست فرود آمدی و شد *** تا حشر، نهر علقمه اندوهبار تو

جانا دگر کسی به تمنای آب نیست *** بنشسته اند اهل حرم در گذار تو

بر حالت برادر خود بی امان گریست *** گفتا حسین فدای تو و اضطرار تو

هر چند سخت، می روم و میگذارم *** اما برادرم شده ام داغدار تو

من می روم جواب چه گویم ولی ز تو *** پرسد اگر که خواهر بی غمگسار تو

بر حالت حسین ملائک گریستند *** تا شد کنار پیکر تو سوگوار تو

عباس جان، مگر چه شنیدی که ناگهان *** گفتی برادرم، شده ام جان نثار تو

زهرای اطهر آمد و آغوش باز کرد *** این بود راز یاأخی روزگار تو

کوه سترگ غیرت و مردانگی به خاک *** وان سوی شاد، خصم فزون از هزار تو

جانا حسین فدای دو دست بریده ات *** قربان زخمهای فزون از شمار تو

مومن به عشق بودی و معشوق و زین سبب *** شد مشتری به جان تو پروردگار تو

چون سوختی در آتش هموار عشق دوست *** آتش زند به خرمن هستی شرار تو

تنها نه دل غمین تو، ام البنین شده *** زهراست در نعیم جنان، سوگوار تو

قربانی قبول خدا در منای عشق *** عشق است از قبیله و ایل و تبار تو

ای اعتبار و شوکت آئین احمدی *** رونق گرفت دین خدا ز اعتبار تو

ص: 180

دست بریده ات عَلم انتصار عشق *** سقایی حسین سند افتخار تو
فرقت شکافتند علی وار کوفیان *** دیدند در مصاف چو آن ذوالفقار تو
عباس ای برادر باجان برابرم *** بشکسته است پشت من از انکسار تو
ای عشق را همیشه به عالم طلایه دار *** بنگر که عقل باخته اندر قمار تو
تا آتشی به جان خود از شوق افکنی *** عشق است سر سپرده و آتش بیار، تو
یلدای گیسوان تو آغشته شد به خون *** رنگ شفق گرفت رخ والنهار تو
ای آنکه ماهتاب بنی هاشمی کنون *** خورشید عشق، شیر کند در مزار تو
نرگس کجاو مستی و دلدادگی کجا *** خمار عشق تا به همیشه خمار تو
روز ولادت تو من ای جان، به چشم خویش *** دیدم علی است مضطرب و دل فکار تو
بوسید دستهای تو با چشم اشکبار *** امّ البنین نظاره گر و بی قرار تو
حیران ز کار شیر خدا بودم آن زمان *** تفسیر شد نگاه علی در شعار تو
در راه دوست بر سر پیمان عاشقی *** افتاد دستها زمین و بسار تو
آن مشک آب قیمت دریای آب بود *** بر شانه های محکم و بس استوار تو
عباس ای امیر سپاه و دیار عشق *** ای کاش راه بود مرا بر دیار تو
باب الحوائجی تو و حاجت روای خلق *** تقدیر غبطه می خورد از اقتدار تو
اینک شده است مهبط خیل فرشتگان *** درگاه و بارگاه و ضریح و مزار تو
تفسیر عشق تا که نمودی به خون خویش *** عشق است در زمین و زمان و امدار تو

نوحه حضرت ابا الفضل عليه السلام

ای ساقی لب تشنگان ای جان جانانم *** سقّای طفلانم

جان برادر از وفا، رو جانب میدان *** شاید که آبی آوری، از بهر این طفلان

بیداد اندر خیمه ها، سوز عطش کرده *** از تشنه کامی اصغر بی شیر غش کرده

جان برادر شوروان ای مونس جانم *** سقّای طفلانم

رُو جانب میدان کن ای میر سپاه من *** شاید که آبی آوری در خیمه گاه من

بنگر به حال این زینان و کودکان من *** فکری نما بر حالم ای آرام جان من

بهر چه بستند آب بر ما من نمیدانم *** سقّای طفلانم

عباس، سردار من ای روح روان من *** برده ز کف این ناله ها تاب و توان من

آب فرات ای باوفا مهریه زهراست *** اهل حرم از تشنگی نالان در این صحراست

آب فرات از ما و من سلطان دورانم *** سقّای طفلانم

بنگر سکینه می کند از تشنگی افغان *** یک سورباب از فکر اصغر مضطر و نالان

اطفال من از تشنگی با سینه سوزان *** اندر میان خیمه گه در ناله و افغان

فکری نما بر کودکان دیده گریانم *** سقّای طفلانم

شب جانب میدان روان، عباس نام آور *** همچون علی شد در نبرد با فرقه کافر

شد وارد شط فرات آن زاده حیدر *** عباس، یک سو یک طرف یک دشت از لشکر

گفتا چنین با روبان من شیر غزّانم *** سقّای طفلانم

پر کرد مشک آب و از یک سو روان گردید *** در راه آن شه کافری ملحد نهران گردید

دستش زکین آن کافران از تن جدا کردند *** بر اهل بیت مصطفی بس ظلمها کردند

گفتا من اینک اسب را تا خیمه می رانم *** سقّای طفلانم

دست دگر از پیکرش ناگه جدا گردید *** مشکش به دندان رو به سوی خیمه ها گردید

تیری ز سوی کوفیان بر مشک آب آمد *** آخر ابوالفضل جوان بی صبر و تاب آمد

گفتا برادر تیر آمد بر دو چشمانم *** سقّای طفلانم

ص: 182

از اسب بر روی زمین چون سرنگون گردید *** از دست دشمن بخت زینب هم نگون گردید

از پشت زین عباس بر روی زمین آمد *** بر فرق پاک او عمود آهنین آمد

گفتا حسین جان کوفیان کردند قربانم *** سقّای طفلانم

جان برادر پیکرم بر خاک افتاده *** اندر دلت داغ مرا خصم تو بنهاده

جسم من از تیغ جفا ای شاه پر خون است *** دستان من از تن جدا در دشت و هامون است

جانا بیا افتاده اندر صحن میدانم *** سقّای طفلانم

در صحن میدان بر سرش مولا حسین آمد *** از دیدن عباس خود در شور و شین آمد

گفتا که از داغ تو قلب زار من خسته *** پشت من ای عباس از داغ تو بشکسته

بنگر چگونه بر سرت زار و پریشانم *** سقّای طفلانم

گشته امیدم ناامید ای نور چشمانم *** عباس ای روح روان ای مونس جانم

دشمن کند شادی ز مرگت ای برادر جان *** شادی کنند از کشتنت این قوم بی ایمان

بنگر که بر نعشت چسان من دیده گریانم *** سقّای طفلانم

جانا چگونه نعش تو در خیمه ها آرم *** طاقت ندارد زینب محزونه زارم

آخر که دستان تو را از تن جدا کرده *** که بر من ای آرام جان جور و جفا کرده

رحمی نکرده دشمنت بر قلب سوزانم *** سقّای طفلانم

دشمن ترا ای نازنین غلتان به خون کرده *** بر من ز داغ مرگ تو ظلمی فزون کرده

از صحن میدان بردنت چون نیست مقدورم *** از بردنت در خیمه گه امروز معذورم

بی یاور و یار و حزین در این بیابانم *** سقّای طفلانم

(مرثیه) زبان حال مادر قاسم علیه السلام

قاسم شیرین زبانم رود رود *** قاسم ای آرام جانم رود رود
جای رخت شادی ای شیرین سخن *** از چه پوشیده ای مادر کفن
من فدای این قد گلگون تو *** جان فدای آن رخ پر خون تو
دیده را از خون دل، جیحون کنم *** با تن پر خون تو، من چون کنم
حجله ات مادر نبستم رود رود *** در عزای تو نشستم رود رود
آرزویم بود تاشادت کنم *** حجله ات را بسته دامادت کنم
چون جوانی می رود در حجله گاه *** باید ای مادر کشم از سینه آه
تا بکسی بنشینم و خوانم سرود *** تا بکی مادر نمایم رود رود
باعروس مرگ رفتی آه آه *** گور گردیده است بر تو حجله گاه
چون روم اندر مدینه ای جوان *** چه بگویم در جواب دوستان
چون پیرسند از تو ای آرام جان *** در جواب دوستانت من چسان
گویم ای مادر که تو گشتی شهید *** از نشاط دهر گشتی نا امید
از چه رو با خون حنایت بسته اند *** حجله گور از برایت بسته اند
تا بهار عمر تو گشتی خزان *** شد امیدم ناامید ای نوجوان
ای گل خوشبوی بستان حسن *** قاسم ای مهر و ماه انجمن
جان مادر خون ز داغت شد دلم *** تا قیامت حل نگرده مشکلم
بعد تو ای نوگل نوپای من *** بعد تو ای مونس شبهای من
طاعت من جان مادر طاق شد *** پیش روی من سیه آفاق شد

رود عزیزم قاسم جوانم *** کن ترک میدان نور دیدگانم *** ای کاش بعد از تو دگر نمانم
برگرد رودم آیم از قفایت *** جانهای عالمی شود فدایت *** مادر فدای قامت رسایت
گردم فدای آن همه وفایت *** رحمی نما به قد چون کمانم *** رود عزیزم
ای قاسم شیرین زبان مادر *** شمع شب افروز شبان مادر *** نور دو دیده ام مرو بمیدان
چشم انتظار مادر تو بر در *** رحمی نما ای نور دیدگانم *** رود عزیزم
ای یوسف گلگون قبایم ای رود *** قاسم جوان باوفایم ای رود *** گردی دچار گرگهای دوران
منمای بیش از این دلم پریشان *** مادر نمیبینی مگر فغانم *** رود عزیزم
ای تازه داماد جوان مادر *** ای قوت روح و روان مادر *** ترسم روی به سوی قوم اعدا
از جنگ بر نگردي ای دل آرا *** تیره شود در دیدگان جهانم *** رود عزیزم
امید بودم تا به روز پیری *** دست من ای تازه جوان بگیری *** مادر مگر از عمر دهر سیری
من زنده و تونوجوان بمیری *** ای کاش کور بود دیدگانم *** رود عزیزم
آخر روان شد قاسم دلاور *** شد عازم جنگ سپاه کافر *** زد یک تنه قاسم به قلب لشکر
شد غرقه خون به راه حق داور *** اکنون چه سازد مادرش ندانم *** رود عزیزم
از جبهه جنگ سپاه کافر *** قاسم بیامد لیک گشته بی سر *** آن نوگل حسن شده است پرپر
ای وای بر دل فکار مادر *** زین غم زهر دودیده خون فشانم *** رود عزیزم
شد با خبر عروس قاسم زار *** بیرون شد از خيام آل اطهار *** چون دید نعش پاک تازه داماد
بر سر زد و از سینه کرد فریاد *** یارب پس از قاسم دگر نمایم *** رود عزیزم
بر تن سیه کردم به نوجوانی *** از قاسم نه نامی و نشانی *** قلبم زند از بهر قاسم جوش
کی دیده نو عروس را سیه پوش *** دشمن دلش نسوخت بر فغانمش *** رود عزیزم

نوحه حضرت قاسم عليه السلام

اذن میدانم بده *** ای عمو جان یا حسین *** تاکنم قربان تو *** من سرو جان یا حسین
ای عمو اذنب بده *** رو سوی میدان کنم *** جان خود قربانی *** حضرت جانان کنم
جان بابایم حسن *** ای عمو اذنب بده *** بر سر من ای عمو *** از وفا ممت بنه
تاشوم من عازم *** صحن میدان یا حسین *** اذن میدانم بده *** ای عمو جان یا حسین
خواهم از راه وفا *** جان کنم قربان تو *** تا شوم اندر جنان *** ای عمو مهمان تو
خون رود از دیده ام *** از غم بی یاریت *** از غم بی یاری و *** بی کس و غمخواریت
می کنم اندر رخت *** جان به قربان یا حسین *** اذن میدانم بده *** ای عمو جان یا حسین
اندر این دشت بلا *** بی کس و یاری چرا *** زینب اندر خیمه گه *** می کند زاری چرا
من تو را جان عمو *** خود غلام و بنده ام *** بی نهایت ای عمو *** پیش تو شرمنده ام
میر دشت کربلا *** شاه شاهان یا حسین *** اذن میدانم بده *** ای عمو جان یا حسین
خواهم ای سلطان دین *** در زمین کربلا *** کشته گردم در رخت *** اندر این دشت بلا
خواهم اندر راه تو *** همچو گل پرپر شوم *** تا بلاگردان آن *** قامت اکبر شوم
جان مشتاق مرا *** خود مسوزان یا حسین *** اذن میدانم بده *** ای عمو جان یا حسین
بر رخت نظاره گر *** تا به کی ای جان شوم *** از غم بی یاریت *** با دلی سوزان شوم
کودکان اندر حرم *** با غم و آه و نوا *** تشنه لب در خیمه گه *** در زمین نینوا
سر زخجلت برده ام *** در گریبان یا حسین *** اذن میدانم بده *** ای عمو جان یا حسین
اذن میدانم بده *** جان زهرا مادرت *** تاکنم ای نازنین *** جان به قربان سرت
جای بابایم توئی *** جان زهرا مادرت *** تاکنم ای نازنین *** تا روم بی واهمه
شهسوار کربلا *** شاه خوبان یا حسین *** اذن میدانم بده *** ای عمو جان یا حسین
مرغ دل پر می زند *** در هوایت یا حسین *** خواهم ای عمو دهم *** جان به راهت یا حسین

دردجان بگذشته است *** از نهایت یا حسین *** تا به کی سوزد دلم *** از برایت یا حسین
دوست دارم تا دهم *** جان به جانان یا حسین *** اذن میدانم بده *** ای عموجان یا حسین

ص: 186

ای عموجان عمّه ام *** با دلی محزون و زار *** از غم بی یاریت *** باشد او زار و فکار
جان زینب خواهرت *** اذن قاسم کن عطا *** تا به راحت ای عمو *** جان و سر سازم فدا
چون بینم زینبت *** دل پریشان یا حسین *** اذن میدانم بده *** ای عموجان یا حسین
اذن میدان را حسین *** کرد بر قاسم عطا *** شد روان آن نوجوان *** سوی جنگ اشقیا
قاسم رعنا جوان *** اندر آن میدان کین *** حمله ور شد ناگهان *** بر سپاه مشرکین
جسم قاسم خون تپان *** در بیابان یا حسین *** اذن میدانم بده *** ای عموجان یا حسین
اندران دشت بلا *** وادی شور و جنون *** پیکر صد چاک او *** بر زمین شد غرق خون
زیر سم اسب ها *** جسم قاسم چاک چاک *** گفت ای عمو بیا *** خون طیانم روی خاک
بر سرم از راه مهر *** شو شتابان یا حسین *** اذن میدانم بده *** ای عموجان یا حسین
جسم قاسم را حسین *** برد سوی خیمه گاه *** مادرش بر سر زنان *** با دلی پر سوز و آه
گاه بر سر میزند *** گاه زاری می کند *** از فراق نوجوان *** بی قراری می کند
رفته قاسم از برم *** آه آسان یا حسین *** اذن میدانم بده *** ای عموجان یا حسین
گفت ای سلطان دین *** قاسم قربان تو *** جان صد قاسم شود *** هم فدای جان تو
قاسم قربان تو *** در ره داور شده *** در ره دین خدا *** همچو گل پرپر شده
نیستم از مرگ او *** من پشیمان یا حسین *** اذن میدانم بده *** ای عموجان یا حسین

نوحه حضرت قاسم عليه السلام

می شود داماد، قاسم، حجله اش برپا کنید *** حجله اش برپا کنید

یکدم ای محنت نصیبان، غم ز دل بیرون کنید *** از حنای عیش قاسم، دست و پا رنگین کنید

گویابید عمه هایش، اندر این دشت بلا *** بر کف قاسم ببندند، از وفاداری، حنا

حجله گاهش را بپا اندر دل صحرا کنید *** حجله اش برپا کنید

گویارد رخت شادی زینب محزون زار *** در بر قاسم نماید با دلی زار وفکار

آتش از سوز جگر او بر سر مجمر کند *** بر سر قاسم سرودی از محبت سر کند

همراهی با مادر شوریده شیدا کند *** حجله اش برپا کنید

با دلی بشکسته ای یاران به صد آه و نو *** تخت دامادی بیارید از درون خیمه ها

خلعت دامادی اش از سوز دل غوغا کنید *** حجله اش برپا کنید

قاسم رعنا جوان شد جانب اعدا روان *** در پی او مادر دلخسته اش زاری کنان

کای جوان رحمی به حال مادر دل خسته کن *** رحمی ای تازه جوان بر این دل بشکسته کن

گفت کای مادر مرا در دشت کین پیدا کنید *** حجله اش برپا کنید

پیکر قاسم شد اندر آن زمین غلتان به خون *** غرقه خون افتادی اندر دامن دشت جنون

از دم شمشیر کین شد جسم قاسم خون طپان *** سرنگون از صدر زین شد قاسم تازه جوان

از غم رعنا جوانم شورش و ویلا کنید *** حجله اش برپا کنید

چون فتاد از صدر زین بر خاک، آن نور دو عین *** زد صدا عموی خود سلطان مظلومان حسین

شاه دین از خیمه ها آمد چو بالای سرش *** دید اندر خاک و خون افتاده از کین پیکرش

گفت فکری بهر داماد شه بطحا کنید *** حجله اش برپا کنید

شاه دین در خیمه آورد آن تن صد پاره اش *** وای بر حال دل آن مادر بیچاره اش

دید قاسم آمده غلتان به خون صد پاره تن *** گفت کای تازه جوانم وای بر احوال من

گفت از نوحجمله داماد را احیا کنید *** حمله اش برپا کنید

تازه دامادم زخون پاک خود بسته حنا *** رُود من بسته حنا از خون خود بر دست و پا

ص: 188

حجله داماد من دیگر نباشد غیر گور *** قاسم اینک دگر عاشق شده بر روی حور

ای عزیزان اشک و آه و خون دل سودا کنید *** حجله اش برپا کنید

تابکی بنشینم ای مادر نمایم رود رود *** تا بکی بر نعش صد چاک تو من خوانم سرود

کی چنین پرپر نموده این گل روی ترا *** کی به خون افکنده مادر، قد دلجوی ترا

ناله ها از سوز دل با چشم خون بالا کنید *** حجله اش برپا کنید

قامت رود جوانم غرقه خون افتاده است *** بر دلم از مرگ او داغی فزون افتاده است

ن و جوان روح روان آرام جانم رود رود *** قاسم مهبپاره شیرین زبانم رود رود

همرهی با من ز داغ رود مه سیما کنید *** حجله اش برپا کنید

تاقیامت داغ قاسم بر دلم افتاده است *** داغ این صدر پاره پیکر مشکلم افتاده است

رفت از دست من اینک قاسم نو کدخدا *** رود ناکامم به راه دین حق گشته فدا

دیده از خون جگر از داغ او دریا کنید *** حجله اش برپا کنید

جان مادر دیده بگشا جان سوزانم ببین *** گشته ام از داغی ای روح روان ماتم نشین

دیده بگشا تا که بر روز سیاهم بنگری *** تا بر این خون دل و این اشک و آهم بنگری

در کنار پیکر قاسم دمی مأوا کنید *** حجله اش برپا کنید

نوحه حضرت قاسم عليه السلام

ای قاسم رعنا جوان آرام جانم *** آرام جانم

رو جانب میدان مکن سرو روانم *** سرو روانم

آهسته تر ای نوجوان ای تازه داماد *** ای تازه داماد

مادر دمی آهسته تر ای رود ناشاد *** ای رود ناشاد

آتش مزین بر جان من ای رود مادر *** ای رود م ادر

ترسم گل رویت شود از کینه پرپر *** از کینه پرپر

کن ترک میدان و مزین آتش به جانم *** آتش به جانم

ای قاسم رعنا جوان آرام جانم

تو می روی دامن کشان از پیش مادر *** از پیش مادر

مادر مزین زین بیشتر در سینه آذر *** در سینه آذر

مادر چرا دل بسته ای بر جنگ اعداء *** بر جنگ اعداء

رحمی به حال من نما ای سرو بالا *** ای سرو بالا

برگرد سوی خیمه گه، ای نوجوانم ای نوجوانم *** ای نوجوانم

ای قاسم رعنا جوان آرام جانم

مادر نبستم حجله دامادیت را *** دامادیت را

مادر ندیدم از وفا من شادیت را *** من شادیت را

جانا مرو مادر شود قربانی تو قربانی تو *** قربانی تو

مادر به دل دارم غم پنهانی *** تو پنهانی تو

من سر عشق و عاشقی مادر ندانم *** مادر ندانم

ای قاسم رعنا جوان آرام جانم

مادر مرا آتش به جان افکنده ای تو *** افکنده ای تو

ص: 190

داغت نبینم ای جوان تا زنده ای تو *** تا زنده ای تو

مادر مسوزان بیش از این قلب فکارم *** قلب فکارم

بعد از تو جاننا من کی دیگر ندارم *** دیگر ندارم

رحمی نما بر حال من ای نوجوانم *** ای نوجوانم

ای قاسم رعنا جوان آرام جانم

خوش میروی از پیش من سروروانم *** سروروانم

مادر سوی دشمن مرو جان جهانم *** جان جهانم

قربانی آن قامت و قد نکویت *** قد نکویت

مادر نما رحمی بر این داغ نهانم *** داغ نهانم

ای قاسم رعنا جوان آرام جانم

داری به دل ای نوجوان تا کشته گردی *** تا کشته گردی

خواهی که اندر خون خود آغشته کردی *** آغشته گردی

از مادر پیرت چرا تو دل بریدی *** تو دل بریدی

مادر مگر از مادر پیرت چه دیدی *** پیرت چه دیدی

مادر نکردی رحم بر قد کمانم *** قد کمانم

ای قاسم رعنا جوان آرام جانم

بودم به دل ای نوجوان شادت نمایم *** شادت نمایم

باید نشینم بعد از این یادت نمایم *** یادت نمایم

قربانی آن قامت و آن گیسوی تو *** آن گیسوی تو

مادر به قربان خم آن ابروی تو *** آن ابروی تو

ای کاش بعد از تو دگر زنده نمانم *** زنده نمانم

ای قاسم رعنا جوان آرام جانم

مادر بیا تا سنبل مویت بشویم *** مویت بشویم

مادر بیا تا آن گل رویت ببویم *** رویت ببویم

قصه قتال کوفیان از سر به در کن *** از سر به در کن

ص: 191

مادر بیا بر حال من فکری دگر کن *** فکری دگر کن

مادر رود از دوریت تاب و توانم *** تاب و توانم

ای قاسم رعنا جوان آرام جانم

اندر برم از داغ تو رخت عزا شد *** رخت عزا شد

عیش جوان من عزا در کربلا شد *** در کربلا شد

دیگر نخواهم زندگی بعد از تو مادر *** بعد از تو مادر

زین پس زخم از داغ تو بر سینه و سر *** بر سینه و سر

بعد از تو مادر روز و شب بر سرزنانم *** بر سرزنانم

ای قاسم رعنا جوان آرام جانم

نوحه حضرت قاسم عليه السلام

نوگل باغ حسن، قاسم شیرین سخنم *** شه گل پیرهنم (2)

نوجوانم به سوی لشکر کفار مرو *** ای قرار دل غم‌دیده افکار مرو

قاسم تازه جوان روح روان مادر *** مرو ای سرو روانم ز برم سوی سفر

بعد تو ای گل من باغم دوران چکنم *** شه گل پیرهنم (2)

یادگاری ز حسن شاخه شمشاد منی *** تو عزیز دل من قاسم داماد منی

به دلم بود که از مهر کنم دامادت *** کنم از غصه و غم های جهان آزادت

مرو از پیش من ای قاسم شیرین دهنم *** شه گل پیرهنم (2)

و مکن ای گل من جانب صحرای جنون *** منما این دل آتش زده را غرقه به خون

آرزوها به دل ای قاسم مه رو دارم *** آخر ای رود، چسان من ز تو دل بر دارم

قاسم ای روح روان سرو چمان چمنم *** شه گل پیرهنم (2)

قصه میدان منما ای گل گلزار حسن *** آتش از رفتن خود بر دل خونبار مزین

جان مادر به دلم حسرت دامادی توست *** به سرم ای شه من حجله گه شادی توست

مگذار از غم توناله و فریاد کنم *** شه گل پیرهنم (2)

بنشین تا که ز منم شانه بر این گیسویت *** شو روان تا که ببینم قد بس دلجویت

تو امید من و آرام دل زار منی *** هم امان دل بس خسته و افکار منی

قاسم ماه رخم ای شه گلگون بدنم *** شه گل پیرهنم (2)

دلم از رفتن خود ای گل من خون منما *** مادر دل شده را واله و مجنون منما

تو مخواه اینکه نمایم ز غمت آه و فغان *** پیش این مادر دلخسته افسرده بمان

تا ازین بیش ز دل ناله و زاری نکنم *** شه گل پیرهنم (2)

عاقبت شد به سوی جنگ، روان قاسم زار *** رفت زد بر دل آن مادر غم‌دیده شرار

پیکرش غرقه به خون شد ز دم تیغ و سنین *** بر سرش آمدی از مهر و وفا تا که حسین

گفت ای تازه جوان نوگل باغ حسنم *** شه گل پیره‌نم (2)

ص: 193

نعش قاسم چوز جبهه به سوی خیمه رسید *** مادرش پیکر صد پاره قاسم چو بدید

دستها زد به سر و موی پریشان می کرد *** بر سر نعش پسر زاری و افغان میکرد

گفت ای رود جوان قاسم گلگون کفنم *** شه گل پیرهنم (2)

گفتم ای نوگل من و سوی اشرار مکن *** بهر میدان با این همه اصرار مکن

رفتی و خون به دل خسته مادر کردی *** گفتم ای کاش دگر باره برم برگردی

حال آن مادر غمدیده افسرده منم *** شه گل پیرهنم (2)

آتشی گشته به پا، در دلم ای سروروان *** گرفته از تن دگر ای تازه جوان تاب و توان

می رود تا به فلک آه من زار حزین *** باورم کی شود افتاده عزیزم به زمین

اینک این من که اسیر غم و درد و محنم *** شه گل پیرهنم (2)

تازه داماد رود کی به سوی حجله گور *** از دل اهل حرم رفته دگر سور و سرور

قاسم غمزده از خون سرش بسته حنا *** این بود حاصل داماد، در این دشت بلا

خیمه گه از غمت ای جان شده بیت الحزنم *** شه گل پیرهنم (2)

نوحه حضرت قاسم عليه السلام

قاسم مرو میدان *** جانم به قربانت *** بنشین دمی *** ای جان *** مادر به قربانت

رُو جانب میدان *** ای نازنین داری *** این مادر پیرت *** بر کی تو بسپاری

بود آرزو بر دل *** دامادیت مادر *** ای آه و افغان از *** ناشایت مادر

بعد از تو ای مادر *** دیگر چه سازم من *** یک دشت پر باشد *** از لشکر دشمن

قاسم مرو میدان *** مادر به قربانت

بی یار کردم من *** مادر در این صحرا *** در دشت پر کینه *** با شورش و غوغا

برحال زار من *** رحمی نما مادر *** رفتن به میدان را *** بیرون نما از سر

مادر نمی بینی *** برحال زار من *** جانا بین اینک *** حال فکار من

قاسم مرو میدان *** مادر به قربانت

برگرد، مادر جان *** از جنگ این لشکر ترسم گل رویت *** از کین شود پرپر

مادر نظر بنما *** بر آه و افغانم *** رحمی کن ای قاسم *** بر چشم گریانم

ترسم روی میدان *** ای ماه روی من *** خود برنگردی تو *** و مادر به سوی من

قاسم مرو میدان *** مادر بر قربانت

رخت عروسی هم *** بهرت بریدم *** من افسوس مادر جان *** عیشت ندیدم من

می ترسم ای مادر *** کز لشکر اعدا *** صد پاره تن کردی *** ای رود مه سیما

جز تو کسی دیگر *** مادر ندارم من *** از هجرت ای مادر *** بین اشکبارم من

قاسم مرو میدان *** مادر بر قربانت

ترسم روی میدان *** بیچاره کردم *** من اندر دل هامون *** آواره کردم من

دستم به دامانت *** قاسم مرو میدان *** کردم به قربانت *** قاسم مرو میدان

ترسم که عیش تو *** مادر عزا گردد *** این بزم دامادی *** ماتم سرا گردد

قاسم مرو میدان *** مادر به قربانت

ماه دل آرایم *** سروروان من *** ای قاسم مه رو *** آرام جان من

ص: 195

مادر بیا بینم *** مهر و مه رویت *** جانا زخم شانه *** بر سنبل مویت

مادر بیا بینم *** از مهر گیسویت *** و مادر فدای آن *** محراب ابرویت

قاسم مرو میدان *** مادر به قربانت

شد قاسم مه رو *** آخر سوی میدان *** زیرا که جان او *** بود عاشق جانان

ورد زبان او *** الله اکبر بود از تیغ کین پاره اندر نبرد آن *** قوم ستمگر بود

گردش گرفتند آن *** قوم ستمکاره *** کردند جسم او *** از تیغ کین پاره

قاسم مرو میدان *** مادر به قربانت

در خاک و خون خود *** او دست و پا می زد *** قاسم عمویش را *** آندم صدا می زد

برنعلش پاک او *** ناگه حسین آمد *** فرزند فاطمه *** با شور و شین آمد

چون از وفا آمد *** تا بر سر قاسم *** در خاک و در خون دید *** او پیکر قاسم

قاسم مرو میدان *** مادر به قربانت

آن پیکر پاره *** تا خیمه گاه آورد *** سوی حریم خود *** با اشک و آه آورد

مادر نظر بنمود *** بر پیکر قاسم *** افغان و زاری کرد *** او بر سر قاسم

گفتا که ای مه رود *** عیشت عزا گردید *** هنگامه ماتم *** در کربلا گردید

قاسم مرو میدان *** مادر به قربانت

زینب در افغان گفت *** کای نازنین من *** غلتان به خون گشتی *** ای مه جبین من

عمّه به قربان *** جسم پر از خونت *** گر دیده ام عمه *** امروز مجنونت

از خون خود عمّه *** بر پا حنا کردی *** جانا چه خوش عیسی *** در کربلا کردی

قاسم مرو میدان *** مادر به قربانت

نوحه زنجير زنى (حضرت قاسم عليه السلام)

بيا مادر از حرم بيرون، سرو بستانت ميروود ميدان *** كفن بنما در بر قاسم مونس جانت مي رود ميدان
چورفتم من بر نگرديدم از سوي ميدان صبر كن مادر *** اگر ديدى پيكرم را در خاك و خون غلتان صبر كن مادر
اگر آمد از سوي جبهه پيكرم بي جان صبر كن مادر *** بين مادر از کنار تو زيب دامانت مي رود ميدان
نبستى گر حجله عيشم اجر تو مادر با خداى من *** مكن اما مادر محزون شيون و زارى از براى من
اگر كشته گشتم از كينه صبر كن مادر در عزاي من *** گل باغ تازه روئيده در بهارانت ميروود ميدان
نياوردى از براى من تو حنا گر در روز دامادى *** نبستى گر بهرم اى مادر از وفادارى حجله شادى
تحمل كن گر به راه حق نوجوان خود را ز كف دادى *** برون آى از خيمه گه يك دم نور چشمانت ميروود ميدان
به دل بودت مادر محزون تا كه بنمائى از وفا شادم *** ترا بود اين آرزو مادر تانمائى از مهر دامادم
من اينك جاي دامادى به جان دادن رضا دادم *** بيا بنگر نوگل خوشبو از گلستانت مي رود مادر
اگر آمد غرقه اندر خون پيكر قاسم صبر كن مادر *** اگر ديدى جسم پر خون و بي سر قاسم صبر كن مادر
بريده گر ديدى اى مادر حنجر قاسم صبر كن مادر *** تماشا كن بلبل خوشخوان خوش الحان مي رود ميدان
به جاي خلعت شادى كفن پوشيدهام در بر *** بيايم غرقه خون مادر به پشت ساعتى ديگر
از سوي جبهه مي آيم پس از چندين دگر بي سر *** نظاره كن مادر محزون جان جانانت ميروود ميدان
مگر مادر جان نميپينى تو عمويم را بي كس و ياور *** نمى بينى بي كس و تنها زاده زهرا نازنين مادر
بيا جان مادرش زهرا مادر از جان قاسمت بگذر *** بيا مادر تا ببينى چون ماه تابانت مي رود ميدان
بين يك سو دشتى از لشكر يك طرف عم من حسين تنها *** بيا بگذر از من اى مادر اندر اين وادى حرمت زهرا
ع مويم را نمى باشد دگر يارى در اين صحرا *** نظر كن اى مادر دلخون مرغ خوشخوانت مي رود ميدان
روم اينك سوي قربانگه ليك جان من صبر كن مادر *** مگر مادر بهترم من از نوجوانى هم چون على اكبر
اگر ديدى پيكرم را در خاك و خون بي سر صبر كن مادر *** بيا بنگر سوي قربانگه پاره جانت مي رود ميدان
روم بهر يارى دين، من در پى امر زاده حيدر *** دلم خواهد تا كه او بيند قاسم خود را غرقه خون پيكر

بیایم با پیکر خونین در صف محشر در بر داور *** نگر اینک مادر زارم مهر رخسارت می رود میدان

ص: 197

نوحه حضرت قاسم عليه السلام

ای قاسم رعنا جوان *** ای مونس جانم *** ای نور چشمانم

مادر دمی بنشین برم ای نازنین *** من ای مه جبین من *** دانم که مادر عزم جنگ کوفیان داری *** اما زناچاری

خواهم نشینی دربرم یک لحظه ای مادر *** ای رود مه پیکر *** بنشین کنارم ای جوان دیگر مرنجانم *** ای نورچشمانم

آورده ام من از مدینه رخت دامادی *** هم جامه شادی *** اینک دلم خواهد کنم ای نوجوان شادت *** از مهر دامادت

خواهم که تاخوانم سرودی برسرت مادر *** ای زاده حیدر *** مادر نمیبینی چسان زار و پریشانم *** ای نورچشمانم

مادر دلم خواهد کنم از مهر دامادت *** دلشاد و آزادت *** اهل حرم آیند از بهر مبارکباد *** ای روددل ناشاد

آرد سکینه از وفا مادر حنای تو *** بندم به پای تو *** هم عمه ات خواند سرودی بهرت ای جانم *** ای نورچشمانم

مادر بیابهر خدا یک دم بگیر آرام *** ای رودخوش فرجام *** مادر روان شوتا بینم آن قد رعنا *** ای سرو خوش بالا

رحمی نما از مهر قاسم بر دل مادر *** ای نوگل مادر *** از رفتن خودای جوان من مسوزانم *** ای نورچشمانم

مادر هوای حوریان داری به سر اما *** رحمی به من بنما *** مادر مرو بهر خدا در جبهه دشمن *** ای گل عذار من

بس آرزوها در دل ای رعنا جوان دارم *** درد ل نهان دارم *** گویاننداری تو خبر از درد پنهانم *** ای نورچشمانم

قاسم به سوی لشکرادا روان گردید *** آن نوجوان گردید *** آنکه به جنگ دشمنان رزمی نمایان کرد *** در آن بیابان کرد

آخر فتاد از صدر زین آن قامت رعنا *** ای آه و واویلا *** گفت ای عموجان غرقه خون در این بیابانم *** ای نورچشمانم

چون نعلش قاسم راحسین در خیمه ها آورد *** آن با وفا آور *** د زینب چودید آن قامت افتاده اندر خون *** اندر دل هامون

گفتاچه ظلمی ای خدا اینک به زینب شد *** روزم چنان شب شد *** یارب نظر بنما تو بر این قلب سوزانم *** ای نورچشمانم

آمد برون از خیمه گه چون مادر قاسم *** تا بر سر قاسم *** زد دستهایش برسر وگیسو پریشان کرد *** از سینه افغان کرد

گفتا که بعد از تو ندارد زندگی سودم *** ای روده ای رودم *** گفتم سوی میدان مرو ای ماه تابانم *** ای نورچشمانم

مادر نخواهم زندگی بعد از تو من دیگر *** ای غرقه خون پیکر *** رود جوانم قاسم نوکدخدای من *** ای با وفای من

مادر پس از تودیکر از جان و جهان سیرم *** زاروزمین گیرم *** قاسم تودرخون غرقه ای مادر نمی دانم ای نورچشمانم

جای لباس شادیت مادر سیه پوشم *** رفته ز سرهوشم *** مادر زخون خود حنابر دست و پا کردی *** ای مه لقا کردی

صدپاره تن برگشته ای ای رودنیکویم *** ای سرو دلجویم *** افتاده ای غلتان به خون در پیش چشمانم *** ای نورچشمانم

کی کرده صد پاره تنت ای ماه روی من *** رود نکوی من *** تو غرقه خون گردیدی و من ای گل پرپر *** بی یار و بی یاور

ص: 198

تا کی زخم از داغ توای رود خوش منظر *** برسینه و بر سر *** خون دل از دیده ز داغ تو بیفشانم *** ای نور چشمانم
رودم عروسی کردی و آخر عزا گردید *** در کربلا گردید *** آن بزم شادی همکنون ماتمسرا گردید *** در نینوا گردید
حال ای جوان ماه رو ای نازنین قاسم *** ای مه جبین قاسم *** رخت عروسی را بگو بر کی بیوشانم *** ای نور چشمانم
اهل حرم بر سر زنان شد بر سر قاسم *** بر پیکر قاسم *** هر یک به نوعی می کند زاری برای او *** اندر عزای او
برنغش قاسم هر یکی از دل نوا می کرد *** چون نینوا می کرد *** کای قاسم رعنا جوان ای مونس جانم *** ای نور چشمانم
در کربلا آخر عزا شد شادی قاسم *** دامادی قاسم *** شد آرزوی مادر قاسم همه بر باد *** قاسم زیا افتاد
بادیده های خونفشان با سینه ای سوزان *** هر روز شب نالان *** می گفت کای رعنا جوان با وفای من *** گلگون قبای من
هرگز دگر خوش دل نمی گردم در این دنیا *** ای سرو مه سیما *** اندر عزایت تا همیشه دیده گریانم *** ای نور چشمانم

نوحه حضرت قاسم عليه السلام

اذن میدانم بده جانم فدایت یا حسین *** جان فدایت یا حسین (2)

اذن میدانم بده زین بیش دلتنگم مکن *** جان فدایت ای عمو جان منع از جنگم مکن

اذن میدانم بده تا جان کنم قربان تو *** جان صد چون قاسم ای عمو فدای جان تو

خون به دل دارم بسی از ماجرایت یا حسین *** جان فدایت یا حسین (2)

کشته یاران و من تنها در اینجا مانده ام *** رحم کن جان عمو در کار خود وامانده ام

دوست دارم جان به قربان علی اکبر کنم *** جان خود قربانی آن شبه پیغمبر کنم

سر نهادم بر در دولت سرایت یا حسین *** جان فدایت یا حسین (2)

جان عمو قاسمت قربانی اکبر نما *** جان قاسم را فدای آن گل احمر نما

حیف باشد اکبر مه رو به خون غلتان شود *** ام لیلا از فراق اکبرش نالان شود

اذن میدانم بده حق خدایت یا حسین *** جان فدایت یا حسین (2)

ای عمو من قاسم بیچاره دلخسته ام *** کن ترحم یا حسین بر این دل بشکسته ام

جان بابایم حسن اذن جهادم کن عطا *** تا در این صحرا شوم قربانی راه خدا

قاسمت گردد به قربان وفایت یا حسین *** جان فدایت یا حسین (2)

مرگ، نزد من عمو جان از عسل شیرین تر است *** جان قاسم عاشق شمشیر و تیر و خنجر است

خواهم اندر راه جانان، جان کنم قربان تو *** مانده ام من ای عمو جان بر سر پیمان تو

اذن میدانم مرا بنما عنایت یا حسین *** جان فدایت یا حسین (2)

در حرم از کودکان آید صدای العطش *** اصغرت از تشنه کامی ای عمو جان کرده غش

اهل بیت در حرم بر سینه و بر سر زنان *** از غم بی یاریت ای شاه دین زاری کنان

خواهم این جان را دهم اندر منایت یا حسین *** جان فدایت یا حسین (2)

عمه ام زینب نشسته گوشه ای زار و غمین *** اهل بیت بی پناهت بی کس و ماتم نشین

جان چه باشد تا که در راه تو ای مولا دهم *** اذن میدانم عطا کن سر به پایت می نهم

کن تکلم جان به قربان صدایت یا حسین *** جان فدایت یا حسین (2)

ص: 200

حجله گاهم گور گشت و شد اجل تازه عروس *** بهر قاسم ای عمو هرگز مکن آه و فسوس

آرزو دارم شوم صد پاره اندر راه دین *** آرزو دارم شود رنگین ز خون من زمین

تا دهم جان عمو سر در رضایت یا حسین *** جان فدایت یا حسین (2)

اذن میدان قاسم مه رو گرفت و شد روان *** شد به راه دین حق از دست اعدا خون طپان

قاسم تازه جوان بر آرزوی خود رسید *** مادر خونین جگر آه از دل نالان کشید

کشته شد قاسم ز خصم بی حیایت یا حسین *** جان فدایت یا حسین (2)

مادر غم‌دیده از داغ جواش ناله کرد *** دامن از خون جگر از داغ او آلاله کرد

گفت کای رودم فدای قامت رعنا ی تو *** مادر دلخون فدای آن رخ زیبای تو

داغم از مرگ جوان شد بی نهایت با حسین *** جان فدایت یا حسین (2)

جان مادر آرزویم بود دامادت کنم *** حجله عیش تو را خود بندم و شادت کنم

ژود مادر، بسته ای از خون خود بر پا حنا *** اینچنین آغشته بر خون آمدی مادر چرا

نالم از سوز جگر از این حکایت یا حسین *** جان فدایت یا حسین (2)

قاسم ای رعنا جوان آرام جانم رود رود *** نوجوان نوختم سرو روانم رود رود

دیده از داغ فراق ای جوان پر خون کنم *** و در این دشت و بیابان همچنان مجنون کنم

خون به دل دارم بسی از این جنایت یا حسین *** جان فدایت یا حسین (2)

عاشق جانان شدی ای رود ناکام جوان *** در بهار زندگی عمر جوانم شد خزان

زندگی بعد از تو ای آرام جان شد مشکلم *** از فراق رویت ای رعنا جوان خون شد دلم

جان قاسم ای شه دین شد فدایت یا حسین *** جان فدایت یا حسین (2)

نوحه حضرت قاسم عليه السلام

ای سروستان حسن ای نوجوان من *** آرام جان من

مادر شوم قربانی آن قد دلجویت *** باز آ که تا شانه زخم بر سنبل مویت

مادر دمی بنشین که آن روی گلت بویم *** ای قاسم نوکد خدا ای رود دلجویم

جانا رود از رفتنت تاب و توان من *** آرام جوان من

بنشین زمانی در برم ای رود ناشادم *** تا بر رخت سازم نظر ای تازه دامادم

من آرزوها بهر تو ای نوجوان دارم *** رحمی نما ای رود من بر حال افکارم

و جانب میدان مکن سرو روان من *** آرام جان من

خواهم زخم شانه بر آن گیسوی عنبر سا *** با زینب غم پرور و با خون جگر لایلا

خواهم کنم اندر برت من خلعت شادی *** خواهم زمانی من کنم از مهر آزادی

از رفتنت مادر مزین آتش به جان من *** آرام جان من

مادر شوم قربانی محراب ابرویت *** گردم فدای طره ای از تار گیسویت

جانا روان شود در برم تا قامت بینم *** هرگز مباد ای نازنین در سوگ بنشینم

ای قاسم رعنا جوان جان جهان من *** آرام جان من

ای نوجوانم من به دل دامادیت دارم *** جانا ترحم کن تو بر این جان تبادارم

خواهم که خوانم من سرودی بر سرت مادر *** در شام دامادی نشینم در برت مادر

مگذار از داغت رود از دل فغان من *** آرام جان من

من اندر این صحرا ندارم جز تو غمخواری *** این مادر پیر ای جوان بر کی تو بسپاری

عزم جهاد اینک مکن ماه دل آرایم *** ورنه به دنبال تو من از خیمه می آیم

رحمی نما قاسم تو بر قد کمان من *** آرام جان من

بر تن لباس جنگ ای مادر چرا داری *** عزم جهاد کوفیان، گویا به سر داری

کن ترک میدان ای جوان، بی غمگسارم من *** رحمی نما بر مادرت، محزون و زارم من

بنما ترحم بر من و درد نهان من *** آرام جان من

ص: 202

قاسم روان شد عاقبت بر جبهه کفار *** بیرون کشیدی از کمر شمشیر آتشبار

در جنگ دشمن همچنان شیر ژیان آمد *** از پیکر آن نوجوان آخر توان آمد

گفتا عمو جان آمده فصل خزان من *** آرام جان من

آندم شه دین بر سر قاسم شتابان شد *** از دیدن آن نوجوان، زار و پریشان شد

دیدم که جسم قاسمش بر خاک افتاده *** بر خاک گرم کربلا رخساره بنهاده

گفتا عمو جانم زدی آتش به جان من *** آرام جان من

آورد اندر خیمه گه چون پیکر قاسم *** دید آن تن صد پاره را چون مادر قاسم

از غم گریبان چاک زد آن مادر محزون *** میگفت مادر کی نموده پیکرت پر خون

عاجز شده در سوگ تو مادر بیان من *** آرام جان من

مادر نبستم حجله دامادیت را من *** گفتم مرو ای نازنین در جبهه دشمن

رفتی و جای شادیت مادر سیاه پوشم *** مادر ببین کز داغ تو رفته ز سر هوشم

رخت شهادت در برت کردی جوان من *** آرام جان من

بنت الهدی

خدا برتونهادی نام زینب *** که بود او خالق ایام زینب

فلک بارید خون از این مصیبت *** اسیری گشت تافرجم زینب

به کوی عشق در راه حسینش *** پر از خون جگر شد جام زینب

نگردد فارغ از غم تاقیامت *** نشسته مرغ غم بر بام زینب

چو بر نی دید آن گیسوی پر خون *** سر زلف حسین شد دام زینب

خدا داند که تا صبح قیامت *** ندارد التیام آلام زینب

شنیدن کی بود مانند دیدن *** ندیدی کوفه و نی شام زینب

مگر مهدی بیاید تا که او خود *** بر آرد از محبت کام زینب

از آن ساعت که پر پر شد گل یاس *** شده صبر و صبوری کار زینب

به مسلخ شد روان یار دل آرام *** ر بوده از سینه ی خود آرام زینب

مگر نامحرمان دیدند او را *** که خود هرگز ندید اندام زینب

به یک آهش مگر تاوان دهد عشق *** و یا جبران شود یک گام زینب

زدشت کربلا وز کوفه و شام *** رسد بر گوش جان پیغام زینب

اسیری رفتن از کوفه تا شام *** از سوی عشق شد الهام زینب

بگفتا ما رایت الا جمیلا *** علم شد بر فلک اعلام زینب

مدینه، کربلا و کوفه و شام *** به آنجا هم نشد ابهام زینب

به یاد ظهر عاشورای او، باش *** به دل داری اگر اکرام زینب

به دشت نینوا در پیش چشمش *** به خاک افتاده شد اصنام زینب

مگر هرکس به دل دارد غمی را *** خبر دارد ز صبح و شام زینب

کسی جز اهل دل آگه نگردد *** نه از آغاز و نی فرجام زینب

حسین شد کشته چون با کام عطشان *** رسیدی مرگ زود هنگام زینب

به کنج گور از داغ عزیزان *** ندارد التیام اسقام زینب

ص: 204

چو مادر نیلی از سیلی زدشمن *** شد آن رخسار نیلی فام زینب
نهاده بارگاهش سر بر افلاک *** کجا شد خصم خون آشام زینب
فروشد فخر برخیل ملائک *** فرشته چون شدی خدام زینب
به شهر شام بنگر عاشقان را *** شتابان بهر بار عام زینب
اسیر و هم یتیم و هر چه مسکین *** به گرد سفرهی اطعام زینب
مقلد بانوان بر بانوی عشق *** مقید خلق بر احکام زینب
به یادآور حسین و کربلا را *** اگر خواهی توهم انعام زینب
حسین شد کشته و شد خون بهایش *** خدای قادر علام زینب
به راه دین حسین گردید قربان *** و این اسلام هم اسلام زینب

ستم ندیده کسی در جهان، مقابل زینب *** نسوخت هیچ دلی در زمانه چون، دل زینب
چو دید جسم حسینش به زیر سم ستوران *** همان زمان و همان لحظه گشت قاتل زینب
برهنه جسم حسینش به خاک دید و از آن پس *** به روز حشر نگرده تمام مشکل زینب
مگر به کربلا معجز از سرش بکشیدند *** که آفتاب ندیده به خود شمایل زینب
هزار مرتبه مرگ از خدای خویش طلب کرد *** به شام گشت چو بزم شراب منزل زینب
به روزگار اگر هر چه گشت قسمت هرکس *** به غیر محنت و ماتم نگشت شامل زینب
اگر معادل هر ذی حیات چیزی هست *** شده است محنت و درد و بلا معادل زینب
به دشت کربلا کشته شد حسین غریب *** امان ز قتل حسین و امان از این دل زینب
به کودکی و پس از دیدن شهادت مادر *** یک عمر غیر مصیبت نبود حاصل زینب
ز خاک تربت او بوی درد می آید *** که نیست خاک سیه آخرین مراحل زینب
ز داغ سینه آتش گرفته ام پیداست *** که تا همیشه رود سوی شام محمل زینب
از اشک و خون جگر سفرهای است گسترده *** به هر کجا که به پا می کنند محفل زینب
گمان مدار که بعد از وفات بانوی پر غم *** شود تمام، غم و محنت مداول زینب
ز داغ قتل حسین تا به حشر می نالد *** که قبر هم نبود آخرین منازل زینب
زمین قرار نگیرد ز بی قراری هاش *** کدام خاک شود در زمانه حامل زینب
به روزگار کسی شرح غم نخواهد کرد *** مگر که کشتی غمها رسد به ساحل زینب
اگر ز منقبت دختر علی گوئید *** مصیبت است که کامل کند فضائل زینب
به حق داغ دل دختر علی یارب *** نمای شامل امت دعای اجل زینب

نوحه طفلان زينب عليه السلام

ای برادر این دو طفلان را به قربانگه ببر *** سوی قربانگه ببر (2)

جان خواهر یا حسین ای نور چشمان ترم *** تا به کی بی یاریت ای شاه خوبان بنگرم

در زمین کربلا بی یار و بی یاور شدی *** بی معین و یار و یاور بی کس و مضطر شدی

این دو طفلان مرا ای زاده خیرالبشر *** سوی قربانگه ببر (2)

یا حسین ای نور چشمان علی و مصطفی *** جان خواهر دوست دارم کز ره عهد و وفا

طفلهایم را فدایت ای شه خوبان کنم *** این دورا در راه توقربانی جانان کنم

این دو طفلان حزین را چون دو تاق قرص قمر *** سوی قربانگه ببر (2)

در زمین کربلا این دشت پر از واهمه *** جان زهرا مادرت ای نور چشم فاطمه

جان بابایت علی آن کشته محراب خون *** یا حسین در این زمین پر بلا، دشت جنون

بهر قربان این دو طفلان حزین خون جگر *** سوی قربانگه ببر (2)

از غم بی یاریت در پیچ و تابم یا حسین *** لب گشا ای نازنین اندر جوابم یا حسین

بهتر از اکبر نباشد طفلهای زار من *** یا حسین اندیشه بنما لحظه ای در کار من

طفلهها را بهر قربان در ره داور ببر *** سوی قربانگه ببر (2)

تا به کی بی یاریت ای شاه خوبان بنگرم *** بنگر ای سلطان مظلومان به چشمان ترم

آتش افتاده به جانم از غم بی یاریت *** سینه می سوزد ز بی یاری و بی غمخواریت

این دورا از بهر قربانی به راه دادگر *** سوی قربانگه ببر (2)

کربلا میدان جان دادن به راه کبریاست *** یا حسین بنگر چه آشویی در این صحرا به پاست

کوفیان بی حیا در دشت کین باهممه *** تشنه خون تواند ای یادگار فاطمه

این دو طفلان را در این دشت پر از خوف و خطر *** سوی قربانگه ببر (2)

آرزو دارم که در راه توای خون خدا *** طفلهایم را ببینم هر دو سر از تن جدا

جان خواهر یا حسینم از چه بنمائی درنگ *** کن روان این طفلکان را خود سوی میدان جنگ

طفلها را جانب میدان بیرزین رهگذر *** سوی قربانگه بیر (2)

ص: 207

اذن میدان چون حسین بر طفلکان زار داد *** پای بر میدان چو آن طفلان زیبا رو نهاد
لشکر خونخوار کوفی تشنه اندر دشت خون *** تشنه خون کوفیان پست، در دشت جنون
حمله آوردند بر آن کودکان نامور *** سوی قربانگه ببر (2)

پیکر آن نوگلان در خاک و خون آغشته شد *** آن دو نور چشم زینب اندر آنجا کشته شد
بر سر طفلان خواهر شاه خوبان چون رسید *** آن دو نوگل را حسین چون جان خود در بر کشید
گفت زینب را چه می آید خداوندا به سر *** سوی قربانگه ببر (2)

پیکر صد پاره طفلان به سوی خیمه برد *** جانش از آن پیکر صد پاره طفلان فسرده
گفت خواهر زینبم بیرون بیا از خیمه گاه *** پیکر صد چاک طفلانت رسید از رزمگاه
زینب غمدیده اما از حرم نامد به در *** سوی قربانگه ببر (2)

گفت اندر خیمه گه او با دلی زار و ملول *** این دو قربانی نمای از زینب محزون قبول
جان عالم ای حسین من فدای جان تو *** جان صدها طفل زینب هم شود قربان تو
کاش بودم جان خواهر باز طفلانی دگر *** سوی قربانگه ببر (2)

نوحه حضرت مسلم عليه السلام

ای خدا امشب به شهر کوفه من بی یاورم *** در کجا رو آورم (2)

یا رب اندر شهر کوفه بی کس و بیچاره ام *** دور از ش هر و دیارم، خسته و آواره ام

در میان کوچه ها می گردم از جور خسان *** مانده ام تنها و بی کس در میان کوفیان

کاش بودی طفلهای زار من اندر برم *** در کجا رو آورم (2)

کوفیان کردند مهمانم در این شهر غریب *** اندر این بیداد که با مردمانی بس عجیب

با من خونین جگر چون عهد و پیمان بسته شد *** ساعتی دیگر ز جور کوفیان بشکسته شد

ای خدا دیگر نمی دانم چه اید بر سرم *** در کجا رو آورم (2)

بی کس و بی خانمان در شهر غریب مانده ام *** از جفای کوفیان بیچاره و در مانده ام

خون رود از دیدهام از داغ طفلان حزین *** دشمنم کرده است قصد جانم و اندر کمین

شکوه ها دارم بسی زین مردمان از داورم *** در کجا رو آورم (2)

در دل شب مانده ام تنها میان کوفیان *** تشنه بر خونم همه با تیغهای جان ستان

جرم من آخر چه باشد ای خدای مهربان *** کاینچنین افتاده ام در چنگ قوم ناکثان

من سفیر زاده زهرا و پور حیدرم *** در کجا رو آورم (2)

کودکان خردسالم از دم تیغ جفا *** غرقه خون گشتند و جان داده به صحرای بلا

از فراق طفل هایم میخورم خون جگر *** داغشان دائم زند بر جان زار من شرر

آتشی افتاده بر این جان پر از آذرم *** در کجا رو آورم (2)

در دل شب در میان کوچه ها زار و غریب *** نیست جز سوز دل و خون جگر بهرم نصیب

بر سر عهد و وفا یا رب به اینجا آمدم *** بارالها اندر این غربت حسین را قاصدم

این همه نامردمی هرگز نباشد باورم *** در کجا رو آورم (2)

شهر پر از دشمن خونخواره و یک بار نیست *** بر دل پر حسرت من هیچ کس غمخوار نیست

کوفیان مهمانیم کردند و از راه جفا *** حال بشکستند از نامردمی عهد و وفا

نیست جز کشته شدن تدبیر و راه دیگرم *** در کجا رو آورم (2)

ص: 209

کشته شد مسلم به دست کوفیان بی حیا *** بر سر دار الأماره شد سرش از تن جدا
در دم آخر چنین می گفت با صد شور و شین *** ای عزیز فاطمه سلطان مظلومان حسین
می برند از راه کین ای سرور خوبان سرم *** در کجا رو آورم (2)

ای عمو جان، جان مسلم، جانب کوفه میا *** می شوی در شهر کوفه بی کس و بی اقربا
جانب کوفه میا جان علی اکبرت *** جان زینب خواهر غمدیده غم پرورت
باشد ای نور دو چشمان، لحظه های آخرم *** در کجا رو آورم (2)

یا حسین امروز، روز عید قربان من است *** از فراق آتشی اندر دل و جان من است
کوفیان بد عهد و پیمانند ای نور دو عین *** رو سوی این ناکثان هرگز نیایی یا حسین
بر سر عهد و وفا شد پاره پاره پیکرم *** در کجا رو آورم (2)

تشنه لب اکنون دهم جان ای عزیز فاطمه *** زیر لب دارم ز داغ کودکانم زمزمه
کاش بودی تا که خود بینی چه آمد بر سرم *** کوفیان خنجر نهاده از جفا بر حنجرم
رو به سوی کوفه منما یا حسین ای سرورم *** در کجا رو آورم (2)

میروم ای زاده زهرا خدا یار توباد *** دست لطف حق عزیز من نگهدار توباد
بر من از تو ای عزیز فاطمه بادا سلام *** شد به دست کوفیان ای شاه دین عمرم تمام
جان فدایت کردم ای مهر منیر خاورم *** در کجا رو آورم (2)

ذو حه حضرت مسلم عليه السلام

كوفيان، من مسلم من مسلم بي خانمانم *** مسلم بيچاره ام *** بي كس و آواره ام

اندر اين شهر غريب، آواره هر كوبه كويم *** از غم آوارگي باخويشتن در گفتگويم

يارب اندر شهر كوفه بي كس و بي هم نويم *** كوفيان آخر من دل خسته مهمان شمايم

مسلم بيچاره ام *** بي كس و آواره ام

با من دور از وطن اين اهل كوفه عهد بستند *** مردم دور از خدا عهد مرا آخر شكستند

اينك اندر غربت خود مانده ام بي يار و تنها *** در كنار كوچه ها سرگشته ام من روز و شبها

مسلم بيچاره ام *** بي كس و آواره ام

در دل شب بي كس و بي همزبان و دل غمينم *** در غم طفلان خود در كوچه ها ماتم نشينم

ميروود خون از دو چشمم در عزاي كودكانم *** از غم مرگ دو طفلان آتش افتاده به جانم

مسلم بيچاره ام *** بي كس و آواره ام

اي خدا از دست اين نامردمان از عمر، سيرم *** مي كنند آخر در اين شهر پر از غوغا، اسيرم

هيچ كس چون كوفيان اين گونه بد عهد و وفا نيست *** همچو اين مردم كسي بد كار و دور از خدا نيست

مسلم بيچاره ام *** بي كس و آواره ام

پيكرش را كوفيان صد پاره از شمشير كردند *** مردم دور از خدا در كار حق تزوير كردند

شير را آن روبهان شفله اندر بند كردند *** تاسوي دارالاماره آن تن صد پاره بردند

مسلم بيچاره ام *** بي كس و آواره ام

مسلم بيچاره گفتا من كه اندر شور و شينم *** اندر اين بيدادگه در فكر مولايم حسينم

يا حسين فاطمه اي پاره جان پيمبر *** اي عمو از آمدن در شهر كوفه حال بگذر

مسلم بيچاره ام *** بي كس و آواره ام

جان عمو رو مياور از وفابر سوي كوفه *** رو مكن اي نازنين بر مردم بد خوي كوفه

من در اینجا میشوم قربانی اندر راه جانان *** تو سوی کوفه میا مولای من ای شاه خوبان

مسلم بیچاره ام *** بی کس و آواره ام

ص: 211

ترسم ای عمویایی همچو مسلم کشته گردی *** ترسم اندر خونت ای خون خدا آغشته گردی

جان اکبر جان قاسم یا حسین ترک سفر کن *** سوی کوفه آمدن را جان من از سر به در کن

مسلم بیچاره ام *** بی کس و آواره ام

کوفیان اکنون نمایند از جفا و کین شهیدم *** می کنند از زندگی این مردم دون نا امیدم

من که رفتم زین جهان اما خدا یار تو باشد *** دست حق، ای زاده زهرا نگهدار تو باشد

مسلم بیچاره ام *** بی کس و آواره ام

ص: 212

نوحه حضرت مسلم عليه السلام

در كوفه مسلم بي كس و بي يار و ياور شد *** با غم برابر شد (2)

بيك حسين چون جانب كوفه روان گرديد *** بي ياور و يار و حزين در آن ميان گرديد

گفتا منم مسلم كه فرزند عقيلم من *** هم بر شما گم گشتگان اينك دليلم من

اي كوفيان بي وفا، دوران ديگر شد *** با غم برابر شد (2)

از جانب مولا حسين اينجا اميرم من *** جز امر او راهي دگر هرگز نگريرم من

من آمدم تادين پيغمبر كنم احيا *** فرمان دهم من بر شما از سوي آن مولا

هنگامه جور و جفا ديگر به آخر شد *** با غم برابر شد (2)

فرزند زهرا را شما كرديد مهماني *** بستيد باسلطان دين عهد و پيماني

من بر شما از سوي او امروز مأمورم *** جز گفتن حق بر شما اي قوم معذورم

اين امر بر من از سوي پور پيمبر شد *** با غم برابر شد (2)

اما چگونه كوفيان آن عهد بشكستند *** قلب حزين مسلم از راه ستم خستند

آمد جفا روي جفا بر مسلم محزون *** تنها شد اندر كوفه با جان و دلي پر خون

جور و جفا بر مسلم از خصم ستمگر شد *** با غم برابر شد (2)

در كوفه شد بي همدم و بي يار و غمخواري *** مي گفت در كوفه ندارم باور و ياري

در كوچه ها تنها ميان دشمن خونخوار *** بي ياور و يار و معين با سينه اي غمبار

گفتا دلم خون از سوي اين قوم كافر شد *** با غم برابر شد (2)

شد مسلم از راه ستم محزون و بيچاره *** در كوچه هاي كوفه شد بي يار و آواره

از درد دل باخويشتن او گفتگو مي كرد *** وانگه پناهي خود بهر او جستجو مي كرد

آماده كشته شدن با تيغ و خنجر شد *** با غم برابر شد (2)

كردند قصد كشتش آن كوفيان دون *** بنشسته اندر گوشه اي با حالت محزون

بهر دفاع از جان خود آماده شد آن شاه *** شمشیر میزد مسلم و می گفت یا الله

از آن همه ظلم و ستم جانش پر آذر شد *** با غم برابر شد (2)

ص: 213

یکباره آن قوم جفا جو حمله آوردند *** صد پاره جسم مسلم بی خانمان کردند

از ضرب شمشیر و سنان، مسلم ز پا افتاد *** کرد آن زمان از سینه پر درد خود فریاد

گفتا حسین جان، مسلمت قربان اکبر شد *** با غم برابر شد (2)

می گفت آخر کوفیان، جرم و گناهم چیست *** آخر من مضطر کسی پشت و پناهم نیست

ای کوفیان، من بر شما امروز مهمانم *** دیگر چه می خواهید از این جسم بی جانم

جانم به قربان حسین در راه داور شد *** با غم برابر شد (2)

تا بر سر دارالاماره پیکرش بردند *** آنجا دوباره پیکر پر خونس آزدند

گفت از شما ای کوفیان، من خواهشی دارم *** مهلت دهید تا که من بر قبله رو آرم

مسلم در آن جا رو سوی درگاه داور شد *** با غم برابر شد (2)

آنکه چنین فرمود کای نور دو عین من *** جانم فدای جانت ای مولا حسین من

جانا سوی کوفه میا ای زاده حیدر *** چون می شوی کشته تو ای فرزند پیغمبر

مسلم به قربان تو ای سبط پیمبر شد *** با غم برابر شد (2)

ای ابن عم با وفاجانا خداحافظ *** ای زاده زهرا میا جاننا خداحافظ

دیدار ما افتاد ای جان تاصف محشر *** اما تو ای آرام جان از این سفر بگذر

مسلم به راهت یا حسین صد پاره پیکر شد *** با غم برابر شد (2)

نوحه طفلان مسلم عليه السلام

شرمی ای حارث بی دین بکن از داور ما *** مبر از تن سر ما(2)

ما یتیمان که چنین ناله و افغان داریم *** از غم داغ پدر سینه نالان داریم

ما اسیر تو و در خانه تو مهمانیم *** هم چو شمع از غم هجران پدر سوزانیم

نیست در خانه تو غیر خدا یاور ما *** مبر از تن سر ما (2)

رحمی از بهر خدا کن به دل خسته ما *** اینچنین ظلم مکن بر دل بشکسته ما

به خداوند نکشته است کسی مهمانش *** کس نیازده کسی را ز جفا بر خوانش

سر جدا کردن مهمان نشود باور ما *** مبر از تن سر ما(2)

ما دو طفلان حزین بر تو پناه آوردیم *** بین ما و تو خداوند گواه آوردیم

قصد کشتن مکن ای حارث بی دین بر ما *** چاره دیگری ای حارث بی دین بنما

چشم بر راه نشسته به خدا مادر ما *** مبر از تن سر ما(2)

دست از دامن ما حارث بی دین بردار *** ما دو طفلان حزین را تو ببر در بازار

در پی کشتن ما این قدر ای سفله مکوش *** سر بازار ببر ما و در آن جا بفروش

سر مبر بهر خدا از تن و از پیکر ما *** مبر از تن سر ما(2)

چشم بر راه بود مادر ما، ای حارث *** مادر مضطر و غم پرور ما، ای حارث

به خداوند که ما بی گنهییم، ای ظالم *** به چه جرمی ز جفا جان بدهیم، ای ظالم

بنگر بر دل سوزان و دو چشم تر ما *** مبر از تن سر ما(2)

سر مبر از تن طفلان صغیر، ای حارث *** جان طفلان حزین را تو مگیر، ای حارث

دست بردار ز ما اجر تو بایغمبر *** مزن این قدر به جان و دل طفلان آذر

نظری کن به دو چشمان به خون اندر ما *** مبر از تن سر ما(2)

آخر از سوی خدای دو جهان آزرمی *** بنما از رخ پیغمبر خاتم شرمی

ما یتیمان که به دست تو اسیریم امروز ***زاده مسلم بی یار و صغیریم امروز

رحمی آور به دل مادر غم پرور ما ***میر از تن سر ما(2)

ص: 215

ما که اندر دل شب ناله و آهی داریم *** نه ستم کرده کسی را نه گناهی داریم

مکن از راه جفا ظلم تو بر ما طفلان *** داغ ما را به دل مادر دلخون نشان

از دم تیغ جفا پر منما ساغر ما *** مبر از تن سر ما(2)

بود از کین به دل خسته ما داغ پدر *** چشم بر ره بنشسته ز غم ما مادر

از چه ظالم نکنی رحم تو بر شیون ما *** از چه رو این همه بر ما بکنی جور و جفا

شعله ور عالمی از سینه پر اخگر ما *** مبر از تن سر ما(2)

هر چه طفلان حزین شیون و زاری کردند *** هر چه خون از دل ماتم زده جاری کردند

آن دو طفلان حزین را سوی مقتل آورد *** عاقبت کرد همان کار که باید میکرد

گفت کای حارث بد اختر بد گوهر ما *** مبر از تن سر ما(2)

سر برید از تن طفلان حزین حارث دون *** تشنان کرد از این جور و جفا غرقه به خون

هر دو در خون خود آن روز طپیدند از کین *** به لب شط به شهادت رسیدند از کین

آخرین لحظه بگفتند که ای کافر ما *** مبر از تن سر ما(2)

خبر قتل یتیمان چوبه مادر آمد *** چه بگویم که چه بر مادر مضطر آمد

مو پریشان بنمود و ز دل افغان میکرد *** ناله ها در دل شب از دل سوزان می کرد

گفت یارب بنگر بر دل پر آذر ما *** مبر از تن سر ما(2)

داغ طفلان به دل مادر غمدیده چه کرد *** چه کند مادر دلخون شده با این همه درد

یاد می کرد از آن دسته گلانش گاهی *** می کشید از دل پر سوز و گدازش آهی

گفت کاین هدیه بود به محضر داور ما *** مبر از تن سر ما(2)

نوحه طفلان مسلم عليه السلام

از ما یتیمان حارث از بهر خدا بگذر *** بهر خدا بگذر

ما طفلهای بی کس و با غم گرفتاریم *** بی یاور و یاریم *** ما از غم داغ پدر اکنون عزا داریم *** بی یار و غمخواریم
رحمی نما بر جان ما طفلان بی یاور *** شرمی زیغمبر *** ما هر دو مهمان توایم و هم عزا داریم *** در دست توخواریم

از ما یتیمان حارث از بهر خدا بگذر

داغ غم بابازند برجان ما آذر *** ای حارث کافر *** خون میرود از دیده ما از غم بابا *** رحمی نما بر ما

در انتظار ما نشسته مادر محزون *** بادیده ای پر خون *** بر در نشسته منتظر از بهر ما طفلان *** باسینه ای نالان

از ما یتیمان حارث از بهر خدا بگذر

بابای ما را کوفیان بی حیا کشتند *** درخوش آغشتند *** اما تو رحمی کن به ما طفلان دلخوش *** اطفال محزونش

از کشتن ما دست بردار ای جفا کردار *** دست از ستم بردار *** ما کودکان دل غمین را کن رها حارث *** بهر خدا حارث

از ما یتیمان حارث از بهر خدا بگذر

بنشسته مادر منتظر در راه طفلانش *** اطفال نالانش *** ما را به حال خود گذار ای حارث *** از یاری منماستم کاری

ماکودکیم ای حارث و بر ماگناهی نیست *** ما را پناهی نیست *** از کشتن ما در گذر فکری دگر بنما *** خود می گذر از ما

از ما یتیمان حارث از بهر خدا بگذر

جور و جفا بر ما مکن زین بیشتر از کین *** ای دشمن دیرین *** گر فکرسیم و زر ر بوده از سرتو هوش *** ما را ببرفروش

زنجیر را از پای ما طفلان بیا و کن *** خود فکر فردا کن *** بهر خدا ما طفلها بر حال خود بگذار *** با این تن تبتدار

از ما یتیمان حارث از بهر خدا بگذر

اندیشه ای دیگر نما بر حال ما طفلان *** یا دیده گریان *** رحمی کن ای حارث به ما طفلان خونین دل *** از حق مشو غافل

حارث نکشته هیچ کس در خانه اش مهمان *** با این دل سوزان *** بردار دست از کشتن ما طفلها حارث *** بهر خدا حارث

از ما یتیمان حارث از بهر خدا بگذر

در سینه، ما داغ غم مرگ پدر داریم *** خونین جگر داریم *** بگذار تا ما دستهای یکدیگر بگیریم *** راه سفر کردیم

مادر نشسته اینک اندر انتظار ما *** آن دل فکار ما *** ما کودکان آخر مگر نه آل طاهائیم *** اکنون در این جائیم

از ما یتیمان حارث از بهر خدا بگذر

ص: 217

ما را نگر حارث چگونه اشک ریزانیم *** هم سینه سوزانیم *** در این دل شب می رود از دل فغان ما *** اشک روان ما
بر ما یتیمان رحم کن ما بی کس و زاریم *** با غم گرفتاریم *** بر سینه خود از ستم سوز جگر داریم *** داغ پدر داریم
از ما یتیمان حارث از بهر خدا بگذر

آخر نکرد آن بی حیار حمی بر آن طفلان *** با آن دل نالان *** از بهر قربانی ببرد آن نونهالان را *** اطفال نالان را
نه از خدا خوفی نمود و نه ز پیغمبر *** آن ملحد کافر *** در بند کرد آن کودکان را در دل صحرا *** ای آه و وایلا
از ما یتیمان حارث از بهر خدا بگذر

سر از تن آن کودکان آخر جدا بنمود *** جور و جفا بنمود *** غلتان به خون خودش دندان کودکان آنجا *** بر دامن صحرا
در خون طپیدند از جفا آن طفلها از کین *** از خون زمین رنگین *** شد پیکر آن کودکان غلتان میان خون *** اندر دل هامون
از ما یتیمان حارث از بهر خدا بگذر

شد با خبر از حالشان چون مادر نالان *** از سوی آن طفلان *** بر سر زنان از داغشان مورا پریشان کرد *** از سینه افغان کرد
از سوز دل شب تا سحر در ناله و افغان *** ان مادر نالان *** گاهی به سریر میزد و گاهی فغان می کرد *** از سوز جان می کرد
از ما یتیمان حارث از بهر خدا بگذر

می گفت کای طفلان من مادر فدای تو *** سوزم برای تو *** بعد از شما دیگر ندار سود عمر من *** ای هردورود من

دیگر به چه دل خوش کنم بعد از یتیمانم *** شیون به سر می کرد *** سوز دل و جانم *** شبهای ماتم رابه سر با چشم ترمی کرد ***
شیون به سر می کرد

از ما یتیمان حارث از بهر خدا بگذر

نوحه حر عليه السلام

جان حُرّبی نوا گردد فدایت یا حسین *** جان فدایت یا حسین (2)

من تو را ای زاده زهرا حسین شرمنده ام *** بر در درگاهت ای سلطان خوبان بنده ام

سر به زیر از خجالت خود ای شها افکنده ام *** سر نهم ای نازنین در پیش پایت یا حسین

جان فدایت یا حسین (2)

کاش از مادر نزادم با چنین شرمندگی *** مرگ من ای شاه خوبان بهتر است از زندگی

ای که شاهان میکنند اندر سرایت بندگی *** توبه کردم عفو کن حق خدایت یا حسین

جان فدایت یا حسین (2)

توبه کردم یا حسین جان عذر من را می پذیر *** خانه دل شد خراب ای شه بیا دستم بگیر

همچو مورم ای سلیمان پیش پای تو حقیر *** رحم کن بر حال حربی نوایت یا حسین

جان فدایت یا حسین (2)

جان مولا آن غلام حلقه در گوشت منم *** آتش عشق تو می سوزد همه جان و تنم

حال بر گو ای عزیز فاطمه من چون کنم *** از سر گذارم بر در دولت سرایت یا حسین

جان حر گردد فدای گوشه چشمان تو *** آخر ای مولا منم در این زمین مهمان تو

جان عالم گردد ای مولا فدای جان تو *** کن ترحم آخر ای شه بر گدایت یا حسین

جان فدایت یا حسین (2)

زینبت را از جفا کاری، اگر آزرده ام *** از غم زینب خدا داند بسی افسرده ام

چوب این جور و جفا را جان مولا خورده ام *** آمدم من چون شنیدستم ندایت یا حسین

جان فدایت یا حسین (2)

یا حسین جان، جان زینب خواهر بی یاورت *** جان کلثوم و سکینه دختر غم پرورت

جان عباس جوان، جان علی اکبرت *** اذن ده تا جان دهد حرّ از برایت یا حسین

جان فدايت يا حسين (2)

ص: 219

بیش از این شرمنده ام ای زاده زهرا مکن *** بیش از این زار و نزارم اندر این صحرا مکن

در دل پر خون من زین بیشتر غوغا مکن *** در دلم افتاده شوری بی نهایت یا حسین

جان فدایت یا حسین (2)

اذن میدانم بده تا جان دهم در راه تو *** بر دلم افتاده مولا جان غم جانکاه تو

تا روم اندر جهاد دشمن بدخواه تو *** یک دم از یاری نما حر را رعایت یا حسین

جان فدایت یا حسین (2)

حر نام آور روان شد سوی جنگ کوفیان *** خویش را زد بر سپاه ننگ کوفی بی امان

عاقبت در خاک و خون افتاد و گفتا آن زمان *** کشته شد از کینه حر باوفایت یا حسین

جان فدایت یا حسین (2)

شاه مظلومان بیامد از وفا تا بر سرش *** دید افتاده به هامون پاره پاره پیکرش

زاده زهرا کشید آن جسم پر خون در برش *** زیر لب میگفت جان من فدایت یا حسین

جان فدایت یا حسین (2)

ص: 220

نوحهٔ ندامت و شهادت حر علیه السلام

من حُرّم و از کرده ام بیحد پشیمانم *** مولا حسین جانم *** مولا حسین جانم
هستم غلام درگهت ای شاه مظلومان *** رحمی نما بر این گنه کار ای شه خوبان
بنگر من بیچاره را یک لحظه از احسان *** سیل سرشکم شد روان از دیده بر دامان
شاهها من از کارم پشیمان و پریشانم *** رحمی کن از راه وفابره آه و افغانم
مولا حسین جانم *** مولا حسین جانم

یا عفو کن این تیره رو را یا قصاصم کن *** یا هم ز شرم این گنه، ای شه خلاصم کن
جانا مگر این بینوا از خویش، میرانی *** با اینکه اخلاص مرا ای شاه، میدانی
شاهها گدا هستم من و محتاج احسانم *** بهر گدائی بر در درگاه سلطانم
مولا حسین جانم *** مولا حسین جانم

جانا کجا رو آورم من در دل این شب *** بخشا گناهم را بحق خواهرت زینب
شاهها ببخشا و مکن زین بیشتر، خوایم *** با این سکوت خود مده زین بیش، آزارم
ای زینت عرش خدا بخشا گناهم *** جاننا به جز درگاه تو جایی نمی دانم
مولا حسین جانم *** مولا حسین جانم

از راه غفلت خواهشت را گرچه رد کردم *** عفو کن از راه گرم گر باتو بد کردم
من اشک از چشم حریمت گر بر آوردم *** اما پشیمانم حسین جانم غلط کردم
با دشمننت بشکسته ام من عهد و پیمانم *** عفو نما تا در رهت سازم فدا جانم
مولا حسین جانم *** مولا حسین جانم

لب باز بنما یا حسین با من سخن بر گو *** از پیش درگاهت مرانم ای شه نیکو
بشکن سکوتت را بحق مادرت زهرا *** جز تو ندارم من کسی در این دل صحرا
بنگر که اندر آتش از شرم گناهم *** جاننا خدا داند که من بیحد پشیمانم

مولا حسين جانم *** مولا حسين جانم

ص: 221

گر رانیم از پیش خود رو بر کجا آرم *** بنگر به خونم تشنه اند این خصم خونخوارم

اینک که بخشیدی مرا ای شاه بی یاور *** اذم بده تا رو کنم بر جنگ این لشکر

اکنون که عفوم کردهای ای جان جانانم *** بر عهد تو تا پای جان ای شاه، میمانم

مولا حسین جانم *** مولا حسین جانم

چون بستم از غفلت ترا ای شاه خوبان راه *** خواهم که باشم اولین قربانیت ای شاه

فرزند زهرا اذن بر حر دلاور داد *** شد رو به رو با کوفیان اینسان ندا در داد

محرم، من و عبد حسین فرزند زهرایم *** جان می دهم در ماریه در راه مولایم

من حامی پور علی آن شاه مردانم *** آماده ام سازم فدا اندر رهش جانم

مولا حسین جانم *** مولا حسین جانم

حُرّ دلاور زد به قلب لشکر دشمن *** شورش فتاد اندر میان حزب اهریمن

حُرّ من و هم کمترین عبد حسینم من *** اینک زی یاری او در شور و شینم من

من با شما دونان شکستم عهد و پیمانم *** خود را غلام و بنده آن شاه می دانم

مولا حسین جانم *** مولا حسین جانم

غلتان به خون گردید و از تیغ بی دینان *** شد سرنگون از زین ز جور آن بد آئینان

خونش روان بر خاک گرم کربلا گردید *** اول شهید دین در آن دشت بلا گردید

آندم صدا کرد از جگر، کای نور چشمانم *** گر بر سرم آبی شود جان دادن آسانم

مولا حسین جانم *** مولا حسین جانم

چون ناله حُرّ را شنید آن شاد مظلومان *** آمد به بالینش حسین با سینه سوزان

گفت این شهادت را به تو ای ز مبارک باد *** بادا حلال آن شیر پاکت را که مادر داد

غلتان به خون کشتی تو و کردی پریشانم *** سر را گذار ای حر دمی بر روی دامانم

مولا حسین جانم *** مولا حسین جانم

حُرِّبا حسین گفتا که ای سلطان مظلومان *** آیا ز من راضی شد ای سرور دوران

فرمود فرزند علی آری بود اینسان *** راضی ز تو هم من شدم هم خالق سبحان

ای حر، مزین زین بیش، آتش بر دل و جانم *** از داغ خود آتش زدی بر قلب سوزانم

مولا حسین جانم *** مولا حسین جانم

ص: 222

بشنید این مطلب چو او از جمله غمها رست *** کردی تبسم با حسین چشم از جهان بر بست

برداشت آندم پیکر او را حسین از خاک *** آورد اندر خیمه گه آن پیکر صد چاک

فرمود کای اهل حرم برگشته مهمانم *** از داغ جانکاهش ز دیده اشک افشانم

مولا حسین جانم *** مولا حسین جانم

ص: 223

نوحه وهب عليه السلام

سوی میدان باشد وهب تازه جوان *** نو عروسش ز قفا بر سر و بر سینه زنان

با دلی زار و فکار *** بی کس و بی غمگسار

گفت، کای تازه جوان ای وهب ناشادم *** به سوی جنگ مرو ای نازنین، دامادم

به سوی لشکر کار مرو، ای جانم *** رحم بر تازه عروست بنما جانانم

با دلی زار و فکار *** بی کس و بی غمگسار

تو سوی جنگ، روانی میز محزون چکنم *** بی کس و یار و حزین در دل هامون چکنم

بیش از این خون به دلم ای گل بی خار مکن *** به دلم آتشی از رفتت ای یار مکن

با دلی زار و فکار *** بی کس و بی غمگسار

وهب تازه جوان روح روانم برگرد *** ای دل آرام مبر تاب و توانم برگرد

مگر از تازه عروست به جهان سیر شدی *** که چنین مایل بر نیزه و شمشیر شدی

با دلی زار و فکار *** بی کس و بی غمگسار

به تن ای دلبر من جوشن و خفتان داری *** من محنت زده را، آه به کسی بسپاری

بعد تو من چکنم دلبر شیرین سخنم *** تازه داماد من ای دلبر سیمین بدنم

با دلی زار و فکار *** بی کس و بی غمگسار

ترک میدان بنما رحم نما بر من زار *** مزن اینقدر به جان من دلخسته شرار

لحظه ای آی که تا آن گل رویت بویم *** بنشین در برم ای دلبر نیکو رویم

با دلی زار و فکار *** بی کس و بی غمگسار

تازه داماد نما رحم بر این تازه عروس *** مکن این حجله گه عیش پر از آه و فسوس

بنشین در برم تا دل خود شاد کنم *** دل خود را ز غم و غصه، من آزاد کنم

با دلی زار و فکار *** بی کس و بی غمگسار

جان من بر کف خود رنگ حنا داری تو *** از چه از جان جوان خسته و بیزاری تو

خون به جای من افسرده تو ای یار مکن *** غمی از نوبه دل خسته پر بار مکن

ص: 224

با دلی زار و فکار *** بی کس و بی غمگسار

گفت با تازه عروسش وه خون شده دل *** کارم افتاده در این دشت بلا بس مشکل

میروم از برت ای یار سوی دشت بلا *** مکن ای یار جوانم پس از این ناله و آه

با دلی زار و فکار *** بی کس و بی غمگسار

بهر یاری حسین شد به سوی جبهه روان *** گشت داماد جوان غرقه به خون، در میدان

به سرش زاده زهرا دم آخر برسید *** نوعروسش ز وهب کرد دگر قطع امید

با دلی زار و فکار *** بی کس و بی غمگسار

به سوی خیمه بیاورد، حسین پیکر او *** نظر افتاد چو بر جسم وهب مادر او

گفت یارب بکن این هدیه قبول از من زار *** کن شفیعم به قیامت وهب لاله عذار

با دلی زار و فکار *** بی کس و بی غمگسار

چو عروسش به سر پیکر داماد رسید *** آهی از سینه بر درد و دل زار کشید

به سر نعش وهب زاری و افغان می کرد *** با دل خون شده اش موی پریشان میکرد

با دلی زار و فکار *** بی کس و بی غمگسار

گفت کای یار جوانم چکنم با غم تو *** تا ابد در دلم ای یار بود ماتم تو

دلبرم عاشق حوران شده ای من چکنم *** گر تو خود عاشق جانان شده ای من چکنم

با دلی زار و فکار *** بی کس و بی غمگسار

نوعروس تو منم، چشم کشا جانانم *** دیده بگشانظری کن به دل نالانم

منم آن یار جوان تو عزیز دل من *** بعد از این نیست بجز خون جگر حاصل من

با دلی زار و فکار *** بی کس و بی غمگسار

دلم میسوزد از سوز جدایی *** عزیز فاطمه پس کی می آیی
خدا سازد که سوز من سر آید *** خدا سازد که یارم از در آید
دهد پایان به شام و روز هجران *** سراغی نگیرد از این جان نالان
شکیبایی برفت از جان زارم *** نمی خواهی مگر پیشم بیایی
دلم میسوزد از سوز جدایی *** عزیز فاطمه پس کی می آیی
به دل مانده ز هجران تو داغی *** ز تو از کی بگیرم من سراغی
همه گویند در دشتی و صحرا *** خدا را جان مادر، جان زهرا
مشو سرگشته ی کوه و در و دشت *** به جان ما بکن فرمان روایی
دلم میسوزد از سوز جدایی *** عزیز فاطمه پس کی می آیی
شده درد جدایی مشکل من *** امان از این دل بی حاصل من
به روز ای نازنین افسرده حالم *** به شب پنهانی از هجرت بنالم
نمیگردی چرا پس همدم ما *** اگر ای خوب رو دلدار مایی
دلم میسوزد از سوز جدایی *** عزیز فاطمه پس کی می آیی
رواق منظر چشمم سرایت *** تویی سلطان دل من هم گواهد
همه گویند نیاید دلبر تو *** نمی آید دگر اندر بر تو
ولی من همچنان امیدوارم *** ترحم کن خدا را بر گدایی
دلم میسوزد از سوز جدایی *** عزیز فاطمه پس کی می آیی

بسمه تعالی

جَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

با اموال و جان های خود، در راه خدا جهاد نمایید، این برای شما بهتر است اگر بدانید.

(توبه : 41)

چند سالی است که مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه موفق به تولید نرم افزارهای تلفن همراه، کتاب خانه های دیجیتالی و عرضه آن به صورت رایگان شده است. این مرکز کاملاً مردمی بوده و با هدایا و نذورات و موقوفات و تخصیص سهم مبارک امام علیه السلام پشتیبانی می شود.

برای خدمت رسانی بیشتر شما هم می توانید در هر کجا که هستید به جمع افراد خیراندیش مرکز بپیوندید.

آیا می دانید هر پولی لایق خرج شدن در راه اهلبیت علیهم السلام نیست؟

و هر شخصی این توفیق را نخواهد داشت؟

به شما تبریک میگوئیم.

شماره کارت :

6104-3388-0008-7732

شماره حساب بانک ملت :

9586839652

شماره حساب شبا :

IR390120020000009586839652

به نام : (موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه)

مبالغ هدیه خود را واریز نمایید.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آواده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک 129/34 - طبقه اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: 03134490125

دفتر تهران: 021 - 88318722

بازرگانی و فروش: 09132000109

امور کاربران: 09132000109

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

